

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

زنجیره ی

هزری

هاوچه رخی

نیسلامی

پروژه دهی

مِنْ ذَٰلِكَ وَهِيَ زَكَاةٌ كَالْإِيمَانِ

در پرتو کلمه ی ربوبه در ۱۰ جلد

وہ کی زبان

فہرست المکرر عبید

بیت

۱۴۲۵ھ جولائی ۲۰۰۴ء

مه به ست له زنجیره‌ی هزری هاوچه‌رخى ئیسلامى

◆ ده‌وله‌مه‌ند کردنى کتیبخانه‌ی کوردیه به گرتنگ‌ترین و کاریگه‌رت‌ترین ده‌قى ئەو کتیبانه‌ی که مه‌شخه‌لی سه‌ر ریی هزری هاوچه‌رخى ئیسلامین.

◆ ئاشنا کردنى خوینەرو لای موسلمانى کورده به ده‌قى ئەو کتیبانه‌ی که سه‌رچاوه‌ن بۆ روشنبیری ئیسلامی و سازینه‌ری بی‌داری و رابونی ئیسلامی پیروژن.

◆ شارەزا کردنى راسته‌وخۆی لای کورد به‌م سه‌رچاوانه، ئازاد کردنیانە له گشت کۆت و به‌ند و بۆچونی ته‌سکی حزبايه‌تى و تاكړه‌وى و ره‌وتگه‌رایى.

◆ بناغه‌یه‌ك بى بۆ بنیادنانى كه‌سایه‌تیه‌كى ئیسلامى به‌هێز بۆ هه‌ر تاكێكى موسلمانى كورد تا توانای ئەه‌نجامدانى ئەو گۆرانكارىانه‌ی هه‌بى كه‌ خواى په‌روه‌ردگار پێى سپاردوه. ده‌گه‌ل ریز و ته‌قدیرمان بۆ بیرورای نوسه‌رانى ئەم زنجیره‌یه، مه‌رجیش نیه ئیمه‌ پابه‌ندى هه‌مو بیروبۆچونه‌كانیان بین.

با ده‌ستوریشمان له وه‌ر گرتن فه‌رمایشته‌كه‌ی خواى په‌روه‌ردگار بێت:

الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْأَتَّبَاعُ ﴿١٨﴾

الْقُسُورِ

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سەردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتاپهائى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

پدر و مادر
 مِنْ ذَاكَ فَهِيَ زَكَاةٌ كَأَنَّ
 لَهَا بَرْدًا كَمَا رُبُّهُ شَرٌّ

نوبنی
 محمد رسول اللہ

در گزاف
 سند و محمد عبد

الکتاب

۱۴۲۵ هـ و ۲۰۰۴ ز

**ماڻي لھ چاپدانھوھي پاريزراوھ ٻو
نوسينگھي تھ فسير**

- ناوي ڪٽيب به عاره بي: تربية الأبناء والمراهقين
في منظار الشريعة الإسلامية
ناوي نوسهر: محمد شريف الصواف
ناوي ڪٽيب به ڪوردي: پهروهردهي مندال و همرزه ڪاران
لهروانگهي شهرههتي ئيسلام دا
ناوي وهر گيپر: نهوا محمد سعيد
چاپ و بلاو ڪردنهوھي: نوسينگھي تھ فسير / هوليپر
ڪومپيوٽهر: نوسينگھي تھ فسير
تايتلي بهرڪ: نهوزاد ڪويي
نوره و سالي چاپ: بهڪهم ۱۴۲۵ ڪ ۲۰۰۴ ز
چاپڪردن: چاپخانهي وهزارهتي پهروهردهي هوليپر
تيراز: ۲۰۰۰ دانه
ژماره ي سپاردن: ۳۶۲ سالي ۲۰۰۴

التفسير

هوليپر - شهقلمي دادگا

ت : ۲۲۲۱۶۹۰ - ۲۲۲۰۹۰۸

tafseeroffice@maktoob.com

altafseer@hotmail.com

پیشہ کی

سویاس و ستایش بُو خوا، کہ چاکہ ی لہ گہل بہندہ کانی کردوہ و بہ خششہ دیار و نادیارہ کانی بُو تہواوکردون و ثم بہ خششانہش بہ یاسا و سیستمیکی تہواومہند و وردہ کار کردوژتہ تاجہ گولینہ، کہوا بہختیاری دنیا و سہرفرازی رُوژی دواپی یان بُو مسوگر دہکات و بہہویہوہ لہ ہہواو و نارہزوہکان و وہلانہ ہہمہجور و لایہنہ ہہمہ جوڑہکان دہپاریزی.

خوای گہورہ دہفہرموی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ وام لہم پڑوہ دینہ کہتاتم تہواوکرد و بہبی کورتی و کہمایہی چاکہم دہبارہی نیوہ کرد، نیسلامیشم بُو دینی نیوہ ہہلبارد ﴿المائدة: ۳﴾.

لہ عومہری کوری خہتتابہوہ ﷺ گپراوہتہوہ: کہوا پیاویکی جولہ کہ پیکی گوتوہ: نہی گہورہی پرواداران! نایہتیک لہ کتیبہ کہتان ہہیہ دہیخویننہوہ، گہر بہسہر نییمہی جولہ کہ دابہزیبا، تہوا تہو پڑوہمان دہکردہ جہژن. عومہر گوتی: کامہ نایہت؟ جولہ کہ کہ گوتی: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾، عومہر گوتی: نییمہ ناشنانین بہو رُوژہ و تہو شویننہی، کہ تہو نایہتہ بُو سہر پیغہمبہر ﷺ دابہزی، کہ پیغہمبہر لہ رُوژی ہہینی لہ عہرہفہ راوہستابو.^۱ کاتی مسولمانان بہو دہستورہی کہ بویان دابہزیوہ و بہ تہواومہندترین

^۱ أخرجه البخاري برقم (۴۵)، و مسلم برقم (۳۰۱۷).

ياسای خوځيان پابه‌ند بون، له گشت بواره‌کانی ژيانی سهربازی و کومه‌لايه‌تی و زانستی دا پيش هاوده‌مه‌کانيان کهوتنه‌وه و کوشکيکی شارستانی بهرز و بلنديان بنيات نا، که نه له پيش و نه له دوايان نمونه‌ی ناوا بهرز و ته‌واومه‌نديان بنيات نه‌ناوه.

زانا مسولمانه‌کانيش به‌تاييه‌تی له بوازی په‌روه‌ده‌دا چهند تويزينه‌وه و تيوريان پيشکesh کرده، که له بنه‌ره‌تی ثاينی ئيسلامه‌وه وهرگيراه، دياريشه له کاتی خویدا راپه‌رينيکی زانستی و په‌روه‌ده‌یی گوره‌ی پټک هيتنا، تا ئيستاش ريتيازی هم زانا پایه بهرزانه له بوازی په‌روه‌ده و زانستی ره‌فتار (سلوک) دا، بهرزوله (مناره‌يه) بؤ گشت تويزه‌روه‌يه‌کی به‌ويژدان.

له‌و زانا پایه بهرزانه‌ش: (غه‌زالی) و (ئين سينا) و (ئين خه‌لدون) و (ئين روشد) و (ئين مه‌سکه‌ويه) و (ئين نه‌بی زه‌یدی قه‌يره‌وانی) و (ئين القيم) و زانای تريشن.

کاتیکش موسلمانان له‌ريگای راست و له‌و ريگا پته‌وه‌ی، که خوای کاربه‌جی بؤی کردبونه تاکه ريگا، دورکه‌وتنه‌وه، ئينجا درز که‌وته کوشکی شارستانيه‌ته‌که‌يان و رۆژ به رۆژ زيادی ده‌کرد، تا بونه پاشاوه‌ی نه‌ته‌وه و په‌رته‌وازه‌یی شارستانيه‌ت.

خوایان له‌بیرکرد و له پيشکeshوتنی شارستانيه‌تی زۆر دواکه‌وتن، جوله‌که و خاچ په‌رست و شيوعی له‌لايه‌نی سهربازی و فيکری و نابوريه‌وه دابه‌شی کردن و بونه بارگرانی به‌سهر نه‌ته‌وه‌کاندا، بونه مشه‌خۆر له‌سهر خوانی رۆشنبيری و نابوری، به‌ها و چه‌مکه په‌روه‌ده‌یی‌یه‌کانيان ده‌هيتنا، هه‌روه‌ک فرۆکه و که‌ل و په‌لی کاره‌بايی‌يان له رۆژه‌لات جارټک ده‌هيتنا و جارټکی تر له رۆژناوا.

زانا‌کانی فيکری رۆژناوا، يان رۆژه‌لاتيش وه‌ک (فرۆيد) و (مارکس) و

زانستی سلوک: بريته له پاکخوئی کردنی ره‌وشت و ناکار، واته به‌نده‌خوئی له ناکاره‌نا په‌سندنه‌کان پاک بکاته‌وه. (وه‌رگير).

(هېرېرت) و (دالتون) و (جوڼ ديوې) بونه پيشه‌واي روژشنبيران و ريتوني کاراني پوره‌ردياران، ناکامي نه‌وېش بریتي بو له هاتنه کايه کومه لگه‌یه کی زمان عه‌ره‌بی و فیکر و دل و نه‌ريت روژشاوایی، که له حاله‌تی مملانیسی شارستانی و ده‌ژیا، که پیشتر که‌سی تر و نه‌ژیاوه، نه هه‌ستی به حه‌قیقه‌تی نینمای بیروباوه‌ړ و فیکری خوی ده‌کرد، نه‌شی ده‌توانی له‌یه‌کی له روژشنبیری و شارستانیه‌ته‌کانی تر خوی و ه‌چرخیتی و خوی تی بناخیتی.

گرفتې هه‌ره گه‌وره‌ش نه‌وېه، که سه‌ره‌رشتیاری پوره‌رده و رینمایي له کومه‌لگه‌ی نیسلا میدا، نه‌یان توانیوه لی‌ی تی بگن و بیزان که مانای قول و فراوانی پوره‌رده بریتي‌یه له دروست کردنی نه‌توه و ناماده‌سازی نه‌وه (جیل) ټک و بنیاتنانی خشتی شارستانی‌ه له کاروانی شارستانی‌ه‌تی مرؤ‌قايه‌تیدا، چونکه هه‌ر نه‌وېه‌ک، که به‌دوای نوم‌ه‌ت دادیت؛ خشتی‌کی شارستانی کاروانی نه‌م نوم‌ه‌ته‌یه.

له‌به‌ر نه‌وه چه‌مک و شتواز و نامانجه پوره‌رده‌یی‌یه‌کانی هه‌ر نه‌توه‌یه‌ک به‌هه‌مو بواره‌کانیا نه‌وه، تايه‌مه‌ندیتی میژویی و نایینی و نابوری و شارستانی نه‌م نوم‌ه‌ته هه‌لده‌گری، نه‌وېش که‌ل و په‌لینکی بازارگانی نی‌یه، که له ده‌وله‌تیکي هاوړی، یان دوژمن به‌ینری، یان به‌هاوکاری چه‌ند ده‌وله‌تیک کوبکریته‌وه!!

پونتر بلین، بنه‌مای هه‌ر به‌رنامه و په‌په‌ویتی پوره‌رده‌یی بریتي‌یه له‌و بیروباوه‌ړی، که له میانه‌یه‌وه ده‌ست پیډه‌کات و ده‌رده‌چیت، نامانجی‌شی پته‌وکردن و توکمه‌بونی ده‌بی، له‌به‌ر نه‌وه نه‌بونی پوره‌رده‌ی نیسلا می له به‌رنامه و پروگرامی پوره‌رده و ناراسته و رینمایي له کومه‌لگه‌دا؛ ده‌ردی‌کی کوشنده‌یه و سه‌ره‌تای خیرا کوتا هاتنی نه‌م نوم‌ه‌ته‌یه.

له راستیدا نوسه‌ر و توژه‌ره پوره‌ردیاره نیسلا میه‌کان له‌م کاره وریابونه‌وه و له روانگه‌ی جوړاو‌جوړ و جیاجیادا، کومه‌له توژینه‌وه و جی‌باسی پوره‌رده‌یی

نیسلامیان پیشکش کرد، جا چ به تهواومبندی بویئت، یان به هه‌نده‌کی (جزئی)، که پهرتوکخانه‌ی نیسلامی و پهرتوکخانه‌ی په‌روه‌ده‌یی ده‌وله‌م‌ه‌ند کرد.

منیش هه‌زم کرد له‌م بواره‌دا نه‌سپی خۆم تاو‌ده‌م، له‌ خ‌وای گه‌وره‌م داوا‌یه یارمه‌تیم بدات و پادا‌شتم بداته‌وه.

هه‌ولیشم داوه‌ سود له‌ نویسه‌کانی بیریاره‌ به‌رزه‌کانی په‌روه‌ده‌یی نا مسولمانه‌کان وه‌ربگرم، و‌پ‌رای سود وه‌رگرتن له‌ سه‌رچاوه‌ نیسلامیه‌کان، بۆ به‌ده‌رخستن به‌چ‌ریی ئا‌د‌گاره‌کانی په‌روه‌ده‌یی نیسلامی په‌س‌ن، ئەم کتیبه‌ش ته‌نها به‌شداریه‌کی به‌چ‌وکه له‌ ب‌واری په‌روه‌ده‌ و پیت‌گه‌یان‌دنی نیسلامی.

له‌ کۆتاییدا، زۆر ر‌پ‌ژ و سوپاس بۆ ئەو که‌سانه‌ی به‌م کتیبه‌ پ‌یدا‌چونه‌وه و سه‌رنج و ت‌ی‌بینی به‌سودیان پیشکش کرد، له‌ پ‌یشه‌وه‌شیان به‌ر‌پ‌ژ د‌کتۆر شیخ أحمد کفتارۆ و خ‌یزانه‌ به‌ر‌پ‌ژه‌که‌ی، هه‌روا مامۆستای د‌کتۆر زیاد الصواف، هه‌روا مامۆستا محمد توفیق الصواف و برای به‌ر‌پ‌ژ مامۆستا غسان عزقول.

خ‌وای گه‌وره‌ پادا‌شتی به‌خ‌یریان بداته‌وه

(والله ولي التوفيق)

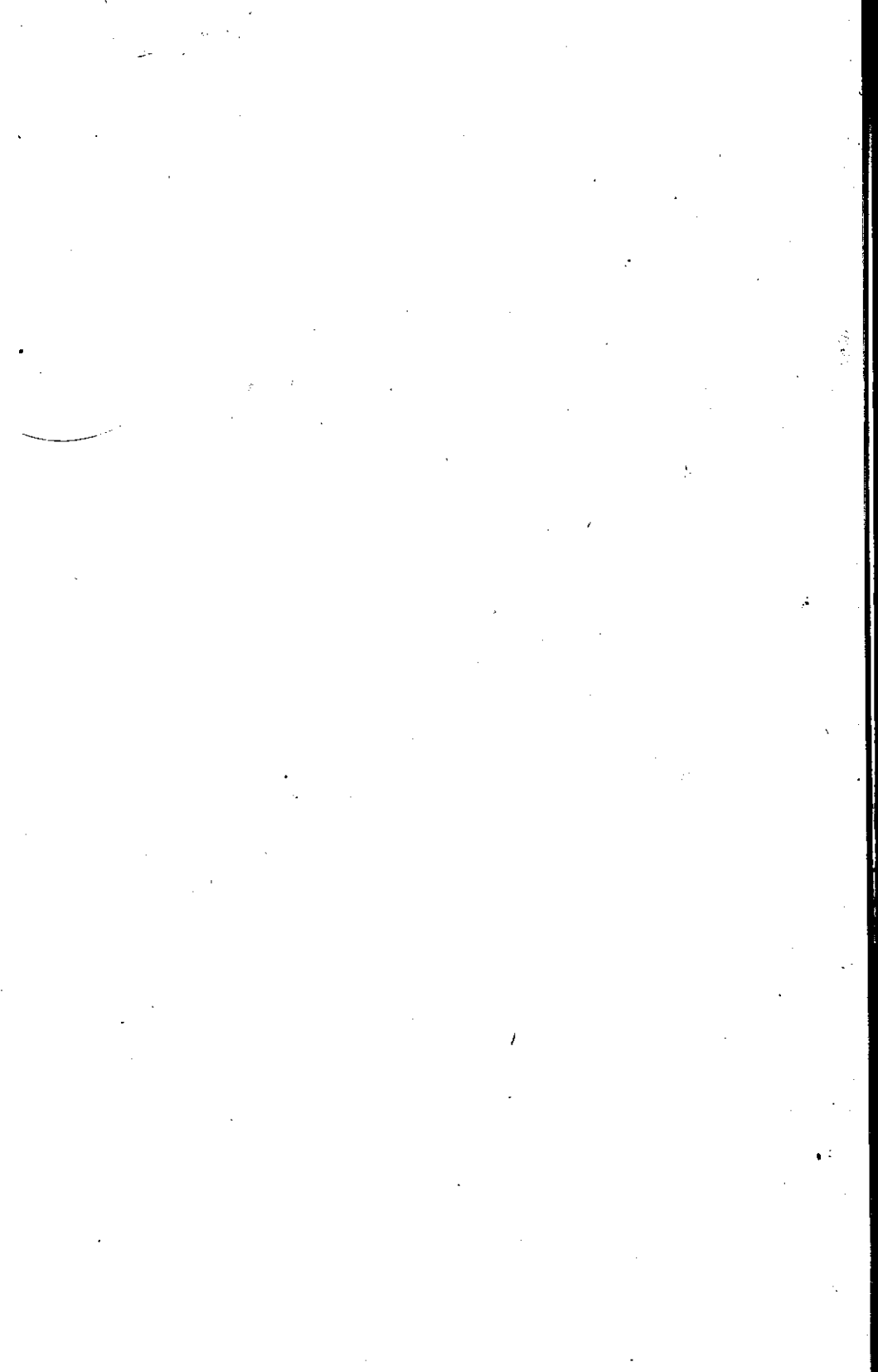
محمد رسول الصواف

ده روزهی یکم

بدیاری

ده باروی رونی خستندگی به روز و کره و

رنگامان بهرستی

به‌رای

خوای گه‌وره چاکه‌ی له‌گه‌ل هه‌مو به‌شه‌ریه‌ت کردوه به‌وه‌ی، که کۆمه‌لگه‌ی ناده‌میزاد ته‌ن‌ها له‌یه‌ک رینگا زیاد بکات شه‌ویش هاوسه‌رگرتنی نیوان نی‌ر و می‌یه. خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَقْدَةً: خُودا هه‌ر له جنسی خۆتان جوت‌ه‌ی دانی؛ له‌هاو جوتان کو‌ر و نه‌وه‌ی بی به‌خشیون ﴿النحل: ۷۲.

ئه‌م ئایه‌ته پی‌روژه ئاماره به‌وه ده‌کات، که ئامانجی هه‌ره گرنگ له هاوسه‌رگرتن له روانگه‌ی نیسلامدا بریتی‌یه له هه‌تانه کایه‌ی مندال و نه‌وه و نوی‌کردنه‌وه و گه‌شه‌سەندنی کۆمه‌لگه.

له‌به‌ر نه‌وه نیسلام زۆر سوره له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، که هاوسه‌رگرتن کاریگه‌ر بی‌ت، که کۆمه‌لگه زۆر بکات به مندال و وه‌چه‌ی چاک، ئه‌مه‌ش له میان‌ه‌ی هاندانی پی‌غه‌مبه‌ره‌وه دیت له‌سه‌ر ماره‌پرکردنی ئافه‌ه‌تیک، که مندالی بی‌ی، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: ((تَزَوُّجُوا الْوُدُودَ الْوُلُودَ لِأَنِّي مُكَاثِّرٌ بِكُمْ الْأَبْيَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: ئافه‌ه‌تیک بکه‌نه هاوسه‌ر، که مندالی بی‌ی و خۆشه‌ویست بی‌ی، چونکه من له پۆژی قیامه‌تدا شانازی به‌زۆریتان ده‌که‌م له‌چاو پی‌غه‌مبه‌رانی تر.))

هه‌روا پی‌غه‌مبه‌ر قه‌ده‌غه‌ی معقه‌لی کو‌ری یه‌ساری کردوه، که ئافه‌ه‌تیک‌کی جوان بی‌نی که مندالی ناب‌ی، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((لَا تَزَوُّجُهَا: ئه‌م ژنه مه‌که هاوسه‌ری خۆت)).

^۱ أخرجه ابن حبان، زماره (٤٠٢٨).

^۲ أخرجه ابن حبان، زماره (٤٠٥٧).

جا له ریځګی هاوسه رگرتن و خیزانه وه کومه لږګه به شپوه یه کی ساغ و دروست
 ګه شه ده کات و نوی ده بیته وه، که یه کگرتو و په یوه ست بن به یه کتری وه که یه
 جهسته، نه مهش به هوۍ خزمایه تی و ژن و ژن خوازییه وه دپته دی، به هوۍ شم
 هاوسه رگرتن و ژن و ژن خوازی و ټیکه ل بونه وه، گیانی خو شه ویستی و به زه یی و
 میهره بانی تیدا بلاو ده بیته وه، که وا له خیزانی دور له یه کتری ده کات له یه کتری
 نزیك ببه نه وه و بینه خرم.

خوای ګه وړه ده فدرموی: ﴿وَمِنْ ءَايَاتِهِ اَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ
 اَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوْا اِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ
 لَآيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَّتَفَكَّرُوْنَ: هدر له نیشانی نه وه که له خوتان، ناوجوتی بو
 بهرهم هیان؛ که پیان بجه سیته وه و خو شه ویستی و شه وینی خستوته ناوتان،
 له مه دا بو که سانی که به ووردی سرعجدهن به لږګه زورن ﴿الروم: ۲۱.

ګر هه ولماندا توږی خیزانی له کومه لږګه ټیک بده یی و مندال دور له خیزان
 بهیترته بون له ریځګی ګه یشتنی جنسی نا شهرعی، یان له ریځګی چاندنی
 کوربه له مندال دانی ثافره تانی نا شهرعی، یان له ریځګی کوی کردن
 (الاستنساخ)، جا نه مه ده بیته له ده ست دانی نه و لکاندن و ګرۍ دانه بنه رپه تی،
 که پاریزګاری یه کگرتوی کومه لږګه و سیستمه که ی ده کات، جا مندالی وا دینه
 کایه وه که به زه یی یه کی په وړه رده یی یان نیه، که ګه شه په وړه رده یی و
 هه لچونه کانیان له خو بګرۍ و سروشتیان جی به جی بکات بو پیوستیان به
 باوه شی ګه رمی خیزان و سوز و همنانی یه وه، هه روا پیوست بون بو بنیات نانی
 په یوه ندیه کومه لایه تیه کان و هاتنه ناو کومه لږګه به شپوه یه کی ساغ و دروست،
 نه مهش ده بیته هوۍ چاندنی بوغز و قین له عه قل و دهرونی شم مندالانه

^۱ نه مه بو نه ویه ګر ویستی تنها یه کی هه یی و ژنی تری نه یی، چولکه همز کردن به مندال؛
 سروشت و فیتره تی دهرونی ناده میزاده.

بهرامبهر به کۆمه‌لگه و هه‌ست کردنی ره‌ها به‌تاکیه‌تی و به‌رژه‌وه‌ندی که‌سی‌تی دور، له ههر رێکه‌خه‌ریکی ره‌وشتی و ناکاری، یان نایینی.

هه‌ندی له تیوری روخینه‌ر هه‌ولتی هاندانی منداڵ بون له ده‌ره‌وی خه‌یزانیاندا، یان هانیاندا نه‌رکی خه‌یزان ته‌نها بریتی بێ له هه‌ینانه‌کایه‌ی منداڵ.

به‌لام نه‌رکی په‌روه‌رده‌یی، شه‌وا کۆمه‌له‌ی تایبه‌ت هه‌لده‌ستی به‌وه‌رگرته‌ی منداڵان، ههر له‌سه‌ره‌تای له‌دایک بونیانه‌وه هه‌لده‌ستی به‌په‌روه‌رده‌کردنیان و داینبه‌کردنی پێداویسته‌کانیان، نه‌مه‌ش به‌مه‌به‌ستی راکه‌شانی خۆشه‌ویستی و سۆزیان بۆ لای ده‌وله‌ت، یان بۆ لای شه‌و بیرۆکه‌یه، که ده‌وله‌ت پیاوه‌ی ده‌کا به‌بێ هه‌یج شتیکی تر، دور له په‌یوه‌ندی سروشتی خه‌یزانی. شه‌م نه‌زمونانه‌ش دو جور منداڵ به‌ره‌م دینی:

جۆری یه‌که‌م: منداڵی قین له‌دل و هه‌له‌په‌رست و دور له گه‌رانه‌وه‌ی نایین، یان ره‌وشت، خه‌می سه‌ره‌کیان بریتی‌یه له جی‌به‌جی‌کردنی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانیان.

جۆری دوهم: منداڵی که‌سه‌ایه‌تی له‌رزۆک و داخراو و موعه‌قه‌د و دور له‌به‌شاریه‌ی کۆمه‌لایه‌تی کارکه‌ر.

هه‌ردو نمونه ژیار (حضارة) دروست ناکه‌ن، باری ئومه‌تی پێ هه‌لناستی، نه‌مه له کۆمه‌لگه‌که‌یدا ده‌ردیکه، که هه‌یوای رزگاربه‌ون ده‌کری له خراپه‌کاریه‌که‌ی.

به‌لام ئیسلام -نایینی فیه‌رت- گرنگی زۆری داوه به‌وه‌ی، که گه‌شه و گه‌وره‌بونی منداڵ له چوارچه‌وه‌ی خه‌یزانیکی گونجاو بێت، که هه‌رتاکه‌ی پۆلی خۆی تێدا بیه‌ینی و نه‌رک و مافی خۆی بزانێ چیه و به‌چه‌سته ناو کۆمه‌لگه‌وه، له‌میانیه‌ی که‌شیکی خه‌یزانی ساغ و دروسته‌وه پێ بگات که خه‌یزان گرنگه‌ترین ره‌بیره‌کانی په‌روه‌رده و ره‌فتاری دروستی پێ بدات.

جا خه‌یزان بریتی‌یه له‌و ژینگه‌ سروشتیه‌ی، که منداڵی تێدا گه‌شه ده‌کات و

له میانهدا ناشنا ده بیټ به کومه لگه ی گه وره تر و چه مکه کانی یه که می
 دهر باره ی ژبانی لی و ه رده گری و له میانهدا پیویستی یه سروشتیه کانی جی به جی
 ده بی، تا نه و کاته ی ده گاته نه و قوناخه ی، که تییدا ده توانی بیټه توخمیکي
 کاریگر له ناوه و دهره وه ی خیزان.

نیسلام چندها ریره ی گرتوتسه بهر، له پیناو پاریزگار کردنی خیزان وه
 خانه یه کی بنه رته ی له کومه لگه دا و ناماده کردنی به هزیه کانی سهر که وتنی
 پرۆسه ی په روه رده بی، که گرنگترینیان باس ده که ین:

یه که م: هاندان و ئاره زو دانی هاوسه رگرتن:

ده ست پیشخه ری گه نجان له سهر هاوسه رگرتن به تاییه تی له م کاته ی
 نیستاماندا - کومه له کۆسپ و ته گه ره ی نابوری و کومه لایه تی دیته پیشه وه،
 که زور له گه نجان ده کات ئاور له م پرۆزه یه نه ده نه وه، یان بۆ ماویه کی دیاری
 نه کراو دوا ی بخه ن، نه مهش له ترسی دوا هاته کانی نابوری و کومه لایه تی. له بهر
 نه وه نیسلام هانی گه نجانی داوه به هاوسه رگرتن و پیکه یتانی خیزان، قه ده غه ی
 هاوسه ر نه گرتنی کردوه.

پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمُ الْبَاعَةَ
 فَلْيَتَزَوَّجْ فَإِنَّهُ أَغْضُ لِلْبَصَرِ وَأَخْصَنُ لِلْفَرْجِ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ
 لَهُ وَجَاءٌ: نه ی کومه لی گه نجان، هه ر که سی له ئیوه توانای جهسته بی و جنسی و
 پاره ی هیه، با هاوسه ر بگری، چونکه هاوسه رگرتن باشتین شته بۆ نه زه ر
 نه کردن و باشتین قه لایه بۆ داوین. هه ر که سیك نه یتوانی هاوسه ر بگری، با
 به رۆزو ببی، چونکه بۆی ده بیته قه لا و پاراستنی له گوناها ن.))

هه روه ها پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: ((النَّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ
 بِسُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي: هاوسه رگرتن له سوننه ت و ریازی منه، هه ر که سی کار

^۱ أخرجه البخاري، برقم (۱۸۰۶) و مسلم (۱۴۰۰).

به‌پایاز و سوننه‌تی من نه کات، له‌من نییه.))^۱

پیغه‌مبهری خوا ﷺ باش گوزهران کردنی پیاو له‌گه‌ل خیزانه‌گه‌ی به‌خیر و سه‌ده‌قه داناو؛ نه‌وه‌تا ده‌فرموی: ((إِنْ بِكُلِّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَةٌ، وَكُلِّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ مُنْكَرٍ صَدَقَةٌ، وَفِي بَضْعِ أَحَدِكُمْ صَدَقَةٌ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيَّاتِي أَحَدُنَا شَهْوَتُهُ وَيَكُونُ لَهُ فِيهَا أَجْرٌ؟ قَالَ: أَرَأَيْتُمْ لَوْ وَضَعَهَا فِي حَرَامٍ أَكَّانَ عَلَيْهِ فِيهَا وَزْرٌ؟ فَكَذَلِكَ إِذَا وَضَعَهَا فِي الْحَلَالِ كَانَ لَهُ أَجْرٌ: گوتنی هر سبحان الله یه‌ک و الله اکبر و الحمد لله و لا اله الا الله و فرمان به‌چاکه‌یه‌ک و قه‌ده‌غه له خراپه؛ خیر و سه‌ده‌قه‌یه، ته‌نانه‌ت که ده‌چنه لای خیزانه‌کانتان بۆ جوت بون بۆتان به‌خیر و چاکه ده‌نوسری، گوتیان: نه‌ی پیغه‌مبهری خوا! یتیمه که له‌گه‌ل خیزان‌کامان جوت ده‌بین پاداشتمان بۆ ده‌نوسری؟! پیغه‌مبهر ﷺ فرموی: گهر یتیمه نه‌و مه‌نی‌یه له‌شوینی حه‌رام دابنیت بۆتان به‌گونه‌ها نانوسری؟ به‌همان شیوه گهر له شوینی حه‌لال دابنیت پاداشتی بۆ هه‌یه.))^۲

هه‌روا به‌خشین و بۆیوی دان بۆ خیزان به‌گه‌وره‌ترین پاداشت داناو، وه‌ک ده‌فرموی: ((إِنَّكَ لَنْ تَنْفِقَ نَفَقَةً تَبْتَغِي بِهَا وَجَهَ اللَّهِ إِلَّا أَجْرَتْ عَلَيْهَا حَتَّى مَا تَجْعَلُهُ فِي فِي أَمْرَاتِكَ: هه‌رشتیک که ده‌به‌خشسی، که مه‌به‌ستت پی‌ی خوای گه‌وره بی، نه‌وا پاداشتی له‌سهر وهرده‌گری، ته‌نانه‌ت پاداشت وهرده‌گری له‌و پاروه نانه‌ی ده‌یغه‌یه ناوده‌می خیزانه‌که‌ت.))^۳

پیغه‌مبهر ﷺ هانی سه‌ره‌به‌رشتیارانی ئافره‌تان ده‌دات به‌ئاسان کردنی هاوسه‌رگرتن و سوک کردنی پیدایستی‌یه‌کانی، وه‌ک ده‌فرموی: ((إِذَا خَطَبَ إِلَيْكُمْ مَنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرُوجُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ

^۱ أخرجه ابن ماجه، برقم (۱۸۴۶).

^۲ أخرجه مسلم، برقم (۱۰۰۶).

^۳ أخرجه البخاري برقم (۵۶) و مسلم برقم (۱۶۲۸).

عَرِيضٌ: گهر يه کيک هاته خوازيبيني و له نابين و رهوشي پازی بون، کچه که تان بکهنه هاوسهري، گهر وانه کهن؛ نهوا له سهر زهوي ناشوب و خراپه کاری زور پهيدا ده بيت)) .

خوای گه وړه ده فسموي: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِنْ يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ: ميوي نه ي ميړدی خوتان به شو بدهن، عهد و که نيزي هيتراشتان، ژنيان بو بيتن و بيانده نه شو، نه گهر له هه ژارانيس بن، خودا به دلاوايي خوي هه مو لا بي نياز ده کا، به خشيني خودا هه راوه و ناگاداره ﴿النور: ۳۲.

پيغه مبهري خوا ﷺ ژني بو پياويک ماره بر کرد به وهنده ي که قورثاني له بهر بوه. هه روا ژني بو پياويکي تر ماره بر کرد له سهر دو نه عل، که بوه ماره يي ژنه که ي و پي پازي بو.

گوماني تيدا نيه نه م هه مو به جيه پتاني ياسايي و ياسادانانه له بهر سوربوني نيسلامه بو پيکه وه ناني خيزان - نه لقه ي کومه لايه تي به زيرسه له په روه رده ي نه وه کان و چاوديري کردني - هه مو نه مانه ش به ناسانترين پي و که مترين تيچون، له ترسي بلا و بونه وه ي خراپه کاری (الفساد) و تير کردني ثاره زوه کاني هه يه کيک له پياو و ژن له دهره وه ي قهواره ي خيزان و په يدا بوني مندا لانيک، که سهر به خيزان نه بن، پيشتريش باسي مه ترسي نه م دهره نجامه کرا.

نه مړو زور له ده و له ته پيشکه و توه کان هه لساون به دروست کردني چه نده ها کومه له ي تاييه ت به چاوديري پرژه ي هاوسه رگرتن (الزواج) بو گه نجان و هاندانيسي، هه روا پيشکه ش کردني قهرز و ناسانکاريه کان له پيناو دروست کردن

^۱ أخرجه الترمذي برقم (۱۰۸۴).

^۲ أخرجه البخاري برقم (۴۸۵۴) و مسلم برقم (۱۴۲۵)

^۳ أخرجه الترمذي برقم (۱۱۱۳) و أحمد برقم (۱۵۶۷۶) و ابن ماجه برقم (۱۸۸۸).

و پاریزگاری کردنی خیزان وهك دان پیا نان بسو رۆل و بنه پته تی یه ی، كه خیزان بی ی هه لدهستی له دروست کردنی نه وه ی پابه ند (ملتزم) و چالاك و کاریگه ر.

دوهم: هه لبه ژاردنی ژن و میڤرد

له ئیسلام دا مه به ست له هاوسه رگرتن (الزواج) - وهك پیشتی باسكرا - بریتی یه له پتکه وه نانی خیزان و داین کردنی که شیکی له بار، که مندالی تیدا گه شه بکات و پیوستی یه سروشتی و په روه ده یی که یان تیدا بیته دی، نه مه ش نا کر ی مه گه ر له که شیکی خیزانی جیگیر و گونجاو دا بیته، له بهر نه وه ئیسلام هانی هه ر یهك له ژن و میڤرد ده دات به هه لبه ژاردنیکی ورده کارانه بۆ هاوسه ری ژیا نی به بی ی پیوه ری راستی دور له سۆز و خه یال.

زۆر جار ده بینین زۆریه ی نه و ژن و میڤردایه تی یه ی، که کۆتایی به هه ره س (فشل) و ته لاق و لیك جیا بونه وه دیت یان به گیرو گرت و نا کوکی به رده وام دیت، هۆیه که ی په له کردنه و له سه ر بنه پته تیکی راست و دروست نه به وه، هه لبه ژاردنی یه کتری له سه ر بنه مای هه ز و سۆز به وه به بی لیکۆلینه وه له پاشما وه ی پوه کا نی له گه ل یهك گونجاو و له گه ل یهك هه لکردن و توانای مادی بۆ دروست کردنی خیزان و هه لگرتنی دوا ها ته کا نی مادی و کۆمه لایه تی.

هاوسه رگرتن گر یبه ند (عه قد) و په یما نی هاویه شی در یژایی ته مه نه، که پیوسته تا کۆتایی ژیا ن به رده وام بیته، له بهر نه وه له م په یما ن و گر یبه نده دا مافی هه ر یه کتیکیا نه هاوسه ری خۆی هه لبه ژیری، نه مه ش له سوننه تی پیروزی پیغه مبه ر باس کرا وه.

له بهر نه وه باوکی کچ مافی نه وه یان نیسه کچه کا نیان ناچار بکه ن به به شودانیك، که له روانگه ی تایبه تی خۆیا ن به گونجاوی ده زانن، به لام مافی نه وه یان هه یه راویژی له گه لدا بکه ن و رای خۆیا ن به دن و نامۆژگاری بکه ن. پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: ((لَا تُنْكَحُ الْأَيُّمُ حَتَّى تُسْتَأْمَرَ وَلَا تُنْكَحُ الْبُكَرُ

حَتَّى تُسْتَأْذَنَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ إِذْنُهَا؟ قَالَ: أَنْ تُسْكِتَ: ثَاوَهُتِي
 بِيَتُوهُ زَن مَارَهِي نابردری، تا خوی بریار نه دات، کچیش مارهیی دروست نیه و
 ماره بر ناکری، تا نيزن و رهئی لی وهرده گیری. گوتیان: نهی پیغه مبهري خوا
 نيزنی چون لی وهرده گیری؟ پیغه مبهري ﷺ فدرموی: بی دهنگیه کهی نیشانهی
 رازی بونیتهتی.))

((جَاءَتْ فَتَاةٌ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَتْ إِنَّ أَبِي زَوَّجَنِي ابْنَ أَخِيهِ لِيَرْفَعَ بَنِي
 خَسِيسَتَهُ قَالَ فَجَعَلَ الْأَمْرُ إِلَيْهَا فَقَالَتْ قَدْ أَجَزْتُ مَا صَنَعَ أَبِي وَلَكِنْ أَرَدْتُ
 أَنْ تَعْلَمَ النِّسَاءُ أَنَّ لَيْسَ إِلَيَّ الْأَبَاءُ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ: کچیک هاته لای پیغه مبهري
 ﷺ و گوتی: باو کم بهشوی داوم بۆ کوری برا کهی تا بههوی نهم بهشودانهم سوک
 و ریسوایی له سهر خوی هه لگري، پیغه مبهريش نهم کچهی سهر پشک کرد، کهوا
 بۆ خوی خاوهن رهئی یه و بهبی رهئی کچه که مارهیی بهتاله، بهلام کچه که گوتی:
 نهوا ریم بهباو کم دا کاره کهی به نه نجام بگه یه نی، من ویستم بۆ ثاوه تان
 ده رکه وی، که باو کان شتیان به دهست نیه.))

((جَاءَتْ فَتَاةٌ إِلَى الرَّسُولِ ﷺ، فَذَكَرَتْ لَهُ أَنَّ أَبَاهَا زَوَّجَهَا وَهِيَ كَارِهَةٌ
 فَخَبَّرَهَا النَّبِيُّ ﷺ: هدروا کچیک هاته لای پیغه مبهري ﷺ و باسی کرد، که
 باو کی بهزۆر بهشوی داوه خویشی رازی نیه، جا پیغه مبهري ﷺ سهر پشکی کرد.
 واته رهئی یه کهی دا دهست کچه که.))

تا بهم شیوهیه ده بینین ئیسلام سوره له سهر بهردهوام بونی هاوسهریتی بهر له
 دهست پی کردنی، سوره له سهر جیگیر (استقرازی خیزان، که هه لدهستی به
 پهروه ده کردنی مندا لآن له ریتی سهر یهستی هه ریه که له ژن و میژد له
 هه لپژاردنی هاوسهره کهی، ئیسلامیش گرنگترین بنه مای دیاری کردوه، که

^۱ أخرجه البخاري برقم (٤٨٤٣) و مسلم برقم (١٤١٩).

^۲ أخرجه ابن ماجه (١٨٧٤).

^۳ أخرجه أبو داود (٢٠٩٦) و ابن ماجه (١٨٧٥).

هه‌لێژاردنی هاوسهری له‌سهر بنه‌ماکه‌ی نه‌نجام ده‌دری ته‌ویش بریتی‌یه له:

١- ئایین و ره‌وشت:

و‌ش‌ه‌ی ئایین ناو‌نیشانی‌که، که تی‌گه‌یشتن و په‌یره‌وی راست و دروست بو شه‌ریعه‌تی هه‌میشه‌یی ده‌گرێته‌وه، هه‌روا پا‌به‌ندبو‌ن به‌ په‌یره‌و و مه‌نه‌جه‌که‌ی، که بنا‌غه‌ی یه‌که‌مه که ژن و پیاو له‌ میانه‌یدا ده‌بنه‌ هاوسهری یه‌که‌تری.

پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((إِذَا جَاءَكُمْ مِنْ تَرْضَوْنَ دِينَهُ وَخُلُقَهُ فَرُجُوهُ إِلَّا تَفْعَلُوا تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ عَرِضٌ))^١

هه‌روا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((كُنْكَحُ الْمَرْأَةِ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا وَلِدِينِهَا فَافْظَرْ بِذَاتِ الدِّينِ تَرَبَّتْ يَدَاكَ: ژن بو‌ چوار مه‌به‌ست ماره‌به‌ر ده‌کری: بو‌ مال و سامانه‌که‌ی، بو‌ ناو و شه‌ره‌ت و ره‌چه‌له‌کی ژنه‌که، بو‌ جوانیه‌که‌ی، بو‌ ئایینه‌که‌ی، جا نه‌و ئافره‌ته‌ ماره‌به‌ر بکه، که دینه‌داره‌ نه‌گه‌ر و نه‌که‌یت ده‌ستت به‌ قوردا‌چی))^٢. له‌ ریاویه‌تیکی تر فه‌رمویه‌تی شه‌و ئافره‌ته‌ به‌ینه‌ که خاوه‌ن دین و ره‌وشته‌.

هه‌لێژاردنی هاوسهر له‌سهر بنه‌مای ئایین، مسۆگه‌ری یه‌که‌می په‌روه‌رده‌کردنی مندا‌لان و، پی‌گه‌یشتن و گه‌وره‌بونیانه‌ به‌شیوه‌یه‌کی سا‌غ و راست، هه‌روا فه‌رمانبه‌ری ژن بو‌ می‌رده‌که‌ی مسۆگه‌ر ده‌کات و مال و مندا‌له‌که‌ی ده‌پاری‌زی.

هه‌روه‌ها هه‌لێژاردنی می‌رد له‌سهر بنه‌مای ئایین؛ مسۆگه‌ری چاک بو‌ن له‌گه‌لی و چاودێری کردنیه‌تی، هه‌روا ئارام گرتن له‌ که‌م و کورته‌یه‌کانیه‌تی، که ده‌بی‌ته‌ مسۆگه‌رکردنی پارێزگاری خێزان و یه‌که‌گرتویی و به‌یه‌که‌وه‌ به‌ستانیه‌وه.

^١ أخرجه الترمذي برقم (١٠٨٤) (مانای نهم فه‌رموده‌یه له‌ پیشت‌ر باس کراوه) (وه‌رگێتی).

^٢ أخرجه البخاري برقم (٤٨٠٢) و مسلم برقم (١٤٦٦). له‌ ریاویه‌تیکی تر "ذات الدین و الخلق" أخرجه.

ابن حبان برقم (٤٠٣٧).

۲- بنه‌های نابوری:

نیسلام مکورپه له‌سەر بنیات نانی خیزان به بنیاتیتکی واقعی و دیراسه‌کراو، تاوه‌کو هژییه‌کانی سه‌رکه‌وتن و مانه‌وه‌ی بۆی بسازی، گومانی تیدانییه‌مال و سامان شاده‌ماری ژیانه و له‌ گرنه‌ترین بنه‌په‌تیه‌کانیتتی. ژیانی هاوسه‌ریتتی پیداوێستی مادی زۆر و به‌رده‌وام و زیادی ده‌وی.

له‌به‌ر نه‌وه نیسلام وریایی داوه به‌گرنه‌گی دان به‌م لایه‌نه، تاوه‌کو هیچ په‌کێك له‌ ژن و می‌رد به‌ دوا‌ی بانگه‌شته‌ی سۆزدا نه‌بردی، پاشان هێنده‌ی پێ نه‌چی هه‌ست به‌هه‌له‌ی گه‌وره‌ بکات که نه‌نجامی داوه دوا‌ی نه‌وه‌ی کار له‌کار ترازاه، به‌مه‌ تاوانیک له‌سه‌رخۆی نه‌نجام ده‌دات.

هه‌ر چه‌نده سۆز و خۆشه‌ویستی به‌هێزیت، به‌لام بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ خایه‌ن ناتوانی له‌به‌رده‌م په‌قی ژیانی مادی و پیداوێستی په‌کانی؛ خۆی رابگری، له‌به‌ر نه‌وه‌شه‌ گوتراوه: (إِذَا دَخَلَ الْفَقْرُ مِنَ الْبَابِ، هَرَبَ الْحُبُّ مِنَ الشَّيْبَانِ: گه‌ر هه‌ژاری له‌ ده‌رگا هاته‌ ژوره‌وه، خۆشه‌ویستی له‌ په‌نجه‌ره‌وه هه‌لات و چه‌

ده‌ره‌وه))

چه‌نده‌ها فه‌رموده ژن و می‌رد ناگادار ده‌کاته‌وه به‌گرنه‌گیه‌تی نه‌م لایه‌نه وه‌کو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی: (تُنْكحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا..).

له‌و فه‌رمودانه‌دا نه‌وه‌یه، که فاطمه‌ی کچی قه‌یس په‌زای خوا‌ی لی‌بی گه‌راویه‌ته‌وه، ((أَنْ مُعَاوِيَةَ وَأَبَا جَهْمٍ خَطَبَاهَا؟ فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَمَّا مُعَاوِيَةُ فَصُغْلُوكَ لَا مَالَ لَهُ وَأَمَّا أَبُو جَهْمٍ فَلَا يَضَعُ عَصَاهُ عَنْ عَاتِقِهِ^۱، الْكِبْرِي أَسَامَةُ: که معاویه و شه‌بو جه‌هم په‌زای خوا‌یان لی‌بی خوا‌زیتیان کردوه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: (معاویه پیاوێکی هه‌ژاره و مال و سامانی نیه، به‌لام شه‌بو جه‌م گۆپاله‌که‌ی له‌سه‌رشانی ناهێنیتته‌ خواره‌وه (به‌واتای زۆر له‌ ژنان

^۱ أخرجه البخاري (٤٨٠٢) و مسلم برقم (١٤٦٦).

^۲ أي إنه يكثر ضرب النساء كما ورد في رواية ابن ماجة، برقم (١٨٦٩)

دهدات)، جا شو به نوسامه بکه)).

ليږدها ديدى نيسلام بؤ نهم مدهسه ليه مادي نيه كه دوربى له سؤز و ههسته كان، به لام ديدى كى واقعيه و ههردو لا ناگادار ده كاته وه به كارى كى گرنه، په ننگه له بير و هوشيان دا نه بى و ههردو له دوى سؤزداريان دابى، كه له كوټايى دا ده بېته هه لوه شان هوى خيژان و له دهست دانى مدهسته خوازواوى هاوسه رگرتن.

۳- په چهله ك و پله و پايدى كومه لايه تى:

پروسه ي هاوسه رگرتن و به ديك گه يشتنى ژن و ميږد، تنه ها په يوه نديك نيه كورت هه له اتبى به ژن و ميږد، به لام ماناي برى تى به له چونه ناوه وه په يوه ندى كومه لايه تى فراوان له نيوان تاكه كانى هه ريه كيك له خيژانى ژن و ميږدا.

له بهر نه وه نيسلام سوره له سه ر داين كړدى كه مټرين شت له گونجاندن و نزيك بونه وه له نيوان هه ريه ك له خيژانه كان له لايه نى پايدى كومه لايه تيه وه، ده رياره ي نه مه ش پيغه مېهر ﷺ ده فرموى: ((تُنكِحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ: لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا...)).^۱

هه روا ده فرموى: ((تَخَيَّرُوا لِنُطْفِكُمْ وَالْكُحُوا الْأَكْفَاءَ وَأَلْكَحُوا إِلَيْهِمْ: بؤ منداله كانتان نافره تى چاك هه لېږځين، هاوكوفى يه كترى بكنه هاوسه)).^۲

ره ننگه هه ندى له خوښه ران وا گومان بېدن، كه نهم قسانه له روانگه يه كى چينايه تى دور له يه كسانى و كام كه س له خوا ترس تر بى نه و چا كتره، كه نيسلام دايناوه: ده رچوه، له بهر نه وه پيوسته ناگادارى نه وه بده ين، كه نهم هاوشانى و نزيك بونه وه كومه لايه تيه هه رگيز ماناي نه وه نيه، كه هيج يه كى

^۱ أخرجه مسلم، برقم (۱۴۸۰) و الترمذي برقم (۱۱۳۵) و النسائي برقم (۳۴۱۸).

^۲ أخرجه البخاري برقم (۴۸۰۲) و مسلم برقم (۱۴۶۶).

^۳ أخرجه ابن ماجه برقم (۱۹۶۸).

لهم دو تويزه كومه لايتيه له يه كتری باشت بڼ، بهلكه مانای ثمويه خيزان به گويزه تويزه كومه لايتيه كمي و داب و ندرته كانی گونجاوه بو په يوه ست بڼون له گډل خيزانه كمي تر، يان نا.

نهمه ش مانای نوه نيه گشت هاوسه رگرتنيك، كه ليك نزيكي و هاوشاني كومه لايتي تيدا نه بيت، حوكمي هره س و سهرنه كه وتويي به سهردا بدرت، بهلكه زوري ښ و ميړدايه تي، كه له سهر ليك نزيكي و هاوشاني بنيات نه راوه، نايته مايه ښاييكي خيزاني چيگير (مستقر).

٤- جواني:

هه ليه ښايي هاوسه ريتي سهره پاي پتويستيه تي بهو كارانه ي كه پيشتر باسكرا، هره ده بي هره يه كيك له ښ و ميړد كه ميك له جوانيان هه بي، جوانيش شوي نه واري گه وړه و كاريگري هه يه له پاكيتشاني هره يه له ښ و ميړد بو لاي يه كتر و خوزه ويستي زياتر بو هاوسه ره كمي، هه روا كاريگري هه يه له هسانه وي دهر وني هره يه كيكيان دا، له كوښيش گوتراوه:

ثلاثة تجلو عن القلب الحزن الماء والخضرة والوجه الحسن

واته: سي شت خه م له دل دهر ويني، ناو و سه وزايي و روخساري جوان.

له بهر نوه پيغه مبه عليه السلام له چنده ها فرموده دا ناگاداري گرنكي نهمه ي داوه، وه كو ده فرموي: ((تُنْكحُ الْمَرْأَةَ لِأَرْبَعٍ لِمَالِهَا وَلِحَسَبِهَا وَجَمَالِهَا...))^١ هه روا هاني خوازي نكهري داوه، كه ته ماشاي خوازي نتي كراوه كمي (ده ست گيرانه كمي) بكات، تاوه كو دلي بو لاي بچي، گهر له كيه كي جه ستمي هه بي پي بزياني، نهمه ش بو سوربون له سهر بهر ده وام بوني ښايي هاوسه ريتي و چيگيري خيزانه.

پيغه مبه عليه السلام فرمويه تي: ((إِذَا خَطَبَ أَحَدُكُمْ الْمَرْأَةَ فَإِنْ اسْتَطَاعَ أَنْ

^١ أخرجه البخاري (٤٨٠٢) و مسلم (١٤٦٦).

يَنْظُرُ إِلَى مَا يَدْعُوهُ إِلَى نِكَاحِهَا فَلْيَفْعَلْ: گەر بیه کتیک له ئیوه خوازیینی
 ئافره تیکی کرد، گەر توانی ته ماشای بکات، که پیویست بکات بۆ ماره برینی،
 نهوا با ته ماشای بکات.))

له نهبو هورهیره گتیرپراوه ته وه کهوا پیاوێک ئافره تیکی نه نساری ماره بری،
 پیغه مبه ر فرموی: ((أَنْظُرْتَ إِلَيْهَا؟ قَالَ: لَا. قَالَ: اذْهَبْ فَانْظُرْ إِلَيْهَا، فَإِنْ فِي
 أَعْيُنِ الْأَنْصَارِ شَيْئًا: ته ماشات کردوه؟ نهویش گوتی: نه خیر، پیغه مبه ر
 فرموی: برۆ ته ماشای بکه، چونکه چاوی نه نساریه کان بچوکه.))

هه لێژاردنی هاوسهر له سهر بنه رته ی جوانی؛ مافی ژن و میرده، ده رباره ی
 نه مه ش عومه ری کوری خه تهاب عليه السلام ده فرموی: ((لَا تُزَوِّجُوا بَنَاتِكُمْ مِنَ
 الرَّجُلِ الذَّمِيمِ، فَإِنَّهُ يُعْجِبُهُنَّ مِنْكُمْ مَا يُعْجِبُكُمْ مِنْهُنَّ: کچه کانتان له پیای
 ناشیرین ماره بر مه کهن، چونکه هه ز به و شته ده کهن وه ک ئیوه هه ز به وان
 ده کهن.))

جا سه رنج بده نهو کۆمه لگانه ی ناهیلن خوازیینی که ر ته ماشای نهو کچه
 بکات، که ده یه موی خوازیینی بکات چ مافیک ده فیه وتینن، یان نهوانه ی
 قه ده غه ی کچ ده کهن خوازیینی که ره که ی له سهر نهو بنه رته مه شروع و دروسته
 بیینی.

گەر هه لێژاردنی ژن و میرد له سهر نهو بنه رته تانه ی پیشو بنیات بسری، نهوا
 شیمانه ی ^۲ جیگیری و سه رکه وتنی خیزان زۆر زۆرتر ده بی، له شیمانه ی هه رهس و
 سه رنه که وتن یان هه لوه شانه وه ی.

ده گه رتینه وه بۆ جه خت کردن له سهر نهوه ی، که بنه رته ی هه ره گرنه گ بۆ
 هه لێژاردنی ژن میرد بریتییه له ئایین و په وشته، به لام بنه رته تانه ی تر، که

^۱ أخرجه أحمد برقم (١٤٠٥٩).

^۲ أخرجه الترمذي برقم (١٠٨٧).

^۳ شیمانه: احتمال.

پیغمبر ﷺ وریایی داوه بریتی به لهو بنه پرتانهی، که به شیوه کی باشت
یاریده به رده وامی و سهرکه وتنی ژیانی خیزانی ددهن له نیوان ژن و میژدا.

سی یه م: هه لسوراندنی خیزان به دهستی پیاوبی:

خیزان وهك هه دهسته یهك، یان دهزگایهك، یان كۆمه لیک پیتیستی به
دابهش کردنی نهرک هه یه به سهر نه ندامه کانی و هه بونی به پتیه به ریک، که
به ریرس بیت له هه لسوراندنی کاروباره کانی و ناسان کردنی کاره کانی
به شیوه کی باشت، خوی گه و ره هه لسوراندنی خیزانی داوه ته دهست پیاو نهك
هیچ که سیکی تر، چونکه به هوی چهند کاریکه وه شایسته یه وهك: پتهوی و
توندی (حزم) و زال بونی ژیری به سهر سۆز (عاطفه) دا، که وای لی ده کات بۆ
نهم نهرکه له نافرته شایسته تر بیت.

خوی گه و ره ده فهرموی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ
اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ پیاوان سهر به رشتیار ترن
به سهر نافرته تان بۆ به پتیه بردنی کاروباری خیزان، به وهی که خوی گه و ره به چهند
شتیک به سهر یه کتری دا فزل و چاکه ی پی به خشیون، که پیاو توانای ناماده پی
جی به جی کردنی کاروباری قورس و گرنگیان هه یه، هه و ره ها پیاو سهر به رشتیاره
به سهر نافرته چونکه نه فقه و پاره پهیدا کردن و مندا ل به ختو کردن له سهر
پیاوه لهو ماله ی که هه یه تی. ﴿النساء: ۳۴﴾.

هه روا ده فهرموی: ﴿وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ
عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ﴾ نافرته چیان له سهره که مافی پیاو به جی به یتن، به هه مان
شینوه نه وانیش مافیان هه یه و به شیان هه یه به سهر پیاو له چاکه دا. پیاویش
پله یه کی به سهر نافرته تانه وه هه یه له بهر نه وهی زیاتر ماندو تر و هه ول و کۆشش
تر و نان پهیدا کمر تره. ﴿البقرة: ۲۲۸﴾.

پلهی سهرپه رشتیاری (قوامه) و چاودیری پلهی شهرکاری و
بهریسیاریتی، نهك پلهی بهباشتر دانان بیټ بهومانایه، كه زور له پیاو و
نافرته تان وای تیده گهن.

له بهر نهوه نیسلام فرمانی به ژن کردوه فرمانبهری میژده کهی بکات و
ناره زوه کانی جی بهجی بکات، نه گینا نهو کاته نهو سهرپه رشتیاریه ته بی هوده
ده بیټ و خیزان لاسهنگ ده بیټ و نازاوهی تیدا دروست ده بیټ، نابیټه
ژینگه کی چاك و له بار بۆ پرۆسهی پهروه دهیه کی سهرکهوتو.

پیغه مبهري ﷺ به عومهری فهرمو: ((أَلَا أُخْبِرُكَ بِخَيْرِ مَا يَكْنِزُ الْمَرْءُ الْمَرْأَةَ
الصَّالِحَةَ إِذَا نَظَرَ إِلَيْهَا سِرَّتُهُ وَإِذَا أَمَرَهَا أَطَاعَتْهُ وَإِذَا غَابَ عَنْهَا حَفِظَتْهُ:
هه والټ بی بدهم بهباشترین گه غینهی مرۆف؟ نافرتهی چاك، گهر ته ماشای بکات
دلی خوښ بکات، گهر فرمانی بی کرد فرمانبهری بکات، گهر لی نادیار بو
(چوه سه فهر) نهوا داوین و مال و مندالی ده پاریزی.))

ههروه ها ﷺ ده فهرمو: ((وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا تُؤَدِّي الْمَرْأَةُ حَقَّ
رَبِّهَا حَتَّى تُؤَدِّيَ حَقَّ زَوْجِهَا: سویندم بهوهی كه گیانی محمدی به دهسته، نافرته
مافی خوی گه و ره بهجی ناهینتی، ههتا مافی میژده کهی جی بهجی نه کات.))^۲

چوارهم: فرمان به میژد کراوه چاکه له گهل هاوسه ره کهی بکات
و پریزی بگری:

نیسلام دهسه لاتی پیاوی له ماله کهیدا به سهر هاوسه ره کهی و منداله کانی
نه کردۆته دهسه لاتیکی په ها (مطلق)، به لکه فرمانی بی کردوه چاکه له گهل
خیزانه کهی بکات و پریزی بگری و به باشی پهفتاری له گهل دا بکات.
خوی گه و ره ده فهرمو: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ

^۱ أخرجه الدليمي في (الفردوس) ج ۳۷۹/۴.

^۲ أخرجه ابن ماجه برقم (۱۸۵۳).

فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَجَعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا: له گسل ژنه کانتان به چاکی گوزهران بکن و ههلس و کهوتیان له گهلدا بکن، کاتیکیش شتیکتان لی یان بینی که به دلتان نهبر نهوا چاوپووشی لی بکن، شتی وا همن بیوه حمزی الی ناکهن، کهچی چاکهی زۆری له خواوه بۆنگۆ تیدایه. ﴿النساء: ۱۹﴾
 وه ده فرموی: ((استَوْضُوا بِالنِّسَاءِ خَيْرًا... : وه سیهتتان بی له گهل ئافره تان باشین.))

همروه ها ﷺ ده فرموی: ((خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ، وَأَنَا خَيْرُكُمْ لِأَهْلِي: باشتريستان نهو که سهیه، که له گهل خیزانه کهی باشه، منیش بۆ خیزانه کهم له هموتان یا شترم.))

پینجه م: کاری ژن نهو هیه له ماله وه ئۆقره بگری و، ههستی به چاودیری کردنی کاروباره کانی:

نیسلام رۆل و بهرپرستی ژبانی له نیتوان ژن و میردا به گۆیرهی نهو شایسته مییدی دابهش کردوه که خوای گهوره به ههر یه کیکانی به خشیوه، جا چاودیری کردنی کاروباری ناوه وهی مالیش به نه که کانی ئافره تی داناه. له بهر نهوه فرمانی پیکردوه زۆریه ی کاته کانی له ماله که ی به سه ر بیات.

خوای گهوره ده فرموی: ﴿وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ: له ماله کانتان جیگیرین و ئۆقره بگرن.﴾

پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: ((وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ بَعْلِهَا وَوَلَدِهِ وَهِيَ مَسْئُولَةٌ عَنْهُ: ژن له مالتی میرده که ی و بهرام مبه ر به منداله کانی بهرپر سیار و چاودیره.))

^۱ أخرجه البخاري برقم (٤٨٩٠) و الترمذي برقم (١١٦٣) و ابن ماجه برقم (١٨٥٧).

^۲ أخرجه ابن ماجه برقم (١٩٧٣).

^۳ أخرجه البخاري برقم (٢٤١٦) و مسلم برقم (١٨٢٩).

جا پابه‌ندبونی ژن بۆ به‌سه‌ربردنی زۆریه‌ی کاته‌کانی له‌ناو ماله‌وه بۆ چاودێری کردنی کاره‌کانی و کاروباری منداڵه‌کانی؛ گه‌وره‌ترین مسۆگه‌ری سه‌رکه‌وتنی پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌یی یه‌، مسۆگه‌ری به‌ختیاری خێزانه‌. هه‌روا به‌سه‌ربردنی زۆریه‌ی کاته‌کانی ژن له‌ ده‌ره‌وه‌ی مال بۆ کارکردن، یان سه‌ردانی کردن و فهرامۆش کردنی کاروباره‌کانی خێزانه‌که‌ی و په‌روه‌رده‌ی منداڵه‌کانی؛ مه‌ترسی دارترین و گرنگترین هۆیه‌کانی هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ی خێزان و له‌ده‌ست دانی منداڵانه‌، به‌تایبه‌تی گه‌ر له‌ ئاسان کردنی کاره‌کانی مال و چاودێری منداڵان، پشت به‌ خزمه‌تکار به‌سه‌رتی.

هه‌لبه‌ت دایک به‌رپرسی یه‌که‌م و گرنگترین پایه‌ی پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌یی یه‌، چونکه‌ منداڵ زۆریه‌ی کاته‌کانی له‌گه‌ڵ شه‌ودا به‌سه‌ر ده‌بات، هه‌روا نه‌ریت و یه‌که‌م په‌وشت له‌وه‌رده‌گرێ، که‌ له‌سه‌ر شه‌و و په‌روه‌ردیاران گران و زه‌حمه‌ته‌ رێک و پێکی بکه‌ن و بیه‌گۆرن.

شه‌شهم: چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ منداڵاندا:

پرۆسه‌ی ئاراسته‌کردن و په‌روه‌رده‌کردنی منداڵ له‌ لایه‌ن دایه‌ک و باوک‌ه‌وه‌ سوودیکی وای نیه‌، گه‌ر دایک و باوک، یان یه‌کیکیان که‌مه‌ترخه‌میان هه‌بێ له‌ به‌جی‌هێنانی هه‌ندێ له‌ مافه‌کانی منداڵ به‌سه‌ر باوکیان دا.

به‌لام گه‌ر دایک و باوک چاکه‌یان له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانیان کرد و توانیان خۆشه‌ویستی و پیزی منداڵه‌کانیان به‌ده‌ست به‌یئن، شه‌وا پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌ و ئاراسته‌کردن ئاسانه‌تر و سه‌رکه‌وتوتر ده‌بێت، له‌به‌ر شه‌وه‌ ئیسلام هانی سه‌ربه‌رشتیاری منداڵانی داوه‌ به‌ چاکه‌کردن له‌گه‌ڵ منداڵه‌کانیاندا.

شه‌وه‌تا بوخاری له‌ (الادب المفرد) دا باسی چاکه‌کردنی باوک بۆ منداڵه‌که‌ی کرد، که‌وا له‌ئین عومه‌روه‌ه‌ گێڕاوه‌ته‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ فهرموده‌ی خوای گه‌وره‌:

﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا﴾ الانسان: ۵.

گوتویه تی: (خوای گه وره به چاکه کارانی ناو زهد کردون، چونکه چاکه یان له گه ل دایک و باوک و مندالان کردوه. ههروه ک چون باوکت مافی به سهرته وه ههیه، ناواش منداله که ت مافی به سهرته وه ههیه.

حه وته م: چاکه کردن له گه ل دایک و باوک:

یاسای هاوسه نگی له ماف و نه رکه کان، مانای وایه، له سهر هه مو شه کسه پیویسته که داوا له کهسانی تر ده کات به نه رکه کانی نهو هه لسی، ده بی نهویش بزانی، نهو نه رکه نهی له سهریه تی به رانه بریان به جی بی بهی تی.

له بهر نهو نهیسلام فرمانی به مندال کردوه، که چاکه له گه ل دایک و باوک بکه ن، ههروه ک فرمانی به دایک و باوک کردوه چاکه له گه ل منداله کان بکه ن، جا به مه خوشه ویستی له خیزان بلاو ده بیته وه و هه ر تاکه ی رۆلی خو ی ده بی نی و به مافه کانی به هه ره مه ند ده بی، کاتیکیش مندالان له که شی خیزانی ده چنه ده ره وه؛ به ها و پهروه ده بی و په وشتی به رز هه لده گرن و ده یگو یزنه وه بو خیزانی نوی یان و کۆمه لگه گه وره که یان، جا شه کاته خیزان رۆلیکی گرنگی پهروه ده بی له چاکسازی کۆمه لگه دا به جی هیتا وه.

سه باره ت به چاکه کردن له گه ل دایک و باوکدا، زۆر نایه ت و فرموده هاتون، وه ک: خوای گه وره ده فرموی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُهَا فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَيَّ الْمَصِيرُ﴾ فرما مان به ئاده میزاد کردوه به چاکه کردن به رام بهر به دایک و باوکی، کهوا دایکی بی هیز بو به هوی حمله که وه و بی هیز بو به بو له دایک بون و له شیر گرتنه وهش ماوه ی دو ساله، سو یاس بو من بکه و بو دایک و باوکت. چاره نو ست بو لای منه. (لقمان: ۱۴).

^۱ أخرجه البخاري في الادب المفرد برقم (۹۴).

((سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ؟ فَقَالَ: الصَّلَاةُ عَلَى وَفَّيْهَا. قَالَ: ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: بِرُّ الْوَالِدَيْنِ. ثُمَّ أَيُّ؟ قَالَ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ: پرسپار له پیغه مبهری خوا ﷺ کرا: چ کار و کرده ویهک لای خوای گه وره خوشه و یستره؟ فهرموی: "نوږو له کاتی خوی"، گوتی: پاشان چی تر؟ فهرموی: "چاکه کردن له گهل دایک و باوک"، پاشان چی تر؟ فهرموی: جهاد له پیناو خوای گه وره دا!")).

هه شتم: سیله ی رحم (په یوه نندی خزمایه تی):

نیسلام سوره له سر شهوی خیزان پوټی خوی بیینی له پهره وهرده کرنی منډال و پینگه یشتنیان به پینگه یشتنیکی کومه لایه تی چاک گه شه پیگردنی که سایه تی منډال انیش به تمواوکاری پوټی خیزان له پهره وهرده داده تی، که یاریده یان ده دات بو چونه ناو ژبانی کومه لایه تی به ده رچون له که شی خیزانیکی بچوکه وه بو که شی خیزانیکی گه وره، نه مهش له میانه ی شه وه دپته دی، که منډال له گهل خزمه کانی کو بیته وه و خوی پییان بناسینی له پری دایک و باوکه وه، هروا هه لس و کهوت کردن له گهل یان و هاتوچو کردنیان، کهوا شاره زاییه کی کومه لایه تی فراوان و متمانه به خو و به کومه لگه که ی به ده ست دینی، ناشتوانی نم سوده کومه لایه تی و دهرونی یه ده سته بهر بکات، گهر دور له که شیکی خیزانی یه کگرتو پی بگات، که په یوه نندی خزمایه تی و هاریکاری نیتوان تاکه کانی تیدا بلاو ده بیته وه.

نهو نایه ت و فهرمودانه ی ده رباره ی په یوه نندی خزمایه تی (صلة الرحم) هاتون:

خوای گه وره ده فهرموی: ﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا

^۱ أخرجه البخاري، برقم (۲۶۳۰) و مسلم برقم (۱۳۸).

وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ: خوا بپه‌رستن و هیچ شت مه‌که‌ن به‌شهریکی، له‌گه‌ل دایک و باوک و خزمه‌کان و بی باوک‌ه‌کان چاکه کاربن. ﴿النساء: ۳۶﴾.

پیتفه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرمویه‌تی: ((وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُصِلْ رَحِمَهُ، وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيَقُلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْنُتْ: هه‌ر که‌سی بروای به‌خوا و روژی دواپی هه‌یه، با سیله‌ی ره‌حم (په‌یه‌ه‌ندی خزمایه‌تی). به‌جی به‌پیتی، هه‌ر که‌سی بروای به‌خوا و روژی دواپی هه‌یه، با قسه‌ی چاک بکات، یان بی‌ده‌نگ بیت)).

هه‌روه‌ها ﷺ ده‌فرموئ: ((أَسْرِعُ الْخَيْرِ ثَوَابًا الْبِرِّ وَصِلَةُ الرَّحِمِ، وَأَسْرِعُ الشَّرِّ عُقُوبَةَ الْبُغْيِ وَقَطِيعَةَ الرَّحِمِ: خیراترین پاداشتی خیر و چاکه بریتین له: چاکه‌کاری به‌جی هینانی سیله‌ی ره‌حم، خیراترین سزای خراپه‌کاری بریتین له: ستم و له‌سنور ده‌رچون و، برینی په‌یه‌ه‌ندی خزمایه‌تی)).

هه‌روه‌ها ﷺ ده‌فرموئ: ((إِنَّ الصَّدَقَةَ عَلَى الْمَسْكِينِ صَدَقَةٌ، وَعَلَى ذِي الرَّحِمِ ثَنَانٌ؛ صَدَقَةٌ وَصِلَةٌ: خیرکردن به‌هه‌زار به‌خیریک ده‌نوسری، خیرکردن به‌خزم دو خیری هه‌یه، ئی خزمایه‌تی و ئی خیره‌که)).

جا ئیسلام له‌میان‌ه‌ی ئه‌م هه‌شت خاله‌وه‌ خیزانی سازاندوه‌ بۆ پۆل بینینی له‌په‌روه‌ده‌ی منداڵدا و پیگه‌یشتنیان به‌ پیگه‌یشتنیکی ساغ و دروست، که‌ نا‌کری دور له‌ خیزان وه‌ده‌ست به‌پیتی، ئه‌مه‌ش بۆ جه‌خت کردنه‌ له‌سه‌ر پۆلی خیزان له‌پروژه‌ی په‌روه‌رده‌یی و مه‌ترسی‌یه‌که‌ی.

^۱ أخرجه البخاري برقم (۵۷۸۵) و مسلم برقم (۴۸).

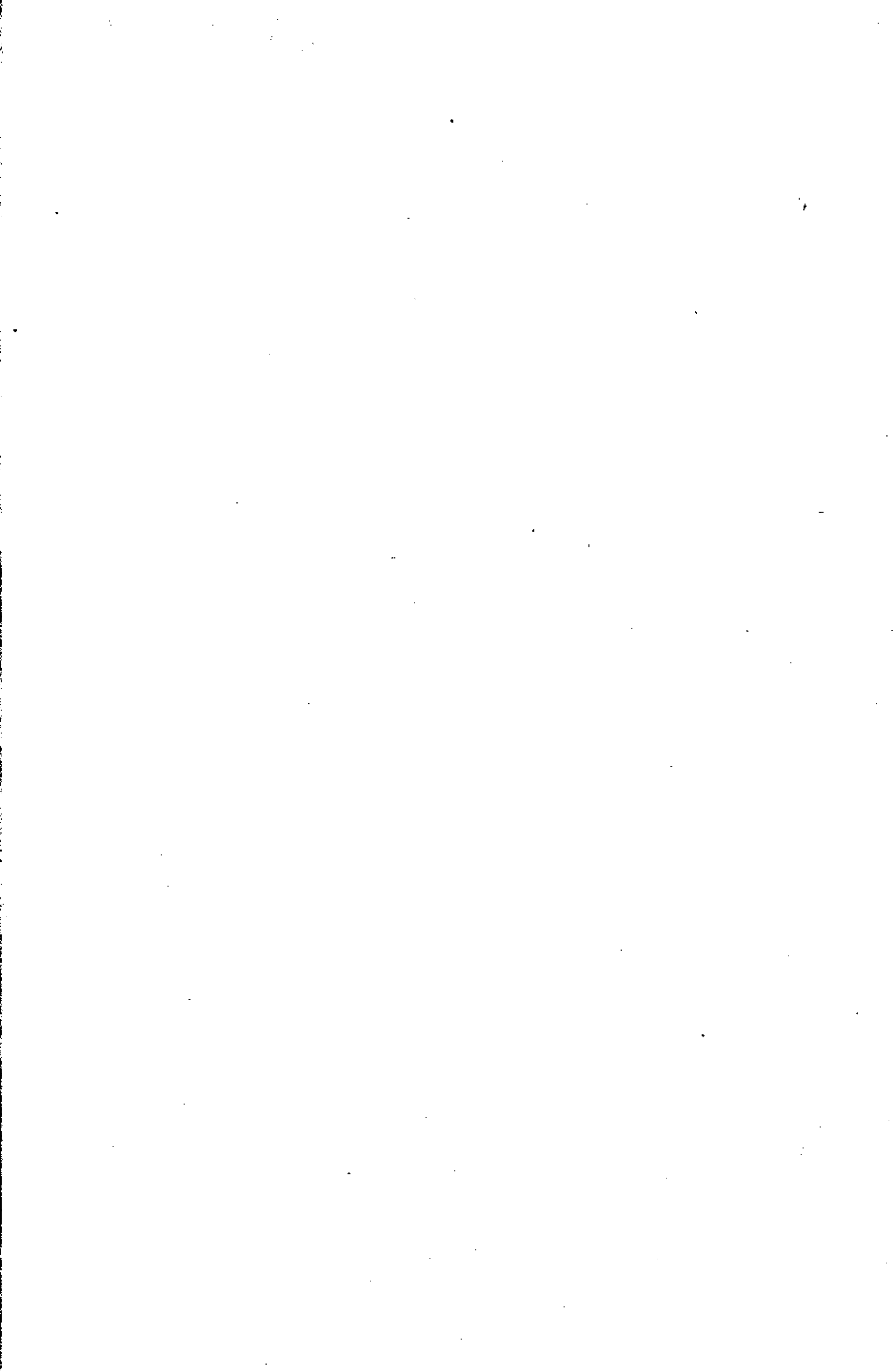
^۲ أخرجه ابن ماجه برقم (۴۲۱۲).

^۳ أخرجه الترمذي برقم (۶۵۸) و أبو داود برقم (۲۳۵۵) وابن ماجه برقم (۱۸۴۴) و النسائي برقم (۳۵۸۱).

ده روازه‌ی دوووم

هیتاک و بهارستی و سوننه‌ی

په‌روه‌ی

پیتاسهی په‌روه‌رده و پیگه‌یشتن

ده‌کړی په‌روه‌رده له زمانه‌وانی بگه‌رتینینه‌وه بۆ سی ره‌گی زمانه‌وانی که بریتین له^۱:

۱-ربا، یربو بهواتای: زیادی و گه‌شه.

خوای گه‌وره ده‌فرموی:

﴿يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزْبِي الصَّدَقَاتِ﴾ البقرة: ۲۷۶.

ده‌گوتری: ربیته فتربی، ومنه الربوة: شوینی به‌رز^۲.

۲-ربی، یری: له‌سهر کی‌شی خفی یخفی، بهواتای: پیگه‌یشت و گه‌شهی کرد. نین عه‌ره‌بی گوتویه‌تی:

فمن يك سائلا عني فاني بمكة منزلي وبها ربيت

هه‌رکه‌سیک له من پیرسی، شه‌وا مه‌که‌که مالی منه و له‌وتیه په‌روه‌رده و گه‌وره بوم.

۳-رب یرب: له‌سهر کی‌شی مد ید، بهواتای: چاکسازی و سیاست و چاودتری.

حه‌سانی کوری سابت گوتویه‌تی:

ولأنت أحسن إذ برزت لنا يوم الخروج بساحة القصر

من درة بیضاء صافية مما تُربُّ حائرُ البحر^۳

نین منظور گوتویه‌تی: ربيت الامر اربه ربا و ربابا^۴: چاکم کرد و پته‌وم

کرد.

^۱ لسان العرب. المصباح المنير، ج ۱ ۲۱۴-۲۱۷. القاموس المحيط ج ۴/۴۸۰.

^۲ المصباح المنير ج ۱/۲۱۷.

^۳ بهواتای: باشترین له گه‌وه‌ر نه‌ویه که گوئیچکه ماسی له ده‌ریا چاودتری بکات و چاکی بکات.

^۴ لسان العرب.

وهكو الرب: چاكساز و بهر پيوه بهر^۱.

خوای گه وره فهرمویه تی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

پهروه رده به پپی چمکی هاوچه رخ ده کری بگه پرنریتسه وه بۆ هه موئهم مانایانه ی له پیشه وه باسکرا، که نه مانه ده گریته وه: زیادی و گه شه کردن و خورا کدان و گه شانندن و سیاست و چاکسازی، رهنگه ماناکه ی دوایی نزیکترین چه مک بی بۆ پهروه رده.

پهروه رده چهنده ها پیناسه ی کۆن و هاوچه رخی ههیه، که هه ندیکی باس ده کهین:

-راغبی نه صبه هانی ده لی: (پهروه رده: دروست کردن و پینگه یاندنی شتی که له باریکه وه بۆ باریک تا سنوری ته واو بون.

-تیمام به یضاوی ده لی: (پهروه رده: ورده ورده گه یاندنی شتی که بۆ که مائی و ته واو مهندی)^۲.

به ناوبانگترین و گرنگترین پیناسه ی هاوچه رخ بۆ پهروه رده، پیناسه ی (جۆن دیوی)یه که ده لی: پهروه رده: پینکه وه نایتیکی نو پیه بۆ ئاده میزاد، به هو ی سروشتی فیطری و، به کارلی کردن له گه ل که له پوری پابردوی روشن بیری کۆمه لی ئاده میزاده^۳.

-مامۆستا عبدالحمید هاشمی پیناسه ی پهروه رده ده کات و ده لی: چهنده کرده یه کی ده رونی و کۆمه لایه تیه، که رینموینی کاره کان پیی هه لده ستن به مه به ست و ریکخستن و پلان دارژتنه وه بۆ منداله کانیان، له قۆناغی بیشکه و مندالی و میژد مندالی و گه نجی و ته مهنی روشد و درژایی ژیان^۴.

^۱ تفسیر القرطبي ج ۱/ ۱۳۷.

^۲ تفسیر البیضاوي (أنوار التویل و أسرار التأویل) ج ۱/ ۸.

^۳ الديمقراطية و التربية، جون دیوي.

^۴ الرسول العربي المرئي، ص ۳۴۹.

لەم پێناسانەى پێشو سەرئى دەدەين، كە هەر يەكێيان باسى يەكێك لێ
بەرەتێهەكانى پرۆسەى پەرورەدەى دەكات كە بریتى يە لێ:

١- گرنگى پلەپلەى لێ پرۆسەى پەرورەدەى.

٢- گەشەپێدانى بەهەرە (موهبة)ى فېطرەكان و هەولێدان بۆ گەمیاندى
بەشێوێهەكى تەواوكارى.

٣- پرۆسەى پەرورەدەى لەسەر ناوێتە بونى فېطرەت لەگەڵ كەلەپورى
رۆشنبرى و بېروباوەر دەوێت، سەربارى شارەزایى بە دەست هێنراوەكان.

گەر وێستمان پێناسەى كى نوێى پەرورەدە پێشنیار بكەين، دەبێت:

پەرورەدە پرۆسەى كى پێگەشتنى كۆمەڵایەتى دەرونى، كۆشش دەكات بۆ
گەشەپێدانى بەهەرە فېطرەكان و پلەپلەى كردن لێ گەشەپێدانى، و چاك
كردنى رەفتار و رێك پێك كردنى بەشێوێهەك، كە بگونجى لەگەڵ بېروباوەر و
بەها ژيارەكان (القيم الحضارية).

بەلام پەرورەدەى ئىسلامى، بریتى يە لێ پەرورەدەى كە لێ خێزانى
ئىسلامى دەردەچێت و شێوازەكانى ئىسلامى بەكار دەهێنێت، بەمەبەستى
چەسپاندنى بېروباوەر و پابەند بون بە ياساكانى ئىسلام لێ رەفتاردا.

به‌پرستی دایک و باوک له پوره‌رده‌کردنی مندا لاند

به‌پرستی دایک و باوک به‌رامبه‌ر مندا له‌کانیان - وه‌ک پیشتر باسان کرد - زۆن، گرتگرینیان: به‌پرستی پوره‌رده و ته‌می کردنه.

خوای گه‌وره‌ فەر مو یه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قُوا أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ﴾: نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هیناوه‌ خۆتان و خیزانتان بیاریزن له‌ ناگریک که‌ سوتهمه‌نیه‌که‌ی خه‌لک و به‌رده و که‌ فریشه‌ی توند و تیژ سه‌ریه‌رشتی نه‌م ناگره‌ ده‌که‌ن، سه‌رپیچی فەرمانی خوای گه‌وره‌ ناکه‌ن، نه‌وه‌ی فەرمانیان پی‌ ده‌کری نه‌غامی ده‌ده‌ن. (التحریم: ۶).

کاتی که‌ نه‌م نایه‌ته‌ دابه‌زی عومه‌ری کسوری خه‌تتاب ﷺ پرسیا‌ری له‌ پیغه‌مبه‌ر کرد و گو‌تی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئیمه‌ خۆمان ده‌پاریزن، نه‌ی چۆن خیزانمان بیاریزن؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەر‌موی: ((تَسْهُوْنَهُمْ عَمَّا هُمْ كَاكُمُ اللَّهُ، وَ تَأْمُرُوهُمْ بِمَا أَمَرَ اللَّهُ: نه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ قه‌ده‌غه‌ی ک‌ردوه‌ نه‌وانی لی قه‌ده‌غه‌ ده‌که‌ی، نه‌وه‌ی خوا فەرمانی پی‌ کردون نه‌غام بدری فەرمانیان پی‌ ده‌که‌ی بیکه‌ن)).

له‌به‌ر نه‌وه‌ زانایان گوتویانه: (ئاده‌میزاد مافی به‌سه‌رخۆی و مندا له‌که‌ی و خیزانه‌که‌یه‌وه‌ هه‌یه، جا له‌سه‌رمانه‌ ئاین و چاکه‌ و نه‌ده‌ب و ره‌وشت فی‌ری مندا له‌کانمان بکه‌ین).

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەر‌مویه‌تی: ((لَأَن يُؤَدَّبَ الرَّجُلُ وَلَدَهُ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَتَصَدَّقَ بِصَاعٍ: بیاو مندا له‌که‌ی فی‌ری ره‌وشت بکات نه‌وه‌ی بو‌باش‌تره‌، که‌به‌قه‌د

^۱ تفسیر القرطبی ج ۱۸/ ۱۹۵-۱۹۶.

^۲ تفسیر القرطبی ج ۱۸/ ۱۹۶.

(صاع) نيك بركاته خير.))^۱ . همدروها فەرموئەتی: ((مَا نَحَلَ وَالِدٌ وَلَدًا أَفْضَلَ مِنْ أَدَبٍ حَسَنٍ: باوك هیچ شتیکی نەداوەتە منداڵەكەى كە لە رەوشتی باش باشتە بى))، لە رىوايەتێكى طەبەرانى دا هاتو: ((ما ورت والد ولدا...))^۲ . كاتێكىش سەبارەت بە مافى منداڵ لەسەر باوكى پرسىار لە پیغه مەبرى خواﷺ كرا، پیغه مەبر فەرموى: ((أَنْ يَحْسِنَ اسْمَهُ، وَ يَحْسِنَ أَدَبَهُ: ناوى باشى لى بنى و بەباشى پەروەردەى بكات.))^۳ .

گومان لەوێ دانیه، كە نەريت و ئەو چەمكە (مفاهيم) كە ئادەمیزاد لەسەرى پێدەگات و، هەر لە منداڵیەوێ لە خێزانەكەى وەرەگرتى، شوێنەوارى گەورەى هەیه لە نەخشە كێشانی هەلس و كەموت و رەفتارى و پێكەوه نانی كەسایەتیهكەى كاتێك، كە گەورە دەبى. لەبەر ئەوە لەسەر داىك و باوكە زۆر سوربى لەسەر بە دەست هێنانی هەموو رەوشتیكى جوان بۆ منداڵ، ئەوەى كە سود و قازانجى دنیا و ناخیرەتى تێدايه.

زۆریەى ئەو باوكانەى شەو و رۆژ هەول دەدەن و رەنج دەدەن بۆ ژيان، بۆ دابىن كردنى پێداویستى یە مادىەكانى منداڵەكانیان، و ئەزانن ئەركەكانیان لەمەدا كۆتایى پى دیت و تەنها لەمە كورت هەڵهاتو. بەلام كارەكە پێچەوانەى ئەمەیه، چونكە ئەو باوكەى كە زۆریەى كاتەكانى لە دەروەى مال دور لە خێزانەكەى بەسەر دەبات، بۆى ناپەخسى چاودێرى رەفتارى منداڵەكانى بكات و ناپاستەیان بكات، كاتى كە منداڵەكانى گەورە دەبن زۆر پەشیمان دەبێتەو، لە رەوشتیان رازى نابێت و هەولێ چاك كردنیان دەدات، بەلام ئەوكاتە هەر شتیك بكات بى هودە دەبێت، چونكە خوى شیرى تاپیریە، هەر كەسیكىش لەسەر نەريتێك گەورە بوى، زۆر زەحمەتە ئەم نەريتە لە رەفتارى خۆى بگۆزى.

^۱ أخرجه الترمذي برقم (١٩٥١).

^۲ أخرجه الهيثمي في مجمع الزوائد ج٨/١٥٦.

^۳ أخرجه البيهقي في (الشعب) برقم (٨٦٥٨).

بههه مان شیوه نهو دایکهی بههوی سهرقال بون به کارکردنی مال، یان بهسهردانی کردن منداله کانی فهرامۆش کردون، نهوا زۆر که متهرخه می دهکات بهرامبهر به مافی منداله کانی، خییژی زۆریان له دهست دهات، نهو نه رکه بنه رتهیهش که له ژياندا له سهری داواکراوه جی به جی ناکات، که بریتیه له پیگه یاندنی نهوه (جیل) و بنیات نانی دوا رۆژی نهتسهوه، له بهر نهوه نیسلام سوره له سهر نهوهی ئافرهت زۆرینهی کاتی له مالهوه به سهر بیات، تا وه کو بتوانی چاودیری کاروباری میرده کهی و منداله کانی بکات.

ئیمه ئیمرو ده بینین دایک و باوک سورن له سهر به جی هیشتنی زیڕ و سامان بو منداله کهی- زۆتر له سوربونیان له سهر به جی هیشتنی شهدهب و رهوشت، وا نهزانن مال و سامانیان مسۆگه ری بهختیاری و سهرکه وتنیانه!!

ئیمام عدلی کوپی مه دینی دهلی: ((به جی هیشتنی رهوشت بو مندال له به جی هیشتنی مال و سامان باشتره، رهوشت مال و پله و پایه و خوشه ویستی براییان بو به دهست دینی و، چاکه ی دنیا و رۆژی دوا یی یان بو کۆده کاتهوه)).^۱

شوینه‌واری په‌روهرده له ده‌رونی مندال دا

پروژه‌ی په‌روهرده‌یی هر له سهره‌تای سالانی یه‌که‌می ژبانی. شاده‌میزاده‌وه ده‌ست پی ده‌کات و تا کوتایی ژبانی به‌رده‌وام ده‌بیټ.

په‌روهرده له کوتایی سالی یه‌که‌می تمه‌نی مندال ده‌ست پی ده‌کات، له و کاته‌ی هه‌ست به تیځه‌یشتنی فرمان به‌چاکه و به‌ربه‌ست له خراپه ده‌کات و ده‌ک به مانای تورهبون و ره‌زابونی ده‌روبه‌ری ده‌کات، جا فرمان و قه‌ده‌غی ناراسته ده‌کری، هر چنده تیځه‌یشت و هه‌ست کردنی و به‌جی‌هینانی نه‌وه‌ی، که ناراسته ده‌کری ته‌واو نه‌بوه، به‌لام ورده ورده به‌رهو ته‌واوی ده‌روات، جا مندال چنده تمه‌نی گه‌وره‌تر بیټ، گرنگی دانی به ناراسته‌کردنی تمه‌ی کردنی زیاتر ده‌بی.

ده‌روناسی نوی به‌ده‌ری خسته، که مندال توانایه‌کی زوری همیه بو وهرگرتن و تومارکردن و به‌رامبه‌رکی و لاسایی کردنه‌وه، جا له‌سهر دایک و باوکه، که به ته‌واوی په‌چاوی نه‌م لایه‌نه بکه‌ن و بیروباوه‌ریان وانه‌بی، که مندال له سالانی یه‌که‌می تمه‌نیدا ناتوانی شتی ده‌روبه‌ر وهریگری و به ناراسته په‌روهرده‌یی یه‌کان کاری تیناکری.

نیسلام بایه‌خی زوری داوه به ناراسته‌کرنی مندال و ریک پیک کردنی ره‌فتار و په‌روهرده‌یان، زانا مسولمانه‌کانیش جه‌ختی نه‌وه ده‌که‌ن پیویسته سود وهریگری له توانای گه‌وره‌ی مندال و وبه‌ره‌ینانی به‌شیوه‌یه‌ک، که چاکسازی نه‌وی تیدایه.

نیمام علی عليه السلام فهرمویه‌تی: (دلی مندال وک زه‌ویه‌کی به‌تالیه، هر چ شتیکی فری بدریته ناوی وهری ده‌گری).

نیمام أبي زيد القيروانی ده‌فهرموی: (بزانه باشتین دل، که خیر و چاکه وهریگری نه‌ویه گهر پیشت خراپه‌ی نه‌هاتبیته ناوی، یه‌که‌م شت که ناموزگاری

که‌ران بایه‌خیان پیتداوه و ناره‌زومه‌ندان ناره‌زوی پاداشتی پیّ ده‌دن بریتی‌یه له گه‌یاندنی چاکه بۆ ناو دلی منداآنی برپواداران، تاوه‌کو له‌دلیاندا بچه‌سپی و ناگادارکردنه‌ویان له‌سەر نادگاره‌کانی نایین و سنوره‌کانی شه‌ریعت، تاوه‌کو قه‌ناعه‌تیان پیّ بیّت و بیروباوه‌ریان به‌ نایین هه‌بیّت و به‌ کرده‌وه‌ش له‌ نه‌ندامه‌کانیان ره‌نگ بداته‌وه).

ثیمام غه‌زالی ده‌فهرموئ: (مندال له‌ لای دایک و باوکی نه‌مانه‌ته، دله‌ پاکه‌کەشی گه‌وه‌ریکی گران به‌هایه و ساویلکه‌یه و له‌ گشت نه‌خش و نیگارێک و خالی‌یه، ناماده‌یی وهرگرنتی هه‌مو نه‌خشیکه و مه‌یلی هه‌یه بۆ هه‌مو نه‌وانه‌ی که مه‌یلیان بۆ ده‌چی، جا گهر له‌سەر خه‌یر و چاکه رابه‌یتیری و فیتیری، نه‌وا له‌سەر نه‌مه پیتده‌گات و به‌ختیار ده‌بی له‌ دونیا و رۆژی دوایی، له‌ پاداشته‌که‌یدا دایک و باوکی و هه‌مو په‌روه‌ریار و نامۆستایه‌ک به‌شدارن، گهر له‌سەر خراپه‌کاری رابه‌یتیری و وه‌ک ناژهل فهرامۆش بکری نه‌وا به‌ده‌خت و به‌هیلک چوه، تاوان و گونا‌هه‌که‌ش له‌ گهرنی سه‌رپه‌رشتیاره‌که‌یه‌تی).

نا به‌م شتیه‌یه ده‌بینین زانایان سورن له‌سەر نه‌وه‌ی، که هه‌ر مندالێک له‌ دایک ده‌بی، ناماده‌یی‌یه‌کی ته‌واوی هه‌یه بۆ وهرگرنتی ئاراسته‌کردن و په‌روه‌رده‌کردن، که دایک و باوکی پیتشه‌کی ده‌کهن، هه‌روا ناماده‌یی هه‌یه بۆ به‌ده‌ست هیتانی ره‌فتار و نه‌ریتی باش و خراپ، له‌بهر نه‌وه پتویسته له‌سەر دایک و باوک ئاراسته‌ی ساغ و دروستی بکهن، که له‌ دلیدا جی‌ی خۆی ده‌گری و به‌دریوایی ژیا‌نی کاری تی ده‌کات.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ وریایی داوه له‌سەر کاریگه‌ری مه‌ترسی داری په‌روه‌رده‌ی دایک و باوک و ئاراسته‌کردنی منداآله‌کانیان داوه وه‌ک ده‌فهرموئ: ((مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُمَجِّسَانِهِ أَوْ يَهُودَانِهِ أَوْ نَصْرَانِهِ: هه‌ر مندالێک که

^۱ شرح رسالة ابن أبي زيد القيرواني، ص ۸.
^۲ إحياء علوم الدين، ج ۷۲/۳.

له دايك دهبيت لهسەر فيترهتي خواناسي له دايك دهبيت، جا دايك و باوك دهيكه نه ناگر پهرست، يان دهيكه نه جوله كه، يان دهيكه نه گاور.))^۱

نيمامي غه زالي ده فرموي: (گه وهه و كرۆكي منداال وا دروست كراوه، كه تواناي وهرگرتني چاكه و خراپه ي ههيه، جا دايك و باوكي بۆ يهك لهه لايه ي راده كيشتن).^۲

له بهر نهوه له كۆنه وه گوتراوه:

وَيَنْشَأُ نَاشِيءُ الْفَتَيَانِ فِينَا
عَلَى مَا كَانَ عَوْدُهُ أَبُوهُ

وه گوتراوه:

قَدْ يَنْفَعُ الْأَدَبُ الْفَتَيَانَ فِي صِغَرٍ وَ لَيْسَ يَنْفَعُهُمْ مِنْ بَعْدِهِ أَدَبُ
أَنْ الْفُصُونُ إِذَا عَدَلَتْهَا اعْتَدَلَتْ وَلَا يَلِينُ، وَلَوْ عَدَلَتْهُ الْحَشْبُ

ويته و نمونه ي ناراسته ي نيسلامي بۆ مندالي بچوك، هه روا سوربون له ناگدار كردنه ويان له سهر رهفتاري هه له و چهوت دا ريوايه تي شه بو هوره يرهيه، كه گوتويه تي: حه سه نه ده كه خورمايه كي زه كاتي هه لگرته وه و خسته ناو ده مي، پيغه مبهري خوا ﷺ فرموي: "كَيْفَ كَيْفَ لِيَطْرَحَهَا - أَمَا عَلِمْتَ أَنَا لَا أَكُلُ الصَّدَقَةَ: كَيْفَ كَيْفَ - بۆ نه وه ي فري بدا - نازاني كه نيمه شتي زه كات ناخوين.))^۳

له ئين سيري نه وه هاتوه ﷺ كه گوتويه تي: (نيمه منداال بوين پياويك له لاما ن دانشت، گوتي: عومه ري كوري خه تتاب له زه ماني نه وه و نه مه دا بۆي نو سين، كه كراس له بهر بكه ن و پيلاو له پي بكه ن، به شيويه ك بۆي سن كه بۆتان ناماده كراوه، واز له ژياني خو ش گوزه راني و جل و بهرگي بيگانه بينن).^۴

^۱ أخرجه البخاري برقم (١٢٩٢) و مسلم برقم (٢٦٥٨).

^۲ إحياء علوم الدين، ج ٧٤/٣.

^۳ أخرجه البخاري برقم (١٤١٤) و مسلم برقم (١٠٦٩).

^۴ أخرجه عبدالرزاق في (المصنف) ج ٨٤/١١.

له سه هلی کوری عبدالله ی توسه ری یه وه ۞ گوتیه تی: (من ته مه نم سی سالان بر شه وه لده ستامه وه ته ماشای نویژی عمدی کوری سواری خالم ده کرد، رۆژیک پی گوتم: یادی نهو خوایه ده کهیت که دروستی کردییت؟ گوتم: چون یادی بکه م؟ گوتی: لهو کاته ی جلت ده گۆری به دل سی جار به بی نه وه ی زمانت بچوینی بلی: خوام له گه له، خوا ته ماشام ده کات، خوا شایه تمه، جا نه مه م گوتیه وه و پیم گوت که گوتیه وه، جا گوتی: همه مو شه ویک ههوت جاری بیلته وه: منیش گوتیه وه و پاشان پیم گوت که گوتیه وه، جا گوتی: همه مو شه ویک یازده جار بیلته وه: جا گوتیه وه، جا شیرینی نه مه که وته دلته وه، دوا ی سالتیک خالم پی گوتم: نه وه ی فترم کردی له به ری که، تا ده چیتسه ناو گۆر به رده وام به له سهری، چونکه له دنیا و رۆژی دوا یی سودت پی ده گه یه نی، چهند سالتیکی پی نه چو که چیژ و شیرینی نه مه م هه ست پی کرد، پاشان رۆژیک خالم پی گوتم: نه ی سه هل! ههر که سی خوا ی له گه ل بی و ته ماشای بکات و شایه تی بیت ثایه سه ریچی ده کات؟! که واته نه که ی سه ریچی بکه ییت).

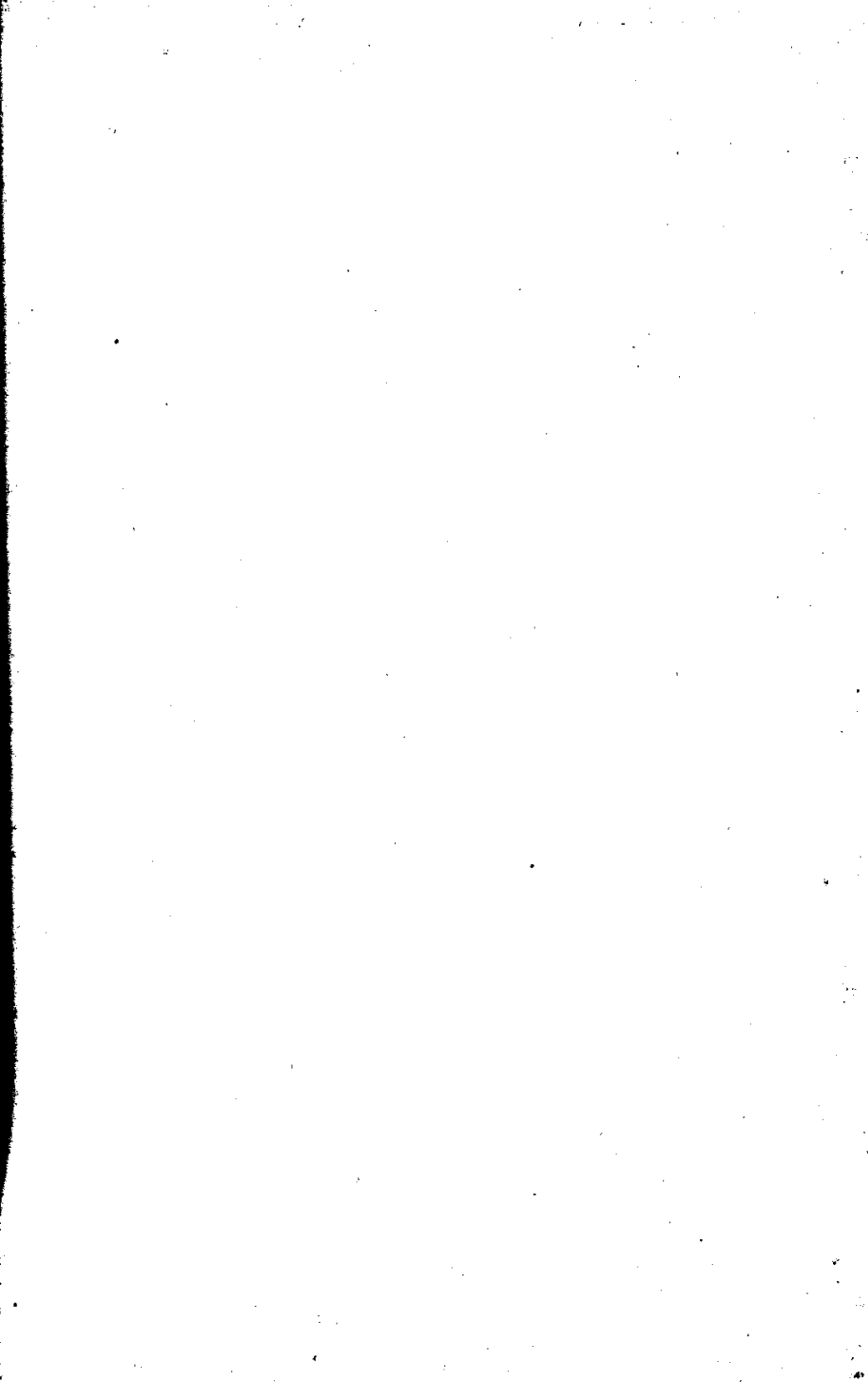
نا به م جوړه ناراسته و رینمایي نه م خاله چاکه بو خوارزایه که ی بو هه ی به خیار بونی له دنیا و ناخیره تدا.

له بهر نه وه جاریکی تر جهخت له سهر نه وه ده که مه وه، مندا ل توانایه کی گه وړه و رۆزی هه یه بو سود وه رگرتن لهو نامۆزگاری و رینمایانه ی که ناراسته ی ده کری، کهوا سپارده (أمانة) یکی گه وړه یه له بهر دهستی دایک و باوکی رۆژی دوا یش ده ربه ریه یان پر سیاریان لی ده کری، که ثایا مافیان پاراستوه، یان فهوتاندویانه؟

ههر که سیک په روه رده ی مندا له کانی و چاودیری کردنیان له مندا لیه وه فه رامۆش بکات، له کاتی گه وړه بونیان دا زۆر په شیمان ده بیتته وه.

ده روزهی سنییم

نامحیی به روز و شب

چاندنی بیروباوه‌ری راست له ده‌رونی مندالاندا

ناماځی هه‌ره گرنگی گشت ژیاڼی ئاده‌میزاد، وه کورثانی پیروژ وینه‌ی ده‌کات، بریتی‌یه له یه‌کتایی خوی گه‌وره و په‌رستنی و ناسینی به‌باشترین شیوه و ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی گه‌ردون به‌پێی شه‌ریعه‌تی ئاسمانیی که خوی گه‌وره دایناوه.

خوی گه‌وره فەرمویه‌تی:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ الذاریات: ۵۶.

تویژه‌وه‌وانی قورثان له مانای په‌رستن (العبادة) ی ئهم ئایه‌ته‌ چه‌ند وته‌یه‌کیان هه‌یه که:

یه‌که‌م: یه‌کخوا په‌رستی (التوحید).

دوهم: به‌ندایه‌تی‌یه‌کی ته‌واو و گوی رایه‌لی کردن.

سێ‌یه‌م: ناسینی خوی گه‌وره.

هه‌روه‌ها له گرنگ‌ترین ناماځه‌کانی هاوسه‌رگرتن (الزواج) له ئیسلام دا بریتی‌یه له پێگه‌یانندی نه‌وه‌یه‌کی بس‌پواداری یه‌کخوا په‌رست، که بیروباوه‌ری راستی له دل دا چه‌سپاو بیت و شوینه‌واره‌که‌ی له ره‌فتار و کرده‌وه‌کانیدا په‌نگ بداته‌وه.

دیاره پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دوپاتی کاریگه‌ری گه‌وره‌ی دایک و باوک کردۆته‌وه له گه‌یانندی بیروباوه‌ری راست بۆ مندالان ته‌وه‌تا فەرمویه‌تی:

((مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يَهُودَانِهِ أَوْ نَصْرَانِهِ أَوْ يَمَجَّسَانِهِ)).

^۱ تفسیر القرطبی ج ۵/۱۷.

^۲ أخرجه البخاري و مسلم

گرنگترین بنه‌ته‌کانی بیروباوه‌ر که پی‌ویسته به مندال بگوتری بریتی‌یه له:

۱- یه‌کخوا په‌رستی.

۲- رام کردنی دروستکراوه‌کان له‌لایه‌ن خواوه بو خزمه‌ت کردنی ناده‌میزاد.

۳- باوه‌ر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر و پشت به‌ستن به‌خوا.

۴- خوشه‌ویستی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ.

یه‌که‌م: یه‌کخوا په‌رستی

گرنگترین شت که نایینی نیسلامی پی له نایینه‌کانی تر جیا ده‌کاته‌وه، بریتی‌یه له گرنگیدانیکی زور به‌به‌دیار خستنی سیفه‌تی یه‌کتایی (الوحدانیة)ی خوا‌ی گه‌وره.

نیسلام مکوره له‌سه‌ر نه‌وه‌ی وشه‌ی یه‌کخواپه‌رستی (توحید) و گه‌وره‌کردنی خوا‌ی گه‌وره، یه‌که‌م شت بی، که به‌گویی مندالی تازه له‌دایک بو‌دا بدات، نه‌ویش له‌میانه‌ی بانگدان به‌گویی راستیه‌وه و قامه‌ت خویندن به‌گویی چه‌پیه‌وه دا دینه‌ دی.

هه‌روه‌ها پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ سور بو‌ه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی، که وشه‌ی یه‌کخواپه‌رستی له‌سه‌ره‌تایی یه‌کانی نه‌و وشانه‌ بیت، کاتی مندال فیری قسه‌ ده‌کریت.

پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرموی: (زمانی منداله‌کانتان به‌یه‌که‌م وشه‌ی (لا‌إله‌ إلا‌الله) بکه‌نه‌وه و له‌کاتی سه‌ره‌ مه‌رگیشدا (لا‌إله‌ إلا‌الله)یان پی بلین).

هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: (هه‌ر که‌سی مندالییک په‌روه‌رده بکات هه‌تا ده‌لی (لا‌إله‌ إلا‌الله) خوا‌ی گه‌وره‌ لی ناپرسیته‌وه).

جا گه‌ر مندال زمانی کوايه‌وه و پاراو بو، نه‌وا رییر (مبادی‌ه‌)ه‌کانی تری

^۱ رام کردن: ده‌سته‌مۆ‌کردن.

^۲ أخرجه البيهقي في (الشعب) برقم (٨٦٤٩).

^۳ أخرجه الهيثمي من (مجمع الزوائد) ج ١٥٩/٨.

بیروباوه‌ری یه کخوابه‌رستی و به‌پاک دانانی خوای گه‌وره‌ی پی‌ ده‌گوتری.
 له‌ عه‌مری کوری شو‌عه‌یب، نه‌ویش له‌ باوکی و، له‌ باپوریه‌وه، که‌ گوتیه‌تی:
 گهر مندالی نه‌وی عبدالطلب زمانی پاراو بوايه، پی‌غه‌مبه‌ری خوا نهم نایه‌ته‌ی
 فی‌ر ده‌کرد:

﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ (الاسراء: ۱۱۱). ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾ (الفرقان: ۲).

جا گهر مندال گه‌یشته‌ پله‌ی جیا‌کردنه‌وی شت له‌ یه‌کتری و تی‌گه‌یشته، نه‌وا
 باوکی فی‌ری ده‌کات خوای گه‌وره‌ چاودیره‌ به‌سه‌ریه‌وه و له‌ گه‌لیه‌تی و ناگاداره‌ به‌
 سه‌ریه‌وه و له‌ هه‌مو گه‌وره‌ و بچوکی‌ک دا لیتی ده‌پرسی‌ته‌وه، هه‌روه‌ها خوای
 گه‌وره‌ پاشای پاشایانه‌ و به‌دیینه‌ری دروست کراوانه‌ و سه‌ره‌تا و کوتایی‌یه‌ و
 رۆزیده‌ر و شته‌کانی به‌ نه‌ندازه‌یه، به‌ نه‌ندازه‌ی گهر‌دیله‌یه‌ک نه‌ له‌ ناسمان و نه‌ له‌
 زه‌وی له‌ زانستی خوای گه‌وره‌ ون نابی، هه‌روا باوک منداله‌‌کی ده‌ترسینی به‌
 سزای خوای گه‌وره‌ هانی ده‌دات به‌ پاداشت و چاکه‌کانی.

خوای گه‌وره‌ له‌ زۆر نایه‌ت دا باسی سوربونی باوکان ده‌کات له‌سه‌ر ساغی و
 دروستی بیروباوه‌ری منداله‌‌کانیان، وه‌ک:

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَاللَّهُ أَبَا بَكٍ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ نیه‌وه
 ناماده‌ بون کاتی‌ک یه‌عقوب له‌ سه‌ره‌مه‌رگ دا بو به‌ کوپه‌‌کانی گوت له‌ دوی من
 چ ده‌په‌رستن، گوتیان نیه‌م خوای تو و خوای باوکت ئی‌براهیم و ئی‌سماعیل و
 ئی‌سحاق ده‌په‌رستین که‌ خواجه‌کی تاک و ته‌نهایه‌ و نیه‌مه‌ش بو‌ی مثل

ده بچين. البقرة: ۱۳۳.

خوای گه وره ده فەرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَنُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾: لقمان نامۆزگاری کۆرە کەمی دە کرد و دە یگوت: کۆرە کەم هاو بەش بۆ خودا پەیدا مە کە، هاو بەش دانان بۆ خوا ستمە مێکی گە وره یە. ﴿لقمان: ۱۳﴾.

هەروا فەرمو یەتی: ﴿يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾: کۆرێژگەمی خۆم! کردە ی بە ئەندازە تۆمی خەردەل لە سەر زەمێن لە ناو بەردێک، یان لە تەشقی عاسمانان بێ، خودا دە یهینیتە گۆرێ. خوا هەمو شتی لی دیارە و ناگادارە ﴿لقمان: ۱۶﴾.

کەمی ژمارە ی و شەکانی سورە ی ئیخلاص (قل هو الله أحد) و سورە ی کافرون، کە سەری یە کە خوا پەرس تی و پوخته کە یە تی، ناماژە یە بۆ ئاسانی لە بەر کردنیان لە لایەن مندا لانی ئەو تەمەنە وە.

لە ئەنجامی ئەزمونی خۆم دا بۆم دەر کە وتو، کە مندا ل لە تەمەنی دو سالی و نیوی بە نزیکە یی؛ توانای لە بەر کردن (حفظ) یان هە یە.

دوهم: خوا بە دیهینراو هەکانی بۆ خزمە تی ئا دە میزاد رام کردو ه:

لەو بنە ما بیرو باو هەریانە ی کە پێویستە بە گۆ یی مندا لاندە بدری ئەو یە، ئەو ی لە گەردون هە یە لە دیار دە ی گە وره و بچوک؛ دە ستکردی خوای گە وره یە، لە چاکە و فەزلی خوا یە بە سەر دروست کراو هەکانی، کە ئەم نێعمە تە ی بۆ رام کردون و سازی کردو ه بۆ خزمە تکردنیان و سود وەرگرتن لی، ئەم نێعمە تانە ش

رام: تسخیر.

شایسته‌ی نه‌وهن سوپاسی خوای له‌سەر بکری و، مافی خوای لی به‌جی به‌پینری و له‌پەرستیندا و به‌جی هینانی مافه‌که‌ی به‌پەرستنی.

زۆر نایه‌تیش هاتوه، که ناماژه به‌مه، ده‌کات له‌وانه وه‌ک:

خوای گه‌وره ده‌فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ﴾: خوای گه‌وره نه‌وه خوایه‌یه که زه‌وی بو راخستون و نه‌رمی کردوه که له‌سهری جیگیر بن، جا به‌سهر ریگاکانیه‌وه به‌رۆن و له‌رۆزیه‌که‌ی بخۆن. ﴿الملك: ۱۵﴾.

هه‌روه‌ها فهرمویه‌تی: ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ﴿۷﴾ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ﴿۸﴾ وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ﴿۹﴾ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ﴿۱۰﴾﴾: بو وردنابنه‌وه له‌خوشر، که چۆن دروست کراوه؟ له‌ناسمان چۆن به‌رزکراوه‌ته‌وه، له‌شاخه‌کان چۆن دا‌کو‌تراوه، له‌زه‌وی چۆن راخراوه؟ ﴿الغاشية: ۱۷-۲۰﴾.

گومانی تیندا نیه په‌یه‌هست کردنی نه‌م دیمه‌نه گه‌ردونیانه به‌بیروباوه‌ره‌وه، له‌دل و وێژدانی منداڵ دا ده‌چه‌سپی.

سی‌یه‌م: باوه‌ر به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر و ته‌نها پشت به‌ستن به‌خوا

باوه‌ریون به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر، متمانه بون به‌توانای خوای گه‌وره، پشت به‌ستن به‌خوا، گه‌شه پێدانی تواناکان و وزه‌شاراوه‌کانی ده‌رونی منداڵه.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌چهند هه‌لوێستی‌که‌دا سوڕیوه له‌سهر بلاوکردنه‌وه‌ی گیانی باوه‌ریون به‌قه‌زا و قه‌ده‌ر و پشت به‌ستن به‌خوا له‌ده‌رونی منداڵاندا.

له‌ئێبن عبه‌سه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه، که گو‌تویه‌تی: رَوَّيْتُكَ لَهْ پشت پێغه‌مبه‌ر بوم به‌منی فهرمو: ((يَا عَلَّامُ، إِنِّي أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ: احْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، احْفَظِ اللَّهَ تَجِدْهُ تُجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعَنْتَ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ، وَاعْلَمْ

أَنَّ الْأَمَّةَ لَوْ اجْتَمَعَتْ عَلَى أَنْ يَنْفَعُوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَنْفَعُوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ لَكَ، وَلَوْ اجْتَمَعُوا عَلَى أَنْ يَضُرُّوكَ بِشَيْءٍ لَمْ يَضُرُّوكَ إِلَّا بِشَيْءٍ قَدْ كَتَبَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ، رُفِعَتِ الْأَقْلَامُ وَجُفَّتِ الصُّحُفُ: رِوَاةُ! من چند و شهیدکت فترده کم:

"خوا بیاریزه واته (ثانی له فەوتان بیاریزه) دەتپاریزت، خوا بیاریزه هەمیشە یارمەتی ئەو لە هەموو ئیشیکدا کەروی تۆ بکەیت دیاره و دەبینیت، ئەگەر داوای شتیکت کرد داوا لە خوا بکە، ئەگەر پشت بەست پشت بە خوا ببەستە، بزانه ئەگەر هەموو خەڵک لەسەر ئەوە بن، کە سودێک بە تۆ بگەیەنن، کە خوا بۆی نەنوسیبت ئەو سودەت پێ ناگات، ئەگەر هەمووشیان لەسەر ئەوە بن، کە زیانیەک بە تۆ بگەیەنن، ئەگەر خوا لەسەر تۆی نەنوسیبت ناتوانن ئەو زیانە بە تۆ بگەیەنن، قەزا و بریاری خوا برپاوەتەو و نوسراوە.))

ئەوێ لەم فەرموودە پێرۆزە جێی پامانە؛ وردی ماناکانی و کورت و پوختی ماناکانی یەتی بۆ گونجان لە گەڵ حالی ئەو کەسێ کە وەری دەگری، ئەویش ئێین عەباس بوە، کە منداڵ بوە و لە کاتیکی کورتدا، کە ئێین عەباس لە گەشتیکی کورت دا هاوڕێی پێغەمبەری کردووە.

لەو فەرموودە گرنگانە دەربارە ئێم بوارە هاتون ئەوێ، کە پێغەمبەر ﷺ فەرمویت: ((الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، اخْرُصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ وَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنْ لَوْ تَفَتَحُ عَمَلُ الشَّيْطَانِ: برواداری بە هیژ باشتر و خوشەویستەر لە لای خوا ی گەورە لە برواداری بی هیژ و لاواز، بۆ هەر یەکیکیشیان چاکە هەیە، سوربە لەسەر ئەو شتە کە سودت پێی دەگەیەنێ و پشت بە خوا ببەستە و خۆت کەنفەت مەکە، جا گەر ناخۆشیەکت توش هات، مەلێ گەر ئاوام بکردایە و

دهبوم، به لام بلیٰ خوی گهوره نه ندازهی نه مهی وا داناه و خوی چی بنوی
نه نجامی ده دات، چونکه گوتنی نه گهر وام بگردایه ناواده بوم کرده وهی شهیتان
ده کاته وه.))

هاوه له به ریزه کان (ره زای خویان لی بی) چویان له پیغه مبهری نازیز کردبو،
سوریون که بیروباوه ری راست بخن به گوی مندل کانیان، له بچوکیانه وه
په ورده بیان کردن له سهر پشت به ست به خوی گهوره و، داواکردنی چاکه له
خوی تاکی پاک.

له موضعه بی کوری سمعدی کوری نه بی وه قاسه وه، که گوتیه تی: سه عد
فیری پینج شتی ده کردین، که پیغه مبه ر عَلَّیْکَ باسی کردون: ((اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْقُمْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ: خواجه په نات پی
ده گرم له ره زلی، په نات پی ده گرم له ترسنوکی، په نات پی ده گرم له وهی که
زور به سالو بجم، په نات پی ده گرم له فیتنه ی دنیا، په نات پی ده گرم له نازار و
نه شکه نه می گور.))

شاروه نیه نزا و پارانه وه، چ کاریگریه کی همیه له چاندنی پشت به ست به
خوا له دهرونی ناده میزادا، به گهوره و بچوکه وه.

گهر دایک و باوک توانیان هر له بچوکیه وه بیروباوه ری راست له دلی مندل
بروینن نهوا بویان ده بیته قه لایه کی به ریه ست له دژی گشت بیروباوه ره پیس و
پوچه له کان و بیروچکه پوختنه ره کان که ره نگه له کومه لگه کی هه پی وه نه وهی
له ده وریه تی رای یالی.

^۱ أخرجه ابن ماجه، برقم (۴۱۶۸).

^۲ أخرجه البخاري برقم (۲۸۲۳) و مسلم برقم (۲۷۰۶) و الترمذي برقم (۳۴۸۰) بروایات

چوارەم: خۆشویستنی پێغه مەبەر ﷺ:

بیروباوەری یون بە پێغه مەبەراییەتی موحمەد ﷺ و خۆشویستنی و چاوی لێکردنی، بەشی دووەمی وشە یە کە خواپەرستییە: (لا إله إلا الله، محمد رسول الله).
لەبەر ئەوە پێویستە دایک و باوک و سەرپەرشتیکاران، منداڵان فیتری خۆشویستنی پێغه مەبەر ﷺ بکەن، ئەمەش لە ڕێگەی باسکردنی سیفەتە جوانەکانی و ڕەوشتی بەرزى بکەن، گەرە بە ڕەحمەت بۆ هەموو جیهانی ناردووە، کە باسیشی دەکری دەبێ بگوترێ ﷺ تا وەکو منداڵان لەسەر ئەوە رابێن.

پێغه مەبەر ﷺ فرمویەتی: ((أدبوا أولادكم على ثلاث خصال: حب نبيكم و حب آل بيته، و تلاوة القرآن، فإن حملة القرآن في ظل عرش الله، يوم لا ظل إلا ظله، مع أبيائه و أصفياؤه: منдалە کانتان لەسەر سێ خەسلەت پەرورە دە بکەن: خۆشەویستنی پێغه مەبەرە کەتان، خۆشەویستنی خانەوادەی پێغه مەبەر، خۆبەستە وە قورئان، چونکە هەلگرانی قورئان لە ژێر سیبەری عەرشى خواى گەرەن لە رۆژێک جگە لە سیبەری ئەو، هیچ سیبەری تر نیە، لە گەڵ پێغه مەبەرە کانی و هەلباوەردە کانی.))

هاوەرانی پێغه مەبەر ﷺ سوربون لەسەر فیترکردنی منداڵەکانیان بە خۆشویستن و بەرگری کردنی پێغه مەبەر.

بۆ وێنە: ژێک لە رۆژی ئوچودا شمشیرێکی دایە دەست کۆرە کەى، بەلام کۆرە کەى پێى هەڵنە دەگیرا، ئەویش شمشیرە کەى بە گوریسیک لەسەر دەستی بەستەو، پاشان بەردیە لای پێغه مەبەر ﷺ و گوتی: ئەى پێغه مەبەر! ئەمە کۆرەمە و کارت بۆ دەکات، پێغه مەبەر ﷺ فرموی: "کۆرە کەم ئالێرەو هەلبەرە، ئالێرەو هەلبەرە، جا بریندار بو و هینایانە لای پێغه مەبەر ﷺ،

آخرجه الشيرازى في (لوائده) وابن النجار في (تاريخه) و الهندي في (كبر العمال) برقم (٤٥٤٠٩).

پیتغمبهر فدرموی: "کورده کم رهنگه په شوکاو و ترسابی"، گوتی: نه خیر نه ی پیتغمبهری خوا.

له عبدالرحمن ی کورې عه وفه وه عليه السلام که گوتویه تی: له جهنگی به در له ریزدا وه ستابوم، کاتیک ته ماشای راست و چه پم کرد و بینیم له نیوان دو مندالی نه نساری دام، جا یه کیکیان دهستی لی دام و گوتی: مامه! نه بو جهل ده ناسی؟ گوتی گوتم: به لی، برازا چ کارت پی یه تی؟ گوتی: پیم گوتراوه، که جنیو به پیتغمبهری خوا عليه السلام ده دات، سویندم به وهی گیامی به دهسته گهر بیینم لی جیا ناهمه وه هتا یه کیکمان نه وی تر زوتر ده کوژی، گوتی: سهرم له مه سورما، جا نه وهی تر دهستی لیدام و هه مان قسه ی نه وی تری کرد، گوتی: که ته ماشام کرد نهوا نه بو جهل له ناو خه لکی ده روات، گوتم: نه وه نایینن؟ نه وه نهو که سهیه، که نیوه پرسپاری لی ده کهن، گوتی: چونه پیشه وه و به شمشیره که میان لی یاندا و کوشتیان.

له نمونه ی په روه رده کردنی مندالی مسولمانان له سهر خو شویستنی پیتغمبهری خوا عليه السلام نه وهیه، که گتیرپراوه تموه چند مندالیکسی شاری به حرهین دهرچون یاری (قاشوان) ^۳ بکه ن و (أسقف) ^۲ ی به حرهین دانیشتبو جا گزیاله که کهوته سهر سینگیه وه و هه لی گرت، نهوانیش داویان کرده وه و نهیدانه وه، یه کیک له منداله کان گوتی: بو خاتری محمد عليه السلام بمانده روه، نهویش نهیدانه وه و جنیوی به پیتغمبهر دا عليه السلام، نهوانیش به گزیاله کانیان هیرشیان کرده سهری و لی یاندا تا مرد.

^۱ أخرجه ابن أبي شيبة في (مصنفه) برقم (۱۸۶۲۹).

^۲ أخرجه مسلم برقم (۱۷۵۲).

^۳ قاشوان: یاریه که به عمره هی بی ده گوترت (صولجه)، که بریتی به له لیدانی توپ به گوزجان (هوکی).

^۴ أسقف: له پلهی قمشه گموره تره و نه گمیشتره پلهی مه طران. وهرگتر.

^۵ المستطرف.

لەم سێ چیرۆکە ی پێشو بۆمان دەرکەوت چۆن خوشویستنی پێغەمبەر ﷺ لە
 دلی منداڵاندا چەسپابو، کە ئەوەش پالێ نان بۆ تۆلەسەندن لەو کەسە ی، کە
 نازاری پێغەمبەردا ﷺ.

شایانی باسە خوێندنەوێ ژیا ننامە ی پێغەمبەر بە تاییبەتی ئەوێ کە
 پە یوهندی بە جیهاد و تیکۆشانی پێغەمبەر ﷺ و نازاردانی هاوێش پەیدا کەران
 بۆ ی، کاریگەر یەکی بە هێزی هە یە لە دەرونی منداڵاندا و خوشویست بۆ
 پێغەمبەر ﷺ پتەوتر دەکات، هەروا زیاتر حەز بەو دەکەن بە هەوایی
 پێغەمبەر و هاوێلەکانی ناشنا بن.

لە کۆتاییدا دەبێ ناگاداری ئەوێ بین، کە منداڵان ناتوانن لە هەمو ماناکان و
 بەلگە بیروباوەریەکان تی بگەن، کە پێ یان رادەگە یەنر ی، بەلام ئەوێ ناییتە رێگری
 پێدانی ئەم زانیاریانە بۆ یان و پێ گوتیان، ئەم پێراگە یاندن و پێ گوتنە وردە
 وردە دەگۆر ی بۆ تیگە یشتن و بیروباوەریون.

ئیمام غەزالی دەلی: (بزانە ئەوێ باسما ن کرد لە راشە کردنی بیروباوەردا،
 پێویستە بە منداڵ بگوتر ی هەر لە سەرەتای پێگە یشتنی یەو، بۆ ئەوێ لەبەری
 بکات، پاشان کە گەورە بو وردە وردە ماناکە ی بۆ ناشکرا دە ییست، جا دەست
 پێکردنی بە لەبەر کردن و پاشان تیگە یشتن، ئینجا باوەریون و یەقینی و بەراست
 دانانی، کە منداڵ بەبێ بەلگە دەستە بەری دەکات. ئەوەش لە فەزل و چاکە ی
 خوای گەورە یە بەسەر دلی ئادە میزادا، کە لە سەرەتای پێگە یشتنی یەو دلی
 کردۆتەوێ بۆ بروا هیئەن بەبێ پێویست بون بە بونی بەلگە... گەر بەلگەکانی
 قورئانی بە گۆ ی دابدر ی، نمونە و سودەکانی فەرمودەکانی پێغەمبەری بۆ ی
 بهیتر ییتەو، هەروا رۆشنایی پەرستەنەکان و ئەرکەکانی لە لا رون و ناشکرا
 بکری، هەروا کە پیاو چاکان ببینی و گۆ ییان بۆ بگری و شیوازی مل کە چیان
 بۆ خوای گەورە و ترسان لی ببینی، ئەو کاتە بیروباوەری زیارت پتەو دەبێ
 وە دەچەسپی. جا یە کەم وانە و فێز کردن، وە ک وەشانندی تۆوێ بۆ ناو دل.

ئەو ھۆيانەش وەك ئاودىرى و پەرورەردە کردنیەتی، تاوہ کو نەم تۆوہ گەشە
دەکات و دارىكى چاکی چەسپاو بەرز دەبیئەوہ، کە بنەرەتە گەمی جیگیر و
لقەکانی بە ئاسمانەوہیە^۱.

جا تیرامان لە قسەى ئیمام غەزالی، سودی پەرورەردەیی بەرزى ھدیە، لە
خوای گەورە داواکارین سودمان پێى بگەییەنێ.

^۱ إحياء علوم الدين ج ۱/ ۹۴.

راهبنانی مندالان به بهجی هینانی فرهزهکانی خوا

گومانی تیدا نیه دایک و باوک کاریگه‌ری گه‌وره‌یان هه‌یه له پابه‌ندکردنی مندال به‌وه‌ی، که خوای گه‌وره داوای لی ده‌کات و فرهزه‌کانی به‌جی به‌ییتی، نه‌مه‌ش به‌وه دیتته دی، که مندال هه‌ر له به‌چوکیه‌وه رابه‌ییتی له به‌جی هینانی په‌رسته‌کان و طاعه‌ته‌کان به نهرمی و هیمنی و پله‌پله‌یی، جا که مندال گه‌وره بو و گه‌یشته ته‌مه‌نی (۱۵) سالی، نه‌وا هیچ زه‌حه‌تیه‌ک نابینی له به‌جی هینانی په‌رسته‌کان و طاعه‌ته‌کان و که‌مه‌ترخه‌می تیدا ناکات، نه‌وا کاته‌ش دایک و باوکی ده‌بنه هژی رزگاربونی له تاوانی که‌مه‌ترخه‌می کردنی به‌جی هینانی فرهزه‌کان و له ده‌ست دان و به‌جی نه‌هینانی مافه‌کان.

له‌به‌ر نه‌وه نیمام غه‌زالی ده‌فهرموئ: (پیتیسته چاوپۆشی نه‌کری له نه‌کردنی نویژ و ده‌ست نویژ و خو پاک کردنه‌وه، به‌لکه له هه‌ندی رۆژانی ره‌مه‌زان فهرمانی پی ده‌کری به‌رۆژو بی، هه‌روا دور ده‌خریتته‌وه له پۆشینی جلی ناویشم و زیر و ئالتون).

خوای گه‌وره له‌سه‌ر مسولمانی پیتیست کردوه که سور بی له‌سه‌ر پابه‌ندبونی مال و مندالی به‌ فهرمانه‌کانی خوای گه‌وره و که‌مه‌ترخه‌م نه‌کردنیان له به‌جی هینانی طاعه‌ت و په‌رستنی خوا.

خوای گه‌وره ده‌فهرموئ: ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾: فهرمان به‌خیزانت بکه به‌ نویژ کردن و به‌رده‌وام بون له‌سه‌ری. ۱۳۲. ھ: ۱۳۲.

زۆر فهرموده هاتون سه‌باره‌ت به‌ فهرمان کردنی پیغه‌مبهر ﷺ به‌ دایک و باوکان، که سور بن له‌سه‌ر راهبنانی منداله‌کانیان به‌ به‌جی هینانی فرهزه‌کان، هه‌ر له ته‌مه‌نی به‌چوکیانه‌وه و به‌ر له ته‌مه‌نی (۱۵) سالی، له‌وه فهرمودانه وه‌ک:

پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَنَةٍ،
وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرِ وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ: له ته‌مدنی
حدوت سالی فرمان به منداله کانتان بکه‌ن به‌نویژ کردن، له ته‌مدنی (ده) سالی
له‌سر نویژ نه‌کردن لی‌یاندنه وه له‌سر جی له یه‌کیان جیا بکه‌نده، به واتای له
ته‌نیشته یه‌کتری نه‌خه‌ون.))

ه‌روه‌ها فرموده‌تی: ((إِذَا عَرَفَ الْوَلَدُ يَمِينَهُ مِنْ شِمَالِهِ، فَأَمَرَهُ بِالصَّلَاةِ: گهر
کور پ‌راسته و چه‌پی خوی ناسی، نه‌وا فرمانی پی‌بکه به نویژ کردن.))

ه‌روه‌ها پیغمبر ﷺ ده‌فرمودی: ((حَافِظُوا عَلَيَّ أَوْلَادَكُمْ فِي الصَّلَاةِ، وَ
عُودِهِمُ الْخَيْرَ، فَإِنَّ الْخَيْرَ عَادَةٌ: نویژی منداله کانتان پی‌اریزن (نویژ بکه‌ن) و
له‌سر چاکه رایان به‌ینن چونکه چاکه عاده‌ته.))

پیغمبر ﷺ سوریه له‌سر ناماده‌بونی مندال له‌گهل گه‌وره بو نویژ له
مزگوت‌دا، تا وه‌کو چونیته نویژ کردنه‌که ببینن و به‌کرده‌وه یاساکانی نویژ فی‌ر
بین، ه‌روا مندال‌انیشی له نیوان پی‌او و ثافره‌تان ریز ده‌کرد.

ه‌روه‌ها پیغمبر ﷺ خوا سوریه له‌سر ناگادار کردنه‌وه‌ی مندالان
له‌سر ه‌له‌کانی نویژیان دا و فی‌رکردنی پ‌مرسته‌کانیان به پله‌پله‌یی و به
شیویه‌کی پ‌راسته و دروست.

نونه‌ی نه‌مه‌ش وته‌که‌ی حه‌سه‌نی کوری عه‌لی‌یه (ره‌زای خویان لی‌بی) که
ده‌لی: (پیغمبر ﷺ خوا له نویژی (وتر) دا چند و شه‌یه‌کی فی‌رکردم
ده‌مگوت‌ده: ((اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ
تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلَا يُقْضَى
عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، وَلَا يَعْزُ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكَ رَبُّنَا

^۱ أخرجه أبو داود برقم (٤٩٥).

^۲ أخرجه الهيثمي في (مجمع الزوائد) ج ٢٩٤/١.

له نه نه سه وه ښه گيږپړاوه ته وه، که ما پيغه مېمې خوا ښه پي پي فرموه: ((يَا بُنَيَّ اِيَّاكَ وَالْاَلِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ اِنَّ الْاَلِفَاتِ فِي الصَّلَاةِ هَلَكَةٌ: کورې کهم نه کهي له نوږتو ټاورېده يته وه، چونکه ټاورېدانه وه له نوږتو تياچونه))^۲

له نوم سه له وه گيږپړاوه ته وه، که گوټويه تي: پيغه مېمې خوا ښه کورېکي پي پي ناوي نه فله ح بو، گم سوجه دي بېر دايه فوي ده کرد، پيغه مېمې ښه پي پي فرمو: "نه فله ح! روخسارت په خول بيت"^۳

گم بگم پي د ده پي نه وانه ي به ته مهن و پاريزگاري نوږتو کانيان ناکم، يان هر نوږتو ناکم، په کهم هوې ده گم پي ته وه يو نه وه، که له منداليه وه له سر نوږتو کردن رانه هاتون، گم سوراخي نه وانه بکه ي، که پاريزگاري نوږتو کانيان ده کهم، ده پي نه زوړ به يان له منداليه وه له سر نوږتو کردن راهاتون، له بر نه وه گوتراوه: (همو شتيك عاده ته ته نانه ت عيباده تيش).

له بر نه وه له سر دايك و باوك پيويسته سورين له سر نه وه، هر له سهره تاي هو شياري منداليه وه له ته مهن ي سې سالي دا نوږتو به يېر منداليه کانيان پي نه وه له همو کاتيکي نوږتو دا، پاشان له ته مهن ي حموت سالي فرمانيان پي بکه م به نوږتو کردن و چون به جي تي ده هين لې رازي بن، با هه نديك کهم و کورتيشي تي دا بيت، نينجا به له ته مهن ي (۱۵) سالي سور بن له سر به جي هيناني نوږتو به شيويه کي ته واوتر.

هرو هه سهاره به روژوش، نو عيباده ته ي که زوړ له گه وران له سهر يان گران و زه حمه ته، که هه نديکيان ناتوانن له به رده م خواردن و خوار دنه وه و ټاره زوه کان خو رابگرن، له به به يانه وه تا روژواوا بون مافي خوا به جي ناهي تي

^۱ أخرجه الترمذي برقم (٤٦٤).

^۲ أخرجه الترمذي برقم (٥٨٩).

^۳ أخرجه الترمذي برقم (٣٨١).

و گوناوه ده کات و خوی گه ورهش لی توره ده بی، به لام نهوانه لی له مندا لیه وه له سهر پوژو و گرتن راهاتون، هه لیه ت که گه وره بون هیچ زه حه تیک نایین له پوژو گرتنی په مەزان، مه گهر نهو زه حه ته ناسایی به نه بی که نارامی له سهر ده گیرئ.

بوخاری له (صحیح) دا بایئکی هیناوه به ناو نیشانی رۆژوی مندا لان، ریوایه ت کراوه که عومەر رضی اللہ عنہ له مانگی په مەزاندای به نه شوانی گوته - واتا سه رخوش - : (مال و یران؟ چما مندا له کافان به پوژون) جا لیتی داوه .

له ره بیعی کچی معوه ده وه که گوته تی: (بیغه مبه ر رضی اللہ عنہ رۆژی عاشورا به کیککی نارده گونده کانی نه ساریه کان: "هه ر که سیك به پوژوه با به رۆژو بی" ره بیع گوته: رۆژو ده گرین و واش ده که یین مندا له کافان به پوژو ببن، له خوری یاریان بو دروست ده که یین، جا گهر به کیککیان بو خواردن بگریئ، نهوا خواردنی ده دینی تا ده گاته به ربانگ.

له بهر نهوه کو مە لیک له سه له ف لهوانه: ئین سیرین و زوهری و شافیعی به باشیان داناوه، فه رمان به مندا ل بکری به پوژو بی تا له سهری رابی، گهر له توانای مندا ل دا بو، هاوړی یانی شافیعی سنوړی نه مە یان وه نو یژ کردن به ته مە نی (حهوت) سالی و (ده) سالی داناوه، ئیسه ق سنوړه که ی به دوا زده سال داناوه و نه حه دیش به ده سال.

چی تیدانیه گهر له سه ره تادا مندا ل رابه یترئ له سهر نهوه ی، که تا نیوهر پو یان تا عه سر به پوژو بی، جا گهر تا نهو کاته ی توانی، نهوا پوژیککی ته واو به رۆژو بی تا له سهر به رۆژو بون رابیت، پاشان ورده وای لی دی مانگه که گشتی به پوژو بیت.

^۱ أخرجه البخاري، تعليقاً.

^۲ أخرجه البخاري برقم (۱۸۶۰) و مسلم برقم (۱۱۳۶).

^۳ فتح الباري ج ۴/ ۲۳۶.

زۆر چاك له يادمه چۆن له تهمەنى شەش سالیوه له مانگی رەمەزان دو رۆژ
یان سێ رۆژ بەرۆژو دەبوم، پاشان که تەمەم گەیشته نو سالی هێندەى نەمابو
هەمو مانگە که بەرۆژو بێم، کەچی هەندێ له هاوڕێیانم تەمەنیان دەگەیشته
پازدە و حەفدە و هەندێکیان له بیست سال تێپەری دەکرد نەیان دەتوانی هەمو
مانگە که بەرۆژو بێن، چونکە له منداڵیوه پانەها تبون.

لەسەر دایک و باوکە که شیوازی هاندان بەکاربێتێن و پاداشتی منداڵەکانیان
بەدەنەوه بۆ هاندانیان لەسەر نوێژ و رۆژوگرتن، ئەمەش بە پێشکەش کردنی
دیاری و هاندانی.

بەنۆه: دایکم (خوا بێپاریزی) بۆی باس کردم، که باوکی (شیخ محمد شریف
یەعقوبی) -رەحمەتی خۆای لی بێ- که منداڵ بوە هانی داوه لەسەر رۆژو گرتن،
جا له مانگی رەمەزان رۆژێک یان دو رۆژ بەرۆژو دەبو کاتی که تەمەنی حەوت
سالان بوە، جا باوکی له پای ئەم کارە دەبەخستە سەر شانی و بەمالدا دەیگەراند
و بەسەر پەییژەدا سەر دەکەوت و دەهاتە خوارووە پاشان له گەڵ خزمەتکارە کە
دەینارد و پێی دەگوت: له پاداشتی رۆژی گرتنەکەى چی حەز لی ئە بۆی بکەرە.

لەسەر دایک و باوکە که خۆشویستنی منداڵان بقۆزنەوه و بۆ ئەوهی لاسایی
گەوران بکەنەوه، تا له پەرستێ و عیبادەتدا رابێن، چونکە منداڵان هەر کاریک
بکەن، بەپالێنەری خۆشویستنی سەرپەرشتیارانیان ئەو کارە ئەنجام دەدەن و
لاسابی نوێژ و عیبادەتی سەرپەرشتیارانیان دەکەنەوه، هەرۆهە منداڵان حەز
دەکەن له گەڵ گەوران لەسەر خوانی پار شێوان و بەربانگ دابنیشن.

هەروا حەز دەکەن له کاتی قورشان خۆتێدن و زیکرەکان و پەرستێ و
طاعەتەکان دا له بەردەم دایک و باوکیان دابنیشن و چاویان لی بکەن.

له بەزەیی و رەحمەتی خۆای گەورە بۆ شادەمیزاد ئەوهیە، که پاداشتی
کردهوهی منداڵەکەى بۆ حساب دەکری و پاداشتی لەسەر وەرەگری گەر بەجێی
هێنا، له گەڵ ئەوهی منداڵ داواى بەجێهێنانی لی نەکراوه و گوناھ نیە گەر

نهیكات.

پیغهمبر ﷺ ده فرموی: ((تکب للصبي حسنا، ولا تکب سیئاته: منداڵ چاکه کانی بۆ دنوسری و خراپه کانی بۆ نانوسری.))^۱

ههروهها له رهحمهت و فەزڵ و چاکه‌ی خوای گه‌وره نه‌وهیه که دایک و باوک به‌شدار ده‌کات له پاداشتی عیباده‌تی منداڵه‌کانیان و له به‌راوی دایک و باوک‌ان تۆمار ده‌کری، هه‌روهها له به‌راوی منداڵان تۆمار ده‌کری.

له نه‌نه‌سه‌وه که‌وا پیغهمبر ﷺ فرمویه‌تی: ((المولود حق یبلغ الحنث؛ ما عمل من حسنة کتبت لوالده أو لوالديه؛ وما عمل من سيئة لم تکتب علیه ولا علیه ولا علی والدیه: منداڵ هه‌تا ده‌گاته ته‌مه‌نی بائغ بون (۱۵) سالی هه‌ر کرده‌وهیه‌کی چاک بکات نه‌وا بۆ باوکی، یان دایک و باوکی ده‌نوسری، هه‌ر کرده‌وهیه‌کی خراپ بکات نه‌ بۆ خۆی و نه‌ بۆ دایک و باوکی ده‌نوسری.))^۲

له‌ئین عه‌باسه‌وه که‌وا پیغهمبری خوا ﷺ له (ره‌وعاء) به‌ چه‌ند سواریه‌ک گه‌یشت، پیغهمبر فرموی: ((مَنْ الْقَوْمُ؟ قَالُوا: الْمُسْلِمُونَ، فَقَالُوا: مَنْ أَنْتَ؟ قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ، فَرَفَعَتْ امْرَأَةً صَبِيًّا فَقَالَتْ: أَلِهَذَا حَجٌّ؟ قَالَ: نَعَمْ وَلَكَ أَجْرٌ: نَبِوه کین؟ گوئیان: مسوڵمانین، گوئیان تۆ کی‌ی؟ فرموی: پیغهمبری خوام، جا ئافه‌رتیک منداڵیک به‌رز کردوه و گوئی: ته‌مه‌ حه‌جی بۆ هه‌یه؟ پیغهمبر فرموی: به‌ئێ بۆ تۆش پاداشتیکت هه‌یه.))^۳

ئا به‌م شیوه‌یه گه‌ر دایک و باوک هه‌ر له منداڵیه‌وه سوربون له‌سه‌ر یاریده‌دانی منداڵ و راهیتمانان له‌سه‌ر به‌جی هه‌تانی فرزه‌کان، نه‌وا پاداشت وه‌رده‌گرن له‌سه‌ر په‌رستن (عیباده‌ت)ه‌کانی منداڵان، هه‌روهها منداڵان پاداشت وه‌رده‌گرن له‌سه‌ر به‌جی هه‌تانی فرزه‌کان به‌ر له‌وه‌ی له‌سه‌ریان پتووست بی،

^۱ أخرجه الهندي في (كبر العمال) برقم (۱۰۳۷۳) وعزاه إلى أبي الشيخ.

^۲ مسند أبي يعلى برقم (۳۶۷۸).

^۳ أخرجه مسلم برقم (۱۳۳۶) و أبو داود برقم (۱۷۳۶).

چونکه دايك و باوك خاوهن فەزل و چاكەن لە راهێنانی بەجی هێنانی
طاعەتەكان و پارێزگاری كردن لەسەری و كەمتەرخەمی نەكردن لەبەجی
هێنانیدا.

قەسەیه‌کی جوان هەیه لە سوربونی پیشینه (السلف) لەسەر راهێنانی منداڵان
و گۆی راپه‌ڵی خۆی گه‌وره ده‌گێڕێته‌وه، نه‌ویش نه‌وه‌یه كه یونسی كۆزی محمد
المؤدب ده‌گێڕێته‌وه، كه گوتویه‌تی: زوبه‌یری كۆری حارس بانگ بیه‌ژی مزگه‌وت
بو، به منداڵانی ده‌گوت: وهرن نویژ بکه‌ن، گویژتان ده‌ده‌می، جا منداڵه‌كان
نویژیان ده‌کرد و پاشان ده‌وره‌یان ده‌دا، جا گۆتم چیست ده‌کرد؟ گوتی: لەسەرم
نه‌وه بو كه گویزیان به‌پینج دره‌م بۆ بکرم هه‌تا له‌سەر نویژکردن رابین.

رېښه کړنې رهفتاري مندالان به رهوشت و نادابي گشتي

نيسلام-تهنھا کومله بيروباوهر و پهرستن (عبادة) نيه، بهلکه ثابيني ژيان و پيوهنديه کومله لايه تيه کانه، له بهر نه وه نيسلام سوربو له سهر نه وه، که مندال هره له تمه نې بچو کيه وه رتيير (مبادي) ه بنه رتیه کان، ده رياره ي نادابه گشتي يه کان و رهفتاره بهرزه کاني پي رابگميه نري.

پيغه مېهر ﷺ سوربو له سهر قوزتنه وه ي ده رفعت و ناگادار کړنسه وه ي مندالان له سهر نه و رهفتاره چه وتانه ي که لتيانه وه ده رده چي.

گوماني تيدا نيه گهر مندال له بچو کيه وه فيري نادابي رهفتاره کاني کومله لايه تي و رهفتار جواني له گهل خهلکاني تر نه کري، نه و زور کس بهر و پوي ره خنهي خهلکاني تر ده بيتسه وه و ده که ويته هه لويسي ناله بار و شهر مه زاريه وه.

له بهر نه وه له سهر دايک و باوکان پيويسته هره له تمه نې بچو کي مندال نه وه ناگاداري نه مه بن و فيري نادابه گشتي يه کاني بکريت بو ناماده بون له کوپ و مه جليس و قسه کړدن و گوئي گرتن و نيزن و هر گرتن و ناوي خو ناشکرا کړدن و وتويو کړدن له تله فون و وه لام دانه وه ي سه لام و روښتن و خواردن و گالته کړدن و ريز گرتني خهلکان، فهرمو نمونه ي نه وه ي که باسما ليوه کړد.

نادابي نان خواردن:

نيسام غه زالي ﷺ ده لي:

(يه که م سيفه ت که به سهر مندال زال بي چاوچنو کي خواردنه، که پيويسته رېښه بخري و چاک بکري وه ک خواردن تهنه به ده ستي راست بخوري و له کاتي خواردني بگو تري: (بسم الله) و له بهر دهم خو بخوري، بهر له غه يري خوي ده ست به خواردن نه کات و تده ماشاي نه کات و تده ماشاي نه و که سه نه کا، که نان

دهخوات و پهله نهکات له نان خواردن و به‌باشی بیجوی و نابی پارو له دوی پارو بخوات، دهست و جله‌کمی به‌خواردن هه‌لنه‌سو، زور خوریسی پی خوش نه‌بیت و خه‌ز به له خوگرته‌وه (ایشاری خواردن و قه‌ناعهت به‌خواردن بکات، جا هه‌ر چ خواردنیک بیت) .
سه‌بارهت به ره‌وشت و نادابی خواردن، شوه‌ی له پیغه‌مبه‌روهه ﷺ هاتوه نه‌ویه:

۱- دهست شوشتن به‌ر له خواردن و دوی خواردن:
پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ((بَرَكَهَ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ قَبْلَهُ وَالْوُضُوءُ بَعْدَهُ: به‌ره‌کەت و به‌پیتی خواردن له‌وه‌دایه، که پیش دهست کردن به‌خواردن دهست بشوری و دوی خواردنیش دهست بشوریته‌وه.))^۲

۲- پیش نان خواردن بگوتری (بسم الله):
پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمویه‌تی: ((إِذَا أَكَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ نَسِيَ أَنْ يَذْكُرَ اسْمَ اللَّهِ تَعَالَى فِي أَوَّلِهِ فَلْيَقُلْ بِسْمِ اللَّهِ أَوَّلَهُ وَآخِرَهُ: گەر به‌کیتکتان خواردنی خوارد باناوی خوی گه‌وره به‌یتی (بلی: بسم الله) جا گەر له‌یه‌که‌م جار له‌بیری چو ناوی خوا به‌یتی، با بلی: (بسم الله به‌ناوی خوا له‌یه‌که‌م و له‌دوایی.))^۳

۳- له‌به‌رده‌می خو خواردن بخوری:
له‌عومه‌ری کوری نه‌بو سه‌لمه‌وه گپی‌راوه‌ته‌وه که گوتیه‌تی: ((كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّخْفَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا غُلَامُ سَمِ اللَّهَ وَكُلْ بِيَمِينِكَ وَكُلْ مِمَّا يَلِيكَ، فَمَا زَالَتْ تِلْكَ

^۱ إحياء علوم الدين ج ۳/ ۷۲.

^۲ أخرجه أبوداود (۳۷۶۱) و الترمذي برقم (۱۸۴۷).

^۳ أخرجه أبوداود برقم (۳۷۶۷) و الترمذي برقم (۱۸۵۹).

طَعْمَتِي بَعْدُ: منداڵ بوم له لای سیپنغه مبهري خوا، له کاتی خواردن دهستم بهم لاو نهو لای قاپه که ده گيړا، جا پينغه مبهري خوا پيئي فهرموم: رۆله ناوی خوا بهينه بلێ: بسم الله، به دهستی راست بخۆ و له بهرده می خۆت بخۆ. جا دهلی: لهو کاتهوه بهم شتویه نام دهوارد.))

٤- به پالڤانهوه نه خوات:

پينغه مبهري ﷺ فهرمويه تی: ((لَا أَكُلُ مَتَكِنًا: من به پالڤانهوه نان ناخۆم.))^١

٥- دهست به نان خواردن نه کات گهر يه کينک لهو گه وره تر ناماده بو:

له حوزه يفه وه گيړپراوه ته وه که گوته يه تی: ((كُنَّا إِذَا حَضَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا، لَمْ نَضْغْ أَيْدِيَنَا حَتَّى يَبْدَأَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فَيَضَعَ يَدَهُ: گهر نيمه له گهل پينغه مبهري بۆ نان خواردن، نهوا تا پينغه مبهري خوا دهستی بۆ نه بردايه نيمه دهستان بۆ نه ده برد.))^٢

٦- عهيب لهو خواردنه نه گري که ديتته بهرده می:

له نهبو هوره يره وه گيړپراوه ته وه که گوته يه تی: ((مَا عَابَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ طَعَامًا قَطُّ، إِنْ اشْتَهَاهُ أَكَلَهُ وَإِنْ كَرِهَهُ تَرَكَهُ: پينغه مبهري خوا هدرگيز خهوش و عهبي له خواردن نه گرتوه، گهر ئاره زوی بکردايه ده بخوارد، گهر حزی لی نه با نه يده خوارد.))^٣

٧- پاراستنی خواردن ههر چه نه که ميش بی:

له نه نه سه وه گيړپراوه ته وه که گوته يه تی: ((كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ إِذَا أَكَلَ طَعَامًا لَعِقَ أَصَابِعَهُ الثَّلَاثَ وَقَالَ إِذَا سَقَطَتْ لُقْمَةٌ أَحَدِكُمْ فَلْيَأْخُذْهَا فَلْيَمِطْ مَا

^١ أخرجه البخاري برقم (٥٣٦٧) و مسلم برقم (١٠٨).

^٢ أخرجه البخاري برقم (٥٣٩٨) و أبو داود برقم (٣٧٦٩).

^٣ أخرجه مسلم برقم (٢٠١٧).

^٤ أخرجه مسلم برقم (١٨٨).

بِهَا مِنْ الْأَذَى وَلْيَا كُلُّهَا وَلَا يَدْعُهَا لِلشَّيْطَانِ: گهر پیغه مبهری خوا خواردنی بخواردایه هدرسی په نجهی ده لیسته وه، پیغه مبهر فدرمویه تی: "گهر یه کتیک له نیوه پارویه کی له ده ست بهر یو وه با هه لی بگریته وه و پیسی یه کی لی لا بدات و بیخوات، با بو شهیتانی به جی نه هیلی.)

۸- گده دی پر له خواردن نه کات:

پیغه مبهر ﷺ فدرمویه تی: ((مَا مَلَأَ آدَمِيٌّ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ، بِحَسَبِ لِقِيَمَاتٍ يَقْمَنُ صَلْبُهُ، فَإِنْ كَانَ فَاعِلًا فَتَلَّتْ لِطْعَامِهِ وَتَلَّتْ لِشَرِّابِهِ وَتَلَّتْ لِنَفْسِهِ: ناده میزاد هیچ کیسه یه کی خراپتر له گده و سکی پر نه کرده، جا گهر هدر ده بی نان بخوات، نهوا با چهند پارویه ک بخوات، که پشی پی رابگری، با سکی بکاته سی به ش: سی یه کی بو خواردنی بی، سی یه کی بو خوار د نه وه، سی یه کی شی بو هه ناسه دانی.))

۹- ده ست له خواردن هه لته گری تا خه لکانی تر ده ست هه لته گرن:

به تاییه تی گهر بزانی به شهر میان داده خا و وایان لی ده کات بهر له وهی تی رین له سر خوار د نه که هه لستن.

پیغه مبهر ﷺ فدرمویه تی: ((إِذَا وَضِعَتِ الْمَائِدَةُ فَلَا يَقُومُ رَجُلٌ حَتَّى تُرْفَعَ الْمَائِدَةُ، وَلَا يَرْفَعُ يَدَهُ حَتَّى يَفْرُغَ الْقَوْمُ، وَلْيُعْذِرْ فَإِنَّ الرَّجُلَ يُخْجَلُ جَلِيسَهُ فَيَقْبِضُ يَدَهُ، وَعَسَى أَنْ يَكُونَ لَهُ فِي الطَّعَامِ حَاجَةٌ: خوانی نان خواردن دانرا، با هیچ بیاو یك هه لته ستی تا خوانه که هه لته گیری، ده ستیش هه لته گری تا نهو که سانه ی نان ده خو ن ده ست هه لته گرن و با خو ی دوا بخات، چونکه به مه نه وهی دانیشته به شهر م داده که وی و ده ستی ده کی شی ته وه، که هیشتا تی ری

^۱ أخرجه مسلم برقم (۱۳۵).

^۲ أخرجه ابن ماجه برقم (۳۲۷۹).

نه خواردوه.))^۱

پیغمبري خوا ﷺ گمر له گمل چمند که سیک خواردنی بخواردایه، نهوا
یه کهم کهس بو که دهستی بو خواردن دهبرد، کوتا که سیش بو دهستی
هله دگر، بو نه وې نهو که سانه به تیری نان بخون.

۱۰- گمر سیر و پیازی خوارد خوی دور بخت له کور و مه جلیسی گشتی:
پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا، أَوْ لِيَعْتَزِلْ
مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي بَيْتِهِ: هر که سیک سیر یا پیازی خوارد، با خوی لیتمان
دوره پهریز بکات، یا خوی له مزگه و تمان دوره پهریز بکات، با له ماله که ی
خوی دابنیشیت.))^۲

ثادابی ناو خواردنه وه:

۱- به یهک جار ناو نه خواته وه:

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((لَا تَشْرَبُوا وَاحِدًا كَثُرَبِ الْبَعِيرِ وَلَكِنْ
اشْرَبُوا مِثْنِي وَثَلَاثَ وَسَمُوا إِذَا أَنْتُمْ شَرِبْتُمْ وَاحْمَدُوا إِذَا أَنْتُمْ رَفَعْتُمْ: وه کو
خوشر به یه کجاری ناو مه خونه وه، به لام به دو جار یا سې جار ناو بخونه وه، جا
گمر ناوتان خواردنه وه بلین: (بسم الله)، گمر ته و اویش بون بلین (الحمد لله.))^۳

۲- ناو خواردنه وه که به مژین بی:

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((مُصُوا الْمَاءَ مِصًّا، فَإِنَّهُ أَهْنَأُ وَأَمْرَأُ وَأَبْرَأُ: ناو به
مژینه وه بخونه وه، نوشی گیانه و بو ته ندروستی باشتره.))^۴

^۱ أخرجه ابن ماجه برقم (۳۲۹۵).

^۲ أخرجه البيهقي في (السنن) ج ۷۶/۳.

^۳ أخرجه الترمذي برقم (۱۸۸۵).

^۴ أخرجه البيهقي في "الشعب" برقم (۶۰۰۹).

۳- فوله جام (پهرداخ) که نه کات:

پیغمه مبر ﷺ فرمویه تی: ((إِذَا شَرِبَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَتَنَفَّسُ فِي الْإِنَاءِ: گهر یه کیکتان ناوی خواره وه با له ناو جامه که هه ناسه نه دات.))

ثادابی مؤلته وهر گرتن بؤ چونه لای که سیك:

۱- نه چپته لای که سیك مه گهر دواي نيزن وهر گرتن:

له نه نه سه وه گپراوه ته وه که گوتویه تی: خزمه تکاری پیغمه مبر بوم و به بی نيزن ده چومه ژوره وه، جا رۆژيک چومه خزمه تی و فرموی: ((کما أنت، فإنه قد حدث بعدك أمر، لا تدخل الا ياذن: دواي تۆ شتيک رویداوه، به بی نيزن نه یه یته ژوره وه.))

۲- سی جار نيزن وهر یگری، گهر نيزنی پی ته درا بگه رپته وه:

پیغمه مبر ﷺ فرمویه تی: ((إِذَا اسْتَأْذَنَ أَحَدُكُمْ ثَلَاثًا فَلَمْ يُؤْذَنَ لَهُ فَلْيَرْجِعْ: گهر یه کیکتان سی جار داواي نيزنی کرد و نيزنی پی ته درا، با بگه رپته وه.))

۳- یه که بخار سه لام بکات، نینجا نيزن وهر یگری:

((جَاءَ رَجُلٌ يَسْتَأْذِنُ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِي بَيْتٍ فَقَالَ أَلَيْجُ؟ فَقَالَ النَّبِيُّ ﷺ لِعَاصِمِهِ: اخْرُجْ إِلَى هَذَا فَعَلَّمَهُ الْإِسْتِئْذَانَ، فَقُلْ لَهُ: قُلِ السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، أَدْخُلْ؟: پیغمه مبر ﷺ له مالتیک بو، پیاویک هات تا بیته خزمه تی، گوتی بیمه ژوره وه؟ پیغمه مبر ﷺ به خزمه تکاره که ی فرمو: برؤ لای نه وه که سه و

^۱ أخرجه البخاري برقم (۵۶۳۰) و مسلم برقم (۲۶۷).

^۲ أخرجه البخاري في (الادب المفرد) برقم (۸۰۷).

^۳ أخرجه البخاري برقم (۶۲۴۵) و مسلم برقم (۲۱۵۳).

فیری نین وەرگرتنی بکه، پیتی بلتی با بلتی: سه لامتان لی بی، بیته ژوره وه؟^۱

۴- ناری خوی ناشکرا بکات:

له جابره وه گیرپراوه ته وه که گوتویه تی: ((أَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَذَقْتُ الْبَابَ، فَقَالَ: مَنْ ذَا؟ فَقُلْتُ: أَنَا. فَقَالَ: أَنَا أَنَا، كَأَنَّهُ كَرِهَهَا: چومه خزمه ت پیغه مبهرد ﷺ جا له ده رگام دا، پیغه مبهرد ﷺ فدرموی: کی یه؟ گوتم: منم، فدرموی منم.. منم؟ دیاریو پی پی ناخوش بو.))^۲

له نه بو موسا وه ﷺ گیرپراوه ته وه که گوتویه تی: ((لما جلس النبي ﷺ على بئر البستان، و جاء أبو بكر، فاستأذن، فقال أبو موسى: من؟ قال: أبو بكر، ثم جاء عمر فاستأذن، فقال: من؟ قال: عمر، ثم عثمان كذلك: کاتی پیغه مبهرد ﷺ له سه ر بیری بستان دانیشتیو، نه بویه کر هات داوای نیزی کرد، نه بو موسا گوتی: کی یه؟ نه بویه کر گوتی: نه بویه کر، پاشان عومهر داوای نیزی کرد، جا گوتی کی یه؟ عومهر گوتی: عومهر پاشان عوسمان به هه مان شیوه.))^۳

۵- له کاتی نین وەرگرتندا له لایه کی ده رگاوه بوهستی:

پیغه مبهردی خوا ﷺ گهر بهاتبا به رده دم ده رگای که سیک، به ره و پوی ده رگا نه ده وه ستا، به لکه له لای راستیه وه، یان له لای چه پیه وه ده وه ستا و ده یفه رمو: (السلام علیکم، السلام علیکم)^۴

^۱ أخرجه أبو داود برقم (۵۱۷۷).

^۲ أخرجه البخاري برقم (۶۲۵۰) و مسلم برقم (۲۱۵۵).

^۳ أخرجه البخاري برقم (۳۶۷۴) و مسلم برقم (۳۴۰۳).

^۴ أخرجه أبو داود برقم (۵۱۸۶).

ثادابی سه‌لام کردن:

۱- سه‌لام کردن له کاتی هاتنه ژوره‌وه و چونه دهره‌وه:

پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: ((لَا تَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَلَا أَدْلِكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ؟ أَفَشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ: ناچنه به‌هشت تا برو نه‌هینن، نیمانیشتان ته‌واو ناییت تایه‌کتریتان خوش نه‌ویت، تایه‌شتیکتان پی‌ بلیتم گهر نه‌نجامی بدهن یه‌کتریتان خوش بویت، سلاو له یه‌کتری بکمن.))

هروه‌ها ده‌فرموی: ((إِذَا قَعَدَ أَحَدُكُمْ فليُسلم، وَإِذَا قَامَ فليُسلم، فليست الأولى أَحَقَّ مِنَ الْآخِرَةِ: گهر یه‌کیکتان دانیشت با سه‌لام بکات، گهر هه‌ستا با سه‌لام بکات، چونکه سه‌لامی یه‌که‌م له‌سه‌لامی دوابی شایسته تر نیه.))^۲

۲- وه‌لامی سه‌لامی ته‌و که‌سه به‌جوانتر بداته‌وه، که سه‌لامی لی ده‌کات: خوی گه‌وره فرمویه‌تی: ﴿وَإِذَا حُيِّتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا: گهر سه‌لامتان لی کرا به‌جوانتر له‌و که‌سه وه‌لام بدوه‌وه، یان ههر وه‌لامی وه‌ک خوی بدوه‌وه.﴾ النساء: ۸۶.

پیغه‌مبەر ﷺ فرمویه‌تی: ((خَمْسٌ تَجِبُ لِلْمُسْلِمِ عَلَى أَخِيهِ الْمُسْلِمِ؛ رَدُّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَازَةِ: پینج شت پیویسته له‌سهر مسولمان به‌رامبهر به‌برای مسولمانی جی‌به‌جی بکات: وه‌لام دانه‌وی سلاو، نه‌گهر پژی و گوتی: الحمد لله، پی‌ی بگوتری: یرحمک الله، گهر ده‌عه‌تی کرد له به‌ده‌میوه‌وه بجیت، سهردانی نه‌خوش،

^۱ أخرجه مسلم برقم (۵۴) و أبوداود برقم (۵۱۹۳).

^۲ أخرجه الطحاوي.

۱- به پری کردنی بۆ سه ر قه بران)) .

۳- سه لام کردن به رویه کی خه نده وه:

پیغه مبه ر ﷺ فەر مویه تی: ((لَا تَخْفِرْنَ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنَّ تَلْقَى
أَحَاكَ بَوَجْهِ طَلْقَ: هیچ چاکه یه ک به کم مه گرن، با نه و چاکه یه رو خوشی نواندن
بیته به رامبه ر به برایه که ت)) .^۲

۴- سه لام کردنه که ته و قه ی له گه ل بی:

پیغه مبه ر ﷺ فەر مویه تی: ((مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ إِلَّا غُفِرَ
لَهُمَا قَبْلَ أَنْ يَفْتَرِقَا: کاتی دوو مسولمان پیته ده گهن و ته و قه له گه ل یه کتری
ده کهن، نه و به ر له وه ی لیک جیا بینه وه؛ خوا له گونا هه کانیا ن خوش ده بی)) .^۳

۵- بچوک سه لام له گه وره بکات، که میش له زۆر:

پیغه مبه ر ﷺ فەر مویه تی: ((يُسَلِّمُ الصَّغِيرُ عَلَى الْكَبِيرِ وَالْمَارُّ عَلَى الْقَاعِدِ
وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ: بچوک سه لام له گه وره بکات و پیاده له دانیشته بکات و
که م له زۆر بکات)) .^۴

۶- سواری سه لام له پیاده بکات و پیاده ش له دانیشته، که میش له زۆر:

پیغه مبه ر ﷺ فەر مویه تی: ((يُسَلِّمُ الرَّائِبُ عَلَى الْمَاشِي وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ)) .^۵

هه روا پیویسته مندا لان ناگادار بکری نه وه که هه ندیک حالت هیه سه لام
کردنی تیدا باش نیه وه: سه لام کردن له و که سه ی ده ست نوێ ده شوات، له

^۱ أخرجه البخاري برقم (۱۲۴۰) و مسلم برقم (۲۱۶۲).

^۲ أخرجه مسلم برقم (۷۲۰) و أبو داود برقم (۱۲۸۵).

^۳ أخرجه أبو داود برقم (۵۲۱۱) و الترمذي برقم (۲۷۲۸).

^۴ أخرجه البخاري برقم (۶۲۳۱).

^۵ أخرجه البخاري برقم (۶۲۳۲) و مسلم برقم (۲۱۶۰).

گه رماودا و له قورئان خوین و لهو کهسه یادی خوا دهکات و لهو کاته ی گوی
له وتاری ههینی دهگیری، یان له کوږی زانست، یان له کاتی بانگ، یان قامهت
خویندندا.

ئادابی پڙمین:

۱- دهنگی نزم بکات و، ده می دابیو شی:

"پیغه مبهری خوا ﷺ گهر پېژمیا یه دهستی به دهم و چاوی داده دا، یان
کراسه که ی به دهم و چاوی داده دا و دهنگی خوی پی نزم ده کرد."

۲- دوا ی پڙمین سوپاسی خوا بکات:

پیغه مبهری ﷺ فەرمویه تی: ((إِذَا عَطَسَ أَحَدُكُمْ فَلْيَقُلْ الْحَمْدُ لِلَّهِ: گهر
یه کیک له ئیوه پڙمی بابلی: سوپاس بو خوا.))^۲

۳- نهوه ی ده پڙمی پی بو تر ی (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) و نهویش بلی (يَهْدِيكَمُ اللَّهُ
وَيُصْلِحْ بَالَكُمْ: خوا رینمویتان بکات و کار و بارتان چاک بکات).

پېژگرتنی خه لکانی تر:

مرؤفی پێژدار نهو کهسه یه، که له میان ه ی ریزگرتیه وه بو نهو که سانه ی
هه لئس و کهوتیان له گه لدا دهکات، بو یان دهرده بری به جیاوازی ته مه ن و
چینه کانیان.

زور فەرموده هاتوه دهرباره ی فێرکردنی پێژگرتنی خه لکانی تر، وه ک:
پیغه مبهری ﷺ ده فەرموی: ((لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يُحَلِّ كَبِيرًا وَيَرْحَمْ صَغِيرًا
ويعرف لعائلنا حقه: نهو که سه له ئیتمه نیه، که ریزی گه وره مان نه گری و به زه یی

^۱ أخرجه أبو داود (۵۰۲۹) و الترمذي. برقم (۲۷۴۶).

^۲ أخرجه البخاري برقم (۶۲۲۴) و أبو داود برقم (۵۰۲۳).

به بچوکه کاغاندا نهیه ته ووه و مافی زانا کاغان نه زانی.))
 ههروه ها ﷺ فرمودیه تی: ((إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ:
 له به شکو دنانانی خوا نه ویه که ریزی مسولمانی به ته مه من بگیری.))
 کاتی نیمام عدلی حه سه نی کوری په وهرده ده کات ده لی: (کوره کهم پیانوئیک
 به سوک دامه نی که هه رده م ده بیینی، جا گهر له تو گه وره تر بو به باوکی خوئی
 دابنی، گهر وه خوئی بو به برای خوئی دابنی، گهر له تو بچوکه تر بو به کوری
 خوئی دابنی).^۳

سه باره ت به ریزگرتنی باوک به تاییه تی هاتووه، که پیغه مبه ر ﷺ پیانوئیک
 بیینی کوریزگه یه کی له گهل بوو، پیغه مبه ر ﷺ به کوریزگه کسه ی فرمو: "نه مه
 کی یه؟" گوتی: باوکمه. پیغه مبه ر ﷺ فرموی: "له پیشیه وه مه رو، مه به
 هوی جنیو پیدانی، له پیش نهو دامه نیشه، به ناوی خوئی بانگی مه که".^۴

ئادابی گفتوگو:

۱- قسه نه کردن له کوریک که یه کیک لهو گه وره تر ی لی بی:
 له سه مه ری کوری چونده وه گیزپراو ته وه که گوتیه تی: ((لَقَدْ كُنْتُ عَلَى
 عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ غُلَامًا فَكُنْتُ أَحْفَظُ عَنْهُ، فَمَا يَمْنَعُنِي مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا أَنْ هَذَا
 هُنَا رَجَالًا هُمْ أَسْنُ مِنْنِي: له سه رده می پیغه مبه ری خوا ﷺ مندل بوم و
 فرموده م لهو له به ر ده کرد، هیچ کاتی قسه ی لی قه دهغه نه ده کردم مه گهر
 پیانوئیک لیبایه، که له من به ته مه تر بان.))^۵

^۱ أخرجه أحمد، ج ۲/ ۱۸۵-۲۰۷. والحاكم في "المستدرک" ج ۱/ ۱۲۲.

^۲ أخرجه أبو داود، برقم (۴۸۴۳).

^۳ حليم آل البيت، ص ۱۹۲.

^۴ أخرجه البخاري في "الادب المفرد" برقم (۴۴).

^۵ أخرجه مسلم برقم (۱۶۴).

۲- به باشی گوئی بگری وهك چۆن كه به باشی قسه دهكات:

حهسه نی به صبری منداله كه ی پهروه رده ده كرد و دهیگوت: (كوپه كه م فیتری باش گوئی بیست به، وهك چۆن فیتری باش قسه كردن ده بیست، قسه به هیچ كه سیتك مبه به با قسه كه ش دریژه بخایه نیئت، تا نهو كاته ی له قسه كه ده بیته وه).

۳- له قسه ی ناشیرین دور بکه ویتته وه:

پیغه مبه ر ﷺ فەرمویه تی: ((لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَّانِ وَلَا اللَّعَّانِ وَلَا الْفَاحِشِ وَلَا الْبَلْدِيِّ: مَرَوْفِي بِرِوَادَارِ تَانِه و ته شهر له كهس نادات، نه فرهت له كهس ناكات، زمان پیسی و جنیو فروش نیه.))

نیمام غه زالی ده فەرموئی: (ریگری له مندال بکری له قسه ی هه لیت و په لیت و له نه فرهت و جنیودان، هه روا ریگری بکری له هه وپی یه تی نه وانه ی یهك لهو شتانه ی به زماندا دیت، چونکه شه م رهفتاره ناشیرینه له هه وپی خراپه وه ده رده چی).

لهو نادابه گشتی یانه ی کهوا باشه دایک و باوک فیتری مندالان بکه ن نه وه یه، که نیمام غه زالی باسی ده کات: (ریگری له مندال بکری له وه ی که به خواردن و جل و بهرگیه وه، یان به کهل و په له کانی شانازی به سه هه وپی کانی بکات، به لکه له سه هه خو به کهم زانی (تواضع) رابه یترئ و ریزی هه مو نه وانه بگری، که هه لئس و کهوتیان له که لدا ده کات و قسه خو ش بی له که لیان، ریگری له مندال بکری له وه ی شت له مندالان وه ریگری، با مندال فیتری شه وه بکری، که بهرزی و شکویی له به خشینه، نهک له وه رگرتن، وه رگرتن لومه کردنی به دوا وه یه و سوکایه تیه، جا گه مندالی هه زاران بو با فیتری شه وه بکری، که چا و چنۆکی و شت وه رگرتن سوکایه تی و زه بونی یه.

^۱ أخرجه الترمذي برقم (۱۹۷۸) و الحاكم في (المستدرک) ج ۱/ ۱۲-۱۳.

^۲ إحياء علوم الدين، ج ۳/ ۷۳.

پیویسته مندال رابهیتنری، که له کۆر و مهجلیسیدا تف و بهلغهم رۆ نهکات و چلمی نهسپری، له بهردهم کهسانی تر باویشکی نهیه تهوه و پشت له کهس نهکات و قاچ له سهر قاچ دانهنی و دهستی نهخاته ژێر چه ناگهی، سههری نهخاته سههر دهسته کانی، چونکه نه مه مانای ته مبهلتییه. ههروا مندال فیتری چۆنیهتی دانیشتن بکری و نه هیلری زۆر قسه بکات و بۆی رۆن بکری تهوه زۆر قسه کردن نیشانهی چه قاره سوی و بی حهیایه).^۱

له کۆتاییدا ئادابه گشتییه کان و رهوشته جوانه کان زۆرن و سههر چاوهی تایبهتی ههیه، که ده کری بۆ پهروه ده کردنی مندالان سودی لی وه ریگیری وهك ههردو زنجیره ی (الاداب الاسلامیه) و (الاخلاق الاسلامیه) ی مامۆستا محمد خیر فاطمه، که له دیمه شق له دار الخیر ده رده چیت.

هه ندی نمونه مان باس کرد، تاوه کو به دیاری خهین، که ئیسلام گرنگی داوه به رهوشته گشتییه کان بۆ مندالان.

^۱ احیاء علوم الدین، ج ۳/۷۲-۷۳ به ده ستکاری بهوه.

بنیات نانی که سایه‌تی سهر به‌خو و سه‌نگین

گرنگترین ثامنچه‌کانی پدروهرده له نیسلام بریتی‌یه له پیگه‌یاندنی مندالان بۆ‌ئوه‌ی سه‌به‌ینی بینه‌ پی‌او‌ی نومعت، نه‌مه‌ش له‌ریگه‌ی پچرانی پله‌پله‌یی په‌یوه‌ندی مندال به‌خیزانه‌که‌ی و پشت پی به‌ستنی بۆ بنیات نانی که سایه‌تی به‌هیز و سهر به‌خو که بکری پشتی پی به‌ستری.

یه‌کی له زانایانی پدروهرده ده‌لی: (پشت له‌سهر مندال به‌ست و وایان پیشان بدن، نه‌وان گه‌وره‌ ده‌بن، ئیوه له زۆر ئه‌رك و کاردا پشتیان پی ده‌به‌ستن...) . جا نیسلام له‌پیتناو به‌دییه‌نانی نه‌م مه‌به‌سته چه‌نده‌ها یری گرتۆته به‌ر وه‌ک:

۱- سه‌لام کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له مندالان:

که گه‌وره‌کان به‌به‌رده‌می مندالان تیپه‌ر ده‌بن و سه‌لامیان لی ده‌که‌ن، نه‌مه‌ متمانه‌ دانیکه بۆ ده‌رونیان و هه‌ست کردنه به‌ بایه‌خ دانیان و سهر به‌خویی که سایه‌تیان.

.. له‌به‌ر ئه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ مکوربو له‌سهر ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتی‌ک به‌لای مندالان تیپه‌ر بیا سه‌لامی لیده‌کردن.

له نه‌نه‌سه‌وه گێڕاوه‌ته‌وه، که خزی به‌لای مندالان دا تیپه‌ر بوه و سه‌لامی لی کرد و گوتیه‌تی: ((کان رسول الله ﷺ یفعله: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاوا سه‌لامی له مندالان ده‌کرد...))^۱

له فهرموده‌یه‌کی تردا، ((کان رسول الله ﷺ یزور الانصار، فیسلم علی صیبا‌هم و یمسح علی رؤس‌هم و یدعو لهم: پیغه‌مبه‌ر خوا ﷺ سه‌ردانی نه‌نسه‌ره‌کانی ده‌کرد و سه‌لامی له منداله‌کانیان ده‌کرد و ده‌ستی به‌سه‌ردا

^۱ العلاقة بین الایاء و الابناء، ص ۱۰.

^۲ أخرجه البخاري برقم (۶۲۴۷) و مسلم برقم (۲۱۶۸).

۲- په يمان وەرگرتنی پيغه مېهر ﷺ له منډالان:

په يمان وەرگرتنی پيغه مېهر شه ره فيکه، هيچ شه ره فيکی تری ناگاتی،
سهره پای نه مهش دوبات کردنه ویه له سهر توانای په يماندهر بۆ هه لگرتنی
بهرپرسيستی و وه فاکردنی شو په يمانی که داویه تی، ههز چهند منډالنی بچوک
له سهری نی یه په يمان بدات، به لām ویرای نه مهش پيغه مېهر ﷺ په يمانی له
حه سهن و حوسه یین و عبداللهی کوری عهباس و عبداللهی کوری زویتر وهرگرتوه
که منډالیش بون، نه مهش به مېه بهستی هاندانیان و زیاتر گهرم و گور کردنیان.
گيتردراوه ته وه که عبداللهی کوری زویتر ته مهنی حهوت یان ههشت سالان بهر
بۆ په يمان دان هاته لای پيغه مېهری خوا ﷺ، که زویتر ﷺ فهرمائی په يمان
دانی پی کردبو، جا پيغه مېهری خوا خه بندهی هات و په يمانی لی وهرگرت.

۳- ناماده بونی منډال له کۆری گهوراندا:

ناماده بونی منډالان له گهل گهوران له شه وانیهان و کۆری قسه کردنیان، فراوان
کردنی میشکیان و گه شه پیدانی تواناکانیان و وره بهرزیانی تیدایه، له بهر شه وه
پيغه مېهر ﷺ و هاوه له کانی مکور بون له سهر ناماده بونی منډالانی هاوه لان له
هه ندی کۆری گهوراندا.

له نیبن عومره وه گيتردراوه ته وه که گوتویه تی: پيغه مېهری خوا ﷺ فهرموی:
(نونهی شو داره م پی بلین که وهك مسولمان وایه هه مو کاتی به نيزنی خوا بهر
ده دات و گه لاکهی ناوهری؟ منیش به دلّم داها ت که دار خورمابی، حه زم نه کرد
قسه بکه م، وام دانابو که نه بویه کر و عمر ده یلین که شه وان قسه یان نه کرد؛
پيغه مېهر ﷺ فهرموی: "نه وه دار خورمایه"، کاتیك له گهل باوکم ده رچوم

^۱ أخرجه النسائي برقم (۸۳۴۹).

^۲ أخرجه الهيثمي في (مجمع الزوائد) ج ۲۸۵/۹.

گوتم: بابه گيان به دلّم دا هات که نهو داره دار خورمايه، گوتی: نه دی بزجی
 قسه ت نه کرد، گهر قسه ت بکرد بابه، له لای من له مهو له مدم پی خوشتر بو .
 له نمونه ی مکورپونی هاوه لانی پیغه مبه ر له سر هه ست کردن به بهر پرستی
 و متمانه به خو بون له لای مندا لان نهویه، که گیراوه ته وه نیمام عومهر علیه السلام
 ری به نین عه باس ده دا به ناماده بون له نه عجمه نی راویژ له گهل گه وه
 هاوړیانی عومهر و وه زیره کانی علیه السلام جا راویژی بهو ده کرد .
 هر له م باره یوه نیمام عومهر علیه السلام هانی بارک و دایکی کچی بچوکی ده دا
 که له بهر ده م خزم و ناسیاری به دیاری بخن، تا که سایه تی گه شه بکات و
 خوازیی بی بکری، جا ده یفه رمو: (نهو کچه ی نه گه یشتوته پله ی پیگه یشت
 خه یز) به دیاری بخن، به لکه کورپه مامه کانی ناره زوی خوازیی نیان ده بی) .

۴- سردانی مندا ل له کاتی نه خوشیدا:

لهو کارانه ی که جی بایه خ پیدان، که پیغه مبه ر علیه السلام چاودیری کرده له
 به دیار خستنی که سایه تی مندا ل، بریتی به له سردانی کردنی مندا لان له کاتی
 نه خوشیدا .

له نه نه سه وه گیراوه ته وه علیه السلام که گوتویه تی: مندا لیکسی جوله که خزمه تی
 پیغه مبه ری ده کرد علیه السلام، مندا له که نه خوش کهوت، پیغه مبه ریش سردانی کرد و
 له لای سریه وه دانیش ت و پی فهرمو: "مسولمان به" نهویش ته ماشای باوکی
 کرد، باوکه که یش گوتی: به گوی باوکی قاسم بکه، جا مسولمان بو،
 پیغه مبه ر علیه السلام ده رچو و فهرمو: "سوپاس بو خوا که له ناگر رزگاری کرد" ^۴.

^۱ أخرجه البخاري برقم (۶۱) و مسلم برقم (۲۸۱۱).

^۲ أخرجه الحاكم في المستدرک ج ۳/ ۵۴۰.

^۳ أخرجه عبد الرزاق في (المصنف) ج ۶/ ۱۵۶.

^۴ أخرجه البخاري برقم (۱۳۵۶) و ابو داود برقم (۳۰۹۵).

۵- پراڤينانې منډال له سهر کارکردن و سامان په یدا کردن:

لهو هه له زور خرابانه، که دايک و باوک نه غامي ددهن له مامه له کردن له گهل منډاله کانين، له پاره زور به خشينه به منډال له کاتي پتوستی و پتويست نه بونی دا، يان له کاتي بونه کدا که پتويست به مه ده کات و له کاتي نه بونی بونه کيش دا، گومانی تیدا نيه که نه م جوړه رهفتاره کاریگری گه وری هیه له چاندنی گیانی پشت به ستنی په ها به باوک بۆ جی به جی کردنی پتويستیه مادیه کان، هه روا کاریگری هیه بۆ هه ست کردن به وری پاره زور لهو ناسانتره، که مرؤف ره غی بۆ بدات و کاریکات بۆ په یدا کردنی.

له بهر نه وه نیسلام هانی منډالانی داوه، که هه له به چوکیه وه هه لسن به هندی نه زمونی بازرگانی کرده بی بۆ به ده ست هینانی دارایی و هه ست کردن به نرخي کارکردن و زه همتی به ده ست هینانی دارایی و پاره، هه روا هانی داوه بۆ هه ست کردن به توانابون به سهر به خوی مادی و به شداری کردن با به چوکیه بی له هه لگرتنی به شیک له بهر پرستی دارایی خیزان.

جا سهاره ت به م مه سه له وه، له پیغه مبه ره وه ﷺ هاتوه که به لای عبداللهی کوری جه عفر دا تیپه ری، بینی کپین و فروشتن ده کات جا فهر موی: "خوايه بهر که ت به او به فروشته کهی، يان عه قدی فروشته کهی".^۱

شتیکي سود به خسه لیږده وریایی نه وه بین، که باشتر وایه بیره پاره یه کی دیاریکراو و نه گور له لایه ن دايک و باوکی منډاله وه بۆ منډال ته رخا نه کړی وه که خه رجی پوژانه یان، چونکه نه م جوړه کاره منډاله که هان ده دات له سهر ده ست بلاوی زیده پوی و خه رج کردنی له کپینی چهند پیډاویستیه ک، که ره نگه زیانی پی بگه یه نی و سودی بوی نه بی، به لکه ده بی دايک و باوک بۆ خویان ته نها پیډاویستیه پتويستیه کانی منډالان دابین بکن، سهره پای به خشینی پاداشتیکی دارایی له کاتي هه لسانیان به هندی کاری چاک.

^۱ أخرجه الميمني في "جمع الزوائد" ج ۲۸۶/۹.

ههروه‌ها شتیکی سود به‌خشه، که هانی مندالان بدریت له‌سەر ده‌ست
گرتنه‌وه و پاشه کهوت کردن و کۆکردنه‌وهی دیاری و پاداشته‌کان، ده‌ست بـلاوی
تیدا نه‌کات، به‌لکه کۆیکرتنه‌وه و شتی به‌سود و خوشی پی بکپردی، که له
ژیانی داهااتیواندا سودیان پی به‌خشی.

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فرمویه‌تی: ((الاقتصاد نصف المعيشة: ئابوری نیوهی
ژیان و گوزه‌رانه)).^۱

جا له‌بەر نه‌وهی تۆوی ره‌زیلی له‌لای مندال له‌ ته‌مه‌نی خۆناسینه‌وه به‌دیار
ده‌که‌وی، باشت‌ر وایه هانیان بدریت له‌سەر خێر و چاکه‌کردن به‌هه‌زاران و
یارمه‌تی دانی نه‌داران و هاوکاری کردنیان.

۶- ههروه‌ها له‌ دیارده‌کانی بنیات نانی که‌سایه‌تی پیگه‌یشته‌وی به‌هێزی
مندالان بریتی‌یه له‌ راهێنانیان له‌سەر ره‌قی و زیری (خشونه) و خۆنه‌گرتن
به‌جۆریک له‌ خواردن و خواردنه‌وه، هه‌روا راهێنانیان له‌سەر پیاوه‌تی نواندن له
قسه و جل و به‌رگیان و قۆیان و کاروباری تریاندا.

ئیمام غه‌زالی ده‌رباره‌ی په‌روه‌رده‌ی مندال ده‌لێ: (مندال له‌سەر خوش
گوزه‌رانی رانه‌هێنری و جوانی و رازاوه‌یی و ره‌فاهییه‌تی له‌لا خۆشه‌ویسته
نه‌کریت).^۲

۷- له‌وینیه‌ی پشتگیری کردنی که‌سایه‌تی مندال، کردنیان به‌ پێشه‌وا (امام)
له‌ نوێژدا له‌ ته‌مه‌نی بالغیدا، گه‌ر مندال شاره‌زای یاسا‌کانی نوێژ بوو، به‌چاکی
و به‌راستی به‌جێ ده‌هێنا.

شهرع ناسان به‌ره‌هایی هاو ده‌نگن له‌سەر نه‌وه‌ی، دروسته‌ مندال له‌ نوێژی
سوننه‌تدا پێش نوێژی بۆ بالغ بوان بکات.

حه‌سه‌نی به‌صری و شافعی و ئیسه‌حاق گوتویه‌انه دروسته‌ مندال پێشنوێژی بۆ

^۱ أخرجه البيهقي في "الشعب".

^۲ إحياء علوم الدين ج ۳/ ۷۳.

گه‌وران بکات له نویژی فهرزدا.^۱

له عومهری کورپی سه‌له‌وه گێڤراوه‌ته‌وه، که به‌وه‌فد چونه خزمه‌تی پیغه‌مبەر ﷺ جا کاتیڤ و یستیان برۆن، گوتیان: نهی پیغه‌مبهری خوا کئی پیش نویژیان بۆ بکات؟ پیغه‌مبەر ﷺ فهرموی: "کامه‌تان قورئانی زۆرتر له‌بهر کردوه" جا منیان به‌پیش دا، که نه‌و کاته من منداڵ بوم و پۆشاکێکی فراوانم له‌بهر بو، جا له‌هر کۆمه‌له‌ خه‌لکێک ناماده بویام، من پیش نویژیم بۆ ده‌کردن و نویژم له‌سهر مردوه‌کان ده‌کرد، تا ئهم رۆژه‌ی ئیستا.

جا پامینه و بزانه پیش نویژی کردنی بۆ گه‌وران چ پالنه‌ریکی مه‌عنه‌وی و متمانه به‌خۆیونیک پیشکه‌ش به منداڵی بچوک ده‌کات، که منداڵ ناماده و ساز ده‌کات بۆ کاری سه‌رکرده‌یی له بانگه‌وازیکردن بۆ خه‌یر و چاکه‌دا.

له نمونه‌ی په‌یره‌وکردنی پیاوچا‌کان به‌پیغه‌مبەر ﷺ له پیش نویژی منداڵ دا نه‌وه‌یه، که مامۆستا دکتۆر عبدالله الخالدي بۆی باس کردوم با‌پیره‌که‌ی (شیخ محمد شریف یه‌عقوبی) پیشه‌وای مالکیه‌کان له مزگه‌وتی به‌نی ئومه‌یه‌یه له دیمه‌شق، که ته‌مه‌نی شه‌ش سالی بوه کردویه‌تیه پیش نویژی ناماده‌بوانی مزگه‌وت، ته‌مه‌ش بۆ ریزگرتنی و هاندانی بوه، به‌ره‌مه‌که‌شی بریتی بووه له متمانه به‌خۆیون جابوه مامۆستا له زانکۆی عه‌ره‌بی و زانکۆی لوبنانی له بیروت، هه‌روا بوه پیش نویژ و وتاریژی مزگه‌وتی عومهری کورپی عبدالعزیز له بیروت دا.

له‌و کاره ترسناکانه‌ی که شایسته‌ی وریاکردنه‌وه‌بی نه‌وه‌یه، که زۆر له دایک و باو‌کان گیانی ترس له‌سه‌ربازان یان دیوه‌ز مه‌ یان سولگه‌ریان شتی تر له ده‌رونی منداڵه‌کانیان دروست ده‌کهن، وا ده‌زانن به‌مه ده‌توانن به‌سهر منداڵان زāl و بین و ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانیان ده‌کهن. بیئاگا له‌وه‌ی که به‌م ره‌فتاره

^۱ المغنی و الشرح الکبیر، ج ۲/ ۵۴.

^۲ أخرجه أبو داود برقم (۵۸۷۰).

ترسیان له لا زیاتر ده کهن، په ننگه له دوایدا ترسه که بیته گریږه کی دهر و نسی که له گهل منداله که دا هاو دهم بیت و ریگری ده کات له چونه ناو کومه لگه به شیوه کی راست و دروست، هروا له ناشنا بونی به دهر و بیری و دوزینه وهی خه لکانی تر، که نه مهش گه وړه ترین کاریگری ده بیت له سهر نه که وتنی له ژبانی کرده و هییدا.

پیغه مېهر ﷺ و هاو له کانی منداله کانیان له سهر بویری و نه ترسان په وړه وړه ده کرد.

له غونه ی نه مهش گېرانه و هیه که، که و ا شیمام عومر ﷺ به ریگری که دا رویش که مندالان یاریان ده کرد، جا که لی یان نزیک بوه گشتیان هه لاتن تنها یه کیکیان نه بی، جا عومر پر سیاری لی کرد: بچی له گهل هاو ری کانت رات نه کرد؟ نه ویش به هم مو متمان و بویری که وه و لاسی دایه وه کوتی: گونا هم نه کرده تا لیت بترسم، ریگاکهش ته سک نیه، تا بوت چول بکهم.

نه وهی له واقعی لاوانی نوممت رامیننی جیا و ازیه کی زور ده بیننی له نیوان نه و فونانه ی باسمان کرد دهر باره ی پیاویتی پیگه یشتنی مندالان له نیوان حالی لاوان و پیاوانی نه مړی نوممت، نه وانه ی له قوناغیتی دواکه و توی مندالیدا ده ژین و ناتوانن هه ستن به هر کی بهر پر سیاریتی، زوریان ده بینن و ه کو مندالان ناتوانن به بی جوریکی دیار کراو له شیر نه مهنی یان سارده مهنی بژین، که له سهر خواردنی راهاتون. که واته چ خیر و چاکه یه که له م جوړه که سانه داوا ده کری بوز خو یان و نوممه ته که یان؟!

گهر نه مه واقعی لاوه کاغان بیت، که واته چو نه به سهر دوژمنه کاغان زال ده بین و مافه کاغان له دهستی دوژمنه کاغان ده ستینینه وه؟!

دووباره جهخت ده که یینه وه له سهر گرنگی په وړه وړه کردن له بنیاتنانی نوممت، و پته و کردنی ته لاری شارستانیه ته که ی.

پاهیتانی منډالان بو سود وهرگرتن له کاته کانیان

گهوره ترين سامان که ناده ميزاد هديي بریتي په له کات، جا گهر ناده ميزاد توانی ههست به نرخي کات بکات و له کاری چاکه و به سود به کاری بهیتي، شهوا رپړه وی زیانی ده گوري و نایینده په کی روشنی بو دروست ده کات.

خواي گه ورهش له سمر گرنگي کات ناگاداري داوه و له زور نایست سويندی پي خواردوه وهك ده فمر موي: "والعصر" "والضحی واللیل.." و چنده های تر. له گرنگ ترين توانا به هه در بر دوه کانی که نه قوز تراونه شه وه له کومه لگه ی نیسلا میماندا، شه کاته به نرخیه که به باشی به کاری ناهیتین و سودی لی وهرناگرین، شه دیارده یهش له لای گه وړه و به چوکمه به رچا و ده که وی، جا ته ماشا کردنیکی خیرا بو گازینوکان و یانه کان و باخچه کان و جاده کان و سینمه ماکان و شویته کانی تری له هو، قهباره ی شه توانا گه وړه په دیار ده خات که شومعت هه مو روژ زیانی لی ده که وی.

له کاتیکدا نیمه له درنده ترين جهنگ داین له دژي دوژمنانی شه شومعه، که جوله که کان و خاچ پرسته کان و کهسانی ترن.

له گرنگ ترين هویه کانی بلا و بونه وهی شه دیارده نه خوشیه له زورینه ی توپزه کانی کومه لگه دا بریتي په له وی، که تاکه کانی کومه لگه رانه هاتون له سمر به سهر بردنی کاته کانیان له کاری سود به خوش به خویان و به کومه لگه یان.

جالیره دا پولي گرنگ ده گه پرتشه بو دایک و باوک له پاهیتانی منډاله کانیان له به کارهیتانی قوزتنه وهی کاته کانی به تالیان له گه شه پیدانی ثاره زووه (الهوایه) به سوده کان له یه کاتدا، که شه مش همر له سمره تای منډالیه وه دهست پیته کات، لهو کاته ی منډال دهست به سکالا و بیژاری و وهرز بون ده کات، جا شه کاته دایک و باوک په له ده کمن له یاریده دانی منډال بو دوزینه وهی ثاره زوه

پهنگ خواردوه‌كان له ده‌روونيدا كه ده‌كری كاتی خوۍ پی به‌سهر بیات و
بو‌شایی كاته‌كاني پریكاته‌وه.

بی‌گومان دوزینه‌وه‌ی ثاره‌زوه‌كاني منډال‌كرداریکی زه‌حمت و زور ورده،
هه‌ندی جار پیو‌یستی به‌ نارام‌گرتن و كاتی زور هه‌یه.

دایك و باوك ده‌توانن شم ثاره‌زوه‌ بدوزنه‌وه و ناشكرای بكمن، شم‌ه‌ش
به‌به‌شداري كردنیان له یاری‌كردن له‌گه‌ل منډالان له هه‌ندی كاتیان دا و له‌میان‌ه‌ی
شم به‌شداري‌كردنه ناشنابون به ثاره‌زو كردنیان به هونه‌ره‌كان، یان ثاره‌زوه
كرده‌یی‌یه‌كان، یان جگه له‌مانه و شتی تر.

پیو‌یسته وریابن كه‌وا هه‌ر منډال و ثاره‌زویه‌کی تاییه‌تی هه‌یه، یان مه‌یلی
جوړه كاریکی دیاری كراوی هه‌یه، به‌لام شم ثاره‌زوه له‌لای زور منډال
پیته‌گه‌یشتون، جا له‌به‌ر شم پیو‌یستی به‌چاودیری و گه‌شه‌پیدانی
سه‌ره‌رشتیارانه‌وه هه‌یه.

گه‌ر دایك و باوك توانیان منډال‌كانیان بگه‌یه‌ننه قوناغی توانابون به سود
وه‌رگرتن له‌كاته به‌تاله‌كانیان به ثاره‌زوه به‌سوده‌كان، شموا شم ده‌بیته‌مایه‌ی
نه‌مانی زور‌گرفتی ده‌رونی و كومه‌لایه‌تی ژیانې منډالان و باوكان، كه زور جار
گرفته‌كان له نه‌غجایي به‌تالی و، پر نه‌كردنه‌وه‌ی كاته‌كانه به‌شته به‌سوده‌كان
دروست ده‌بیته.

یه‌كه‌م شت كه پیو‌یسته دایك و باوك له‌م پوه‌وه ده‌ستی پی بكمن بریتی‌یه،
له‌فیركردنی منډالان به‌ریزگرتنی كات و مكوربون له‌سهر به‌فیرونه‌دانی، مه‌گه‌ر
بو‌چاكه و سود به‌خشین بی، شم‌ه‌ش به‌وه دیته دی، كه سه‌ره‌نجیان بو‌شه‌وه
رابكیشری كه كات به‌ نرخه و شم‌وه‌ی ده‌روات ناگه‌رپیتمه‌وه، شم‌وه‌ی به‌فیرو‌ی
قه‌ره‌بو ناكریتمه‌وه.

دوهم شت شم‌وه‌یه ناگاداری منډال‌بكړیتمه‌وه له‌وه‌ی، كه منډال چی بو‌ده‌كری

لهم کاته به فیرۆ چواندها نه نجامی بدات، نه مهش به ناشنابون بهو شتانهی که
 سمرنجیان راده کیشی و خویان به ناره زوی خویان ناره زوه کانیان جی به جی بکهن،
 ههروا نه ناره زوهش گه شهی پی بدری.

جا گهر دایک و باوک ههستیان کرد، که منداڵ ناره زوی له پیکه وهنان
 (ترکیب) و نه خشه سازی (تصمیم)ه، نهوا ده کری نه ناره زوه گه شهی پی بدری،
 نهویش به کپینی کومه لیک شت، که پیکه وه ببه سترین بو دروست کردنی شار و
 خانو.

گهر بینیان منداڵه که ناره زوی یاریکردن به کاروباره نه لیکترونییه کانی ههیه
 و، به مه بهستی چاگردنه وهی ههولتی ههلهوه شانده وه و کردنه وهی شته له کار
 کهوتوه کان ده دات، نهوا با گه شه بهو ناره زوه بدهن نهویش به کپینی هه ندی
 پارچهی نه لیکترونی و نهو کتیبانهی، که رافهی چۆنیه تی پیکه وه نان و کارکردنی
 ده کات.

ههروه ها شتیکی سود به خشه کچان رابهیترین له سه ره به سه ره بردنی
 کاته کانیان به کاری ماله وه و فیرکردنیان به چاودیری کردنی، تاوه کو له
 ناینده دا ناماده بن بو بینینی رۆلی خویان به شیوه یه کی باش لهو کاتهی، که
 کچ ده بیته هاوسهر و دایک، که به ره برس ده بی له چاودیری کردنی خیزان،
 پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: ((لنعم هو المرأة مغرّها: باشتترین شت ئافره ت خۆی
 پیوه خه ریک بکات و کاتی خۆی پی رابهویری، شت پرستیه تی.))

ده بی نه وهش بگوتری نه رکی دایک و باوک، که هه ندی کاتی منداڵان پر
 بکه نه وه به خوا په رستی و خویندنه وهی قورشان و ویره ده کان هه روا هانی
 خویندنه وهیان بدهن و هاندانیان بدهن به پاداشتی مادی و مه عنه وی، تاوه کو
 له سه ره نه ناره زوه به سودانه رابین.

¹ أخرجه الديلمي في (الفردوس) برقم (٦٧٨٦).

تاره زوی خویندنه وه و کاته کانی به تالی:

همروه ها شتیکی به سوده مندالان هان بدرین له سهر خویندنه وه کهوا دایک و باوک چند پرتوکیکی سهرنج راکیش و کات به سهر بهر بۆ مندالان بکرن و به شیکیشی لی بکه نه خهلات و پالنه ر، که له چند بۆنه یه کدا پیتشکهش به مندالان بکری، همروا دروستکردنی پرتوکخانه یه کی همه چه شنی ماله وه و مندالان هان بدرین له سهر سود لی وه رگرتنی و فیژکردنیان به گرنگی خویندنه وه، که پیویسته وه خواردن و خواردنه وه له پیشه وه ی گرنگی دانه کانیان بیت. همروه ها ده رکردنی گۆفاریکی زانستی، یان رۆشنیری مانگانه له لایه ن خیزانه وه بۆ گه وره و بچوکان؛ هاندانه بۆ مندالان که گرنگی به خویندنه وه بده ن.

ئهمهش نمونه ی چند پرتوکیکه، ده شی بکریته ناوک بۆ دامه زراندنی پرتوکخانه ی ماله وه:

۱- پرتوکه کانی زانسته کانی قورنانی پیروژ: پیویسته پرتوکخانه ی ماله وه پرتوکه کانی راقه کردنی نایه ته کانی قورنانی پیروژ و موفره دات له خۆ بگری، نامۆزگاریش ده ده م به هه لپژاردنی یه ک له م ته فسیرانه ی خواره وه:

- (تفسیر الجلالین) ی نیمام سیوطی.

- (مختصر تفسیر ابن کثیر) ی دکتۆر محمد علی الصابونی.

- (مختصر تفسیر الحازن) ی شیخ عبدالغنی الدقر.

- (التفسیر المنیر) ی دکتۆر محمد وهبه الزحيلي.

- (تفسیر المراغي) که به ناسانی و منه جیهت جیا ده کریته وه.

۲- زانسته کانی سوننه ت و فهرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ نامۆزگاری ده ده م به هه لپژاردنی ئهم پرتوکه ی خواره وه:

- (التاج الجامع للأصول) ی شیخ منصور علی ناصف.

- (ریاض الصالحین) ی نیمام نه وه ی.

- (الاذکار) ى نیمام نه وهوی.

- (جامع العلوم و الحكم) ى نین رجب الحنبلی.

- (السيرة النبوية) ى نین هشام.

- (صفوة السير) ى دکتور محمد الحبش.

- (فقه السيرة) ى دکتور محمد سعيد رمضان البوطي.

- (فقه السيرة) ى شیخ محمد الغزالي.

- (سيدنا محمد رسول الله ﷺ) ى شیخ عبدالله سراج الدين.

۳- پەرتوکه کانی پەروەردە و پەشت:

نامۆزگاری دەدەم بە هەلبۆاردنی ئەم پەرتوکانەى خوارەو:

- (احياء علوم الدين) ى نیمام غەزالی.

- (موعظة المؤمنين) ى شیخ محمد جمال الدين القاسمي.

- (مختصر منهاج القاصدين) ى نین قدامة المقدسي.

- سلسله الخير (الآداب و الاخلاق) ى ماموستا محمد خير فاطمة.

۴- پەرتوکه فقهیه کان: نامۆزگاری دەدەم بە هەلبۆاردنی ئەم پەرتوکانەى

خوارەو:

- (فقه السنة) ى سيد سابق.

- (الحلال و الحرام) ى دکتور يوسف القرضاوي.

- (سلسلة الفقه المنهجي) ى دکتور مصطفى الحن، دکتور مصطفى البغا، شیخ

علي الشربجي.

- (سلسلة الفقه الشیخ) ى شیخ رمضان ديب، حاجی غادة، ضاهر.

۵- پەرتوکه کانی میژو: نامۆزگاری دەدەم بەم پەرتوکانەى خوارەو:

- (فجر الاسلام) ى ئەحمەد ئەمین.

- (ضحی الاسلام) ى ئەحمەد ئەمین.

- (ظهر الاسلام) ى ئەحمەد ئەمین.

- (تاریخ الاسلام) ی حسن ابراهیم حسن.
 - (الدولة الاموية) ی دکتور یوسف العش.
 - (الدولة العباسية) ی دکتور یوسف العش.
 - (الاسلام في حضارته و نظمه) ی دکتور أنور الرفاعي.
 - (التراتب الادارية) ی شیخ عبدالحی الکتانی.
 - (سلسلة أعلام المسلمين) که له دار القلم ده چوه.
- ٦- پەرتوکه فیکریه جزا و جزیره کان: پەرتوکه خانە ی نێسلا می کۆمه لێکی گهوره له م پەرتوکهانه له خو ده گری وه:
- دانراوه کانی شیخ محمد غزالی.
 - دانراوه کانی دکتور یوسف القرضاوی.
 - دانراوه کانی دکتور عبدالرحمن حسن جبنکه.
 - دانراوه کانی دکتور روجیه گارودی.
 - دانراوه کانی دکتور مراد هوفمان.
 - دانراوه کانی دکتور شیخ أبو الحسن الندوی.
 - دانراوه کانی شیخ عدلی طنطاوی.
 - دانراوه کانی دکتور محمد سعید رمضان البوطی.
- ٧- کۆمه له پەرتوکیکی زانستی له بواری سروشت و بیرکاری و زانستی تر، گرن گرتینیان مهوسوعه زانستیه کان، وهك مهوسوعه ی زانستی، که له وهزاره تی پۆشنیری کۆماری عه ره بی سوری ده چوه.
- دهشکری چەند پەرتوکیکی تر بۆ ئەم پەرتوکه خانە یه زیاد بکری، وێرای ناگادار بون که ئەم پەرتوکه خانە یه پەرتوکه خانە یه کی پسپۆر (تخصص) ی نیه، بەلکه پەرتوکه خانە یه که بۆ خوێنەری ئاسایی یه.
- ههروه ها شتیکی سود به خشه که له بواری قوژتنه وه ی کاتی به تال، مندا ل رابه یتری بۆ ناماده بون له نوێژی ههینی و کۆری زانستی، که سوپاس بۆ خوا له

گشت مزگه و ته کان، کۆر سازده درى. نهم کارهش کاریگهریه کی گه و ره ی هه یه له دل به ستنی مندال به مزگه و ت، که بنکویه کی په و ره ده یی و زانستی و کۆمه لایه تی هه ره گرنگی ژيانی مسولمانه.

هه و ره ها مندالان رابه یترین له سه ره به جی هینانی په یوه ندی خزمایه تی و سه ردانی خزمان، که توانسته کۆمه لایه تی هه کانیان فراژو^۱ ده کات، هیزی په یوه ندی نیوان رۆ له کانی کۆمه لگه پته و ده کات.

به شداری کردنیس له خوله کانی فیترکردنی زمانه کان؛ کاریگهریه کی گه و ره ی هه یه له زیاده بونی رۆشنیری مندالان و ئاره زودانی که بو پرکردنه و ی کاتی به تالیان به شتی سودبه خشی کات به سه ره به ره.

نه مپروش که کۆمپیوته ره گرنگترین ده وازه ی زانسته کانه و خیراترین سه رچاوه ی زانست و رۆشنیری یه، که واته ده بی مکور بین له سه ره فیترکردنی مندالان و مامه له کردن له گه لی و سود وه رگرتن له توانسته زۆره کانی. جا گه ره باری مادی خیزان له باریو بو کرپینی کۆمپیوته ره ی تاییه ت به خیزان، نه و با په له بکه ن بو کرپینی، نه مهش له به ره نه و ی خیزان پیوستی به زانست و رۆشنیری هه یه.

مندال و ته له فزیۆن:

نه مپرو ته له فزیۆن له زۆره ی مالدا ره گه زیکی بنه ره تی پیک ده هینی، به لکو زۆر له و مالانه له هه مو ژوره کانی نامیری ته له فزیۆنی له خو گرتوه و به پیوانسه ی جیا جیا، که باشتترین شوینی مالی بو هه لده بژێردی بو دانانی نهم شامیره و پاشکویه کانی.

نیسه بانگی شه ی نه وه ناکه ی نهم شامیره له مال ده ره به یترنی، رپیگری هه بو نیشی ناکه ی ن، چونکه ده زانی نهم شامیره چه نده ها سودی زانستی و

^۱ فراژو: گه شه.

کۆمەلایەتی و دەرونی ھەمە، سەرەرای زیانەکانیشی کە نکولی لی ناکەین.

بەلکە بانگیشتەیی مام ناوەندی و پشت نەبەستن بەم نامیرە دەکەین، کە وەک تەنھا نامرازێک بێت بۆ بەسەر بردنی کاتی منداڵەکانی ناو خێزان، کە لەبەردەم شاشەکەیدا بەدریژایی چەند کاتژمێرێک بەبێ بیزاربون و ماندوبون کات بەسەر دەبەن یان بێ ئەوەی ئاخێک ھەلکێشن بۆ ئەو کاتەیی بەفەرۆ دەپروات، کە بەرنامە و سەردانەکانیان رێک دەخەن، کە بگۆجی لە گەڵ بەرنامە و زنجیرە تەلەفزیۆنیەکان و ناتوانن وازی لی بەیستن، گرتەکەش گەورەتر بۆ، کە سینی سەتەلایتەکان زۆربەیی بینایە و خانووەکانی داگرتو، کە ھەلبژاردنی کەنالەکان زۆر و فراوانتر بۆ، ئەو کاتەیی کە بینەر لە دوای تەلەفزیۆن دەبیاتە سەر؛ گەورەتر بۆ.

گرتی ھەرە گرنگیش لە ئەوەکانی تازە پێگەیشتو داوە، کە ھەر لە منداڵیەو لەسەر کردنەوێ تەلەفزیۆن و سۆراخ کردنی بەرنامە جیا جیاکان بەچاک و خراپییەو راھاتۆن. ھەر لە سەرەتای دەست پێ کردنی بەرنامەکان، تەنھا کۆتایی ھاتنی لەکاتیکی درەنگ دا.

جا بەخوێندنەوێکی خێرا بەو نامارانەیی، کە ئەندازەیی ئەو کاتەیی منداڵان لە تەماشاکردنی تەلەفزیۆن بەفەرۆی دەدەن، ئەو مەترسی بابەتە کە و گرنگیەکی بەدیار دەکەوێ، ئەمەش ھەندێ نمونە:

کۆتا نامار دەلی: گەر ماوەی تەماشاکردنی منداڵ بۆ تەلەفزیۆن کۆ بکەینەو، کە لە تەمەنی دو سالیەو دەست پێ دەکات، دەبینین ئەو ماوەیە زۆرتر، کە منداڵ لە قوتابخانە بەسەری دەبات.

لە ئەوروپا تەماشاکردنی منداڵان بۆ تەلەفزیۆن دەگاتە بیست و چوار کاتژمێر لە ھەفتەیە کدا، لە ئەمریکاش دەگاتە چوار دە کاتژمێر لە ھەفتەیە کدا. لە مەغریبی عەرەبی سی و پێنج کاتژمێر لە ھەفتەیە کدا، بەواتای سالانە

ههزار و ههشت سهد و بیست کاتژمیتر، کهچی له قوتابخانه‌دا ههزار و پهنجا کاتژمیتر سالانه کات به‌سهر ده‌بات^۱!

له‌بهر نه‌وه پیتیسته له‌سهر باوکان کاری خویان ریك و پتهو بکه‌ن له‌ماوه و جۆری به‌رنامه و نه‌و باب‌ه‌تانه‌ی منداڵان لهم ئامیژه‌وه ته‌ماشای ده‌که‌ن، هه‌روه‌ها پیتیسته فیریان بکه‌ن، که سود له کاته‌کانیان وه‌ریگرن دور له ته‌له‌فزیۆن و فراژکردنی ئاره‌زوه به سوده‌کانیان، لی‌نه‌گه‌رین ته‌له‌فزیۆن، هه‌ر له به‌یانیه‌وه تا ئیواره کار بکات به‌لکه کۆشش بکه‌ن بۆ کورت کردنه‌وه‌ی کاته‌کانی ته‌ماشاکردن بۆ کاتی دیاریکراو.

هه‌روه‌ها راهیتانی منداڵان له‌سهر ته‌ماشانه‌کردنی ته‌له‌فزیۆن له‌کاتی تاقی کردنه‌وه‌کان و نه‌زمونه‌کاندا، گه‌ر له مال ئامیتری قیدیۆ هه‌بو، نه‌وا له‌سهر دایک و باوک، که به‌کارهیتانی نه‌م ئامیژه‌یان لی ته‌سک بکه‌نه‌وه، هه‌رگیز ریگه نه‌دری به منداڵان به‌بی سه‌ره‌رشتی دایک و باوک به‌کاری به‌یتن.

ده‌بی بایه‌خ به هه‌بونی نه‌رشیفیکی قیدیۆ له مال بدری، که ژماره‌یه‌ک له شریت و فلیمی ئاما‌جدار و زانستی و کات به‌سه‌ره‌ر له‌خۆ بگری.

گرنگترین جیگیر (بدیل)ی دل‌ه‌ستن به ته‌ماشاکردنی ته‌له‌فزیۆن بریتی‌یه له دانیشتنی خێزانی شه‌وانه‌ی به‌کۆمه‌لی ئاراسته‌که‌ر و، چونه ده‌ره‌وه‌ی خێزان به کۆمه‌ل بۆ گه‌شت و کات رابواردن.

دیسان دو‌باتی ده‌که‌مه‌وه، که ری‌ک‌خستنی ته‌ماشاکردنی ته‌له‌فزیۆن له لایه‌ن خێزانه‌وه سودی زۆری زانستی و کۆمه‌لایه‌تی و ده‌رونی لی ده‌که‌ویتته‌وه، چونکه زۆر به‌رنامه‌ی به‌سود لهم ئامیژه‌وه غایش ده‌کری.

^۱ دور البيت في تربية الطفل المسلم، ص ۱۱۰، له وتاریکی مامۆستا ئه‌دریس که‌تانی له گو‌فاری الاصلاح ی نهماراتی ژماره (۱۲۱) سالی ۱۹۸۸م گواسراوه‌ته‌وه.

مندال و ورزش:

زور فرموده هاتوه، هانی باوك ده دات منداله كهی فیتری و ورزش کردن بکات، وهك پیغه مبر ﷺ فرموده تی: ((علموا أبناءكم السباحة و الرماية:

منداله کانتان فیتری مهله وانی و تیرهاویشتن بکمن.))^۱

پیغه مبر ﷺ به لای چند گه نجیک تیپیری و فرموی: ((أرموا يا بني اسماعيل فإن أباكم كان راميا: نهی نهوهی نیسماعیل، تیر بهاوین چونکه باوکتان تیرهاویژ بوه.))^۲

بیگومان و ورزش چند سودیکی جهستی و دهرونی هیه و حسانهوه و ناره زودانیکه که مندالان زور کاتی به تالیان پی به سر دهن، به لام گرفت لهوه دایه، که و ورزش بیته نامرازی له دست دانی کات و دارایی و نیفلیج کردن و کوبه نکردنی توانسته کانی نوممت و گرنگی دانی بگوزی بو کاری نا سهره کی، که له جهنگی چاره نویسی لاده دات.

له بر نهوه، شتیکی سود به خشه که لاوان بو بنیات نانی جهسته یان به شیکی کاتیان له و ورزش به سر بهن، به لام زور سامناکه و ورزش بیته هه مو شتیک، که له گرنگترین شرکه کانی خویندن و کومه لاتیان بکات، له بر نهوه شرکی دایک و باوکه، که ناگاداریان بکهنه وه له بایه خدان به و ورزش زیده رویی نه کهن.

^۱ أخرجه البيهقي في الشعب. برقم (۸۶۶۴).

^۲ أخرجه البخاري برقم (۲۸۹۹).

مندال و گهشت و گوزار:

به لگه نویسته، که هه ره یه کیک له ئیمه ههست به شوینهواری گهوهی گهشت و گوزاری کورت خایه بکات بۆ چالاک کردنی جهسته و دهرون. له بهر نهوه نه رکى دایک و باوکه، که ههفتانه یان مانگانه رۆژیک تهرخان بگهن بۆ گهشتی به کۆمهڵ، که خیزان بۆ دهروهی شار ده رېچن و نهوه رۆژی تپدا به سههه بهن دور له ژيانى شار و رۆتینیاتی شار، چى تیانیه گهر له م گهشته یاندا هه ندی هاوړی منداله کانیان له گهڵ خوین بهن که په یوه ندىان له گهڵ هاوړی منداله کانیان پتهو ده بیته و پتیان ناشنا ده بن.

شتیکى زۆر به سوده له بهرنامه ی کات به سههه بر دنى گهشته که دا، زانیاری به سود ده به ره ی میژو و جوگرافیا و نوژن کردنه وهی نهوه ناوچه ی، که خیزانه که سههه دانی ده کهن باس بکری.

گومانی تپدا نیه مندالان زۆر یادگاری جوان و ورۆژینی نهوه گهشت و گوزارانه یان له میشکدا ده چه سپی و له بهر ناکری، که به مندالی چوینان لی وهه رگرتوه.

ههروه ها گهشتی درێژ خایه ن، که چه ند رۆژیک به ده وهام ده بیته، چه ند سودیکى هیه، که نامه ژه به گرنگترینیان ده کهین:

۱- چالاک کردنی جهسته و ته ندروست باشی و چاک بونه وه له زۆر نه خویشی: پیغه مبه ریش ﷺ سه بهاره ت به مهه فرمویه تی: ((سافروا تصحوا و تغموا:

گهشت بکه ن ته ندروستیتان باش ده بیته و شت به دهه ست دین.))^۱

۲- راهاتنی مندالان له سههه زهیری و زه جهه تی و به هیز کردنی ویست و ئی زاده یان له کاتی که می خواردن و خواردنه وه یان و نارام گرتن. له سههه برسیتی و

^۱ أخرجه البيهقي في "السنن" ج ۷/ ۱۰۲.

زه‌جمه‌تی. ده‌ریاره‌ی نهمه‌ش پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فرموی: ((السُّفْرُ قِطْعَةٌ مِنْ
العذاب يمنع أحدكم طعامه و شرابه و نومه: گه‌شت کردن پارچه‌یه‌که له‌تازار،
چونکه همر کامیک له‌نیوه له‌خواردن و خواردنه‌وه و نوستن ده‌کری.))^۱
۳-هه‌روه‌ها ریگه به‌په‌روه‌ردیار ده‌دات په‌فتاری مندا‌لان و کاردانه‌وه‌یان
به‌رامبهر چهنده‌ها هه‌لویستی جیاواز ببینی، گتیرپاوه‌ته‌وه که‌وا نیمام عومهر ﷺ
گوی‌ی له‌پیاویک بو‌ستایشی پیاویکی ده‌کرد، نیمام عومهر فرموی: گه‌شت
له‌گه‌ل‌کردوه؟ پیاوه‌که‌گوتی: نه‌خیر، فرموی: شهریکایه‌تیتان پیکه‌وه‌کردوه؟
گوتی: نه‌خیر. فرموی: سویند به‌و‌خوایه‌ی، که‌هیچ‌خوای‌تر‌نیه‌تو‌نه‌و
که‌سه‌ت نه‌ناسیوه.

^۱ أخرجه البخاري برقم (۱۸۰۴) و مسلم برقم (۱۵۲۶).

ده روزهی چوارهم

سینوز و نامیزاد کانی به روزهی سهرکه دژد

پروسهی پهره وردهیی پروسهیه کی نالۆزه، که
هولده دات بۆ جی به جی کردنی کۆمهله نامانجیکی
ئاده میزاد و کۆمه لگه. جا بۆ به جی هینانی باشتین
ئەندازی ئەم نامانجانە، دەبی چەندە ئامرازێک
به کار بهیتری بۆ پهره ورده و پێک و پێک کردن، جا بۆ ئەم
مەبەسته گەڕنگترین ئامراز و پێگاکانی پهره وردهی
ئیسلامی باس ده کهین.

سۆز و بەزەیی

ئەو سۆز و بەزەیییە دایک و باوک دەیدەنە منداڵەکانیان، پۆلئیکی پەرەردەیی گەورە و گرنگی ھەیە، لەبەر ئەوەی پەيوەندی و پەيوەست بونیکی دەرونی و گیانی لە نێوان منداڵان و باوکان دروست دەکات و، منداڵان نامۆزگاریەکانی دایک و باوکیان بە گرنگ وەردەگرن و لە رەفتاریاندا پێوەی پابەند دەبن.

ھەرۆھا ھەست کردنی منداڵ بە سۆز و بەزەیی دایک و باوکی و کەسانی تر؛ کاریگەریەکی گەورەیی ھەیە لە پێگەیشتنی کەسایەتی و تەندروستیە دەرونیەکی، لەبەر ئەوە تێربونی سۆزی منداڵ بەشیوەیەکی ھاوسەنگ و دور لە زێدەرۆیی و بەزایەدان (افراط و تفریط) و، لە ھەل رەخساندن بۆ منداڵان بۆ گوزارش کردن لە سۆز و ھەستیان بە شیوەیەکی راست و دروست؛ شوێنەواریکی گەورەیی ھەیە لە بنیاتنانی کەسایەتیاں بە بنیاتناتیکی راست، ھەروا لە پۆل بینیان بە شیوەیەکی راست لە کۆمەڵگەدا.

جا بۆ بەدیارخستنی گرنگی سۆز و بەزەیی، وتەیی نوسەرێکی ئافەرەتت بۆ باس دەکەم، کە لە یادداشتەکانی نوسیویەتی: (خوا لە باوکم ببوری، یاری دەی نەداین گەشە بکەین، ھەردەم لە خۆشی و شادی پێگری دەکردین، ھەموو خەمی ئەو بو، گەر دەنگە دەنگیمان لە دەم دەرچو، یا دەنگمان بە ھۆی پێکەنینەو بەرز بویاوە بێ دەنگمان بکات، ھەر کاتیکیش یاریمان بکەدایە بێزاری و وەرزی خۆی زۆر دەردەبری).

زۆر فەرمودەیی پیغەمبەر ﷺ ھاتو، کە پرە لە دەربڕینی سۆز و بەزەیی پیغەمبەر ﷺ بۆ منداڵان.

^۱ العلاقة بين الآباء و الإبناء، ص ۸.

نه نه سی کوری مالک ده تی: ((مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَرْحَمَ بِالْعِيَالِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ: هیچ که سیټکم نه دیوه وهک پیغه مبهری خوا به به زهیی تر بیټ بو مندالان.))

پیغه مبهړ ﷺ فرمویه تی: ((إِنَّ اللَّهَ لَا يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُ مَنْ لَا يَرْحَمُ وَلَدَهُ، وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِلَّا رَحِيمٌ: خوی گه وره به زهیی به که سیټکدا ناپه ته وه که به زهیی به مندال که یدا نه په ته وه، سویندم بهو که سهی گیانی به دهسته، که سیټک ناچیتته به هه شت گمر به به زهیی نه بیټ.))

ړواله ته کانی به زهیی دایک و باوک بهرام مبهړ مندال کانیان ژماره یان زوره، گرنګترینیان:

۱- له نامیز گرتن و ماچ کردن:

هیچ که سیټک ناتوانی باسی نهو به خته وهریه گیانی په بکات، که مندال ههستی پی ده کات کاتیک که له سهر رانی دایک و باوکی په تی، که گه مهی له گهل ده کات و ماچی ده کات. له بهر نهو پیغه مبهړ ﷺ له زور بونده مکور بو له سهر تیر کردن و به جی هینانی نهم ثاره زوهی مندالان.

له نوسامه وه ﷺ گیرپراوه ته وه که گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ هلی ده گرتم و له سهر رانی دایده نام، هه سه نیشی له سهر پانه که ی تری داده نسا، پاشان له نامیزی ده گرتن و ده یفرمو: ((اللَّهُمَّ ارْحَمْهُمَا فَإِنِّي أَرْحَمُهُمَا: خواجه به زه بیټ پیان بیټه وه، چونکه من به زهیم پیان دیته وه.))

پیغه مبهړ ﷺ هه سه نی کوری علی ﷺ ماچ کرد، جا نه قره عی کوری حابس گوتی: من (ده) مندالم هدی و هیچیانم ماچ نه کردوه.

پیغه مبهړ ﷺ فرموی: ((مَنْ لَا يَرْحَمُ لَا يُرْحَمُ: هر که سیټک به به زهیی

^۱ أخرجه مسلم برقم (۲۳۱۶).

^۲ أخرجه البزار برقم (۱۸۸۹).

نه‌بی، کهس له‌گه‌لی به‌به‌زه‌یی نابێ. ١

له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا نه‌م‌پۆ ژۆر له‌ باوک‌ان خو و په‌وشتی نه‌زانه‌کانیان گرتوه و
ماچ کردنی منداڵانیان به‌ نه‌گ‌و‌نجان له‌گه‌ل ته‌واوی پیاوه‌تی داده‌نیسن و
منداڵه‌کانیان بێ‌په‌ش ده‌که‌ن له‌ مافێک له‌و مافانه‌ی، که‌ کاریگه‌ری گه‌وره‌ی
هه‌یه له‌ بنیاتنانی که‌سایه‌تیان و په‌روه‌رده‌ی خۆیان.

٢- ده‌ست هێنان به‌سه‌ر سه‌ر و گه‌مه‌ کردن له‌گه‌لی:

ده‌ست هێنان به‌سه‌ر سه‌ری منداڵ به‌مه‌به‌ستی گه‌مه‌ و یاری، شادی و
به‌خته‌وه‌ری هه‌یه بۆ منداڵ. له‌به‌ر نه‌وه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ژۆر بۆنه‌دا م‌ک‌وپ‌پوه
له‌سه‌ر ده‌ست هێنان به‌سه‌ر سه‌ردا، وه‌ک نه‌نه‌س گێژاویه‌ته‌وه که‌ گوته‌ی:
(پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌ردانی نه‌نساریه‌کانی ده‌کرد و سل‌وی له‌ منداڵه‌کانیانی
ده‌کرد و ده‌ستی به‌سه‌ردا ده‌هێنان). ٢

عبدالل‌هی ک‌و‌ری جه‌عف‌ر ﷺ گوته‌ی: (پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌ستی
به‌سه‌رم دا‌هێنا). ٣

٣- به‌باشی پێشوازی کردنی منداڵان و به‌باشی دواندنیان:

منداڵان ته‌ماشای په‌فتاری گه‌وران ده‌که‌ن، به‌شێوه‌یه‌کی به‌رچاو تێبینی
کاردا‌نه‌وه‌ی کرداره‌کانی گه‌وران به‌رامبه‌ریان ده‌که‌ن، که‌ په‌نگه‌ منداڵان په‌چاوی
نه‌که‌ن، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ م‌ک‌وپ‌پوه له‌سه‌ر گرنگیدان به‌باشی پێشوازی
کردنی منداڵان و پێک گه‌یشته‌نیان له‌ لایه‌نه جیا‌جیا‌کاندا وه‌ک:
ئهب‌و ه‌وره‌یره ﷺ گێژاویه‌تی‌ه‌وه کاتێ به‌ری میوه‌ پێده‌گه‌یشته‌ پێغه‌مبه‌ر

١ أخرجه البخاري برقم (٥٩٩٧) و مسلم برقم (٢٣١٨).

٢ أخرجه النسائي برقم (٨٣٤٩).

٣ أخرجه الحاكم في المستدرک ج١/٣٧٢.

دههات و دهیغه رموو: (خوایه شاره که مان پیروز بکهی، خوایه بهره کهت بخهیه بهروبومه کامان و کیشاغان، بهره کهت له گهل بهره کهت)، پاشان دهیدا به بچوکتین کهس که لهوی ناماده دهبر.

له جابره وه ځیرپراوه ته وه که گوتویه تی: (له گهل پیغه مبهری خوا بوین ځا بانگه یشت کراین بۆ نان خواردن، له ریگادا حوسه یین له گهل مندالان یاری ده کرد، پیغه مبهریش ځیرپراوه ته وه که گوتویه تی: پاشان دهستی کرده وه و لیږه و لهوی رای ده کرد، پیغه مبهری خوا حوسه یینی به پیکه نین دهینا، هه تا گرتی و دهستیکی خسته چه ناگه یه وه و دهسته کهی تریشی له نیوان سه ری و گوی، پاشان له نامیزی گرت و ماچی کرد، پاشان فرموی: ((حسین مني وانا منه، أحب الله من أحبه، الحسن و الحسين سلطان من الاسباط: حوسه یین له منه و منیش له وم، نهو که سهی نهوی خوش دهوی خوا خوشی بوی، حه سن و حوسه یین له چاکه و خه یردا نوممه تیکن له نوممه ته کان.))

٤- له خوگرتنه وه بۆ مندالان:

له پوا له ته کاتی سۆز و بهزه یی بۆ مندالان نه وه یه، که باوکان دهست له زۆر پیداوستی هه لگرن و له خویان بگرنه وه له بهر مندالان. له نه نه سه وه ځیرپراوه ته وه که گوتویه تی: ئافره تیک هاته لای خاتو عایشه (رهزای خوی لی بی) و سی خورمای پی به خشی، جا دایکه که هه ر منداله ی خورمایه کی پیدا و خورمایه کیشی بۆ خو ی هه لگرت، دو منداله که خورمایه که یان خوارد و ته ماشای دایکیان ده کرد، دایکه که خورمایه کی کرده دو له ت و هه ر منداله و له تیکی پی به خشین، جا که پیغه مبهر ځیرپراوه ته وه مال، خاتو عایشه هه واله کهی بۆ باس کرد. پیغه مبهر ځیرپراوه ته وه فرموی: ((وما يعجبك

^١ أخرجه مسلم برقم (١٣٧٣).

^٢ أخرجه الترمذي برقم (٣٧٧٥) و ابن ماجه برقم (١٤٤).

من ذلك، لقد رحمها الله برحمتها صبيتها: چ شتیک له مه سهرت ده سویمینی،
بهوی بهزهیی هاتنهوهی به منداله کانی؛ خوی گهوره ره چی پیگرد.)

۵- دادگهریی و یه کسانیی له نیوان مندالان:

دیاردی جیاوازی کردن له نیوان مندالان و خوش ویستنی یه کیکیان به سهر
نهوی تر، مه خابن دیاردهیه که به زوری له کومه لگه که ماندا بهرچاوه، که زور
دایک و باوک کوری گهوره یان خوش تر دهوی، یان کوری بهوکیان خوشتر دهوی
له برا و خوشکه کانی، یان کچیان خوشتر دهوی له کور یان کور له کچ، جا نه
خوش ویستنه له زور جاردا ده بیته پیشیل کردنی به شیک مافه کانیان له سوز
و چاودیری مندالاندا. نه مهش شوینه واریکی خراب له دهرونی مندالان به جی
دههیلی، وایان لی ده کات که ههست بهوه بکه، که لهو خیزان و کومه لگه یه
تییدا ده ژین، خوش ناویستری و بیزارون، نه رهفتاره له گرنگترین هویه کانی
له ری لادانی مندالان و سهرکی شانیا به رهوه رهفتاری چهوت و ههله.
زور فرموده ی پیغه مبه علیه السلام هاتوه که هانی نهوه ده دات دادگهری له نیوان
مندالان بکریت، ههرو له نیوان نیر و می وه:

له نه نه سهوه علیه السلام گپراوه تهوه پیاویک له لای پیغه مبه علیه السلام بو، جا کورپکی
پیاوه که هاته لای، پیاوه کهش ماچی کرد و له سهر رانی داینا، پاشان کچیک
هات و له بهرده می داینا، پیغه مبه ری خواش علیه السلام فرمودی: ((الا سویت
بینهم؟! نهوه بۆ یه کسانیت له نیوانیاندا نهواند.))

ههروه ها پیغه مبه علیه السلام فرمودیه تی: ((من کانت له انثی فلم یندها، ولم
یهنها، ولم یؤثر ولده علیها، أدخله الله الجنة: هه که سیک کچی هه بو،
زینده به چالی نه کرد و به سوکی سهیری نه کرد و کوره که ی به سهر نهودا

^۱ أخرجه ابن ماجه برقم (۳۶۶۸). بروایة أخرى.

^۲ أخرجه المیثمی فی "مجمع الزوائد" ج ۸/ ۹۵۶.

هه‌ئێده‌ بژارد و خۆشتر نه‌ ده‌ وێست، نه‌وا خوای گه‌وره‌ ده‌ بیاته به‌ هه‌شت))^۱
هه‌روا ده‌ فەرموی: ((سووا بین اولادکم فی العطیة، ولو کنت مفضلاً احدا
لفضلت النساء: به‌یه‌ کسانێ شت به‌ خشنه‌ منداڵه‌ کانتان، گه‌ر به‌ کێکم له‌
به‌ کێکی تر به‌ باشتر دانابا، ئافره‌تم به‌ باشتر داده‌نا.))^۲

له‌ نوعمانی کۆری به‌ شیروه‌ ﷺ گێڕاوه‌ ته‌وه‌ که‌ گوتویه‌تی: باوکم هه‌ندی له‌ سامانه‌ که‌ی پێ به‌ خشیم، جا دایکم (عومره‌ی کچی رواحه‌) گوتی: رازی نا‌یم تا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌ که‌یه‌ شایه‌ت، جا باوکم چو بۆ لای پیغه‌مبه‌ر، تا بیته‌ شایه‌ت له‌ سه‌ر به‌ خشینه‌ کم، پیغه‌مبه‌ری خوا فەرموی: "به‌ گشت منداڵه‌ کانت به‌ خشیوه‌؟" گوتی: نه‌ خێر. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموی: ((اتقوا الله، واعدلوا فی اولادکم: له‌ خوا بترسن، سه‌باره‌ت به‌ منداڵه‌ کانتان دادگه‌ر بن))، جا باوکم له‌م به‌ خشینه‌ په‌ شیمان بووه‌.

هه‌روه‌ها به‌ کسانێ نه‌ کردن له‌ نیوان منداڵان، پالیا‌ن ده‌نی بۆ دوورکه‌وته‌وه‌ له‌ دایک و باوکیان و چاکه‌ نه‌ کردن له‌ گه‌لیان به‌ شیویه‌کی خوازاو.

له‌ به‌ر ته‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ فەرموی: ((اعدلوا بین اولادکم فی النحل، کما تحبون أن يعدلوا بینکم فی البر: له‌ شت به‌ خشین دا له‌ نیوان منداڵه‌ کانتان دادگه‌ر بن، هه‌روه‌ک چۆن حه‌ز ده‌ که‌ن له‌ چاکه‌ کردن دا له‌ نیوانتان دادگه‌ر بن))^۳

به‌لام ده‌بی له‌وه‌ ئاگاداریین، که‌ ته‌و خۆشه‌وێستی و سۆز و به‌زه‌یی‌یه‌ی باوکان ده‌یده‌ن به‌ منداڵان، پێویسته‌ به‌ چه‌ند رێکخه‌ریک رێک بخه‌ری، له‌ گرنگترینیان ته‌مانه‌ن:

^۱ أخرجه أبو داود برقم (٥١٤٦).

^۲ أخرجه البيهقي في "السنن الكبرى" ج ١٧٦/٦.

^۳ أخرجه البخاري برقم (٢٤٤٧) و مسلم برقم (١٦٢٣) و اللفظ لمسلم.

^۴ أخرجه الطبراني في "الكبير".

-خوشویستنی خوا و پیغه مبهره کهی ﷺ و جی به جی کردنی شهرعه کهی و
فرمانه کانی، پیش خوشویستنی منداال و پدیوه ست بون پی پی بحری، نه مهش له
فرمایشی خوی گه وره به پرونی ده بیتری:

﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِنُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾: بیظه: نه گهر باب
و برا و ژن و خرمه کان و نهو مالمی پیداو کرده و کمل و پملی بازرگانی که
ده ترسن له بره و کهوی، و خانویه ری رند و دل خوشکهری خوتان، پی له خودا و
پیغه مبهر و غمزا کردن له پتی خودا گرینگتره: چانه ر بن تا فرمان له خوداوه
دی، نهوانی له ری لاده رن، خوا شاره زایان ناکا. ﴿التوبة: ۲۴﴾.

همرو له فرموده ی پیغه مبهر به پرونی دهرده کهوی که ده فرموی: ((وَالَّذِي
نَفْسِي بِيَدِهِ لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَلَدِهِ وَوَالِدِهِ وَالنَّاسِ
أَجْمَعِينَ: سویندم بهوی که گیانی به دهسته بروای هیچ کامیکتان ته او نابی، تا
منی له باوک و منداال و همو خه لکی خوشتر نهویتی.)).

جا منداال تاقی کردنه وهیه که خوی گه وره نارویه تی، تا ناده میزادی پی تاقی
بکاتوه و بزازی تا چند مل که چی خوی گه وره ده بییت و به قهزا و قهدهری
خوا رازی ده بییت، همرو تا چند پله ده کات له پیاده کردنی فرمانه کانی،
کاتیک نم فرمانانه پیچه وانهی ناره زوه کانی و خوشه ویستی بؤ مندااله کانی
ده بییت.

خوی گه وره ده فرموی: ﴿إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ﴾: نهو دارایی و

منالانہی ہمتان، مایہی نەزمون. ﴿التغابن: ۱۵﴾

لە پیتغە مەبرووە ﷺ گێڕاوە تەووە کە فەرمویەتی: ((إِنَّ الْوَلَدَ مَبْخُلَةٌ مَجْبَنَةٌ مَجْهَلَةٌ مَعْزَنَةٌ: منداڵ مایەیی بە خەیلی و ترسنۆکی و نەزانی و پەژارەییە.))

مانای ئەمەش ئەوەیە کە خۆشەویستی زۆری باوک بۆ منداڵە کەیی، پالێ دەنێ بۆ رەزایی کردن تا مەکوێ بێ لەسەر مانەوێ سامانە کەیی، هەروەها پالێ دەنێ بۆ نەزانی و کۆشش نەکردن بۆ داواکردنی زانست لەبەر سەرقال بونی بە منداڵە کەیی و لەترسی جیاپنەوێ، هەروا پالێ دەنێ بۆ ترسنۆکی لە ترسی ئەوێ نەبادا بکوژرێ و پاش ئەو منداڵە کەیی ون ببێ، جا هەموو ئەمانە خوختوێ شەیتانە، چونکە رزق و رۆزی و تەمەن بە ئەندازە دانراوە.

لە قورئانی پیرۆزدا خوای گەورە بۆی باس کردوین، کە چۆن کاتیک زۆر خۆشویستی ئیبراھیمی بۆ ئیسماعیلی کوێی بینی، کە خوای گەورە دواي تەمەنێکی گەورە و بێ ئومێدی لە منداڵ بون پێی بەخشی، ئیبراھیمی تاقی کردووە بۆ ئەوێ دەرکەوێ، کە خۆشەویستی ئیبراھیم بۆ ئیسماعیل، هەرگیز لەبەجێ هێنانی فەرمانی خوای نەکردبو. جا فەرمانی کرد بەسەرپرینی ئیسماعیل، ئیبراھیمیش (عليه السلام) پەلەیی کرد لە جێبەجێ کردنی فەرمانی خوا، ئەوەبوو ویستی سەری بپرێ، بەلام خوای گەورە بەرانیکی نارد لە جیاتیی کوێرە کەیی سەری بپرێ، دیارە ئەمەش راگەیانندی سەرکەوتنی ئیبراھیمە لە تاقی کردنەوە کەدا.

خوای گەورە دەفەرموی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ وَنِصْفَهُ وثلثه وطائفة من الذين معك والله يقدر الليل والنهار علم أن لن تحصوه فتاب عليكم فاقرءوا ما تيسر من القرآن علم أن سيكون منكم مريض أو آخر أو يضربون في الأرض يبتغون من فضل

أخرجه البيهقي في "السنن الكبرى" ج ۱/۲۰۲.

اللَّهُ وَآخَرُونَ يُقْتَلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأَقْرَأُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ
 خَيْرٍ نَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ وَأَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَحِيمٌ: پدروهرندهرت ناگاداره که تو و هیندیک لهو که سانهی ده گهل تو دان،
 نزیك دو بهش له سی بهشی شهو شهوگاره و نیوهیی و سی به کیشی، بو
 شهو نویژان هه لده ستنه وه، همر خوداشه که نه ندازه بو شهو و روژان داده نی، شهو
 ده زانی همر گیز بوتان ناژمیردی، شهو چاوپوشی لیگردن. ده سا همر له
 قورئانه که - چهندی بوو ده لوی- بخوینن، خوا ده یزانی هیندیکو نه خوش
 ده که ون؛ هیندیکیشان بو بژیوی خودا پیدا، به ولاتا بلاو دهن، کومه لیکیش
 له رای خوا ده چنه خهزا؛ سا چهندی بوتان بوژ ده خوا، لی بخوینن، نویژ بکه ن و
 زه کات بده ن و مالتی خوستان به ده سته واو - به ده سته واویکی په سندن - بده ن
 به خوا، همر پیش باری به ربی بکه ن، باشتره که ی لای خودا پیو ده گاته وه، وی پای
 پاداشتی گه وره تر، همر بوردن له خوا بخوازن؛ خوا له گوناها ن خوش ده بی و
 دلوثانه المزل/ ۲۰.

همدروها پیغه مبهری نازیزمان محمد ﷺ به مردنی ئیبراهیمی کوری تاقی
 کرده وه پیغه مبه ریش به قهزا و مل که چ بون به قه ده ری خوی گه وره رازی بوو.
 شه و ته به ناوبانگه شی لی نه قل کراوه، که پیره له سوز و به زهیی و باوه ری
 راستگو و ته واو: "إِنَّ الْعَيْنَ تَدْمَعُ وَالْقَلْبُ يَحْزَنُ وَلَكِنْ نَقُولُ إِنَّا مَا يَرْضَى رَبُّنَا
 وَأَنَا بِفِرَاقِكَ يَا إِبْرَاهِيمَ لَمَحْزُونُونَ." چاو فرمیستک ده رژی نی و دلش په ژاره
 ده بی، به لام شتیک نالین مه گهر پدروهر دگارمان پی ری رازی بی. ئیمه ش شه ی
 ئیبراهیم به مردنی تو خه مبار و په ژاره یین.

به لام پیغه مبه ر ﷺ سهره پای خه مبار بونی مل که چه و رازی به به وه ی خوا

۱ أخرجه البخاري برقم (۱۳۰۳) و مسلم برقم (۲۳۱۵).

هَدَلَى بْژاردوه، خەم و پەژارە لە ڕەزامەندی و ئیمانی دەرنەهێنا.

بروانە و یتیمەکی تری نارام نەگرتن لە کاتی مردنی منداڵ دا، کە ئەنەسی کورپی مالک عليه السلام دەگێڕێتەوە، کەوا پێغه مەبەر عليه السلام بە لای ئافەرەتیکەوه تێپەڕی لە لای گۆڕێک دەگریا، پێغه مەبەر عليه السلام پێی فەرمو: (لە خوا بترسە و نارام بگرە)، ئافەرەتە کە گوتی: لێم گەڕێ ئەوەی من توشم بوە، تۆ توشی نەبوی، ئافەرەتە کە نەیدەزانی ئەو پێغه مەبەر، جا بە ئافەرەتە کە یان گوت: ئەو پێغه مەبەر بو عليه السلام، جا ئافەرەتە کە چو بەردەرگای پێغه مەبەر عليه السلام دەرگاوانی لی نەبو بە پێغه مەبەری گوت: من تۆم نەناسی کە پێغه مەبەری، پێغه مەبەریش عليه السلام فەرموی: ((إِنَّمَا الصَّبْرُ عِنْدَ الصَّدْمَةِ الْأُولَى: بەراستی نارام گرتن لە سەرەتای بەند و موسیبه تەو هیه.))

خوای گەوره بە بەردەوامی بەندەکانی بەندە خوێش بون و مردنی منداڵەکانی تاقی دەکاتەوه و بۆ دەرکەوتنی ڕادە ی زال بونی خوێشەویستی خوا بە سەر خوێوستنی کەسانی تر لە دلیاندا، جا گەر تاقی کرد ئەوە کە یان بە سەرکەوتویی پێی، ئەوا لە خوای گەوره زیاتر نزیک دەبێتەوه و بەخشین و ڕەزامەندی خوا بە دەست دێت.

پێغه مەبەر عليه السلام فەرمویەتی: ((ما يزال البلاء يعزل بالؤمن والمؤمنة في نفسه وولده و ماله، حتى يلقي الله وما عليه من خطيئة: هەردەم بەلا و ناخوێشی و موسیبهت بە سەر برواداری پیاو و ژن دادەبەزی، لە خودی خوێی و منداڵە کەسی و مال و سامانی، هەتا بە خوای گەوره دەگات کە بەهۆی ئەم بەلایە گوناھی لە سەر نامیێتی.))

هەروەها عليه السلام دەفەرموی: ((مَا مِنَ النَّاسِ مُسْلِمٌ يَمُوتُ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَتْلَوْا الْحِنْثَ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ: هەر مسوڵمانێک سی

^۱ أخرجه البخاري برقم (۱۲۵۲) و مسلم برقم (۹۲۶).

^۲ أخرجه الترمذي برقم (۲۴۰۱).

مندالی بری که بالغ نه‌بوین، نه‌وا خوی گه‌وره به هوی چاکمی به‌به‌زه‌یی بون
له‌گه‌لیان ده‌ییاته به‌هه‌شت.))

له‌کۆتایی‌دا: ده‌بی جه‌خت له‌سه‌ر نه‌وه بکریته‌وه، که له‌سه‌ر دایک و باوکانه
پردیک له‌خۆشه‌ویستی و سۆز له‌نیوان منداله‌کانیان دروست بکهن. چونکه
نه‌مه یاریده‌ی زۆریان ده‌دات له‌پروسی پهره‌رده‌یی، هه‌روا یاریده‌ی مندالان
ده‌دات له‌وه‌رگرتنی پا و ئاراسته‌کانی باوکان و فراژوبون و پینگه‌یشتنی
که‌سایه‌تیان به‌شیوه‌یه‌کی راست و دروست دور له‌گری ده‌رونیه‌کان، که په‌نگه
بیته له‌مپه‌ر و کۆسپ له‌به‌رده‌م هاتنه‌ ناوه‌وه‌ی مندال بۆ ناو کۆمه‌لگه‌ و،
هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌لیان به‌شیوه‌یه‌کی یه‌کسانی و دروست.

هه‌روه‌ها نه‌رکی دایک و باوکانه، که زۆر ئاگادار بن له‌هه‌لس و کهوتیان
له‌گه‌ل مندالاندا له‌سۆز و به‌زه‌یی و نواندندا زیده‌ رۆیی نه‌که‌ن؛ چونکه‌ نه‌و کاره
ئاگام و نه‌نجامی به‌پێچه‌وانه‌ی لی ده‌که‌ویته‌وه وه‌ک دواکه‌وتنی پینگه‌یشتنی
ده‌رونی و کۆمه‌لایه‌تی مندالان و نه‌توانینیان له‌هه‌لس و کهوت کردن له‌گه‌ل
کۆمه‌لگه‌ به‌شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ، هه‌روا دارمانی پردی متمانسه‌ و وه‌رگرتن له
نیوان باوکان و مندالان.

پیشہ‌نگی باش (القوة الحسنة)

پیداویستی خەڵک بە‌پیشە‌نگی باش، لە غەریزه‌که‌یه‌وه هە‌لقولاًوه که‌ له دەرونی گشت ناده‌میزادێک هە‌شاردراوه، که بریتی‌یه له لاسایی کردنه‌وه، که ئاره‌زویه‌کی پیداگیره، که مندال و لاواز و دار و ده‌سته پالده‌نی لاسایی ره‌فتاری پیاو و به‌هێژ و سه‌رۆک بکه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها غه‌ریزه‌ی مل که‌چ بۆن له که‌رتدا گشت تاکه‌کانی پالده‌نی بۆ شوێنکه‌وتنی سه‌رکرده‌که‌ی و شوین پی‌ هه‌لگرته‌ی. ^۱ پیشه‌نگی و لاسایی کردنه‌وه له‌لای مندال له‌سه‌ر بونی ئاره‌زوه سروشتیه‌که‌ی ده‌وه‌ستی له لاسایی کردنه‌وه و به‌پیشه‌نگ دانانی نه‌و که‌سه‌ی که پی‌ی موعجبه‌ له شتوازی قسه‌کردنی و شتوازی جولانه‌وه و هه‌لس و که‌وتی و، ره‌فتار و نه‌ریته‌کانی، له‌به‌ر نه‌وه شتیکی ترسناکه خراپه له ره‌فتاری پیشه‌نگ بینری، چونکه به‌م ره‌فتاره، هه‌ر که‌سیک لاسایی بکاته‌وه؛ نه‌وا گونا‌هه‌که‌ی هه‌لده‌گری.

نه‌و پیشه‌نگی‌یه‌ باشه‌ی که کوپ و که‌چ له دایک و باوکی و که‌س و کاری ده‌بینی؛ گرنگترین ئامرازه له ئامرازه‌کانی په‌روه‌رده‌ی کوپ و که‌چان، چونکه کوپ و که‌چ به‌تایبه‌تی مندال زۆر مکوپ ده‌بی له‌سه‌ر چاودێری کردنی ده‌ورو‌به‌ری و لاسایی کردنه‌وه‌ی نه‌و ره‌فتارانه‌ی، که له دایک و باوکی و له که‌سانی تر ده‌رده‌چی، که له لای نه‌وه‌وه به‌گونه داده‌نری.

له‌به‌ر نه‌وه پێویسته له‌سه‌ر دایک و باوک زۆر مکوپ بن له‌سه‌ر پیشان نه‌دانی ره‌فتاری ناشیرین له‌به‌رده‌می منداله‌کانیان، به‌لکه ره‌فتار و په‌وستی جوان و په‌سندیان پیشان بده‌ن، له‌سه‌ریان به‌زانن، که مندال له‌به‌رده‌می نه‌واندا وه‌کو ئامی‌رتیکی وینه‌گرته‌ی سینه‌ماییه، که جول‌ه و ره‌فتاره‌کیان وینه‌ ده‌گری و

^۱ أصول التربية الإسلامية و أساليبها، ص ۲۵۷.

دهنگ تۆمار ده كات، پاشان هیندهی پی ناچی هه مان رهفتار و وشه له بهردهم دایك و باوكی، یان كه لهوی نابن دوباره ده كاتوه.

خوای گه ورهش ناماوهی كرده به گرنگی پیشه نگیی له پهره ردهی مندا لانددا وهك ده فسر موی: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ نهوانهی كه ده ئین پهره رده گارمان له هاوسره كامان و وهچه كامان رونایی چاومان پی ببه خشه، بشمانكه پیشه وای له خوا ترسانان. ﴿الفرقان/ ۷۴﴾.

ههروه ها پیغه مبهری خوا ﷺ ناگاداری ساده میزادی به گشتی كردۆتهوه بهوهی، هه كه سیك كاریگر بی به رهفتاری كهسانی تر، نهوا له ناكامی لاسایی كردنهوه كهی هه لده گری جا به چاكه بی یان خراپه.

پیغه مبهی ﷺ فرمویه تی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْءٌ، وَمَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً سَيِّئَةً كَانَ عَلَيْهِ وِزْرُهَا وَوِزْرُ مَنْ عَمِلَ بِهَا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَزْوَاجِهِمْ شَيْءٌ)) هه كه سیك ری و شوئینیکی باش له ئیسلام دابنی، نهوا پاداشتی بۆ هدی و پاداشتی نهوهشی بۆ هدی، كه كاری پی ده كات هه تا رۆزی قیامت، بی نهوهی هیچ له پاداشتیان كه م بیتهوه، هه كه سیكیش ری و شوئینیکی خراپ له ئیسلام دابنی، نهوا گونا هه كهی و گونا ههی نهوانهی كاری پی ده كه م هه تا رۆزی قیامتهی بۆ دهنوسری، بی نهوهی هیچ له گونا هیان كه م بیتهوه.))

پیغه مبهی ﷺ له زۆر هه لۆیست دا ناگاداری له م دیاردهیهی داوه، به تایبه تی له لای مندا لانددا.

له نمونهی نه مه شدا وهك فرمویه تی ﷺ: ((أَحِبُّوا الصَّيَّانَ وَأَرْحَوْهُمْ، وَإِذَا

وعدتوهم فوفوا، فإهم لا يرون إلا أنكم ترزقوهم: مندالانتان خوش بوی و له گه لیان به به زهیی بن، گهر به لیتنتان پیدان به جی پی بهیتن، چونکه نهوان واده بیسن که ئیوه رۆزیان ده ده نی.))

له عبداللهی کوری عامر عليه السلام گیراوه تهوه، که گوتویه تی: "رؤؤتک دایکم بانگی کردم و پیغه مبهری خوا عليه السلام له مالممان دانیشتبو، گوتی: وهره شتیکت بده می، پیغه مبهر به ئافره ته که ی فرمو: (نه تو یست شتی پی بیه خشی؟) ئافره ته که گوتی: ویستم خورمای بده می. جا پیغه مبهر عليه السلام پی ی فرمو: ((أَمَلَا إِلَکَ لَوْ لَمْ تُعْطِهِ شَيْئًا کُتِبَتْ عَلَیْکَ کِذْبَةٌ: گهر شتیکت نه دابایه، نهوا به درۆ له سهرت ده نوسرا.))

لهم دو فرموده یی پیشو تیبینی نهوه ده کهین، که ناگاداری و وریایی پیغه مبهر عليه السلام ی تیدایه بۆ دایک و باوکان، که ره فتاری وا نه کهن منداله کانیان متمانه یان پی نه مینی، که به هۆسه وه کرداری ئاراسته و پینمای کردنیان وهر گرتنی له لایهن مندالانه وه زۆر زه حمت بی. له بهر نه وه له سهز دایک و باوک پیویسته زۆر سور بن، که نه هیلن مندالان بهرام بهریان بی متمانه بن.

گویم له مامۆستام شیخ ره مهزان دیب بوو (خوا بیپاریزی) که گوتی: جاریک به کوره کهم گوت، گهر (جوزئی عم) له بهر بکه ی پایسکلکت بۆ ده کرم، گهر (ده) جوزت له بهر کرد ماتۆریکت بۆ ده کرم، گهر هه مو قورنانت له بهر کرد ئۆتۆمبیلکت بۆ ده کرم، جا کوره که له خوشیا چوه لای شیخ نه حمده گفتارۆ و پی ی گوت: شیخ ره مهزان ئهم به لینه ی پیداو، شیخ نه حمده گوتی: نه ری راسته تۆ به لیتت به کوره کهت به مه و به مه داوه؟ گوتی: به ئی، پی ی گوت: جا به راستی ده توانی نه وه ی به لیتت پیداو بۆی بکری؟ گوتی: نه خیر، شیخ نه حمده گوتی: نه که ی به لیتن به کوره کهت بده ی، که ناتوانی به جی پی بیی، چونکه به مه

^۱ أخرجه الطحاوي.

^۲ أخرجه أبو داود برقم (۴۹۹۱).

متمانہ ی پیت نامینی.

نه‌وی جی تی‌بینی‌یه چه‌زک‌ردن به‌لا‌سای‌ی‌کردنه‌وه له‌لای منداڵ، هه‌ر له سه‌ره‌تای سالی یه‌که‌می ته‌مه‌نی منداڵه‌وه ده‌ست پی ده‌کات، که له جولانه‌وه و رژیشتن و دانیشتن و ته‌ماشاکردنی به‌ده‌رده‌که‌وی و له‌گه‌لی گه‌شه ده‌کات، له‌کاتی زمان کردنه‌وی وه‌کو توتی نه‌و وشانه‌ی که له ده‌ورو به‌ری گوی بیستی ده‌بی ده‌لیتسه‌وه، با له ماناکه‌شی تی نه‌گات، جا له‌گه‌ل گه‌شه‌کردن و پی‌گه‌یشتنیدا ئه‌م ره‌فتاره‌ی له‌لا ده‌چه‌سپی، جا نمونه‌یه‌کی دیاریکراو له خه‌یزانی و ناسیاوه‌کانی بۆ خۆی هه‌لده‌بژی‌ری و به‌ته‌واوی هه‌ولێ لاسای‌کردنه‌وه‌یان ده‌کاته‌وه.

لەم قۆناغدا کۆر حمز بەو دەهات، باوکی بکاته پێشهنگی خۆی، کچیش حمز دههات، دایکی بکاته پێشهنگی خۆی.

له گمل سهره‌تای ههرزه‌کاری (مراهقة) و لاویتی دا منداآن له دهره‌وهی خیزان دا، به‌دوای پیشه‌نگی‌یه‌کی گه‌وره‌تر دا ده‌گه‌رپن، پیشه‌نگی‌یه‌که نهو سیفه‌تانه‌ی تیدا به‌رجه‌سته بی، که نه‌وان هه‌زی پی‌ده‌که‌ن و هه‌ون به‌به‌دیه‌یتانی ده‌بینن.

لەبەر ئەوە دەبینین ئەو مندالانەی هەڵیان بۆ نەڕەخساوە لە لایەن کەس و کاریانەوه ناپراستە و پێنمایی بکریـن، پالەوانانی سینه ما و وەرزش و گۆرانی بیژە بەناوبانگەکان دەکەنە نمونە و پێشەنگی ژایان.

به لام گهر دايك و باوك توانيان ناگاداري نهم لايه نه بن، شهوا له سهریان
پتويسته نهم فيتره ته تير بکهن به ناراسته کردنی مندا لان کهوا که سایه تيه
نیسلاميه گوره کان بکهن به پيشهنگی خزيان، له سهروی هم مويانه وه سهره وری
بونده و محمد ﷺ.

خوای گه وره ده فہرموی: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ:﴾
 بیگو مان پیغہ مہری خوا سہرمہ شقی چاکہ بُو نیوہ ﴿الاحزاب/ ۲۱﴾.

نهم پیشه‌نگیش به‌وه دیتته دی که‌وا مندالآن ناراسته بکرتین، بایه‌خ به‌م که‌سایه‌تیانه بدن، هه‌روا کرینسی په‌رتوک و شهو چیرۆکانه‌ی که‌باسیان لی‌وه ده‌کات، به‌تایبه‌تی په‌رتوکه‌کانی ژیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر و ژیان‌ی هاوه‌له به‌ریزه‌کان (ره‌زای خویان لی‌بی)، جا شهو کاته مندالآن له‌سه‌ر خوشیستیان و موعجه‌ب بون پی‌یان پی‌ده‌گهن و هه‌ولتی چاولی‌کردنی ره‌فتاره‌کانیان ده‌ده‌ن.

له‌سه‌ر باوکه که به‌باشی له که‌سایه‌تی و ناره‌زووه‌کانی کوره‌که‌ی، یان که‌که‌ی تیب‌گات، هه‌روا له پیشه‌نگی‌یه‌ک بگه‌رێ که له‌گه‌ل شه‌م که‌سایه‌تی و ناره‌زوانه دا بگو‌نجی.

هه‌روه‌ها له‌سه‌ر دایک و باوکه که سور بن له‌سه‌ر شه‌وه‌ی پیشه‌نگی‌یه‌کی باش بنوینن، که مندال ره‌فتاری باش و ره‌وشتی به‌به‌های لی وه‌ریگری، بشزانی که منداله‌کانی زۆر سورن له‌سه‌ر چاودیری کردنی و وه‌رگرتنی شه‌و کاره‌ی شه‌نجامی ده‌دات و له‌به‌رده‌میان ره‌فتاری پی ده‌کات.

سه‌باره‌ت به چاولی‌کردنی مندالآن بۆ گه‌وران و چاودیری کردنیان و سوربونیان له‌سه‌ر لاسایی کردنه‌ویان، هه‌والی یاوه‌ران و پیشینه (سلف) (ره‌زای خویان لی‌بی) وینه‌ی زۆر هاتوه.

له ئین عه‌باسه‌وه گیرپاوه‌ته‌وه ﷺ که گوتیه‌تی: (شه‌ویک له‌لای مه‌یونه‌ی پورم^۱ مامه‌وه، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لسا و له مه‌شکه‌یه‌ک که هه‌لواسرا بو ده‌ست‌نوژیکی سوکی هه‌لگرت، پاشان نوژی کرد، منیش وه‌کو شه‌و ده‌ست‌نوژم هه‌لگرت، پاشان له‌لای چه‌په‌وه وه‌ستام، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ منی هیتایه‌ی لای راستیه‌وه، پاشان چه‌ندی حمز کرد نوژی کرد).

له عبدالله‌ی کوری نه‌بی به‌که‌روه ﷺ گیرپاوه‌ته‌وه که گوتیه‌تی: (به‌باوکم گوت: باوکه هه‌مو رۆژ گویم لیته ده‌لی: (اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ

^۱ خوشکی دایکی
^۲ أخرجه البخاري برقم (۷۲۶).

عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ) سى جارش دوباره‌ی ده‌که‌یتوه، سبه‌ینان و
 ٲیواران، نه‌ویش گوتى: گوى بیستى پیغه‌مبهرى خوا ﷺ بوم، که نه‌م دوعایه‌ی
 ده‌خویند، منیش هه‌زده‌که‌م سوننه‌تى نه‌و جى به‌جى بکه‌م.

جا سه‌رنج بده چۆن نین عه‌باس ﷺ مکوپ بوه له‌سه‌ر چاودێرى کردنى
 پیغه‌مبهر ﷺ و چاولیکردنى کرداره‌که‌ی بى نه‌وه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ داواى
 نه‌غامدانى لى بکات، هه‌روا چۆن عبدالله چاودێرى باوکى ده‌کرد و ویره‌که‌نى
 له‌به‌ر، ده‌کرد بى نه‌وه‌ی باوکى فه‌رمانى نه‌غامدانى پى بکات.

بۆ زیاده‌ دٲنیابون له‌ کاریگه‌رى پیشه‌نگ له‌ ره‌فتارى منداڵاندا، نه‌م
 سه‌ربرده‌یه له‌سه‌ر زمانى یه‌کى له‌ جگه‌ره‌ کٲشانت بۆ باس ده‌که‌ین، که ده‌لى:
 (توشى به‌لاى جگه‌ره‌ کٲشان بیوم، منداٲیکم هه‌بو ته‌مه‌نى چوار سال بو،
 به‌یانیه‌کى په‌مه‌زان، دواى نه‌وه‌ی پاکه‌تى جگه‌ره‌م له‌ نزیک پیخه‌فم دانابو،
 نوٲی به‌یانیم کرد و نوستم، کاتیک به‌ ده‌نگى هاوسه‌ره‌که‌م له‌ خه‌و هه‌لسام، که
 به‌گوٲم چریاندى بچه‌م چٲشته‌خانه و ته‌ماشای کوره‌که‌م بکه‌م، منیش چوم بینیم
 جگه‌ره‌ی داگیرساندوه و به‌ده‌میه‌وه ده‌کات، که لٲیم پرسى بۆچى جگه‌ره
 ده‌کٲشى؟ پى گوتم: باوکه وه‌ک تۆ ده‌که‌م).^۱

هه‌مومان ده‌بینین چۆن منداٲه‌ بچوکه‌که‌ی له‌به‌رده‌مى ده‌وه‌ستى و
 گرده‌وه‌که‌نى لاساى ده‌کاته‌وه له‌و کاته‌ی نوٲ ده‌کات یان قورٲان ده‌خوٲنى یان
 شتى تر.

هه‌ر یه‌کٲک له‌ ئٲمه‌ ده‌بینى چۆن منداٲه‌که‌ی له‌به‌ر ده‌مى ده‌وه‌ستى و
 لاساى گرده‌وه‌که‌نى ده‌کاته‌وه، له‌و کاته‌ی نوٲ ده‌کات، یان قورٲان ده‌خوٲنى یان
 شتى تر ده‌کات، هه‌روه‌ها شتىکى سود به‌خشه‌ وریایى بدرى بۆ نه‌وه‌ی باوکه‌ن
 سوربن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی منداٲه‌کانیان له‌گه‌ل خۆیان نه‌به‌نه نه‌و ماٲه‌ خزم و
 هاوٲى‌یانە‌ی که پیشه‌نگى باش نین بۆیان، نه‌مه‌ش بۆ سوربونه له‌سه‌ر ره‌فتار

^۱ دور البيت في تربية الطفل المسلم، ص ۷۰.

باشيان و فيترهت پاكيان.

شيتيكي جوائه ليږه دا باسي بكهين نهویش نهوږيه، كه هه ندي پسر وه رد يارانې
خواناس هيچ ناموژگاريان نه ده دا به پږه وانيان، بهلكه تهنه له بهر ده ميان
پيشه نكي باشيان ده نواند و خوښه ويستيان له دلياندا ده رواند، نه مهش پالي
ده نان به لاسايي كړد نه ونيان و پږه و كړدني مه نه جه كه يان.

له كوټايي دا ده لټين: هه ناموژگاريه كه دايك و باوك ناراسته مندالي
ده كه من هيچ نرخي نيه، گهر په فتاري ناموژگاري كار پيچه وانسي ناموژگاريه كه
بو.

له بهر نهو نه بو نه سوږه دي ده نولي سهارهت بهو پياوږي كه ناموژگاري
كه ساني تر ده كات و خوږي له بير ده كات، ده لي:

يَا أَيُّهَا الرَّجُلُ الْمُعْلَمُ غَيْرُهُ هَلَّا لِنَفْسِكَ كَانَ ذَا التَّعْلِيمِ
إِبْدَأْ بِنَفْسِكَ فَانْهَاجَ عَنْ غِيهَا فَإِذَا انْتَهَتْ عَنْهُ فَأَنْتَ حَكِيمٌ
فَهَنَّاكَ يُسْمَعُ مَا تَقُولُ وَيُشْتَفَى بِالْقَوْلِ مِنْكَ وَيَنْفَعُ التَّعْلِيمُ
لَا تَنْهَ عَنْ خُلُقٍ وَتَأْتِي مِثْلُهُ عَارٌّ عَلَيْكَ إِذَا فَعَلْتَ عَظِيمٌ
تَصِفُ الدَّوَاءَ لِذِي السَّقَامِ وَذِي الضَّنَا كَيْمَا يَصِحَّ بِهِ، وَأَنْتَ سَقِيمٌ

یاریکردن له گهل مندالان

ناره زوی مندالان بو یاریکردن؛ ناره زویه کی سروشتییه، که خوی گه وره بو به جی هینانی زور پتویستی تیایاندا دروستی کردوه که تهنه له میانه ی یاریکردن دهسته بمر ده کری.

ناره زو نه کردنی مندالیش بو جو له و یاریکردن و خو دوره پهریز کردن له کهسانی تر و ناره زو کردنی بو جو له نه کردن دیاردهینه کی نه خوشییه. جا چ بهوی نه نداییه وه بی، یان دهرونی بی، کهواته له سمر دایک و باوکه گهر ههستیان بهم دیاردهیه کرد، په له بکمن له توژیینه وه ی هوی نه رهفتاره و، چاره سه ریشی بکمن.

زانایانی پهروه ده گه شتونه ته نه وه ی، مندال کاتیک یاری ده کات، پیگه شتونه ههستیه کانی و پالنه ره کانی زیره کی و غهریزه دهرونیه کانی و کومه لایه تیه کانی گه شه پیده کات^۱.

سهرای نه وه ی یاریکردن بو گهوران نامرازیکه بو پرکردنه وه ی کاتی به تالی، به لام بو مندال بریتییه له کاریکی زور گرنگ، جا له میانه ی رۆچون له یاریکردندا، مندال پهره به ههریه که له ژیری و جهسته یی ده دات و ته و اوکاری له نیوان نه که کومه لایه تی و هه لچون و ژیرییه کانی به دی ده هینی که پیک دی له بیرکردنه وه و دادوه ریه کانی ژیری و چاره سه ری گرفته کان و به په له خه یال کردن، هه روا ژینگه ی سروشتی و ناراسته ی باوکان؛ له میانه ی یاریکردندا رۆژی هه سم کهر ده بیینی.

ماوه ی پیش چونه قوتا بجانده ش؛ له میانه ی یاریکردندا ماوه یه کی زور گرنگه بو گه شه کردنی ژیری مندال که پتی ده گاته نه وه پری وزه کانی پیگه شت.

^۱ علم التریبه و سیکولوجیه الطفل، ص ۱۹۷.

ههروهه له ميانه ی یاریکردندا؛ منډال شاره زاییه کانی پیتشوی دوباره ده کاته وه هتا بتوانی وهری بگری و بیته به شیک له که سایه تیه که ی. ههروا یاریکردن منډال ناماده ده کات بو راهاتن له شایینده شهویش له میانه ی وه لام دانه وه نوی تیه کانه وه ده بیته، که کاتی یاریکردنی پی تی هه لده سستی، له بهر شهو. یاریکردن له لای منډال به وه ته ماشا ناکری، که کات به فیروژدان بی، به لام له سهر بنه رپیتک که یاریکردن پیوستی گه شه کردنی منډاله.

تهو باوکانه ی منډاله کانیان بی به ش ده کهن له یاریکردن له مالد، یان له گه ل منډالانی دراوسیتکان دا؛ تهوا منډاله کانیان بی به ش ده کهن له پیوستیه بنه رپیه کانی گه شه کردن.

دکتور محی الدین توق^۱ باسی کرده، که یاریکردن چهنده ها سود و به های هیه، که له بهر گرنگی یه که ی وه کو یاریده دانیک به کاری دههینین، چند شتیکی پیوستی تریشی بو زیاد ده کهین:

۱- به های جهسته یی: یاریکردنی چالاکانه پیوسته بو گه شه کردنی ماسولکه کانی منډال، ههروا پیوسته بو بزواندنی سوپی خوین و به جی هینسانی ته که کانی نه ندامه کانی له ش به شیه یه کی راست و دروست.

۲- به های پهروه دهیی و فیرکردن: یاریکردن بو له بهر ده م منډال خو ش ده کات، تاوه کو له میانه ی کهل و په له جیا جیا کانی یاریکردن شتی زور فیر بیت، وه ک ناشنابونی منډال به شیه جوړاو جوړه کان و په نگه کان و قه باره کان و جل و بهرگ، ههروا منډال له میانه ی یاریکردندا چند زانیاری و کارامه ییک دهسته بهر ده کات، که ناتوانی له سهر چاوه ی تر دهسته بهری بکات.

۳- به های کو مده لایه تی: منډال له میانه ی یاریکردندا فیری چو نه تی دروستکردنی په یوه ندی کو مده لایه تی له گه ل که سانی تر ده کات، ههروا چو ن

^۱ منهج التریه النبویه للطف، ص ۲۱۵.

^۲ منهج التریه النبویه للطف، ص ۲۱۶.

به سهركه وتوبی هه‌ئس و كهوتیان له‌گه‌لدا بکات، هه‌روه‌ها له یاریه‌که‌یدا هه‌لده‌ستی به به‌جی‌هینانی چه‌نده‌ها رۆلی کۆمه‌لایه‌تی، که یاریده‌ی ده‌دات له تیگه‌یشتنی سروشتی هه‌مو رۆلێک له کۆمه‌لگه‌دا، ئاماده‌شی ده‌کات که له ئاینده‌دا سهركه‌وتو بی له به‌جی‌هینانی نه‌رکه کۆمه‌لایه‌تیه‌که‌ی، هه‌روه‌ها فیتری به‌خشین و وه‌رگرتن و ژیا‌نی هاریکاری ده‌بی‌ت.

٤- به‌های په‌وشتی: منداڵ له‌میان‌ه‌ی یاریکردن دا فیتری چه‌مکه‌کانی چه‌وت و راست ده‌بی‌ت، هه‌روه‌ها فیتری که‌میک له چه‌مکه‌کانی دادگه‌ری و راست گۆبی و ده‌ستی‌پاکی و خۆراگری و وازه‌یتان له خۆپه‌رستی ده‌بی‌ت، له‌پێناو یاریکردن له‌گه‌ل کۆمه‌له‌که‌دا، هه‌روا فیتری گیانی وه‌رزشی لی‌بو‌رده‌یی ده‌بی‌ت.

٥- به‌های داهیتان: منداڵ له‌میان‌ه‌ی یاریکردن دا توانای زۆری دروست کردن و پێکه‌یتان و کۆکردنه‌وه و به‌ئه‌زمون کردنی بێ‌رۆکه‌ روته‌کانی بۆ ئاشکرا ده‌بی‌ت.

٦- به‌های خودی (الذاتی): منداڵ له‌ پێی یاریکردندا زۆر شت ده‌ریاره‌ی خۆی بۆ ئاشکرا ده‌بی‌ت، وه‌ک زانی‌نی توانسته‌کانی و کارامه‌یی و لی‌زانینی و ئاره‌زه‌کانی، نه‌مه‌ش له‌میان‌ه‌ی هه‌ئس و كه‌وت کردنی له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی به‌شدار یاریکردنه‌که‌ ده‌که‌ن و خۆی پێ‌یان به‌راورد ده‌کات. هه‌روه‌ها له‌میان‌ه‌ی گرفته‌کانیه‌وه فیتری شت ده‌بی‌ت و چۆ‌نیش له‌ گرفته‌کانی ده‌ریاز ده‌بی‌ت.

٧- به‌های چاره‌سه‌ری ده‌رونی: یاریکردن رۆلێکی گه‌وره‌ ده‌بینی له چاره‌سه‌رکردنی نه‌خۆشی و قه‌یرانه‌ ده‌رونیه‌کان و، نه‌ه‌یشتنی پودانی به‌ر له هه‌بونی، چونکه منداڵ له‌پێی یاریکردنه‌وه ده‌توانی شله‌ژانی ده‌رونی له‌خۆی لاببات، که له‌و کۆته جیا‌جیا‌یانه‌ په‌یدا به‌، که به‌سه‌ری دا ده‌سه‌پێ‌تری، له‌به‌ر نه‌وه ده‌بینن ئه‌و منداڵانه‌ی له‌ ماله‌یک ده‌ژین، که کۆت و فەرمان کردن و قه‌ده‌غه‌کردنی تێدا‌یه؛ زۆرتر له‌ منداڵانه‌ی تر یاری ده‌که‌ن. هه‌روا یاریکردن

باشترین هۆیه‌کانی لایبردنی دوزمنی خه‌فه‌کراوه، که له‌لای منداڵ هه‌یه.

هه‌مو نه‌وانه‌ی که باس کرا گرنگیه‌تی یاریکردنی منداڵان و رۆڵی گرنگیمان بۆ ده‌رده‌که‌وی له‌ لایه‌نه جیا جیاکانی ژیا نیاندا. له‌به‌ر شه‌وه پیتویسته له‌سه‌ر باوکان سورین له‌سه‌ر دانانی کاتی تاییه‌ت و شوێنی گونجاو بۆ یاریکردنی منداڵان، هه‌روا سازدانی یاری گونجاو که له‌گه‌ڵ ته‌مه‌ن و توانسته‌کانیان بسازی. له‌به‌ر شه‌وه له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ گیراوه‌ته‌وه که فەرمویه‌تی: ((اَلْهَوَا وَالْعَبَسَا،

فَاِيَا اَكْرَهْ اَنْ يَرِي فِي دِيْنِكُمْ غُلْطَةً: گالته و گه‌پ و یاری بکه‌ن، چونکه هه‌زناکه‌م ئایه‌نه‌که‌تان به‌توندی و تیژی ببینری.))

گومانی تیدا نیه که به‌ره‌مه‌ی چاره‌روانکراو له‌ یاریکردنی منداڵاندا په‌یوه‌ندیه‌کی توندی به‌هه‌ڵبژاردنی شه‌و یاریانه‌ی، که ده‌بیته‌ مایه‌ی به‌رزکردنه‌وه‌ی ناستی فیگری و کۆمه‌لایه‌تی منداڵ، هه‌روا کارامه‌یی و لیژانی نوێی بۆ به‌ده‌ست ده‌هێنی.

له‌سه‌ر دایک و باوکه ناگادار بن، که پیتویستی که‌چان بۆ یاریکردن جیاوازی هه‌یه له‌ پیتویستی کورپان؛ که‌چان به‌سروشتی خۆیان ئاره‌زوی شه‌و یاریانه ده‌که‌ن، که ئاماده‌ی ژیا نی خێزانیان ده‌که‌ن و رۆڵی دایکیه‌تی ده‌بینن، وه‌ک بایه‌خ دان به‌بوکه شوشه و که‌ل و په‌له‌کانی و پێداویستی‌یه‌کانی مال، کورپانیش ئاره‌زوی یاریه‌کانی پێکه‌وه‌نان (ترکیب) و خانو دروست کردن و جه‌نگ و شار دروست کردن و کرپن و فروشتن ده‌که‌ن.

زانایانی مسوولمانان له‌ زۆر شوێن جه‌ختیان کردوه له‌سه‌ر گرنگیه‌تی یاریکردن و وه‌رزش بۆ منداڵان، نمونه‌ی شه‌مه‌ش وته‌ی ئیبن مسکویه، که له‌ کتێبی (ته‌هذیب الاخلاق) دا گوتویه‌تی:

(پیتویسته له‌ هه‌ندێ کاتدا ری به‌کور بدری چه‌ند یاریه‌کی جوان بکات که به‌سیته‌وه له‌ ماندویه‌تی په‌روه‌رده، یاریه‌که‌ش ئازار و ماندویونی زۆری نه‌بی،

¹ أخرجه البيهقي في "الشعب" برقم (٦٥٤٢).

که بوه خورتیکی خورت^۱، نهوا کوره که له سهر روښتن و جوته کردن و وهرزش و پاشان سواربونی تهسپ راده هیتري).

نیمام غه زالی ده لى: (پيگري کردنى مندا لى یساري کردن و هه رده م ماندو کردنى به فیر کردن، دلى ده مری و زیره کی ناهیتلى و ژيانى لى تال ده کات هه تا وای لى دى فیل ده دوزیتته وه بو شهوى لى ده ريار بى).

یه کهم هوى سوربونی زانایانى مسولمانان له سهر پیدانى مندا لان به به شیکى پیویست بو یاری کردن شهویه، که پیغه مبهري ﷺ هانى مندا لانى داوه به یاری کردن، له زور شوینیش پریاری له سهر داوه.

له خاتو عائیشه وه (په زای خوى لى بى) که فهرمویه تی: ((كُنْتُ أَلْعَبُ بِالْبَنَاتِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَأَنَّ تَأْتِيَنِي صَوَاحِبِي، فَيَعْمَقْنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ، وَكَانَ يُسَرُّهُنَّ إِلَيَّ فَيَلْعَبْنَ مَعِيَ: له لای پیغه مبهري خوا یاریم به بو که شوشه کانم ده کرد و هاوړیکانم ده هاتنه لام و له بهر پیغه مبهري خوا ده روښتن و به دوامیاندا ده نارد و له گه لم دا یاریان ده کرد.))

هه روا پیغه مبهري ﷺ فهرمویه تی: ((عُرِيتُ الصَّبِي فِي صَفَرِهِ زِيَادَةَ فِي عَقْلِهِ فِي كِبَرِهِ: زیاده یاری کردنى مندا لى له بجوکیه وه، زیاده کردنى ژیریه تی له گه وره یی دا.))

پولی باوکان له یاری کردن له گه ل مندا لاند:

باوکان پولتیکى زور گه وره ده بینن له یاری کردنى مندا لاند، له پیشموه باسان کرد، که چوڼ شهرکی باوکانه هه لسن به دانانی کات و شوینی گونجاو بو.

^۱ خورت: توانا، بهیتر، به قوه ت.

^۲ إحياء علوم الدين ج ۳/۷۳.

^۳ أخرجه البخاري برقم (۶۱۳۰) و مسلم برقم (۴۹۳۱).

^۴ أخرجه الحاكم في نور "نواذر الاصول" برقم (۱۰۱۵).

یاریکردنی مندالان و یاری گونجاویان بۆ ههلبژێرن. ههروا له نهرکی باوکانه گهر بهشیکی بچوکیش بۆ له کاتی خۆیان تههرخان بکهن بۆ یاریکردن له گهڵ منداله کانیان، چونکه نهم به شداری کردنه ی نێوان باوکان و مندالان سودی زۆری ههیه، که گرنگترینیان باس ده کهین و بریتین له:

۱- به شداری کردنی باوکان له یاریکردنی منداله کانیان؛ باوکان نزیك ده کاتمه له مندالان، خۆشهویستی مندالان بۆیان زیاد ده بیست، ته مهش به زۆری یاریده ده ر ده بیست بۆ وه گرگرتنی ناراسته کان و ناموژگاریه کانیان.

۲- یاریکردنی باوکان له گهڵ مندالان رینگه خۆش ده کات بۆ باوکان، که ناشنا بن به بیرو که کانی مندالان، ههروا له میانیه ی یاریکردنه مه به شیوهیه کی ناراسته وخۆ ده توانن ناراسته یان بکهن.

۳- یاریکردنی باوکان له گهڵ مندالان؛ وا له باوکان ده کات ناره زوه کانی مندالان بدۆزنمه، که ته مهش یاریده ی زۆریان ده دات بۆ نه وه ی له ناینده یاندا رینگای گونجاویان بۆ ههلبژێرن.

۴- ههروه ها به یاریکردنی گه وزان له گهڵ مندالاندا، مندالان ههست به به های که سایه تیان ده کهن و متمانه به خۆیان زیاد ده کات.

سه بارهت به یاری کردنی پیغه مبه ر ﷺ له گهڵ مندالان، وینه ی زۆر ههیه، که به لگهی گرنگیدانی پیغه مبه ره به م کاره، وه ک:

له نه بو نه یوبی نه نساری ﷺ گیراوه ته وه که گوته یه تی: چومه خزمهت پیغه مبه ری خوا ﷺ و حه سه ن و حوسه دین له به رده می، یان له ژووره که ی یاریان ده کرد، له گیرانه وه یه کی تر دا له سه ر سه کی یاریان ده کرد، جا گوتم: نه ی پیغه مبه ری خوا خۆشت ده ویت؟ پیغه مبه ر ﷺ فرموی: ((وکیف لا أحبهما، وهما ریحاتای من الدنیا أشمهما: چۆن خۆشم ناویت، نه وانه له دنیا ره یحانی منن بۆنیان ده که م)).

^۱ أخرجه المصنف في "مجمع الزوائد" ج ۹/ ۱۸۱.

له عومهری کوری خه تابه وه ع گپراوه ته وه که گوتویه تی: حه سهن و حوسه نین له سهر شانی پیغه مبهری خوا ع بینسی، گوتم: باشتین سواری له ژیرتانه، پیغه مبهری خوا ع فرموی: "ئهوانیش باشتین سوارچاکن".^۱

له جابره وه ع گپراوه ته وه که گوتویه تی: له گهل مندالان یاری ده کرد، جا خواردن بانگ کراین، حوسه نیش له ریگا له گهل مندالان یاری ده کرد، جا پیغه مبهری ع له بهرده می خه که که په له ی کرد و پاشان دهستی کرده وه و لیږه و لموی پای ده کرد. پیغه مبهری خوا ع به پیکه نینی ده هیئا هتا گرتی ده ستیکی خسته ژیر چه ناگی و نهوی تریش له نیتوان سهری و گوی په کانی، پاشان له نامیزی گرت و ماچی کرد، پاشان پیغه مبهری ع فرموی: ((حسین مني وأنا منه، أحب الله من أحبهما، الحسن والحسين سلطان من الاسباط: حوسه نین له منه و منیش له وم، خوا نهو که سهری خوش بوی، که نهوانی خوش دهوی، حه سهن و حوسه نین له چاکه و خه یردا نوممه تیکن له نوممه ته کان.))^۲

ته نانه ت پیغه مبهری خوا ع له کاتی نوژیډا له یاری و گه مبهی مندالان هه راسان نه ده بو.

به رانی کوری عازب ع گپراویه ته وه و گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ع نوژی ده کرد، جا حه سهن و حوسه نین، یان یه کیکیان (رهزای خوا ی لی بی) هات و سواری سهر پشتی بو، فرموی: ((نعم المطية مطيتكما: باشتین سواری سواریه که تانه.))^۳

له نین مه سعود ع گپراوه ته وه، که گوتویه تی: پیغه مبهری ع نوژی ده کرد، که سوجهی ده برد حه سهن و حوسه نین له سهر پشتی بازیان ده دا، جا گهر ویستیان نه هیلن بچه سهر پشتی؛ پیغه مبهری ناماژهی بو ده کردن که لی یان

^۱ أخرجه المهيمن في (مجمع الزوائد) ج ۹/ ۱۸۲.

^۲ أخرجه الترمذي برقم (۲۷۷۵) و ابن ماجه برقم (۱۴۴).

^۳ أخرجه المهيمن في مجمع الزوائد ج ۹/ ۱۸۲.

گه پښ، کاتې له نوږه ته و او بوو، همدوکی خسته سهر پائی و فهرموی: ((مَنْ أَحْبَبَ فَلْيُحِبَّ هَذَيْنِ: همدوکه سیټک منی خوش دهوی، با نه وانه شی خوش بو)).

له عبداللہی کوری شہ داد ﷺ گپراوه ته وه، که گوتویه تی: پیغه مبهری خوا ﷺ نوږی بو خه لک ده کرد، کاتیک حوسه یین هات پیغه مبهری ﷺ له سوجه دابو سواری ملی بو، جا پیغه مبهری سوجه کدی دریژ کرده وه، هه تا خه لکه که گومانیان برد، که شتیک رویداوه، کاتیک له نوږه که ته و او بوو گوتیان: شہی پیغه مبهری خوا سوجه که ت دریژ کرده وه، تا گومانان برد که شتیک رویداوی، پیغه مبهری ﷺ فهرموی: "کورہ کم سواری سهر ملم بوو، منیش حزم نه کرد په له ی لی بکم، هه تا پیویستی خوی به جی ده هیئی".

جا له وهی پيشو رايينه، که چوڼ پیغه مبهری خوا ﷺ مکور بو له سهر یاری کردنی مندال و به دیه پښانی پیویستی به سروشتیه کانیان له پیروترین کاتی به یه که گیشتن و پارانه وه بو خوا، که نه مهش به لکه ی گرنگی و مه ترسی نه م کاریه.

جا گرنګ نه وه یه گهوران له کاتی یاری کردن له گمل مندالاندا؛ نه وه بزانشن که له سهر یانه دابه زنه ناستی بیرکړنه وهی مندالان و له گمل زانینه سنوردراوه کانیان و کاره ساده کان ری بکم، دهرباره ی نه مهش پیغه مبهری ﷺ ده فهرموی: ((مَنْ كَانَ لَهُ صَبِي فَلْيَتَصَابْ لَهُ: همدو که سی مندالی هه بی، با خوی وه کو مندال لیټکات)).

له خاتو عانیشه وه (ره زای خوی لی بی) گوتویه تی: ((پیغه مبهری خوا ﷺ له جهنګی ته بک یان حونه یین گه راپه وه. له کولیته کدی عانیشه پمردیه کی

^۱ أخرجه أبو يعلى في "مسنده" برقم (۵۳۶۷).

^۲ أخرجه الحاكم في "المستدرک" ج ۳/ ۱۶۶.

^۳ ذكره الهندي في "کرم العمال" برقم (۴۵۴۱۳).

هه‌بو و با هه‌لی کرد، جا لایه‌کی پهرده‌که بوکه شوشه‌کانی عایشه (ره‌زای خوی لی‌بی) به‌دیار خست، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: "عایشه نه‌مه چی‌یه؟" گوتی: بوکه شوشه‌کامن، جا له نیوانیاندا ماینیکی تیتدا بو که دو بالی هه‌بو. پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: "ئه‌وه‌ی له ناوه‌راستیان ده‌بینم ئه‌وه چی‌یه؟" گوتی: ماینه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: ئه‌وه چی‌یه له‌سه‌ری؟ گوتی: دو باله، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرموی: "ماین و بالی هه‌بی؟!" گوتی: ئه‌ی نه‌تیستوه که سوله‌یمان نه‌سپی بالدار ی هه‌بو؟ خاتو عایشه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیتکه‌نی، هه‌تا ددانه‌کانی به‌دیار که‌وت.))

له عبداللهی کوری حارس ﷺ گیرپراوه‌ته‌وه که گوتیه‌تی: (پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ عبدالله و عبیدالله و زور له ئه‌وه‌ی عه‌باس (ره‌زای خویان لی‌بی) ریز ده‌کرد، نینجا ده‌یفه‌رمو: "مَنْ سَبَقَ إِلَيَّ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا: هه‌ر که‌سیک پیتشپه‌رکی بکات بۆ ئه‌وه‌ی بێته لای من ئه‌وا ئه‌وه و ئه‌وه‌ی بۆ هه‌یه.))

عبدالله گوتی: جا ئه‌وان پیتشپه‌رکیان ده‌کرد، که بگه‌نه لای، ئه‌وانیش ده‌که‌وته سه‌ر پشت و سینگی پیغه‌مبه‌ر، پیغه‌مبه‌ریش ماچی ده‌کردن و له نامیزی ده‌گرتن.

جا له روانگی ریبری دابه‌زین بۆ ناستی منداڵ له‌کاتی یاریکردن له‌گه‌لیدا، یه‌کی له زانایانی په‌روه‌رده ده‌لی: (با منداڵه‌کانتان گه‌مه له‌گه‌لتان نه‌که‌ن، به‌لکه ئیوه له‌گه‌لیاندا بکه‌ن، منداڵه‌کانتان بۆ گه‌شت مه‌به‌ن، به‌لکه ئیوه له‌گه‌لیان بپۆن).^۲

نا به‌م شیویه گه‌ر باوکان فیزی چۆنیه‌تی یاریکردن له‌گه‌ل منداڵه‌کانیان بون و به‌کرده‌وه ئه‌م یاریه‌یان نه‌ه‌جام دا، ئه‌وا ئاکامیکی په‌روه‌رده‌یی گه‌وره‌ی ده‌بێت

^۱ أخرجه أبو داود برقم (٤٩٣٢).

^۲ أخرجه الهیثمی فی مجمع الزوائد ج ٢٨٥/٩.

^۳ العقدة بین الاباء و الابناء، ص ١٠.

له منڊالان دا، همدروا پميوهندى نيتوانيان و نيتوان منڊاله كانيان پتمو دهبيت،
 بهمهش ناراسته كانيان له لايان وهرده گيرين و شايانى پمپزهو كردن دهبيت.
 به پيچهواندى نه مهش، نهو باوكانهى كه ياريكردن له گمل منڊاله كانيان به
 شتيكى هيچ و پوچ و بچوك بونهوه بويان داده نين؛ نهوا ماويه كي دور دهبينن
 له نيتوانيان و له نيتوان منڊاله كانيان، كه ناراسته كانيان له سهرين زه حمت
 دهبيت، دواييش بويان ناشكرا دهبيت، كه نهوان زور له كه سايه تى و
 يروچكه كانى منڊاله كانيان نه زان و بى ناگان.

ههلبژاردنی هاوړی چاک بو مندالان

ناده میزاد به سروشتی خوږی و پیکهاته کی بونه وهری کی کومه لایه تی، له بهر نه وه همر له مندالیوه سوره له سر پیکهیتنای توریکی له پیوهندی هاوړی په تی له گهل نهو ناسیاوانه ی، که مامه لایان له گهلدا ده کات، نم مهیل و ناره زووش په فتاریکی نیه له پمراویردا بی، به لکه کاریگهری گوره ی هیه له سر زیان و په فتاری ناده میزاد دا.

دکتور عبدالحمید هاشمی چهند خالیکی باس کردوه، که گرنگی چونه ناوه ی تاک بو ناو کومه لی هاوړی یان به دیار ده خات. جا له بهر گرنگی به تی، به کورتی باسی ده کین:

۱- به دیهیتنای زور له و پیدایستی به سهره تای یانه ی، که به بی هاوکاری کومه لایه تی نایه ته دی.

۲- تییرکردنی ناره زوه دهرنیه کانی تاک، له میانه ی هست کردنی به خسانه وه و شادی و به خته وه ی، له کوبونه وه ی له گهل هاوړی یاندا له جه نه کان و شادیه کان و کاتی مؤله ته کانی کار.

۳- به خته وه ی پیکهیتنای و ژوانی هاوړی یان و کرداره کانی نوی کردنه وه ی هاوړی په تی.

۴- ریڅخستن و تاوتوی کردنی پرایه کانی تاک له میانه ی گوی بیستی پای که سانی تر.

۵- فیرونی کارامه ی و شاره زایی و نه زمونه کانی ره فتاری، له ریگه ی دیداری که سانی تره وه، نه ویش به پیشه نگی و لاسایی کردنه وه و گفتوگو کردنه وه دپته دی.

۶- یاریده دانی ناده میزاد له سر ناسینی هله کانی و سلبیاته کانی له میانه ی تی که لوی کردن به که سانی تر، چونکه ناده میزاد ناوینه ی پرایه که په تی.

۷- هاوکاری کردنی کهسانی تر بۆی له چارهسهرکردنی گرفتهکانی له ڕێگهی راویژکردن و یارمهتی دانی.

۸- ههست کردن به نهفس بهرزی و بههیزی له میانهی ههست کردنی تاك، كهوا نهندامیكه له كۆمهلهكدا.

۹- ناسوده بونی تاك و ههست کردن به هیمنی دهرونی نه مهش له ناکامی ههست کردنیهتی بهوهی، که نهندامیكه له جهستهی شهو كۆمهلهگهیهی تییدا دهژی.

۱۰- بهدهستهتینانی بههای پۆخی و پهوشتی شادهمیزاد له ڕێگهی كۆمهلهوه.

نا بهم جوړه مړۆف مندال بـی یان گهوره له هاوړپـیانیـهوه زۆر نهـریت و پهـوشت و چهـمکان وهردهـگری، هـهـروا کارـیگـهـری هاوړپـی لهـسـهـر شـادهـمیزاد له قۆناغی مندالیهوه زیاد دهکات، له بهر شهو زۆر گرنگه به پـیـی توانا هاوړپـی چاک بۆ مندال ههلبژیږی.

دهربارهی شه مه نیمام غه زالی دهلی: (مندال قه دهغه بکریته له قسهی پوچ و ناشیرین و له نه فرهت (لعنة) و جنیودان و تیکه له بونی شهوانی شتیك له مانه ی له سهـر زمان دیتـه دهـر، چونـکه شه مه حاله که له هاوړپـی خراپه وه درده چی، بنه پـهـتی پهـروهـدهی مندالانیـش؛ پاراستنیـانه له هاوړپـی خراپ).

رهنگه مړۆف نه ریت و په وشت و چه مکه کان له هاوړپـیکانی زیاتر وه ریکری وه که له دایک و باوک وه ریکری.

پیغه مبه ریش ﷺ فرمویه تی: ((الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنِ يُخَالِلُ: مړۆف له سهـر نایینی هاوړپـییه که یه تی، جا هه ریه کیك له تیه با سهـرنج

۱ الرسول العربي المربي، ص ۳۰۵-۳۰۶.

۲ إحياء علوم الدين ج ۳/ ۷۳.

قورناني پيرۆز وريايى داوه له شوينه واري گه وري هاورى له گۆرپنى
پنگى ژيانى ناده ميزاد و له به خته وهرى و به دبه ختيڊا.

خوای گه وري ده فهرموى: ﴿فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۖ﴾
﴿قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۖ﴾ ﴿يَقُولُ أَأُنْكَ لَمِنَ الْمُصْدِقِينَ ۖ﴾
﴿أَوَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظْمًا أَأَنَّا لَمَدِينُونَ ۖ﴾ ﴿قَالَ هَلْ أُنْتُمْ ۖ﴾
﴿مُطَّلِعُونَ ۖ﴾ ﴿فَاطْلَعَ قَرَأَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ۖ﴾ ﴿قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كِدْتُ ۖ﴾
﴿لِلرَّدِينِ ۖ﴾ ﴿وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۖ﴾ بۆ وتويۆژ پويان
ده كه نه يه كترى، يه كى لهو ناوه دا نيۆژى: نه من هه مده ميكم هه بو، لى
ده پرسيم: تۆش له وانى كه باوه ريان به خوا ههيه؟ ناخۆ نه گهر نيتمه مردين،
بوينه ناخ و چهند ههستى يهك، ههري حيسابان ليده كيشتن؟ پرسى: ناخۆ ههچ
ناگايه كيتان لى ههيه؟ نه وسا خۆشى چاوى گيڙا، له دور جهه نه مده ديتى،
گوته به خوا ههري وهخت بو له بهينم بهري. نه گهر چاكه ي پهروه رنده ي من
نه بوايه، نيستا منيش و تپاي تۆ بوم. ﴿الصفات: ٥٠-٥٧.

ههروه ها ده فهرموى: ﴿وَيَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي ۖ﴾
﴿اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۖ﴾ ﴿يَوَيْلَ لِي لَيْتَنِي لَمَّا اتَّخَذْتُ فُلَانًا خَلِيلًا ۖ﴾
﴿لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي ۖ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ ۖ﴾
خَدُولاً: لهو رۆژشدا كه ناهه قكار به دهستى خويىدا ده نوسى و نيۆژى: نه ي
كاشكايه منيش وهل پيغه مبهري چوبامه رى، نه ي غابن، خۆزى ههري گيز نه بويا
به دۆستى فلان. له پاش نه وهى كه نه م قورعانه م پى گه يشت، ههري نه منى لى

کلا کرد؛ شه‌یتان همه‌میشه مرؤ بمره‌لا ده‌کا الفرقان: ۲۷-۲۹.

پیغمبر ﷺ فرموده‌تی: ((إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَحَامِلِ الْمَسْكِ وَنَافِعِ الْكَبِيرِ، فَحَامِلُ الْمَسْكِ إِمَّا أَنْ يُخَذِّبَكَ وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِعُ الْكَبِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً: نموندی نمو که‌سوی له‌گهل مرؤشی چاک داده‌نیشی و له‌گهل مرؤشی خراب داده‌نیشی وه‌کو هه‌لگری بونی میسک و فوکهری کوره‌ی ناگره، هه‌لگری بونی میسک یان پیٚت ده‌به‌خشی یان لی‌ی ده‌کری، یان بونی خو‌شی لی‌ی به‌ره‌ست ده‌کمی، فوکهری کوره‌ی ناگریش: یان جله‌ک‌ت ده‌سوتیتنی یان بونی ناخو‌شی لی‌ی به‌ره‌ست ده‌کمی.))

له‌ وت‌هی به‌نرخ‌شیه‌وه‌ گوتراوه: په‌روه‌رده‌کاران چوارن: ماموستا، په‌رتوک،

هاوړی، روژگار.

پیوسته له‌سهر شو باوک‌هی ده‌یه‌وی مندا‌له‌ک‌هی چاک بی، هاوړیکانی کوره‌ک‌هی بناسی نه‌مه‌ش به‌وه‌ ده‌بیٚت، که له قوتا‌بخانه‌ک‌هی سهردانی بکات، یان هاوړیکانی بۆ ماله‌ک‌هی بانگ بکات و پی‌یان ناشنا بیٚت، باشتریش وایه باوک هه‌ول بدات سهردانی سهرپه‌رشتیاری هاوړی‌پانی کوره‌ک‌هی بکات له ماله‌کانیان و ناشنا بیٚت به‌و که‌ش و ژینگه‌یه‌ی تپیدا پیگه‌یشتون.

هه‌روه‌ها له‌سهر باوک‌ه کوره‌ک‌هی له‌گهل خو‌ی بباته مالی هاوړیکانی، تاوه‌کو ناشنا بیٚت به کوره‌کانیان و هاوړی‌په‌تیا له‌گهل ببه‌ستیت.

گه‌ر باوک نه‌یتوانی که‌شیک‌ی پاک و چاک له هاوړی‌پان بۆ مندا‌له‌کانی ساز بکات، نه‌وا کوره‌که خو‌ی کۆمه‌لنیک هاوړی بۆ خو‌ی داده‌نی، باوکیش نازانی‌شو ژینگه‌یه‌چی‌په که‌نم هاوړی‌په‌تیه‌ی تپدا گه‌شه ده‌کات.

گرنگه ناگاداری بده‌ین به‌رؤ‌لی گه‌وره‌ی مزگه‌وت له‌ دروست کردن‌ی هاوړی‌په‌تی چاک، نه‌ویش له‌میان‌ی ناماده‌بونی کوړ له نویژی به‌کۆمه‌ل و چونی

^۱ أخرجه البخاري برقم (۵۲۱۴).

بۆ زنجیره‌کانی زانست و له‌بهرکردنی قورئان، به‌مه‌ش منداڵ ورده ورده ده‌چیتته ناو کۆمه‌ڵی هاوپی‌ی چاک، نه‌وانه‌ی هاوکاریان ده‌که‌ن له‌سه‌ر فه‌رمانبه‌ری خ‌وای گه‌وره و چاک کردنی په‌ه‌شتی.

له‌و کاره‌ گرنگانه‌ی که پێویسته‌ دایک و باوک ره‌چاوی بکه‌ن نه‌وه‌یه، که که‌س و کاری منداڵان له‌به‌رده‌م هاوپی‌کانیان ریزیان بگرن، هه‌روه‌ها ریزی هاوپی‌کانیان بگرن و ریزیان بگرن گه‌ر چاکه‌یان لی به‌دی کردن، چونکه‌ نه‌مه‌ په‌یه‌ه‌ندی نیتوانیان و نیتوان منداڵه‌کانیان و هاوپی‌ی منداڵه‌کانیان به‌هێژ و پته‌و ده‌کات.

با دایک و باوک ناگادارین له‌ چونی منداڵه‌کانیان بۆ مائی نه‌و هاوپی‌یانیه‌ی، که دایک و باوک هێشتا ناشنا نه‌بونه به‌ که‌س و کاریان و حالێ مایان.

نوستنی منداڵ و وانه‌کردنی له‌ده‌ره‌وه‌ی مایدا:

زۆر له‌ منداڵان هه‌ز به‌ وانه‌کردن له‌گه‌ڵ هاوپی‌کانیان له‌ مایاندا یان له‌ مائی هاوپی‌کانیاندا ده‌که‌ن، جا وێرای سودی شه‌م چه‌شنه‌ وانه‌ کردنه، شه‌وا پێویستی به‌ ناگاداری هه‌یه، که پێ نه‌دری به‌مانه‌وه‌ی منداڵان له‌ ده‌ره‌وه‌ی مایاندا، جا مانه‌وه‌که‌ له‌ مائی هاوپی‌کانیان بیت، یان مائی خه‌مه‌کانیان بیت، مه‌گه‌ر له‌ حاله‌تی زۆر پێویست دا بیت وه‌ک سه‌فه‌رکردنی دایک و باوک، نه‌توانینی مانه‌وه‌ی منداڵان له‌ مایدا به‌بێ که‌س و کاریان. مانه‌وه‌شیان ده‌بی له‌ لای نه‌و که‌سانه‌ بیت، که متمانه‌ به‌ په‌ه‌شتیان و په‌ه‌شتی خێزانیان ده‌کری.

شیتکی زۆر به‌سوده‌ بۆ کوڕ و خێزان، که کوڕه‌که‌ به‌ر له‌ ده‌رچونی ناگاداری دایک و باوکی بکات له‌ جوڵه‌ و هه‌لس و که‌وتی له‌ ده‌ره‌وه‌ی مائی، هه‌روا هه‌والی شوینی چونه‌ ده‌ره‌وه‌یان پێ بلی.

جا گه‌ر ناچاربو ده‌ربه‌چی هه‌ر ده‌بی ناگاداری خێزانی به‌م ده‌چونه‌ بکات، چونکه‌ شه‌م کاره‌ وا له‌ منداڵ ده‌کات، که هه‌ست به‌وه‌ بکات له‌ لایه‌ن دایک و

باوکیه وه چاودتیره. نهمهش شوینه واریکه دهرونی گه وره ی هدیه له ساغی و دروستی ره فتار و ره وشتیدا.

پتویسته له سهه دایک و باوک پهیره و (منهج) یکی مام ناوهندی له نیوان توندی و نهرمی دابنیش له نازادی دان به مندا ل بۆ چونه ده ره وه ی له گهل هاوړیکانیدا، چونکه زور توندی نواندن و بهرته سک کردنه وه ده بیته مایه ی له ده ست رویشتنی مندا ل له ژیر پکیفی دایک و باوکی و یاخی بون لی یان. ههروه ها نهرمی نواندن له مه دا مندا ل توشی خراپه کاری ده کات، که واته باشتیرین کاروباریش مام ناوه ندیه.

پله پلهیی له پەروردهدا

پله پلهیی له گۆزینی په وشت و وه گرگرتنی چه مکه کان ریښیر (مبدأ) ټکی پەروردهیی و فیژکردن ټکی زور گرنگه له مامه له کردن له گهل گه وره و منډال به یه کسانۍ.

نیسلام له زور کاروباره کاندای پیره وی ریښیری پله پلهیی له یاسادانانی کړدوه وهک: قه ده غه کردنی مهی، پیویست کردنی نویژ و روژو و زه کات و شتی تریش، شه و ش مانای شهویه پله پلهیی ریښیری بڼه رته نیسلامیه.

پله پلهیی له پەروردهی منډالدا، شوینه واری گه وره هیه له یاریده دانی بو لابر دنی به ربه سستی دهرونی شه کارانه ی لی داواکراوه و راهیتانی له سر به جی هیتانی.

خوای گه وره ش وریایی داوه به پیویستیه تی پیره وکردنی شه ریگه یه له مامه له کردن له گهل منډال و ړیک کردنی په فتاره کانی، شه مهش له نایه تی مولهت وهرگرتن (استندان) دا هاتوه وهک ده فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِيَسْتَقْدِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ أَيْمَنُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ مِّن قَبْلِ صَلَوةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِّنَ الظَّهْرِ وَمِن بَعْدِ صَلَوةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْرَاتٍ لَّكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَهُنَّ طَوَافُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ شهی گهل خاوهن باوه ران! با شه وانه ی خولام و که نیزی نیوهن، شه که سانهش له نیوه که بلوق نه بون، سی جار نیزنو لی بخوازن: له پیش نویژی به یانی دا و نیوه رویان، کاتی شه کان داده نیتن و له پاش نویژی خه و تنانیش؛ که شه سی کاته و هختی ته نیایی نیویه. له پاش

ئەو، نە بۆ ئىتوھ قەيدى دەگا، نە بۆ ئەوان، كە بە دەور و بەرتاندا بىن؛ ئىتوھ
پىكەوھ تىكەلن. ئا بەم جۆرە خودا نىشانەكانى خۆى بۆ ئىتوھ ئاشكرا دەگا.
خودا زانای لەكارزانە النور: ۵۸-۵۹.

جا سەرەراي ئەو، كە منداڵ بەر لە بلوغ بونی بەبى مۆلەتى چوئە ژورەوھ
بۆ لای دايك و باوكى قەدەغە نىيە، مەگەر دلتيا بن لەو، كە دىيەو
تەماشايان بكات كە لە حالەتى پوتى دان، ئەوا خوای گەورە مۆلەتى چوئە
ژورەوھى تەنها لە سى كاتدا دانا كە برىتىيە لە: بەر لە نوێژى بەياني، دواى
نيوهرۆ، دواى عيشا.

هەر چەندە ئەم كاتانە لای دايك و باوك كاتى پشو و حەسانەوھە، هەروا
كاتەكانى تروش هيج جياوازي نىيە بۆ پىويستىيەتى داواكردنى مۆلەتى هاتنە
ژورەوھ، مەبەستىش لەمە پراھىنانى منداڵە لەسەر مۆلەت وەرگرتن، ئەمەش بۆ
ئەوھە تاوھكو منداڵ دواى بلوغ بونی سەرسام نەبى و لى نەبىتە ئاكاو، كاتى
رێگرى دەكرى لە چوئە لای دايك و باوكى، مەگەر بە ئيزن بى، لەھەر كاتىك
كە حەز بكات بچىتە لايان.

جا ئەم نمونەيەى پەرورەدەكردن بە پەلەپەلەيى: ئەو مانا قول و شوێنەوارە
گەورەمان بۆ بەديار دەخات، كە بەرەغامى پەپرەوئى ئەم بەرنامەيە دەبىت لە
پەرورەدەدا.

هەروەھا لە نمونەى ئەمە ئەوھە، كە پىغەمبەر ﷺ فەرمانى كردوھ
بەپراھىنانى منداڵ لەسەر نوێژ كردن، با لەسەريشى پىويست نەبى، با نەشتوانى
لە ھەمو كاتەكان بەجىي بەيى، ئەمەش بۆ ئەوھە تاوھكو پابەند بى بە
بەجىيەنانى، بەر لەو كاتەى پىويست دەبى، ئەو كاتەش هيج زەحمەتێك لە
نوێژكردن نابىنى و هيج نوێژێك لە دەست نادات.

پىغەمبەرى خوا ﷺ دەربارەى نوێژكردنى منداڵ دەفەرموى: ((إِذَا عَرَفَ
الْوَلَدُ يَمِينَهُ مِنْ شِمَالِهِ فَأَمَرَهُ بِالصَّلَاةِ: گەر منداڵ پاست و چەپى زانى، ئەوا

فرمانی نویژی پی بکه))

ئەوێ زانراویشە ئەوێ، کە منداڵ بەزۆری لە پیش تەمەنی پێنج سالی راست و چەپی خۆی دەزانێ، نویژی لەسەر پتۆیست نابێ، مەگەر دواى تەمەنی پازدە سالی.

لەبەر ئەوە پتۆیستە لەسەر پەرورەدیاران لە مامەڵە کردن لە گەڵ منداڵ دا، لە چاندنی بەهای پەرورەدیی بۆ منداڵان؛ خۆیان بە شارامی و خۆراگری پراژێننەوه، هەروا لەسەریانە چاک بزائن بۆ ئەوێ منداڵ ئەو بەها پەرورەدییان لێ وەرگرێ کە ئاراستەیان دەکەن؛ پتۆیستە بە شێوەیەکی سادە و ئاسان ئاراستەیان بکەن، بۆ هۆشیاریشی هەر لە سەرەتای سەڵەکانی یەکەمی یەو بە پەلەپەلی پێی ئەنجام بدەن، بەمەش باشتەین بەرەنجامی پەرورەدیی دەستە بەر دەکەن.

ناراسته‌ی راسته‌وخۆ

شیوازی ناراسته‌کردنی راسته‌وخۆ؛ ناسانترین و زۆرترین و بلاوه‌ترین شیوازی په‌روه‌ده‌یییه، که شیوازیکی ته‌قلیدی و ناسراوه له‌لای زۆرینه‌ی خه‌لکدا، به‌لام له‌گه‌ل شه‌وه‌ش دا نازانن چۆن ناراسته‌ی راسته‌وخۆ، بکه‌ن له‌ ده‌رونی ناراسته‌ کراودا کاریگه‌ری زۆری هه‌بی.

خوای گه‌وره له‌ قورتانی‌پیرۆزدا، ده‌رباره‌ی ناراسته‌ی راسته‌وخۆ، شه‌ویش له‌ ڕیگه‌ی نامۆزگاری و راسپارده‌یه‌وه زۆر نمونه ده‌هێتته‌وه.

بۆ نمونه خوای گه‌وره له‌سه‌ر زمانی لوقمان (عليه السلام) که کۆره‌که‌ی په‌روه‌زده ده‌کات و نامۆزگاری ده‌کات ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنَىٰ لَا تَشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾: کاتیک لوقمان نامۆزگاری کۆره‌که‌ی ده‌کرد و گوئی: کۆره‌که‌م هاوه‌ل بۆ خوا په‌یدا مه‌که، چونکه هاوه‌ل په‌یداکردن بۆ خوا سته‌میکی گه‌وره‌یه. لقمان: ۱۳.

﴿يَبْنَىٰ إِنَّهَا إِن تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ﴾ ﴿يَبْنَىٰ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ﴾ ﴿وَلَا تُضَعِزْ حُدُوكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ﴾ ﴿وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْظُمْضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾: کۆره‌که‌م بینگومان بزانه نه‌گه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی چاک یان کرده‌وه‌یه‌کی خراب به‌قه‌د سه‌نگی دانه خه‌رداره‌یی بی و شه‌و دانه خه‌رداره له‌ناو به‌زدیکدابی، یان له‌ ناسمانا بی، یان له‌ زه‌ویدا؛ خوای گه‌وره ناماده‌ی ده‌کا و موخاسه‌به‌ی له‌سه‌ر ده‌کات، به‌راستی خوا به‌لوتفه

و هیچ شتی ریگهی ئیدراک و زانینی ناگری، (خبر)ه و ناگاداره له زۆر و کهم.
 کورپه کهم نوێژه کهت به باشی به جی بهیته و چاودێری شاداب و ئهزکان و کات و
 شوینی بکه و ههر چاکهیهك پێش چلوت کهوت فهرمانی به کردنی بده و ههر
 کار و کردهوهیهکی نارهوا و خراپ ناگادار بوی لی ئی نههی و قهدهغه ی لی بکه..
 گهر توشی به لا و ناخوشیهك بوی ئارامی له سهر بگره چونکه ئهمه له وره
 بهرزیهوهیه، ههرگیز له بهر فیز و لوت بهرز ی روی خۆت له خهلك
 ههلمهچهرخینه، به لهغه ی له خۆبایی بونهوه به سهر زهویدا مهرۆ، چونکه خوای
 گهروه مهرۆفی به فیزی خۆش ناوی، نه گهر بز ئیش و کاری خۆت ریگهت بری،
 میانه برۆ به پێیدا، نه نهوهنده په له بکه که جوانی پوخسارت برۆ و نه نهوهندهش
 سست برۆ، که وه کو ناساغ و دو دل ده رکهوی، له کاتی قسه کردندا دهنگی خۆت
 نزم بکهروه و زیاد له نه ندازه ی پتویستی هاوده مه کهت ههلمه بره، چونکه
 ناخۆشترین دهنگ دهنگی زهری کهره و زۆریه ی ناسازییه که ی له بهر هیزی
 ئاوازه کهیهتی. (لقمان: ۱۶-۱۹).

له سوننهتی پتغمه مبهردا ﷺ فهرموده ی زۆر هاتوه، که پتغمه مبهرد ﷺ
 به راسته وخۆی نامۆزگاری مندالانی کردوه.

لهوانه وهك که به نه نه سی فهرموده: "کورپه کهم! گهر توانیت بهیانی و ئیواره
 بکه یتهوه و له دلت دا گری و کینهت بهرامبهرد هیچ که سیك نه بیته، نهوا ئاوا
 بکه، کورپه کهم ئهمه ریوشوینی منه، ههر که سیکیش ریوشوینی من زیتدو
 بکاتهوه، منی زیندو کردۆتهوه، ههر که سیکیش من زیندو بکاتهوه نهوا له
 به ههشت له گهل منه".^۱

جا لیته دا ئهرکی دایک و باوکه که ههل بقۆزنهوه و نهوا نامۆزگاریانه
 پێشکەش به منداله کانیا بکهن، که مانای جوان له خۆ ده گری، ئهمهش ئهریت
 و کاری پیشینه ی چاک بوه له گهل منداله کانیا.

^۱ أخرجه الترمذي برقم (۲۶۰۲).

پەرتوكانەى ئىسلامى لە پەرتوكەكانى مېژو وئەدەب دا؛ چەندەها
نامۆزگارى باوكان بۆ مندالەكانيانى كۆ كۆدۆتەو، كە تېيىدا كورتەى
ئەزمونەكانيان و فېربونيان لە ھەلوئىستە جياجياكانى ژيانيان، پېشكەش
دەكەن، ئەمەش چەند غونەيەكە:

ئىمام عدلى كۆرى ئەبوتالىب عليه السلام نامۆزگارى ھەسەنى كۆرى كۆرد و گوتى:
"كۆرەكەم گۆى بېستى پېغەمبەرى خوا بوم عليه السلام دېفەرمو: ھېچ ھەژارەك نىيە،
كە لە نەزانى خراپتر بى، ھېچ سامانىكېش لە ژىرى باشتەر نىيە، ھېچ
تەنبايىيەكېش لە لەخۆ رازى بون (العجب) ناخۆشتەر نىيە، ھېچ ھاوكارىەك لە
راوئۆكردن بەتېن تر نىيە، ھېچ ژىرىيەكېش ۋەك تەدبىر نىيە، ھېچ رەچەلەك و
نازانوئۆك ۋەك رەوشت باشى نىيە، ھېچ پارىزكارىەك ۋەك قەدەغەكۆردن نىيە، ھېچ
پەرستىنەك ۋەك بىر كۆردنەو نىيە، ھېچ ئىمانىنەك ۋەك شەرم نىيە، سەرى ئىمانىش
ئارام گرتنە، دەردى قسەكۆردن درۆكۆردنە، دەردى زانست لەبىر كۆردنە، دەردى نەرم
و ئىيانى گىتلىيە، دەردى پەرستەن كەمتەر خەمىيە، دەردى نازايەتتى سەتم كۆردنە،
دەردى لى بۆردەيى مەنەت كۆردنە، دەردى جوانى خۆ بەزل زانىنە و دەردى
رەچەلەك شانازى كۆردنە"، پاشان ئىمام عدلى گوتى: كۆرەكەم ھەر پىياوئۆك
دەبىنى ھەرگىز بەسوكى تەماشاي مەكە، گەر لە خۆت گەورەتر بو ۋەك باوكتى
دەبىنى، گەر ۋەك خۆت بو ۋەك براى خۆتى دەبىنى، گەر لە خۆت بچوكتەر بو وای
دەبىنى كۆرتە).

موغازى كۆرى جەبەل عليه السلام نامۆزگارى كۆرەكەى دەكۆرد و دەيگوت:
(كۆرەكەم گەر نوئۆت كۆرد نوئۆزى مالتاۋايى بكە، چونكە نازانى جارىكى تر بۆى
دەگەرىيەو، كۆرەكەم بزانە بپوادار لە نىوان دو چاكە دەمرى، چاكەيەك بە
پېشى داوۋە و چاكەيەك دواى خستو، تۆ لەگەل قەومىك دادەنىشى قسە دەكەن،
جا گەر بىنيت بى ئاگابون چەند جارىك ھەز و ئارەزوت بىيە بۆ لای خواى گەورە

و لى پياړتوبه^۱.

طاوسى كورې كهيسانى يه مهنى ناموزنگارى كورپه كهي ده كړد و ده يگوت:
(كورپه كم، هاوېلى خاوهن ژيره كان بكه، گهر له وانېش نه بې بهوان دهناسري،
هاورپه يه تنى نه زانان مه كه، گهر له وانېش نه بې بهوان دهناسري، بزانه بو هم مو
شتيك مده بېستى خوى هديه، مده بېستى مروفتيش؛ ژير باشيه تنى)^۲.

^۱ هكدا تكلم الاولياء و الصالحون ج ۱/۳۰.

^۲ هكدا تكلم الاولياء و الصالحون ج ۱/۱۰۱.

هاندان و ترساندن

سروشستی کاریگه‌ریی له‌سه‌ر ده‌رونی مرۆڤ، له مرۆڤنیکه‌وه بۆ مرۆڤنیکسی تر جیاوازی هه‌یه، له‌هه‌مان که‌شیش جیاوازی هه‌یه له کاتی‌که‌وه بۆ کاتی‌کی تر، هه‌ندی ده‌رون به هاندان و نه‌رمی و خۆشه‌ویست کردن پێک ده‌بێ، جا گه‌ر ترساندن له‌گه‌ڵ به‌کاربه‌یتری نه‌وا لی هه‌ڵدێن و به‌زه‌حمه‌ت کاریگه‌ریان له‌سه‌ر ده‌کری.

به‌هه‌مان شتیه هه‌ندی که‌س به ترساندن و سزادان رێک ده‌بن، گه‌ر هانیان بدری، نه‌وا له به‌جی هینانی نه‌رکه‌کانیان ئاسانکاری ده‌نویسن و ئامۆژگاری کاریان تیناکات. که‌سی واش هه‌یه پتویستی به هه‌ردو چه‌شن هه‌یه، جاریک به ئاره‌زودان و جاریک به ترساندن.

قورئانی پیرۆز له زۆر جێگه‌دا هه‌ردو شتیوازی پێکه‌وه به‌کار هیناوه، جا باسی ره‌زامه‌ندی هه‌میشه‌یی کردوه، که بۆ چاکه‌کاران دانراوه، باسی ئازاری به‌ئیشی کردوه، که بۆیاخی بوان و تاوانباران دانراوه.

بۆ وینه‌ خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝ وَإِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝﴾ چاکه‌کاران له نعیمة‌ دان، فاسق و خراپه‌کاران له دۆزه‌خ دان. ﴿الانفطار: ۱۳-۱۴﴾.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ۝ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ۝﴾ هه‌رکه‌سیک به‌قه‌د گه‌ردیله‌ک چاکه‌ بکات ده‌بیینیته‌وه، هه‌ر که‌سی‌کیش به‌قه‌د گه‌ردیله‌یه‌ک خراپه‌ بکات ده‌بیینیته‌وه. ﴿الزلزلة: ۷-۸﴾.

جا په‌روه‌ردیاری سه‌رکه‌وتوو خۆی له‌م دو وه‌سیله‌یه‌ ناکات، هه‌تا باشت‌ترین به‌ره‌نجامی په‌روه‌رده‌یی به‌ده‌ست دێتی.

جوړاو جوړی هاندان:

ناره زودان چمند جوړتیکي همدیه، که همر روانینی له به چاکه دانان و ثیعبابه وه دهست پی ده کات تا وتی شیرین و هاندەر، تا دیاری ره مزی ساده، تا پاداشتی گه وره.

نهم هاندانهش به جیاوازی نهو کارهی، که مندال پی هه لدهستی و به جیاوازی ته مهنه کی جیاوازی ده پی.

بۆ وینه مندالی بچوک هه لقومیك یان چو کلیتیکي له لا باشتره له گشت جوړی پاداشته کان.

مندال له ته مهنی خو ناسیدا پاداشتی مادی به لاهه باشتره. کاتیک مندال ده گاته ته مهنی پینگه یشت (بلوغ)؛ نهوا پاداشتی مهنه موی کاریگری زوړی ده بیت له سمر دهرونیدا.

زور گرنگه مندال هو پاداشته کی بزانی، تاوه کو نهو چه مکه دروست و رهفتاره راسته له دهرونیدا بچه سپی و، سورپی له سمر دوباره کړنه موی له رهفتاریدا.

پتویسته هو شیاری بدری له سمر غه موی دایک و باوک به لینی پاداشت به مندال نه دن، کاتی ناتوان پاداشته کی پی بدن، یان به لینی پاداشتی پی بدن و پاشان پیچه وانه به لینه که رهفتار بکه و به جی نه هیتن، چونکه نهم رهفتاره وا له مندال ده کات جاری کی تر له پاداشتی کی تر دا متمانه به به لینی دایک و باوکی نه کات، که نه وهش ده بیت پوچ کړنه وه و نه هیشتنی شوینه واری خوازاو له پرؤسمی هانداندا.

هه روه ها زور گرنگه دایک و باوک له بری پاداشتی کاریکی بچوکی مندال پاداشتی کی گه وره پی نه به خشن، به لکه پتویسته پاداشت و دیاری له گه له قهباره و شوینه واری نهو کارهی بگوخی که پی هه لساوه.

لە دیاری و پاداشت دا، کە پێشکەش بە منداڵ دەکەری، گەنگە جۆراوجۆر
بێت و بەبەردەوامی یەک جۆر نەبێت، چونکە وا لە منداڵ دەکات لەم دیاریە
دوبارە بوانەدا بێزار بێت.

پێغەمبەر ﷺ وریایی داوێ بە شوێنەواری گەورە دیاری لە دەرونی مەزۆف
دا و لە زیادکردنی خۆشەویستی دا، کە فەرموویەتی: ((كَلِّدُوا نَحْلًا بَوًّا: ديارى
بەيە كترى بدەن، لە لای یەكترى خۆشەویست دەبن.))

پێغەمبەرى خوا ﷺ سوربوو لەسەر پێشکەش کردنى ديارى بەتايبەتى بۆ
مندالان، تاوەکو بە ھۆیەو خۆشى و شادی بختە ناو دلایان و خۆشەویستى
نەوانیش بۆ ئەو زیاد بێ، کە وایان لى بکات نامۆژگارى و رێنمایى یەکانى زۆر
چاک و ەریگرن.

لە ئەبو ھورەیرە ھە ﷺ گێڕاوەتەوێ کەوا پێغەمبەرى خوا ﷺ لەو کاتەى
بەرى میوێ و دانەوێلە پێدەگەیشت دەھات و دەیفەرموو: "خوايە بەرەكەت
بھايوێ مەدينە کەمان و بەروبووم و کێشان و پێوانان، بەرەكەت لەگەڵ بەرەكەت
بێ، پاشان دەيبەخشى بەبچوکترین منداڵ کە لەوى نامادە دەبوو".^۱

لە ئیسحاقى کورپى یەحیای کورپى طەلحە ﷺ گێڕاوەتەوێ، کە گوتیبەتى:
(لە مەزگەوت لەگەڵ عیسای کورپى طەلحەى مامم بوم ﷺ، سانبى کورپى یەزید
ھاتە زۆرەوێ ﷺ و منى نارە لای و گوتى: بڕۆ لای ئەم بیاوێ گەورەى و پى
بلى: عیسای کورپى طەلحەى مامم دەلى: ئایا پێغەمبەرى خوات بینوێ ﷺ؟
ئەویش گوتى: بەلى، پێغەمبەرى خوام بینوێ ﷺ، من و چەند کورپژگەيەك کە
لەگەڵم بون چوینە خزمەتى، بینیمان خورماى لە سینیک دەخوارد،
ھاوێلەکانیش لە لای بون، جا چنگێکى بۆمان ھەلگرت و پێیداین و دەستى

^۱ أخرجه مالك في الموطأ برقم (۱۸۹۶).

^۲ أخرجه مسلم برقم (۱۳۷۳).

به سهر سهرماندا هیتنا) ^۱

له خاتو عائیشموه (ره زای خواى لی بی) گوتویه تی: چەند دیاریهك له لایه ن نه جاشی یه وه هاتبو، نه نگوستیله یه کی حه به شی تێدابو، جا پێغه مبه ری خوا ﷺ به بی بایه خیه وه به داریك یان به هه ندی له په نه كانی هه لی گرت، پاشان بانگی ئومامه ی كچی نه بی عاضی كرد، كه كچی زهینه بی كچی پێغه مبه ر بوو، فەرمو ی: "كچه كه م به مه خۆتی پی پراژینه وه" ^۲

زاناكانی مسولمانان دهركیان به گزنگی هاندانی مندا لان كرده له سهر پاكخویی و پهروه ده كردن دا، ناگاداریشیان لی داوه.

بو وینه ئیمام غه زالی گوتویه تی: (مندا ل هه ر په وشتیکی جوان و کاریکی باشی لی به ده ركه وت، پێویسته له سهر نه مه به و شته خه لات بکری و پا داشتی له سهری بدریتی، كه پی ی شاد ده بی، له ناو خه لکیش ستایش بکری) ^۳

نه وه ی ده راره ی پا داشت و دیاری ده گێرد رتیه وه و شوینه واری له سهر پهروه ده و فیتر کردن هه به، نه وه یه كه له دێرینه وه هه ندی ده وله مه ندی چا كه کاری شاری دیمه شق نوکی سورکراوه ی به شه کراویان وه قف کردبوو، تا وه کو له قوتا بجان هان پیشکەش به مندا لان بکریت بو هاندانیان له سهر فیرون و به نه ده دب بون.

جوړاو جوړی ترساندن:

به هه مان شیوه ترساندن چەند شیوازیکی هه یه، كه له روانینیکی دل ره قیانه و سه ركۆنه كهر ده ست پی ده كات، تا هه ره شه كردن به بی په ش كردن له یاری و موچه، یان گه شت و پیاپه كردن، تا لێدان و ترساندن به سزادانی خوا ی گه و به و

^۱ أخرجه المصنف في مجمع الزوائد ج ۱۸/۵.

^۲ أخرجه أبوداود برقم (۴۲۳۵).

^۳ إحياء علوم الدين ج ۷۳/۳.

توره بون لی.

نهمهش به جیاوازی نه فسیب و خیرا وه لām دانه وهی جیاوازی همیه،
چونکه نهو مندالهی به سهر کۆنه کردن ژیر ده بی پتویست به بی به شی کردنی
ناکات، نهو مندالهی به بی به شی کردن ژیر ده بی پتویست به به کارهیتانی
لیدانی ناکات، نهمهش شتیکی گرنگه پتویستی به وریابونه.

همروه ها لهو کارانهی پتویسته وریابن لی بریتین له:

- توندی سزا که بگوئی له گهل نهو کارهی مندال که نه بخامی داوه.

- له گهل همو کرده وهیه کی مندال، بچوک یان گهوره سزا دوباره نه بیته وه،
به لکه کرده وه کان همو کۆبکریته وه، نینجا یه کجار له سهری سزا بدری.
- مندال به ته وای هوی سزادانه کی بزانی، تاوه کو نهم هوی له بیر و
هوشیدا به سزادانه که بیه ستری.

نهو هی په یوه نداره به هاندان و ترساندن، ده کری لهم خالانهی خواره وه کورت
بکهینه وه:

۱- پتویسته سزادان و هاندان له گهل ته مهنی مندالی سزادراو بگوئی،
چونکه نه گوجانی سزادان و هاندان له گهل ته مهنی مندال، رهنگه بیته کۆسپ و
له مپهر له بهردهم نهو سوده خوازیاره ی له ههر دوکیان چاوه ری ده کری.

۲- سزا و پاداشته کان هممه چه شنه بیت و له سهر یه ک جور بهرده وام نه بیت.
۳- له سهر دایک و باوگه کاتیک به لئینی سزادان یان پاداشت وهرگرتن به
مندالان ده دن، پتویسته جوره کی دیاری نه کمن، بۆ نهو هی بوار بۆ هه لباردنی
سزا یان پاداشت کراوه بی.

۴- زۆر وریا بن له به جی ته هیتانی به لئین و هه ره شه کان، چونکه نهم جوره
ره فتاره ده بیته مایه ی گوئی نه دانی مندال به به لئین و هه ره شه کانی جاری
داهاتو.

۵- پتویسته مندالان به باشی بزائن بۆچی سزا ده درین و بۆچی خه لات

۶- له پاداشت دانه‌وه و سزادانی مادی و به‌ره‌ه‌ست دا، پتویسته پله‌پله‌یی له مامه‌له کردن له‌گه‌ل منداڵان به‌کاربښي بۆ پاداشت دانه‌وه و سزادانی مه‌عنه‌وی له مامه‌له کردن له‌گه‌ل منداڵانی ته‌مه‌ن گه‌وره‌تر.

۷- له حاله‌تی توپه‌بوندا پتویسته له‌سه‌ر دایک و باوک خۆیان له سزادان دور بگرن، چونکه سزادان له‌و کاته‌دا ده‌گۆژی بۆ تۆله سه‌ندنه‌وه.

۸- زۆر سزا نه‌دان و خه‌لات نه‌کردن، تاوه‌کو مانا خوازیاره‌که‌ی وه‌کو خۆی بپینی.

۹- سوربون له‌سه‌ر جیاوازی نه‌کردن له نیتوان منداڵان گه‌ر نه‌و ره‌فتاره‌ی پاداشت و سزا که‌ی له‌سه‌ر ده‌دری یه‌ك شت بیت، هه‌روا سوربون له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که پاداشت دانه‌وه نه‌بیته هۆی غیبه و نیره‌یی^۱ له نیتوان منداڵاندا.

۱۰- وریایی زۆر له‌وه‌ی، که نزا له منداڵان بکړی، یان بیژه (لفظی) بریندار که‌ر وه‌ك نامرازیکی سزادان به‌کاربه‌یتړی.

لیدانی منداڵ و جیاپای په‌روه‌ردیاران:

زۆریه‌ی زاناکان پای جیاوازیان هه‌یه له‌به‌کاره‌یتانی نامرازی لیدان له ته‌می کردن و سزادانی منداڵ دا، که له نیتوان پشتگیری کردن و پشتگیری نه‌کردن دایه. زۆریه‌ی زاناکانی په‌روه‌رده‌ی پوژ ناواییه‌کان شتوازی لیدانیان په‌تک‌کردنه‌وه له په‌روه‌رده‌دا و قه‌ده‌غه‌ی به‌کاره‌یتانیان کردوه، شه‌م بیژکانه‌ش بۆ ولاتیان مسوولمانان گوێزایه‌وه و له‌نیوه‌ندی فێرخوازان و پوژشبیان بلاویه‌وه و دیدیان بۆ به‌کاره‌یتانی لیدان نه‌وه‌بو، که‌وا شتوازیکی په‌روه‌رده‌یی درپندانه و دواکه‌وتویی، پاشان هینده‌ی پێ نه‌چو زاناکانی پوژشاوا بانگه‌شه‌ی چه‌وتی بیردۆزه‌که‌ی پیتشویان ده‌کرد و داوای گه‌رانه‌وه‌ی به‌کاره‌یتانی لیدانیان ده‌کرد

^۱ نیره‌یی: جه‌ودی.

وهك شيوازيكي پەروەردەیی، كه له كاتی سەر نه كه وتویی شیوازه كانی تر په نای بۆ
دەبردی.

(سبوك) ی پەروەردیاری ئەمریکی دەلی: (له كتیبه كه مەدا كه پازده جار چاپ
كراوه تهوه؛ هروڤم گومرا كرد بهوهی، كه بپیری لایردنی سزادانم تیدا دابو، بهلام
نیستا بۆم دەر كهوت، له پەروەردەیی مندال دا هەر دەبی سزادان هەبی).^۱
دكتور دوشی - زانای نه خو شیه دەر ونیه كان - دەلی: (سزاندانی مندال له
هەرچی كاریك دهیكات؛ شیوازیکی هەلهیه له پەروەردەها، هەندی جار هەر
دەبی تۆلهی جهستهیی به كاریهتیری، بهلام به هاوسەنگی و مام ناوه ندیتی).^۲
دكتور بنجامین سبوك دەلی: (لیدانی مندالان بۆ پەروەردە كردنیان شتیکی
پتویسته، نهوهی كه مندال تیکه دهات نهوهیه، كه هەله بكات و پاشان لی
نه دهین، بهلكه به وشهیه کی رهق یان روانینیکی دل رهقانه وازینین). پاشان
بپیار دهات كه حالی زۆر له لاوان و پیاوانی تۆژیوه تهوه و بۆی دەر كهوته كه:
(باشترین رهوشتیان نهوهبو كه له كاتی مندالیدا هەلهی ده كرد، باوكی له لیدانی
ته مبهلی نه ده كرد، خراپترین رهوشتیان و لاوازترین كه سایه تیان نهوه بو، كه
له سالانی یه كه مبهوه له لیدانی دایك و باوكی پارێزراو بو).^۳
پیشتر زانیانی مسولمانان دوپاتی پتویستهتی لیدانیان كردۆتهوه بۆ رێك و
پێك كردنی و راست كردنهوهی رهفتاره كان.

وهك وتهی نیین خه لدون دەلی: (سزادانی جهستهیی دوا رینگهیه، كه
پەروەردیار په نای بۆ ده بات دوا ی بی سود بونی گشت رینگا كانی تر).
نیمام غه زالی دەر به رهی چۆنیه تی مامه له كردن له گه له هەله كانی مندال دەلی:
(گەر له هەندی حاله تدا جاریك پیچه وانە ی نه مه ی ده كرد، پتویسته خۆی لی بی

^۱ دور البیت فی تربیه الطفل المسلم ص ۱۳۳.

^۲ دور البیت فی تربیه الطفل المسلم ص ۱۳۳.

^۳ مع الله - دراسات فی الدعوة و الدعاة ص ۲۸۹. نقلا عن مجلة المعلم العربي، عدد نيسان ۱۹۵۲ م.

ناگا بکری، و، پورهی لهسهر دانه مالري و ناشکرا نه کړي، واشنی بو پيشان نه دري شو وایي ته بهر نيگای که که سيکی تر ده ويري وهک شو بکات، به تاييه ت گهر منډال دايوشي و ههولي شاردنه ويدا، جا به ديار خستنی لهسهری، په ننگه زياتر بويري پي بدات و گوي به ناشکرا بونی نه دات، جا گهر شو کاته دوباره گه پايه وه سهر سهر پيچه که؛ پويسته به نه پيني سزابدری و کاره که به گه وره بگيري پيشی بگوتري؛ نه که ی جاريکی تر شم کاره دوباره بکته وه، نه گينا به کاره که ت ده زانري و له ناو خه لکی دا نابروت ده چی.

له گشت کاتيکدا زور سهر زه نشت نه کړي، چونکه به لايه وه گوي بيستی سهر زه نشت و کاری ناشيرینی به لاهه سوک ده پيت و قسه ی له دلدا سهنگی نابي، با باوک سامی قسه که ی له گه ليدا پياري زي و سهر زه نشتی نه کات، مد گهر هه ندي جار نه پيت، با دايک منډاله که ی به باوکی بترسي تي و ته ريقي بکاته وه).^۱

نوهی له وته کی نيمام غه زالی راميني؛ ورده کاری و ناسانکاری شو ده پيني، که گه وره ترين پسپوري په ورو ده ناسی نو ی لي ده سته وه ستاو ده بي، چونکه وريایی ده دات به پويستيه تي به کاره پيني پله پله یی له سزاداندا، له سوکوه بو توندي، هه روا ناگاداری ده دات به پويستيه تي پاريزگاری کردنی سام و هه بيه تي په ورو ديار له دهرونی منډالدا، نه گينا گشت شيوازه کانی په ورو ده هيج بهر نه غاميکی نابيت، گهر په ورو ديار سام و هه بيه تي خوی له دهرونی منډال له ده ست دا، هه ورو ها ناگاداری داوه به پويستيه تي هاوسهنگی له نيوان رولي دايک و باوک له کرداری په ورو ده دا.

له هه مو نه مانه گرنگتر بریتي به له خويي ناگا کردنی په ورو ديار لهو خلیسکانه ی، که منډال به سه هو و هه له لي رو ده دات و سور ده بي له سهر دايوشي شو خلیسکانه تاوه کو منډال له لای ناسان نه بي نه غامي بدات و بلاوی بکاته وه، دياره شوينه واری گه وره ی دهرونی ته مهش شاراوه نيه.

^۱ احیاء علوم الدین ج ۳/ ۷۳.

جا پیغه مبه‌ر ﷺ له‌سەر ئەم رێبیره گرنکه وریایی داوه، که به‌ر له‌ په‌نا بردن
 بۆ لێدانی منداڵ، پێویسته مامه‌ڵه‌ی پێی بکری. ئەسه‌دی کۆری وه‌داعه
 گێڕاویه‌تیوه‌، که پیاویک پێی ده‌گوترا (جوزه‌ی) هاته‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر ﷺ
 گوتی: (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا مال و منداڵم سه‌ره‌یچییم ده‌که‌ن به‌چی سزایان
 بده‌م؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمو‌ی: (چاوپۆشی بکه‌)، پاشان دوهم جار گوتیه‌وه‌، هه‌تا
 سێ جاری ئەمه‌ی گوتوه‌، پاشان پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمو‌ی: ئەگه‌ر سزات دا به‌
 ئەندازه‌ی گونا‌هه‌که‌ سزا بده‌، له‌ لێدانی ده‌م و چاو خۆت بپاریزه‌ .
 گومانی تێدا نیه‌ به‌کاره‌یتانی لێدان له‌ په‌روه‌رده‌کردن و ته‌مه‌ی کردندا،
 پرئسیپێکی ئیسلامیه‌ که بۆ زۆر کاری داناوه‌.

له‌ پێغه‌مبه‌روه‌ ﷺ چه‌ند فەرموده‌یه‌که‌ هاته‌وه‌ ده‌رباره‌ی رێدان به‌
 به‌کاره‌یتانی لێدان بۆ ته‌مه‌ی کردنی منداڵ و په‌روه‌رده‌کردنیان، له‌وانه‌:
 پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرمویه‌تی: ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَنِعٍ،
 وَأَضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرِّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ: منداڵه‌کانتان
 که له‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالیان، پێیان بلێن نوێژ بکه‌ن، گه‌ر له‌ ته‌مه‌نی (ده‌)
 سالی نه‌یان کرد لێیان ده‌ن، هه‌روا له‌و ته‌مه‌نه‌ش جێگه‌ی نوستنیان جیا
 بکه‌نه‌وه‌)).^۱

له‌ عبدالله‌ی کۆری بشر ﷺ گوتیه‌تی: دایکم هه‌تسه‌وه‌ ترییه‌کی پێدام بۆ
 خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری خوای بیه‌م، جا به‌ر له‌وه‌ی پێی بگه‌یه‌نم لێیم خوارد،
 کاتێک چومه‌ خزمه‌تی، گویمێ گرت و فەرمو‌ی: "ئه‌ی غه‌دار".^۲
 عَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ((وَلَا تَرْفَعْ عَصَاكَ عَنْ أَهْلِكَ وَأَخْفَهُمْ
 فِي اللَّهِ: گۆپاله‌که‌ت له‌سەر منداڵه‌کانت هه‌لمه‌گه‌ر، له‌ خواش بیان ترسینه‌)).^۳

^۱ أخرجه الهيثمي في "مجمع الزوائد" ج ۸/ ۱۰۶.

^۲ أخرجه أبو داود برقم (٤٩٥).

^۳ أخرجه ابن السني في (عمل اليوم و الليلة) برقم (٤٠١).

^۴ أخرجه الهيثمي في (مجمع الزوائد) ج ۸/ ۱۰۶.

پښغه مېږي خوا ﷺ فرمانی به پیاوان کړدوه قامچی، یان گڼپال له
ماله که یان هه لواسی له شوینیک که هه موان بیبینن، جا گهر له ره فتاریک له
ره فتاره کانی منداله کانی به دل نه بو؛ هره شهی به کارهینانی بکات، چونکه بهم
هره شهیه ده گهرینه وه و ره فتاره ناشیرینه که ناکن.

له نین عه باسوه ﷺ گوته یه تی: پښغه مېږي خوا ﷺ فرمویه تی: ((عَلِقُوا
السُّوطَ حَيْثُ يَرَاهُ أَهْلُ الْبَيْتِ فَإِنَّهُ آدَبُ لَكُمْ: قامچی (ډار) به دیوار هه لواسن
به شتویه که، که نه هلی ناو مال بیبینن، چونکه قامچی ته می که ریانه.))

لهو کاته ی دایک و باوک لیدان هه لده بیژن وه که هویه کی ته می کردن و
په روه رده کړدنې منالان، پیوسته ناگاداری چهند کاریکی گرنګ بن، که بریتین له:

۱- نامپازی لیدانه که له نیوان رهق و نهرم بیت، له عومره وه
گیراوه ته وه ﷺ کهوا قامچی یه کی ره قیان بو هیناوه، نه ویش گوته یه تی: له وه
نهرم تر م بو بیتن، جا قامچی یه کی نهر میان بو هینا و گوته ی: له وه رهق ترم بو
بهینن، جا قامچی یه کیان بو هینا له نیوان قامچی یه رهقه که و نهرمه که دا بو،
گوته ی: "لیده، هر که سه و مافی خوی پی بده".

نه مهش له بهر نه وه یه، گهر نامپازی لیدان رهق بی، شهوا ده بیتنه نازاردانی
مندال، گهر نهرمیش بی، شهوا مانای مهبهستی لیدان له ده ست ده دری، که
ترساندنه.

۲- لیدانه که له نیوان توند و سوک بیت، نه بادا نازاری تیدا بیت.

۳- لیدان له یه که شوین نه دری، به لکه له چهند نه ندامی کی جهسته بدری،
درباره ی نه مهش نیمامی عومر ﷺ ده یه فرمو: (اضرب، وأعط کلاً حقّه).

۴- لیدان له روخسار و سهر، یان له نه ندامه کانی زاوی نه دری، چونکه نه م
نه ندامانه زور هه ستیارن، که به لیدان یی کی سوک نازاریان پیده گات.

^۱ أخرجه الهیثمی فی "مجمع الزوائد" ج ۸/۱۰۶.

^۲ ذکره البیهقی فی "السنن الکبری" ج ۸/۳۲۶.

دەربارەى ئەمەش پېتغە مېەر ﷺ دەفەرموى: ((إِذَا ضَرَبَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَتَّقِ
الْوَجْهَ: كَمَا يَهْكِيكَ لَهَيْتُوه دىستى بەلیدان کرد، با خۆى لە پوخسار بپاریزی.))^۱

پەنگە باشتەین شوین بۆ لیدان؛ هەردو دەست و ژێرپێیەکان و هەردو سەمى
بیت، چونکە ئەو شویتانە ئیش و ئازار دەگەینى بەلام زیان ناگەینى.

۵- دایک و باوک لە کاتى تورپەبون لە منداڵ نەدەن، چونکە لیدان لە حالەتى
تورپەبوندا وایان لى دەکات لە حەق لابدەن و لەبەر تۆلە سەندنەوه لى بەدەن.

۶- لە دە جار زیاتر لە منداڵ نەدرى، لەبەر ئەوەى زیاد لەم سنوورە دەبێتە
زیان گەیانەن بە منداڵ، لیدانەکە لە تەمى کردنەوه دەردەچى.

دەربارەى ئەمەش پېتغە مېەر ﷺ دەفەرموى: ((لَا يَجْلِدُ فَوْقَ عَشْرِ جَلَدَاتٍ
إِلَّا فِي حَدِّ مِنَ الْحُدُودِ: لە (دە) جەلدە زیاتر لى نەدرى، مەگەر لە سنوورێک لە
سنوورەکان بیت.))^۲

۷- وەسێلەى لیدان بۆ پەرورەدە کردن لە گەل تەمەنى جیا جیا؛ وەسێلەى کە
سەرکەوتو نى یە. لەبەر ئەوە لەسەر باوکانە و ریا بن لە لیدانى ئەو منداڵانەى،
کە لە تەمەنى قۆناغى کۆتایی تەمەنى هەرزە کاریدان، چونکە لیدانیان
دەرەنجامێکی خراپى دەبى.

۸- لە حالەتى پتویستى دا لە کاتى بەکارهێنانى لیداندا، پتویستە ئاگادار
بى، کە لیدانى یەكەم لیدانىکی بەئیش بى و ئەوانى تریش سوکتر بى.

۹- لە کۆتاییدا هەردەبى دوبارە وریایی بەهین، کە لەسەر دایک و باوکانە
سورین لەسەر ئەوەى بۆ پەرورەدە و تەمى کردن پەنا نەبەن بۆ لیدان، مەگەر
دواى بەکارهێنانى نامرازەکانى تر و بى ئومید بون لە بەرەنجامەکانى.^۳

^۱ أخرجه أبو داود برقم (٤٤٩٣).

^۲ أخرجه البخاري برقم (٦٨٤٨).

^۳ زۆرەى ئەم خالانە سودم لە کتیبى: منهج التربية النبوية، لاپەرە ٣٦٥-٣٧٣ و کتیبى دور البيت
في تربية الطفل المسلم لاپەرە ١٣١-١٣٥ وەرگرتو.

ناراسته‌ی ناراسته‌وخۆ

جیبابسی یه‌که‌م - چیرۆك:

په‌روه‌رده‌کردن له‌ ڕینگه‌ی ناراسته‌ی ناراسته‌وخۆ، به‌ هۆی ئه‌و چیرۆكه‌ی ناوه‌ڕۆكه‌كه‌ی په‌ند و ئامۆژگاری و سود به‌خشینه؛ شێوازی‌کی ئیسلامی په‌سهنه‌، كه‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا و پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ زۆر فهرموده‌ پیرۆزه‌کانی دایناوه‌.

قورئانی پیرۆز پره‌ له‌ به‌سه‌رهاتی پێغه‌مبه‌ران و پیاوچاكان و بێ باوه‌پان و لوت به‌رزان، نه‌وانه‌ی كه‌ خوای گه‌وره‌ ویستی وابوو به‌ تێپه‌رینی كات، به‌سه‌رهات و سه‌رگوزشته‌یان بیهته‌ په‌ند و ئامۆژگاری بۆ به‌واداران.

خوای گه‌وره‌ له‌ قورئانی پیرۆزدا جه‌ختی كرده‌وه‌ له‌ سه‌ر ڕۆلی چیرۆك و گرنگی هه‌بونی له‌ په‌روه‌رده‌كردندا، كه‌ ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَٰلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ ۚ نَا بَهُمْ جُورُهُ سَه‌رگوزشته‌ی پێشینه‌كانت بۆ ده‌گێڕینه‌وه‌﴾ طه: ۹۹.

هه‌روه‌ها فهرمویه‌تی: ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ ۖ نِيْمَه‌ باشترین چیرۆكت بۆ ده‌گێڕینه‌وه‌﴾ یوسف: ۳.

سه‌باره‌ت به‌ ئاماژه‌ی چیرۆك له‌ قورئانی پیرۆزدا، خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَكَأَلَّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ ۚ چیرۆکی هه‌ریه‌ك له‌ پێغه‌مبه‌رانت بۆ ده‌گێڕینه‌وه‌، تا دلت بپێی جێگیر بێت.﴾ هود: ۱۲۰.

بێگومان ئاده‌میزاد به‌سروشتی خوای جه‌ز به‌گوێ بیستی چیرۆك یان خوێندنه‌وه‌ی ده‌كات، له‌به‌ر ئه‌وه‌شه‌ گه‌ر چیرۆك له‌ گه‌ل قسه‌ی دارشتنی ئاسایی به‌راورد بکری ئه‌وا خیراتر ده‌چیته‌ ناو دل و زۆرتی کاریگه‌ری به‌سه‌ر ده‌روندا

ئىتمە تىيىنى مىندالانى بچوك دەكەين، كە لە دەورى داپىرە خۆشەويستەكەيان
 كۆ دەبنەو، تا چىرۆكىيان بۆ بگىرپىتەو، ھەروەھا تىيىنى دەكەين كەوا ئەو
 داپىرە لە كاتى بىزاربونى لە ھاوار ھاواری ئەوەكانى بانگيان دەكات بۆ ئەو
 چىرۆكىيان بۆ بگىرپىتەو، ئەوانىش خىرا دىنە لای و لە دەورى لە نىزىكەو
 دادەنىش و ھەمويان گوى بىست دەبن و بەھىمنى دادەنىش، ھىچ جولە و
 قسەيەك ناكەن و ھىچ وشەيەك لە وشەكانى چىرۆكەكە و ھىچ جولەيەكى داپىرە
 لە گىرپانەو چىرۆكەكە فەرامۆش ناكەن، جا گەر داپىرە لە باس كردنى
 روداوەكانى چىرۆكەكە وەستا؛ دەبينىن خامۆش و دل گران دەبن، جا گەر
 وەستانەكە بە مەبەست بىت بۆ پشودان يان مەبەست دار نەبىت وەك بۆ پۆمىن،
 يان باويشك يان ئاوخواردنەو يان دەرگاگردنەو بىت، ئەو كاتە دەبينىن مىندالان
 بە گەرمىيەو چاوەرىتى بە پەلە گەرانەو باس كردنى چىرۆكەكە دەكەن،
 ھەروەھا شۆينەواری ھەلچون دەبينىن لە گوزارشەكانى مىندالان كە گوى بىستى
 روداوەكانى چىرۆكەكە و بەسەرھاتى پالەوانەكانى دەبن، لە ترس يان خوشى يان
 برسىتى يان تىنويەتى يان ماندويەتى يان دلە راوكى و تىك چون يان سەرکەوتن
 يان بەزىن و زەبونى و دياردەكانى ترى ھەلچونەكان و سۆزەكان.

شۆينەواری چىرۆك لەسەر دەرونى مىندال كورت ھەلنەھاتو لەمىيانەى
 گىرپانەو يان گوى بىستى، يان خويندنەو، بەلكە مىندالان زۆرىيان لە
 ژيانى واقىقى و كەردەيى رۆژانەيان دا لاسايى ئەو روداو و ئاكار و پەفتارانە
 دەكەنەو، كە لە چىرۆكەكەدا ھاتو.

ئەو لە پىشەوە باس كرا دەريارەى شۆينەواری چىرۆك لای مىندالان و گوى
 بىستىيان بەباشى، لەم رۆژانەماندا بەويئەيەكى زۆر گەورەتر لەلای مىندالەكانان
 دەبينىن، ئەمويش لە پىتى بەرنامەكانى مىندالاندا، كە لە تەلەفزيۇن پەخش
 دەكرىن لە زنجىرەكان و گىرپانەوكان و چىرۆك و روداوەكان.

پاشان شویندهواری نهم چیرۆکه له گشت قۆناخه کانی گهشه کردنی دهرونی و پهروه دهیی و کۆمه لایه تیدا هاو ده م ده بیته، له گه ل کسه که له بهر شهوه قوتابی نامادهیی و ناوه ندی و دواناوه ندی و زانکۆیی و گشت ئاده میزادیك چ نه خوینده وار بیته، یان پۆشن بیر ده که ویتته ژیر کاریگه ری چیرۆک، نه گهر چی بابه ته کان و سروشتی بابه ته کان جیایی به قۆناخه کانی گهشه کردنی پیکهاتهیی و به جیاوازی ناسته ژیری و کۆمه لایه تیه کان ههروه ها جیاواز ده بی به گوێره ی جیاوازی بواره کانی ههز و گرنگیدانه کان.

مامۆستا کاتیک چهند راستیه کی روت ده گیریتمه وه، قوتابییه کانی بیژاری لی به دی ده کهن، به لām گهر چیرۆکی له گه ل دابی شهوا گۆرانیك له دانیشتنی قوتابییه کان به دی ده کات و واق و وړمان له چاو بی دهنگی و گوێ شل کردنیان لی ده بینری.

ههروه ها کاتیک باوک و پهروه ردیار فەرمان و نامۆژگاری بهوشکی و روتی ئاراسته ی مندا له کانی ده کات؛ قسه کانی هیچ به ده مه وه هاتن و وه رگرتنی پتویستی نابێ، به لām گهر شهو بیرۆکه یه ی ده یه وی بخته روو، شهوا له میانه ی چیرۆکینکی سه رنج راکیش، زیاتر وه رده گیرێ، له بهر شهوه پتویسته له سه ر دایک و باوک و ریا بن، که نهم کاریگه ره گه وه ری چیرۆک بقۆزنه وه که له ئاراسته کردنی مندا لāن و سهروه ریا ندا ههیه.

کاریگه ری چیرۆک له سه ر دهرونی مندا لāندا له میانه ی چهند خالیکه وه دیته دی، که گرنگترینیان بریتی یه له:

حهز کردنی مندا لāن به زیاده فیربون، پالیا ن ده نی بۆ مو تابه عه کردنی چیرۆکه که تا کۆتایی، بۆ ناشنا بون به پاشا وه ی رودا وه کانی و کۆتایی هاتنی، من باش له یادمه لهو کاته ی قورئانم له بهر دهستی باوکم (خوا بیپاریزی) ده خوینده وه، کاتیک گه یشتمه سو ره ی یوسف زۆر ههزم کرد بیخوینمه وه. پیتش ریش ژماره یه کی زۆر له پهرا وه کانیم خویند بۆ وه و له خویندنه وه ماندو

ببوم، به لّام نه متوانی واز له سوره ته که بهیتم، نهوه بو بهرگری ماندو بونم کرد تا کو تایم به خویندنه وهی هیئا.

دوهم شت نهو هیه که مندا ل له چیرۆکه که دا خزی، یان یه که له و که سایه تیانه ده بینیته وه که نه مهش پالی ده نی بۆ به دوا دا چونی چیرۆکه که و ناشنا بون بهرودا وه کانی.

له قورئانی پیروژ و سوننه تی پیغه مبهردا ﷺ زۆر چیرۆک هاتوه، که زۆر وینهی کۆمه لایه تی و دهرونی راده نوینی؛ که هه ندیکه وه ک نمونهی پهروه رده یی باس ده که یین:

چیرۆکی به دیهینانی ناده م و سوچه دی فریشتان بۆی:

یه که م چیرۆکه خوی گه و ره له قورئانی پیروژدا باسی ده کات، خوی گه و ره ده فهرموی:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً ۚ قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَیَحْنُ نٰسِحًا یَّحْمَدُکَ وَتُقَدِّسُ لَکَ ۚ قَالَ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۶۷ وَعَلَّمَ ءَادَمَ الْاَسْمَآءَ کُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰی الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْبِئُوْنِیْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ ۖ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۝۶۸ قَالُوْۤا سُبْحٰنَکَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا ۚ اِنَّکَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ ۝۶۹ قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْۢبِئْهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ ۖ فَلَمَّآ اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَّکُمْ اِنِّیْۤ اَعْلَمُ غَیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَعْلَمُ مَا تُبْدُوْنَ ۚ وَمَا کُنْتُمْ تَکْتُمُوْنَ ۝۷۰ وَاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْۤا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَۙ اَبٰی وَاَسْتَكْبَرَ وَکَانَ مِنَ الْکٰفِرِیْنَ ۝۷۱ وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُکَ الْجَنَّةَ وَکُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَیْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰذِهِ

الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿٣٩﴾ فَتَلَقَّىٰ آدَمُ مِن رَّبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٤٠﴾ قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤١﴾ ﴿البقرة: ٣٠-٣٨﴾

هـ روهها فدر مويـه تي: ﴿ وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿٣٨﴾ قَالَ مَا مَنَعَكَ أَلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ ﴿٣٩﴾ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَن تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ﴿٤٠﴾ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿٤١﴾ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ﴿٤٢﴾ قَالَ فِيمَا أُغْوَيْتَنِي لِأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٤٣﴾ ثُمَّ لَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ ﴿٤٤﴾ قَالَ أَخْرَجَ مِنْهَا مَذَّةً وَمَا مَذْخُورًا لِّمَن تَبِعَكَ مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٤٥﴾ وَيَتَادَمُّ أَسْكُنُ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٦﴾ فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِن سَوْءِ تَيْهَمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ﴿٤٧﴾

وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٦﴾ فَذَلَّلَهُمَا يَهْوَاهُ فَاغْوَاهُمَا ثُمَّ أَفْضَاهُ إِلَى الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿٢٧﴾ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٨﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٩﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٣٠﴾ يَبْنِي عَادَمٌ ذَاكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَتِ يُوَارَى سَوْءَ تِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ ءَايَتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٣١﴾ يَبْنِي عَادَمٌ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ تِهِمَا إِنَّهُ يَرَبُّكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ الاعراف: ١١-٢٧.

راهه و لیدوان:

ویستی خوا و ابوو، دانایی به کدی وای ده خواست ، که نادهم و نهوه کانی به دی بهیئی تاوه کو له سهر زهوی جی نشین بین و نوژن و شاهه دانی بکه نهوه. جا به فریشته کانی را که یاند کهوا دروست کراویکی تر به دی ده هیئی که له سهر زهوی کوشش ده کدن و به سهریدا ده رۆن و له هه مو شوینه کانی زهویدا و چه کانیان بلاو ده بنهوه و له رواوه کانی ده خوۆن و له ناو زهویدا خیر و بیژی درده هیئن و هندیک هندیکیان به جی ده هیئن.

فریشته کان دروست کراویکن خوی گه وره بو په رستنی خوی هه لی بژاردون، به گه وره بی خوی نیعمهت و به خشش و خوشه ویستی پی به خشیون، پشتیوانی

گردون بۆ ره زامه ندى خۆى، ريتنوئينى كردون بۆ فرمانبهري كردنى، جا نهوان ترسان نهو دروست كراوهى خوا، دروستكراوئيكي وهك نهوان نه بى و كه م و كورتیان لى بيته دى، يان سهريپچى بكهن، له بهر شهو خيرا پاكانهى خودى خۆيان كرد و گوتيان: چون كه سانى تر دروست ده كهى كه ئيمه به دلسۆزى په وه به پاكه داد نه ئين و سوپاست ده كهين و ناوت به پيرۆز راده گرین، كه چى نهوانهى له سه روهى جى نشينيان ده كهى، هه ر ده بى له سه ر سود و قازانجى دنياى جياوازى بكه ويته نيوانيانه وه و نه وهى خير و بيره بۆ خۆيان را بكيشن، جا نهو كاته خراپه ي تيدا ده كه ن و خوينى زۆر ده پيژن و گيانى پاك و بى تاوان ده كوژن، خواى گه وره ش (پاكى و بى گهردى بۆ نهو) وه لامى كى دل نارام كه رى دانه وه.

خواى گه وره ئاده مى له قورتيكى ره ش دروست كرد، له گيانى خۆى فوى پيادا كرد و بوه مروفتيكي ريك، پاشان خواى گه وره فرمانى به فرشته كان كرد سوچهى سوپاس گوزارى بۆ ئاده م ببهن، نهوانيش به ممل كه چيه وه وه لامى په روه رد گاريانى داوه و سوچه يان بۆ ئاده م برد و به گه وره يان دانا، جگه له ئيبليس، سهريپچى فرمانى خواى كرد و خۆى به گه وره زانى و بوه يه كيك له بى پروايان.

كاتيك خواى گه وره ده ربارهى هوى سوچه نه بردنى پرسىارى له ئيبليس كرد، ئيبليس گوتى: به ره گهز من له ئاده م باشترم و له ناوه رو كيشمه وه له و پاكرم، گومانى برد كه كهس له و به توانا تر نيه و گوتى: من له و باشترم، جا به نا شكرا سهريپچى خواى كرد و خۆى به گه وره زانى، كه فرمانى خوا جى به جى بكات، وهك بلى تانه و ته شه رى ده دا له داد گه رى و زانستى خوا دا، خواى گه وره ش پا داشتى سهريپچى كرد نه كهى دا يه وه به بى بهش بون و ده ر كردن له ره حه متى خوا، ئيبليسش داواى له په روه رد گارى كرد كه تا پوژى دوايى بيه ئلته وه و ژيانى پى بدات، خواى گه وره ش داوا كهى قبول كرد.

نامانجى ئيبليس له مه دا برى تى بو له به كار هينانى وزه و توانا كانى له سه ر

لِشِيَوَانْدِن و گو مړا کړدنی ناده میزاد، بهمهش جهنگ دروست بو له نیوان شاده م
و نهوه کانی و نیبلیس و نهوه کانی.

خوای گه وره شاده م و خیزانه کدی له بههشت نشین کرد و خوشیه کانی
بههشتی بؤ حلال کردن، بهمه بهستی تا قی کردنه و بیان قده غمی نریک بونهوه
له داریک له داره کانی کردن، به کم رویه رویونه و نیوان شاده م و نیبلیس
نهوه بو، که نیبلیس له بههشت دا وه سوه سی خسته دلیه وه و وای تی گه یاند،
که نمو هلوړی تی و ناموژ گاری به راست گویی ده کات، جا خوی بؤ شاده م و
خیزانه کدی و پیشاندا، که دلی بویان ده سوتی به بی بهش بویان له نیعمه تیان،
کاتیک بینی ثومان پستی تی ده کمن، سویندی بؤ خواردن که نیه تی پاکه، هر
که به قسه بیان کرد و له فرمانی پروه رد گاریان ده چون، خوا نیعمه تی خوی لی
سندنه وه، به لام ثومان په لیان کرد بؤ په شیمان بونهوه و تهویه کردن له خوی
گه وره و سور نمون له سهر سهر پیچی کردنی، خوی گه وره ش پشه شیمان
بونهوه یانی لی و هر گرتن و له تاوانه کانیان خوش بو و خستنیه تا قی کردنه و به کی
تری دریژ تر، که هلی زوری تیدایه بؤ په شیمانی و تهویه کردن و لیخوش بون و
چاکسازی. له تا قی کردنه و کمیاندا، نیبلیسیشی تیدا زیاد کرد تا وه کو هه لیکی
دریژی بؤ بره خسی، تا خوی گه وره بی کاته به لکه و بیان له سهری.

گرنګترین خاله پهر و مړه دیه کانی هم چیر و که بریتی په له:

۱- خوی گه وره له میانه ی چند دیارده یه کدا ریزی له شاده م و نهوه کانی
گرتوه وه: به دهستی خوی دروستی کردوه، له گیانی خوی گیانی پیدا کرده،
ناوه کانی فیر کرده، فرمانی به فریشته کان کرد، که سوجه دی بؤ بیهن و له
بههشت نشینی کرده، له سهر زوی کردویه تیه جی نشین، جا له بهر نهوه له سهر
ناده میزاده سوپاسی هم نیعمه تانه بکات، نهویش به به جی هینانی مافی خوی
گه وره و سوپاس کردنی.

۲- خۆبه كهم گرتنى فرشته كان، هۆيك بو بۆ سهر كه وتنيان له تعلق
كردنهوى خواى گهوره، لهو كاتهى به سوجه بردن بۆ ئادهم وه لامى فرمائى
خويان دايهوه، له خۆيايى و خۆ به گهوره زانى ئيبليسيش هۆيك بو بۆ
توره بونى خواى گهوره لى و دهر كردنى له سۆز و بهزهى خواى گهوره.

۳- دژايه تى نيوان ئيبليس و ئادهم و نيوان نهوه كانى ههر دو لايان،
دژايه تيه كى دژينه، كهواته ههر گيز ناكړى ئيبليس و نهوه كى بينه
نامۆزگاريكهري ئادهم ميزاد.

له بهر نهوه له سهر ئادهم ميزاده هۆشيار و ورىابى لهو فيل و شيوازانى
ئيبليس، كه له رىيانه وه دهيهوى توشى سهر پىچى يه كانى خواى گهوره يان
بكات.

۴- خواى گهوره فرشته كانى دروست كردوه و له گوناھ و تاوان و سهر پىچى
پاراستون، ئادهم و نهوه كانيشى دروست كردوه، به لام له ههله و گوناھ
نهياراستون، له بهر نهوه ئادهم سهره پاي - گهوره پله و پايه - له مرۆشان
يه كهم كهسى تاوانكار بو، به لام خواى گهوره دهروازهى تهوبه و پهشيمان
بونهوى بۆ كردنه تهوه، له بهر نهوه له سهر يانه دواى هه مو گوناھيك پهل له
تهوبه بكن.

۵- خواى گهوره ئادهم و نهوه كانى كردۆته جى نشيني زهوى و زهوى بۆ
فهرههه كردون، تاوه كو ئاوه دانى بكنه وه و سود له خيّر و بيژى وه بگرن، بۆ
نهوهى بيژى نهوه نيعمه تانهى، كه خوا پيى به خشيون چۆن بۆ په رستنى و
سوپاس كردنى به كارد هيتى.

۶- تاقى كردنه وهش ههر بهرده وامه، مل ملانى نيوان ئيبليس و
سهر يازه كانى و له نيوان ئادهم ميزاد بهرده وامه ههتا نهو كاتهى زهوى و ههرچى
وا به سهر يه وهيه بۆ خوا ده ميئيته وه.

ئىبراهيم و ئىسماعيل (سەلامى خويان لى بى):

لە قورئانى پىرۋزدا زۆر چىرۆك سەبارەت بە ئىبراهيم (ﷺ) و ئىسەي جىياجىي ژيانى و خەبات و جىيەئادى لەبانگەوازى كردن بۆ خوا ھاتو، ئىسەش باسى يەككە لەم چىرۆكانە دەكەين، كە پەيۋەندى لەگەل ئىسماعىلى كوپى (ﷺ) ھەيە، خۆي گەورە دەفەرموى:

﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ﴾ ۱۹ ﴿رَبِّ هَبْ لِي مِنْ الصَّالِحِينَ﴾ ۲۰ ﴿فَبَشَّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ﴾ ۲۱ ﴿فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ قَالَ يَتَأَبَّأُ أَفْعَلُ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ﴾ ۲۲ ﴿فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ﴾ ۲۳ ﴿وَنَدَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ﴾ ۲۴ ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّيَا إِنَّا كَدَّاكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ ۲۵ ﴿إِن هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ﴾ ۲۶ ﴿وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ﴾ ۲۷ ﴿وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ ۲۸ ﴿سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾ ۲۹ ﴿الصَّافَات: ۹۹-۱۰۹.

رافە و لىدوان:

خۆي گەورە ئىبراهيمى ھەلبژارد و كردى بە پىنغەمبەر، ئىبراهيم پەيامى خۆي بە جوانترين شىۋە گەياند و كۆششىكى زۆرى كرد، كە قەومەكەي بۆ لای خۆي گەورە بانگ بکات، بەلام ئەوان بەتوندترين جۆرەكانى نازار نازاريان دا، جا كە بانگەوازى كردنيان بوە مەھال: بۆ پرواھيتان كەس بەدەم بانگەوازەكەيەو نەھات، جگە لە (سارە)ى خىترانى، جا خۆي لى دورە پەرئەز كردن و پەنای دا بەلای خۆي گەورە، خۆي گەورەش مژدەي كوپىكى نەرم و نيانى پى بەخشى.

ئىبراهيم (ﷺ) بەسالچو بو ھىشتا مندالى پى نەبەخسرابو، لەبەر ئەو

ئىبراهيم لىم كارە سەرى سورما و بەدلىدا نەدەھات نەمە بىي، بەلام خىواي گەورە بەيادى ھىننايەو، ھەر كەشەو كار بەجىيە و زانايە بەھەموشت، بەتوانايە لەسەر ھەموشتىكدا، نەوہى بو ويستى خوا بو، جا ئىبراهيم كورپىكى ژىر و زاناي پى بەخىرا، ئىبراهيم زۆرى خۆش دەويست، نەو خۆشەويستىيە سروشتىيە، كە خىواي گەورە لە دل و دەرونى گشت باوكىكى رواندەو، ئىبراهيم خۆشەويستىيە كەى بۆ كورپە كەى زۆر تر بوو، لەبەر نەوہى دواى تەمەنىكى درىژ، كە لە مندا لىيەش بو پىي بەخىرا، نەم كورپە لە زانست و ژىرى دا پۆشنابى چاوى باوكى بو.

بەلام خىواي گەورە ويستى راستگۆيى ئىبراهيم و ئىسماعىل و راستگۆيى خۆشەويستيان بۆ فەرمانى خىواي گەورە تاقي بىكتەو، تاقي كردنەو كەش زۆر زەھەت و دژوارە، كە جگە لە پىغەمبەران و خودا پەرستانى راستى خاوەن عەزم لىي دەرنانچن.

ئىبراهيم لە خەويدا بىيى وا ئىسماعىلى كورپى سەر دەبىي، ديارە خەونى پىغەمبەرانىش سەروش (وحى)يە، ئىبراهيم دو دل نەبو گومانىشى نەبو لەوہى كە بىيى، جا يەكسەر ھەوالى نەمەى بە كورپە كەيدا، نەويش بۆ فەرمانى خوا وەلامى پەزامەندى دايمەو و بەباوكى گوت بەفەرمانى خوا بىكات، جا باوكە ھاتە پىشەو بۆ سەرپرېنى كورپە كەى! كورپەش مل كەچ بو بۆ نەوہى باوكى سەرى بىي، كاتىك خىواي گەورە راستگۆيى ھەردوكيان و مل كەچى بونيان بۆ فەرمانە كەى بىيى، سەر كەوتنىيانى لىم تاقي كردنەو ھەدا ئاشكرا كرد، لە جياتى ئىسماعىل بەرانيكى گەورەى نارد بۆ سەرپرېن و خەلاتى ئىبراهيم (ﷺ)ى كرد بەوہى، كە كردى بە باوكى گشت نەو پىغەمبەرانەى، كە لەدواى نەو دىن و لە نەوہى كەى كىتب و پىغەمبەرانى دانا، گشت نەتەوہەكانىش بونە پەپرەوانى، ھەروا خەلاتى ئىسماعىلى كرد بەوہى، كە لە نەوہى نەودا (محمد) ﷺى كردە كۆتا پىغەمبەر و گەورەى ھەمو كورپى ئادەم، نەمەش پاداشتى راستگۆيىيانە.

گرنگترین خاله‌کانی په‌روم‌ده‌یی له چیرۆکه‌که بریتی‌یه له:

۱- له‌سه‌ر بانگبه‌ری چاکه‌ خوازه له هه‌مو روژگارێک دا پیش‌بینی کۆسپ و له‌مپه‌ر و نازاری دوژمنانی چاکه و رێنمونی بکات.

۲- گه‌ر ئاده‌میزاد هه‌ستی به‌ناو‌می‌دی کرد له بانگ کردنی خه‌لکانی تر و له‌نازاریان، ئه‌وا له‌سه‌ری پێویسته که په‌نا بباته‌ خوای گه‌وره و داوای یارمه‌تی لی بکات.

۳- توانای خوای گه‌وره هه‌یچ سنوورێکی نیه و هه‌یچ کۆسپ و به‌رپه‌رچێک ناتوانی به‌ره‌و روی به‌هه‌ستی.

۴- له‌سه‌ر ئاده‌میزاده که داوا له‌خوا بکات و متمانه‌ی هه‌بی له قبول‌بونی و به‌توانایی خوا.

۵- خه‌لات و به‌خشینی خوای گه‌وره بۆ به‌نده‌کان؛ به‌تاقی‌کردنه‌وه و گرفتاری (ابتلاء) به‌سه‌راوه‌ته‌وه.

۶- تاقی‌کردنه‌وه‌ی خوا بۆ به‌نده‌ چه‌ند گه‌وره‌ بی، ئه‌وا خه‌لات و پاداشتی خوا بۆ به‌نده ئه‌وه‌نده گه‌وره ده‌بێت.

۷- په‌یوه‌ست‌بونی ئاده‌میزاد به‌هه‌ر نیعمه‌تێک له نیعمه‌ته‌کانی خوای گه‌وره مال‌یان منداڵ‌یان...، په‌رده ده‌خاته‌ نێوان به‌نده و خوای گه‌وره، ئه‌م نیعمه‌ته‌ش ده‌بێتته نه‌مان و مایه‌ی له‌ناو چون.

سه‌باره‌ت به‌ چیرۆکه‌کانی قورئان نمونه‌ زۆرن و ته‌نها ئه‌وه‌نده‌ی باس‌مان کرد به‌سه‌، ئاماژه‌ش به‌ چه‌ند چیرۆکیکی تر ده‌که‌ین، که ئه‌مانه‌ن:

-چیرۆکی دو کۆره‌که‌ی ئاده‌م.

-بانگه‌وازی پێغه‌مبه‌ره‌کان بۆ قه‌ومه‌که‌یان (نوح، هود، صالح، لوط،

یعقوب).

-ئیه‌براهیم و بانگه‌وازه‌که‌ی بۆ قه‌ومه‌که‌ی.

-ئیه‌براهیم و ئیسماعیل و دروست‌کردنی که‌عبه.

-یه‌عقوب و کوره‌کانی.

-یوسف و ژنی عه‌زیز.

-موسا و فیرعه‌ون.

-موسا و شوعه‌یب و کچه‌کانی.

-مانگا‌که‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیل.

-موسا و خَضر.

-سوله‌یمان و به‌لقیس.

-عوزیر.

-زه‌که‌زیا و یه‌حیا.

-مه‌ریه‌م و له‌دایک‌بونی مه‌سیح.

-پی‌لان‌ه‌کانی جوله‌که‌ له‌سه‌ر عیسا.

-ذوالقرنین.

-یارانی نه‌شکه‌موت (أصحاب الکهف).

-چال لێ‌ده‌ران (أصحاب الاخدود).

-فیل سواره‌کان (أصحاب الفیل).

جگه‌ له‌مانه‌ش زۆر چیرۆکی تریش هه‌یه.

سوننه‌تی پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ پره‌ له‌ چیرۆکی ئاما‌نجدار، که‌ هه‌ندیکی وه‌ک

نمونه‌ لی‌ باس ده‌که‌ین:

که‌چه‌ل ، به‌ل‌ه‌ک ، کو‌یر:

نه‌بو هوره‌یره ﷺ ده‌لی: پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی:

((سێ پیاوی به‌نی ئیسرائیل هه‌بون، یه‌کیکیان به‌ل‌ه‌ک و گول، دوه‌میان

که‌چه‌ل و سێ‌یه‌میان کو‌یر بو، خوا ویستی تا‌قیان بکاته‌وه‌، جا فریشته‌یه‌کی له‌

شیوه‌ی مرۆف نارد ه‌ لایان.

یه که مجار چوه لای به له که که و پیی گوت: له م جیهانده دا چ شتیکت به لاره له
همو شت خوشتره؟

نهویش گوتی: هز ده که م رهنگم جوان بیٚت و پیستم چاک بیٚتموه و نهو
شتانه ی که به هو ی نهووه خه لک بیٚزم لی ده که نهووه نه میٚتن و منیش وهک
مرؤقیٚکی جوانم لی بیٚ.

فریشته که دهستیکی هیٚنا به سهریدا و چی نه خوشی هه بو هیچی نه ما و بو
به مرؤقیٚکی جوان.

نینجا فریشته که گوتی: نه ی له مالی دنیا هزت له چیه؟
گوتی: خوشتر، به فرمانی خوا و شتریکی سکپری پیٚ به خوشی و دوعای
به ره که تی بو کرد.

دوای نهو چوه لای که چه له که و گوتی: کام شتت له همو شتیٚک له لا
خوشتره؟

نهویش گوتی: قژیکی پر و جوان و برینه کانی سهرم چاک ببینهوه، نیتر خه لک
بیٚزم لی نه که ن.

به فرمانی خوا سهری چاک بووه و قژیکی پر و جوانی لی روا.
نینجا گوتی: نه ی له مال و سامانی دنیا هز له چی ده که تی؟
گوتی: هز له مانگا ده که م، به فرمانی خوا مانگایه کی ناوسی پیٚ به خوشی
و دوعای به ره که تی بو کرد.

دوآجار چوه لای کویره و پیی گوت: چ شتیکت له همو شت له لا خوشتره؟
نهویش گوتی: هز ده که م چاوه کانم چاک ببینهوه و منیش وهک نهو خه لکه
همو شتیٚک بیٚنم.

به فرمانی خوا چاوه کانی چاک بونهوه.

نینجا پیی گوت: له مالی دنیا چ شتیکت له لا خوشهویسته؟
گوتی: مهر نیتر به فرمانی خوا دو مهری نیتر و می پیٚ به خوشی.

خوا بهر که تئی خسته سامانی همه میان و بونه خاوهن ناژه لئیکی زۆر.

پاش ماوهیه کی زۆر هه مان فریشته خۆی گۆری و خۆی وهك شهوان لیکرد،
پیش هه مان چوه لای به له که که و گوتی: پیاویتیکی هه ژارم و هیچ پارهم پی
نه ماوه ناتوانم سه فهره کهم تهواو بکه، پاش خوا هیوام به تۆیه و بۆ خاتری شه
خوایهی، که تۆی له نه خۆشی چاک کرده وه و نهم رهنگه جوانه ی پی به خشیت،
نهم هه مو سامانه ی پی به خشیت، حوشتی کهم بدهیه، تا سه فهره کهمی پی تهواو
بکه.

نهویش له وه لام دا گوتی: سوال کهم له م سه رده مه دا زۆرسون، من ناتوانم
داوا کهت بینه دی.

فریشته که گوتی: وهك له وهو پیش تۆم دیبی وایه تۆ به لهك بویت و هه مو
کهس قیزیان لی ده کردیت وه و هه ژار بوی، خوا نهم سامانه ی پی دای؟
گوتی: نه خیر من نهم سامانه م له باوک و باپیرانه وه بۆ به جی ماوه.
فریشته که گوتی: نه گهر درۆ بکهیت خوا وهك خۆت لی بکاته وه.
دوایی چوه لای که چه ل و به هه مان شیوه له گه لیا دوا، نهویش هه ر وهك
به له که که وه لامی دایه وه و هیچی نه دایه.

بهویشی گوت: نه گهر درۆ بکهیت خوا وهك خۆت لی بکاته وه.
دوا جار چوه لای کویره که و هه مان داوای لی کرد و پیی گوت: به له کو
مه ریکم پی به خشیت تابتوانم سه فهره کهم تهواو بکه.
کویره که زۆر جوامیرانه بی له خۆ بایی بون گوتی:

من کویر بوم خوا چاومی چاک کرده وه، هه ژار بوم خوا نهم سامانه ی پی
به خشیم نیستاش من ریگای هیچت لی ناگرم، من خاوهنی هیچ نیم.
نیتر فریشته که هاته قسه و گوتی: مالتی خۆت بۆ خۆت نه مه
تاقیکردنه وهیه کی خوا بی بو، خوا له تۆ رازییه، رق و غه زه بی داباری به سه ر دو

رافه و لیدوان:

خوای گه و ره دنیای بۆ تا قی کردنه وهی ئاده میزاد دروست کردوه و، هه مو ئاده میزادیک به خششی زۆری داوه تی، - که زۆریه یان له بیریان کردوه و لی ی بی ئاگان- شایسته ی سوپاس و به ندایه تی کردنه، خوای گه و ره به رامبه ر شه م نیعمه ته زۆرانه، گشت ئاده میزادیک توشی گرفتاریه ک کردوه، که ئارامی و رازی بونی به قه زرا و قه ده ری خوای گه و ره تا قی ده کاته وه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ چیرۆکی سی که سی بۆ گێڕایه ته وه، که خوای گه و ره توشی به له کی و که چه لی و کویری کردبون، گومانی تیدا نیه که شه م جو ره به لایانه زه حمه ته ئاده میزاد خو ی له به ر رابگری، کاتیک هه ست ده کات خه لگ بیژی لی ده که ن و لی دور ده که ونه وه و له دانیشه تنه کانیان به شداریان نا که ن.

جا هه ر یه کیک له وانه له خوای گه و ره ده پارایه وه که شه م گرفتاریه رزگاری بکات و چاکی بکاته وه و نیعمه تی به سه ر دا برێژی، هه روا په یان به خوا ده دات که مافی خو ی به جی بهینی به رامبه ر به وهی که نیعمه تی به سه ردا کردوه و سوپاسی بکات. دیاره خوای گه و ره حه قیقه تی هه ر یه کیک له وان ده زانی، به لام ویستی خوا وای خواست، که جاریکی تر تا قی کردنه وه یه کی زه حمه تریان بکاته وه، نه وه بو فریشه یه ک له فریشه کانی نارد، نه وانیشی له نه خوشی چاک کرده وه و سامانیان به پی ی حه زی خو یان پی به خشرا، پاشان نۆره ی تا قی کردنه وه هات، جا فریشه که وینه ی هه ر یه کیک له وان که پیشت توشی ببون هاته لایان، جا هاته لای به له که که له سه ر شیوه ی به له ک و هاته لای که چه ل به شیوه ی که چه ل و بۆ لای کویر به شیوه ی کویر و داوای یارمه تی لیده کردن، کاتیک هیچیان پی نه به خششی خو یان لی گۆزا، فریشه که ش پیشینه یانی به بیر هیتایه وه، جا هه ر یه کیک له به له ک و که چه ل نکولی کرد، که به و شیوه یه بویی،

هەر یه که یان ده یگوت: هه له ت کرد، من پێشانیش هه را و بوم و نه و مال و سامانم له باب و با پیرام بۆم به جیماوه، فریشته کهش گوتی: گهر درۆ بکهی داوا له خوا ده کهم به تگه پێنیتتهوه حاله تی یه کهم، که به له کی و که چه ئلی و هه ژاری بوه.

نهمه حالێ فریشته که بو له گه له به له که و که چه له.

به لام کویره که له تا قی کردنه وه که سه رکه وت و له گه له خوای گه وه راستگو بو به و په یانه ی پێی دا، جا کاتیک فریشته که له سه ر شیوه ی هه ژاریک هاته لای؛ خیرا یارمه تی دا و ده ستی یارمه تی بو درێژ کرد و پێی گوت: چۆن یارمه تیت ناده م منیش وه ک تو بوم و به لکه که م تریش، خوای گه وه چا که ی له گه له دا کردۆم، نه وه ده بینێ نه و خیر و بیرێ پێی به خشیوم؟! که له سه رم پێویست ده کات سوپاسی نیعمه ته کانی بکه م.

فریشته که پێی گوت: خوای گه وه به ره که ت به اویتته رزق و روزیتته وه و چا که و نیعمه تی خۆی بۆت زیاد بکات.

گرنگترین خاله په رو مرده یی یه کانی چیرۆکه که به بریتیه له:

۱- ژیا نی دنیا خانه ی به لا و تا قی کردنه وه یه، ناده میزاد مادام له دنیا دا یه، له سه ری هه تی که خۆی ئاماده بکات بو دان به خۆ دا گرتنی به رام بهر به به لا و ناخۆشی به ره زامه ندی و ئیمانه وه.

۲- له سه ر ناده میزاده که به قهزا و قه ده ری خوا رازی بی ت و داوای له ش ساغی له خوا بکات، له سه ری هه تی ئا واته خوازی. شتی که نه بی که نازانی چا که یان خرا په بو ی.

۳- گرنگ نیه پزق و پزۆزی که م و زۆر بی ت، به لکه گرنگ تر له مه نه وه یه که خوای گه وه به ره که تی به اویتته ناوی، جا گهر به ره که تی تیدا بو؛ نه واه که مه که زۆر ده بی، گهر به ره که تی تیدا نه بی نه واه زۆریش بی ت هه ر که مه.

۴- گرنگترین شت که ناده میزاد سوپاسی نیعمه ته کانی خوای پێی بکات؛

بریتی‌یه له به کارهینانی ئەم نیعمەتانه بۆ رەزامەندی خوا.

۵- لەسەر ئادەمیزادە کە یەکیەک داوای شتیکی لی دەکات، یان داوای چاکەیه‌کی لی دەکات بە ناویمیدی نەبێت، چونکە نازانی راستگو و درۆزن کامەیانە. رەنگە ئەوێ دەبێت، چونکە راستگو بیت و پێویستی پێی بی.

۶- سوپاس کردن لەسەر نیعمەتەکانی خوا و بە کارهینانی له رەزامەندی خوای گەورە؛ گەورەترین هۆیه‌کانی بەردەوامی نیعمەتەکان و زیاد بونیەتی.

۷- هەموو نیعمەتێک کە خوای گەورە بەبەندەوی دەبەخشی، یان توشی بەلا و ناخۆشیەکی دەکات، ئەمە تا قی کردنەویە هەردەبێ هەموو ئادەمیزادێک بەرەنجامی ئەم تا قی کردنەویە لە دنیا، یان له پۆژی دوا بێت.

فەرمانێکی پێش بەرێش ﷺ پێی هە چیرۆکی جوان و کاریگەر، کە هەندێکیان درێژە و هەندێکی تر کورتە، فوێش لەسەری زۆرە و بەوێندەیی باس کرا واز دەهێنن، داواش له خۆنەر دەکەین گەرمی بەدات بەم پێگە پەرورەیی‌یه و له ئاراستە کردنی منداڵان سودی لی وەرگیرێ و کاریان تی بکات.

جیاباسی دوهم-نمونه‌کان:

لێره‌دا مەبەست له فوێش‌کان بریتی‌یه له (هێنانەوێ فوێش‌ێک یان وه‌سف کردنی و پەرە لادان لەسەر راستیە‌کێ ئەویش لەرێگە‌ی مەجازەوێ بیت یان وه حەقیقەتی خۆی بەوێک چون (تەشبیه) بیت. باشترینیان بریتی‌یه له هێنانەوێ فوێش‌ێک مانای ماقول و موحەرەد -بەوێندە‌ی بەرەست- مادی).

گومانی تی‌دا نیه کە زۆر جار ئادەمیزاد ناتوانی دەرک بە چاکە و خراپە و

۱ اصول التربية الإسلامية و أساليبها، لاپەرە ۲۴۶. له (تفسیر القرآن الحکیم)ی رشید رضا ئەمەل کراوه ج ۱/ ۱۶۷.

ناکامی شو کاری بکات، که نه بجای داوه، یان نه بجای ده دات هه تا یه کیئک دی نمونه کی باوی بو ده هیئتیه وه، نه م کارهش زیاتر له لای مندا لان دیارتره، نه وانیه ناتوان شو شته روت و تیوریانه ههست پی بکن و بیزانن، مد گهر لهو کاته نه بی که نمونه کی کرده یی له بهره ده می ده هیئتیه وه، قورشان پیروژ و پیغه مبه ر ﷺ نمونه یان له بهره ورده کردن به کار هیئاوه دا بو پون کردنه وهی راستیه کان، نمونه ش له سر نه مه زوره. هه ندیکیشی باس ده که یین:

خوای گه وره ده فهرموی:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَيَا لَيْتُمْ اَآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۰۰ يُخٰدِعُوْنَ اللّٰهَ وَاللّٰدِيْنَ ءَامِنُوْا وَمَا يُخٰدِعُوْنَ اِلَّا اَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝۱۰۱ فِیْ قُلُوْبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللّٰهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيْمٌۢ بِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ۝۱۰۲ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوْا فِی الْاَرْضِ قَالُوْا اِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُوْنَ ۝۱۰۳ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُوْنَ وَلٰكِنْ لَا يَشْعُرُوْنَ ۝۱۰۴ وَاِذَا قِيْلَ لَهُمْ ءَامِنُوْا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوْا اَنْتُمْ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ اَلَا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلٰكِنْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۱۰۵ وَاِذَا لُقُوْا بِاللّٰدِيْنَ ءَامِنُوْا قَالُوْا ءَامَنَّا وَاِذَا خَلَوْا اِلٰی شَیْطٰنِهِمْ قَالُوْا اِنَّا مَعَكُمْ اِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِءُوْنَ ۝۱۰۶ اللّٰهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِی طُغْيٰنِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ۝۱۰۷ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اشْتَرَوْا الضَّلٰلَةَ بِالْهُدٰی فَمَا رَحِمَتْ تَجَرَّتُهُمْ وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ۝۱۰۸ مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِیْ اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا اُضْءَاتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللّٰهُ بِنُوْرِهِمْ وَتَرَكَّهُمْ فِی ظُلُمٰتٍ لَا یُبْصِرُوْنَ ۝۱۰۹ صُمُّ بُكْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لَا یَرْجِعُوْنَ ۝۱۱۰ اَوْ كَصِیْبٍ مِّنَ السَّمَآءِ فِیْهِ ظُلُمٰتٌ

وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصْبَعَهُمْ فِي أَفْئَادِهِمْ مِّنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ
وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿٢٠﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ
لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ
وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢١﴾ البقرة: ٨-٢٠.

لهم ثابته تانای پیتشو خوی گه وره باسی دو روه کان ده کات و ده فرموی:
نونهی نه وانه له دو رویی و ده غه لیان دا وهک پیاویتک وایه، که ناگریکی
کرد بیتنه وه له شه ویکی تاریکدا له نه شکوه و تیکدا و خوی گهرم ده کاته وه و چوار
دهوری خوی ده بینی و ترسی نامینی به لام، هدر نه وه که سه، گهر ناگره که ی له
تاریکایی کوژایه وه؛ به ترسای ده مپنیتنه وه، حالی دو روانیش ناوایه، خویان
به باوه پردار پیشان ده دن و باوه ریان هیناوه و خویان و مال و مندالیان پی
پاریزرابون و ژن و ژن خوازیان له گهل مسولمانان کرده، نا نه مه روناکیه که یان،
نه مانای روناکیه کان دیار که وتنی بیرو باوه رپانسه هو باوه پرداران له سر زمانی
پیتغه مبه ری خوا ﷺ و قورثانی پیروز دا.

لیکچواندنی نیمان به روناکی نه وه یه، که وا روناکی نه وه پری هیدایه ته بو
ریگای راست و نه مانای سرسامی، هه روه ها نیمانیش ریگه رونه یه، که
ده تگه یه نیتنه لای خوی گه وره، بی باوه ریشی چواندوه به تاریکایی، چونکه بابای
ری لی ون بو له تاریکایدا؛ مروث توشی سرسامی ده کات.

پاشان خوی گه وره به قه ومیتک چواندونسی، که بارانیکی زوریان به سهردا
داباریوه و زهوی تاریک کرده که هه وره تریشقه و بروسکه ی توندی له گه له. جا
نه و بروسکه یه گوی پی که ر کردن و له بهر توندی یه که ی چاوی کویر کردن، که س
ناتوانی له م دیارده گه ردونیه ترسناکه هه لپی، به هه مان شیوه نه مه حالی
نیسلام و قورثانه له گهل دو رواندا، گهر ده ست که وت و غه نیمه ت و سودی
تیدابی؛ روی تیده که ن، گهر لی یان تاریک بو و بهر ژه وه ندیه دنیایی کانیانی تیدا

نہو؛ ئەوا وازی لی دەهینن و پشتی تی دەکەن^۱.

هەروا لەو نمونەیی خوای گەورە لە قورئان باسی کردووە:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوا كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٣٩﴾ أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَذْ يَرْنَهَا وَمَنْ لَّمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾﴾ النور: ۳۹-۴۰.

خوای گەورە باسی کردووە کانی بێ باوەرپان دەکات و دەفەرموی: نمونەیی کردووە کانیان وەک ئەو ئاوپەرەنگ (سراب)ە وایە کە یەکیەک لەسە فەر دایە و شەیدای بینین و گەشتنی ئاو و وا ئەزانێ ئاو، کەچی خەیاڵە و راستی نییە، لەبەر زۆر گەرمایی وەک بیابان لی دەبیته ئاو. بەهەمان شێوە بێ باوەر کە کردووەی باش دەکات و دەزانێ پاداشتی لەسەر وەرده گری.

جا کە لە رۆژی قیامت کردووەکان و پاداشته کەیی خسترایه پو، ئەو پاداشته نابینی، کە گومانی وابو شایستەیی ئەوپاداشتهیه، کە کاتی لێپرسینه وەش هات هیچ شتی دادی نادات و هیوابێ دەبی وەک ئەو سەفەر کەرەیی بەهیوایە، کە لەلای سەراپە کە ئاوی دەست بکەوی.

پاشان نمونەیی تر بۆ کافرانی هیناوەتەو، کە بریتی یە لەو هی کردووەکانیان گەر باشتەر بیت لە رۆژی قیامت دا وەک ئاوپەرەنگ (سراب) وایە، گەر کردووەکانیان ناشیرین بی؛ ئەوا وەک تاریکی نوتەک و کۆنۆو وایە، جا لەدەریای زۆر قول دا سی تاریکی کۆ دەبیتهو: تاریکی هەور و تاریکی گوشتار و تاریکی کردووە^۲.

^۱ مختصر تفسیر الحازن ج ۱/ ۱۷-۱۸.

^۲ مختصر تفسیر الحازن ج ۱/ ۱۷-۱۸.

همروه‌ها لهو نموناهى قورئانى پيروز باسى كرده: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ
الْبَيْوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ العنكبوت: ٤١.

خوای گه‌وره باسى نه‌وانه ده‌كات كه دابه‌زيونه‌ته ژيره‌وه‌ي هزر و بيروباوهر و
بت و دار و به‌رديان كرده هاويه‌شى خوا، جا ده‌فهرموى نمونه‌ي نه‌وانه، كه
ناينيان له نيوان نايينه‌كانه وهك جالجالوكه وان كه ماله‌كه‌ي له نيوان مالا‌نه،
همروهك خانوي جالجالوكه سسترين خانوه، به‌هه‌مان شيوه پهرستني بت و دار و
به‌رد، بي هيزترين و سسترين نايينه.

نومنه‌ي په‌روه‌رده‌كردن به نمونه هينانه‌وه له فهرموده‌ي پيغه‌مبه‌ردا ﷺ نه‌وه‌يه
كه ده‌فهرموى: ((أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا بِيَابِ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ
مَرَّاتٍ، هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ؟ قَالُوا: لَا يَبْقَى مِنْ دَرَنِهِ شَيْءٌ. قَالَ: فَذَلِكَ
مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَ الْخَطَايَا كَمَا رَوَّارِيكَ بَعْدَ بَعْدِهِمْ
ده‌رگاي يه‌كيكتان دا بروات و هه‌مو رۆژ پينج جار خۆي لى بشوات نايا هيچ
پيسي پيژه ده‌ميئي؟ گوتيان: هيچ پيسي‌يه‌كي پيژه ناميئي. پيغه‌مبه‌ر ﷺ
فهرموى: كه‌واته نه‌مه‌ش وهك پينج نويژه‌كه وايه، خوای گه‌وره گونا‌هه‌كاني پي
ده‌سپيژه‌وه.))

پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ نمونه‌ي بۆ نويژ به روبراريكي رۆيشتو هيناوه‌ته‌وه، كه‌وا
چۆن بۆ لاي خوای گه‌وره نزيك‌ت ده‌كات‌وه و ده‌بيته ياريده ده‌ر بۆ پالا‌وته‌كردني
ده‌رون له گونا‌ه و تاوان و له پيسي گونا‌هان، كه‌وا هه‌ر كاتي‌ك مرۆف كاري كرد
و ره‌نجي كيشا و ناره‌قي كرد و جه‌سته‌ي پيس بو، پينج جار خۆي‌پي ده‌شوات.
جا هه‌ر وهك پيسايي جه‌سته ناو ده‌شوات و پاكي ده‌كات‌وه؛ به‌هه‌مان شيوه
پينج نويژه‌كان پيسي‌يه‌كاني ده‌رون ده‌شوات‌وه و نه‌و گونا‌هانه‌ي مرۆف ده‌يكات

غونہی پەروردهی و فیرکردن له قورشان و سوننه‌تدا، زۆرتره له‌وهی
بژمی‌دری، به‌لام له‌سەر پەرورده‌یاره که هه‌ول ب‌دات لی‌ی بکۆلێت‌هوه و
توێژینه‌وهی له‌سەر بکات، بۆ‌شه‌وهی له‌ ئاراسته‌کردنی منداڵان و پەرورده
کردنیان سودی لی‌وه‌ریگری، هه‌ر چهند پەرورده‌یار غونہی زۆر له‌پەرورده و
فیرکردن به‌کاربهێنی، شه‌وه‌نده چه‌مکه‌کان له‌ می‌شکی منداڵ پونتر ده‌بی‌ت و،
کرداری پەرورده‌ی سه‌رکه‌وتو تر ده‌بی‌ت.

وتویژ و گفتوگو

گشت باوکان و پهروهردیاران دهتوانن فرمانه‌کان و قه‌ده‌غه‌کردنه‌کان
راسته‌وخو ناراسته‌ی منداله‌کانیان بکهن، به‌لام که‌می‌کیان ده‌توانن له‌گه‌ل
مندالان گفت و گوی تیدا بکهن، نه‌وان ده‌یانه‌وی فرمانیان پی بکهن و
قه‌ناعه‌تیا پی بهینن جی به‌جی بکهن.

گومانی تیدانیه‌ گفت و گو و راویژ ریبریځ (مبدأ) یکی ئیسلامی ره‌سه‌نه،
خوای گه‌وره‌ داین‌اوه‌ بو هه‌لس و که‌وت کردنی فرماندار (حاکم) له‌گه‌ل
به‌رفه‌رمان (محکوم)، به‌ری‌وه‌به‌ر له‌گه‌ل فرمانبه‌رانی و ماموستا و په‌روه‌ردیار
له‌گه‌ل نه‌و. که‌سه‌ی، که‌ هه‌لده‌ستی به‌چاودیری کردنیان.

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ: مسوولمانان
کاروباریان له‌نیوان خویندا به‌راویژه.﴾ الشوری: ۳۸.

هه‌روه‌ها فه‌رمویه‌تی: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ: نه‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌ کاروباردا
راویژ به‌ مسوولمانان بکه.﴾ آل عمران: ۱۵۹.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ زور شوین دا راویژی به‌ هاوه‌له‌ به‌ریزه‌کانی کردوه‌ وه‌ک
راویژ ده‌رباره‌ی دیله‌کانی جه‌نگی به‌در و ده‌رجونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو ده‌ره‌وه‌ی
شاری مه‌دینه‌ له‌ جه‌نگی نوحود بو پوه‌پوه‌بونه‌وه‌ی موشریکان.

له‌ نمونه‌ی په‌روه‌رده‌یی، له‌سه‌ر شتوازی گفتوگوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له
ناراسته‌کردن و په‌روه‌رده‌کردن دا، باسی نه‌م نمونه‌یه‌ ده‌که‌ین:

له‌ نه‌بی نومامه‌ ﷺ که‌وا گه‌نجیکی قوره‌یشی هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و
گوتی: یا رسول الله! إِنْ دُنِيَ لِي فِي الزَّنا، فَأَقْبِلْ عَلَيْهِ الْقَوْمَ وَ زَجِرْهُمْ، فَقَالُوا: مَهْ
مه‌! واته‌: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ریگه‌م پی بده‌ زینا بکهم، جا خه‌لکه‌که
ویستیان لی بده‌ن و سه‌رگۆنه‌یان کرد و گوتیان نه‌ی، نه‌ی!!!

پیتغمبهری خوا ﷺ فەرموی: نزیک بەوه، ئەویش لی ئزیك بسۆوه و
 فەرموی: زیناکردن بۆ دایکت پێ خۆشه؟
 گوتی: نا بەخوا ئەی پیتغمبهری خوا، خوا بمکاته قوربانیت.
 پیتغمبهر فەرموی: "خەلکیش بۆ دایکیان پێیان ناخۆشه، ئایا بۆ کچه کەت
 پیت خۆشه؟ گوتی: نا بەخوا ئەی پیتغمبهری خوا، خوا بمکاته قوربانیت!"
 پیتغمبهر ﷺ فەرموی: خەلکیش بۆ کچه کانیان پێ خۆش نیه، ئایا بۆ
 خۆشکت پیت خۆشه؟
 گوتی: خوا بمکاته قوربانیت نا بەخوا ئەی پیتغمبهری خوا.
 پیتغمبهر ﷺ فەرموی: خەلکیش بۆ خوشکە کانیان پێیان خۆش نیه، پیت
 خۆشه بۆ خوشکی باوک؟
 گوتی: نا بەخوا ئەی پیتغمبهری خوا، خوا بمکاته قوربانیت.
 پیتغمبهر ﷺ فەرموی: "خەلکیش بۆ خوشکی باوکیان پێیان خۆش نیه،
 پیت خۆشه بۆ خوشکی دایکت؟
 گوتی: نا بەخوا ئەی پیتغمبهری خوا، خوا بمکاته قوربانیت!
 پیتغمبهر ﷺ فەرموی: خەلکیش بۆ خوشکی دایکیان پێ خۆش نیه.
 ئەبی ئومامه گوتی: پیتغمبهری خوا ﷺ دەستی خستە سەر سینگی لاوه که
 و فەرموی: ((اللهم اغفر ذنبه، وطهر قلبه، وحسن فرجه: خواجه له گوناھنی
 خۆش به، دلێ پاک راگره و داویننی بپاریزە)) گوتی: گەنجە که دواي ئەم دوعايەي
 پیتغمبهر، لای بەم شتە نە کردوه و ئاویری لی نە داوه.
 سەرنج بدە بۆ نەرم و نیانی و سینگ فراوانی پیتغمبهر ﷺ له بیستنی
 قسەي ئەم گەنجەي که ئارەزوی زیناکردنی بەسەردا زال ببو، چون پیتغمبهری
 خوا ﷺ گفت و گۆی له گەل دە کات هەتا ئەو کاتەي گەنجە که لای دەروات، که
 هەرچی ئارەزو و مەیل کردنی زیناکردنە لە دلێ نامینێ.

^۱ أخرجه المصنف في (مجمع الزوائد) ج ۱/۱۲۹.

گەر پیغه مبهری خوا تهریقی بگردبایه وه قهده غه ی بگردبایه ده ری بگردبا
(وهك كه زۆر باوك ئاوا ده كهن له كاتێكدا، كه منداڵه كانیان بهراشكاوی باسی
نه خۆشیه دهرونی و ئاره زوه كانیان ده كهن) ئهوا ئهوا كاته ئهوا گه بجه له لا
پیغه مبهری خوا ﷺ ده رده چو، وهك كه چۆن هاته لای و دلی پریو لهو جهز و
ئاره زوانه ی، كه خوای گه وره پی ی رازی نیه.

ههروا لهو فونانه: پیغه مبهری خوا ﷺ به هاوه له كانی فەرمو: "ئایه ده زانن
غه بیته چی یه؟ گوتیان: خوا و پیغه مبهره كه ی زاناته، پیغه مبهەر ﷺ فەرموی:
(ذَكَرَكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْرَهُ: باس كردنی براكه ته به وه ی، كه پی ی ناخۆش بی))،
گوتیان باشه نه گەر براكه م ئهوا سیفه ته ی تیدا بی؟ پیغه مبهەر ﷺ فەرموی: گەر
ئهو سیفه ته ی تیدا بی ئهوه غه بیته ت کردوه، به لام گەر ئهوا سیفه ته ی تیدا نه بی
ئهو به هتانت بۆ هه لبه ستوه".^۱

پیغه مبهەر ﷺ فەرمویه تی: ((أَنْصِرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا: براكه ت سه ریغه
گەر سته مكار بو یان سته م لی گراو بو))، گوتیان: نه ی پیغه مبهری خوا: ئه وه ی
كه سته می لی گراوه ئه وه سه ری ده خهین، نه دی نه گەر سته مكار بی چۆن
سه ری بخهین؟

پیغه مبهەر ﷺ فەرموی: (دهستی ده گری سته مه كه نه كات، ئه وه
سه ر خستیه تی).^۲

قورئانی پیرۆز شیوازی گفت و گۆی له زۆر شوێن به کارهێناوه، ده رباره ی
گرنگترین و ترسناکترین کار، كه بیروباوه ره وهك خوای گه وره ده فەرموی:
﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا
بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا أَوَلَمْ يَكُنْ مَعَ اللَّهِ

^۱ أخرجه مسلم برقم (۲۵۸۹).

^۲ أخرجه البخاري برقم (۲۴۰۳).

بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾ أَمْنَ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا
 أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاسِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمْنَ يُحِبُّ الْمُضْطَرُّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ
 السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾
 أَمْنَ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا
 بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾ أَمْنَ
 يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُولَئِكَ مَعَ اللَّهِ
 قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبُ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ بَلْ
 أَدْرَكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٦﴾
 وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَءَابَاؤُنَا أَبْنَاءُ لِمُخْرَجُونَ ﴿٦٧﴾
 لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَءَابَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٨﴾
 قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦٩﴾ وَلَا
 تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَى
 هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧١﴾ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَكُمْ بَعْضُ
 الَّذِي تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٢﴾ النمل: ٦٠-٧٢.

واته: یا ئەو کەسەى چاترە ئاسمانەکان و زەمینى و دەیهێتارە لە حەواوە ئاوى
 بۆ ئێوە ئاردووە؟ گەلیک باخچەى بە دیەغان بە ئاوە کەى شین کردووە کە خۆتان
 نەتاندەتوانى دارەکانى بەرھەم بێتن؛ ئاخۆ هیچ پەرستویکى لە گەل خوا ھەبە؟
 نەخێر دیارە گەلیکى لە ھەق لادەرن. یا ئەو کەسەى چاترە کە ھەر وەختى

هوميد پروا ئيك له بهري بپارێتهوه، دههناي دي و له چۆرتم^١ پزگاري دهكا و ده تانكا ته جي نشين له سهر زه مين؟

ئاخۆ هيچ په رستيو ئيكي له گه ل خوا ههيه؟ نه مانه كه م په ند وه رده گرن.
يا نهو كه سه ي چاته كه له تاريكي به ژ^٢ و ده ربا، له رپي شاره زاتان ده كا و هه ر
نه و يشه نهو بايانه به رپي ده كا، كه مزگي نني خي ر و بي ري نه ويان پي نه؟ ئاخۆ هيچ
په رستيو ئيكي له گه ل خوا ههيه؟ خوا زۆر له وه ي به رزتره كه ده يكه نه شه ريكي
نهو.

يا نهو كه سه ي كه بونه وه ر وه دي دي ني ت و له دو اييدا ده يباته وه؟ نه دي كي يه
له ئاسمان و زه مينه وه بژيو تان بۆ به دي ده كا؟ ئاخۆ هيچ په رستيو ئيكي له گه ل وا
ههيه؟ سا نه گه ر پي تو وايه راست، به لگه ي خۆ تان نيشان به دن.
بي ژه: نهوانه وا له ئاسمانه كان و زه ميندا هه ن له خوا به ده ر- له به ر پي تو ار بي
خه به رن. هه ستيش نا كه ن كه نكي زي ندو ده كر ي نه وه.

زانسته كه يان برنا كا سه لا رابي، دو دلن ده بي يان نابي؟ نه م چا وي دينه يان
نيه. خودا نه ناسه كان و تيان: ئاخۆ وه ختي ئي مه و باب و با پيرامان بوينه خۆ ئي ك
(به زينديي له گۆر) ده مانه ي نه نه ده ري؟

نهو به لتي نه ي به مه ي ده دن، له وه پيشيش به باب و كالن دراوه؛ نه مانه
گشتي چي رۆكي پيشينه كانن.

بي ژه: گه شتي به م سه ر زه مينه دا بكه ن، تا بي ينن سه ره نجامي تا وانباران
به كو ي گه يو ه. خه ميان مه خو ه و له به ر گزي كاري نهوان دلته نگ مه به!
گفتو گۆ كر دني دا يك و باوك له گه ل مندا له كانيان له زۆر شتدا؛ چه ند سو ديكي
ده رو ني په رو ه ده بي گه و ره ي ههيه، كه گرنگ زي نيان باس ده كه ين:

١- زياد بو ني متمانه به خو بو ني مندا ل له ميانه ي هه ست كر دني به بايه خ

^١ چۆرتم: تهنگ و چه له مه.

^٢ به ژ: وشكاني.

پیدانی و، بایه‌خ دان به‌رایه‌که‌ی دهریاره‌ی نه‌و بابه‌ته‌ی تاوتوی و گفتوگوی تیدا ده‌کری.

۲- ناشناوبون به‌و بیر و چه‌مکانه‌ی، که مندال هه‌یه‌تی به‌رام‌بهر جوړه‌ها بابه‌ت و به‌هیزکردنی نه‌و چه‌مکانه، یان پته‌وکردن و چه‌سپاندنی.

۳- دهرنه‌کردنی بریار و فرمان له‌لایهن باوک‌هوه، که ناراسته‌ی منداله‌که‌ی ده‌کات، مه‌گه‌ر دوا‌ی به‌رای‌ی و سه‌ره‌تایی‌یه‌ک بو قه‌ناعه‌ت پی‌کردنی منداله‌که و وه‌رگرتنی بریار و فرمانه‌که.

۴- مندال به‌و فرمانه‌ی داوا‌ی لی کراوه دوا‌ی راویژکردن و تاوتوی کردن له‌گه‌لیدا، پابه‌ند بونی زۆرت‌ر ده‌بی، نه‌مه‌ش له‌بهر نه‌وه‌ی هه‌ست به‌وه ده‌کات که بریار به‌ده‌سته و له‌سه‌ری پتویسته یه‌که‌م که‌س بی بو پابه‌ند بون.

۵- گه‌ر گیانی راویژکردن و گفت و گو‌بالی کیشا له‌نیو دایک و باوک و نه‌ندامانی خیزان، نه‌وا نه‌مه ده‌بیته گه‌شه‌کردنی گیانی هاوکاری و ته‌بابی له‌نیوان نه‌ندامانی خیزاندا.

۶- هه‌روه‌ها به‌کاره‌یتانی نه‌م ریبه‌ره (مبدأ) ه‌شوینه‌واریکی گه‌وره‌ی ده‌بیته له‌گه‌شه پیدانی توانستی داد‌وه‌ری کردن (محاکمه‌ی ژیری له‌لای مندا‌ل‌اندا که ناماده‌سازیان ده‌کات بو روه‌روبو‌نه‌وه‌ی گرفته گه‌وره‌کان.

له‌بهر نه‌وه له‌سه‌ر دایک و باوکانه له‌په‌روه‌ده‌کردندا به‌پیتی توانا په‌نا بینه به‌ر نه‌م نام‌رازه (وسيلة) له‌کاری بچوک و گه‌وره‌دا، با باوک سوربی له‌سه‌ر نه‌وه‌ی زۆربه‌ی نه‌و بریارانه‌ی له‌ماله‌وه‌دا وه‌رده‌گیری؛ بریاری به‌کۆمه‌ل بیته، که له‌نه‌جامی راویژ و قه‌ناعه‌ته‌وه ده‌رده‌چیت دهریاره‌ی کاروباری په‌روه‌ده‌یی وه‌ک: کاتی شه‌و به‌سه‌ربردنی مندال له‌دهره‌وه‌ی مال و، وانه‌کردنی له‌گه‌ل هاو‌پیکانی و زۆر چونه‌ده‌ر له‌گه‌ل‌یاندا و، پاره‌زۆر خه‌رج کردنی و، هه‌لب‌ژاردنی خویندنی زانگو و هه‌لب‌ژاردنی خواردنی نیوه‌رو و ئیواره و، هه‌لب‌ژاردنی نه‌و شویننه‌ی که خیزان له‌کاتی پشوی هاوین دا به‌سه‌ر ده‌بن و، دابه‌ش کردنی زۆر له‌نیوان

نەندامانی خێزان و شتی هاو شیوهی تر.

پێویسته له سه ر خێزان له کاتی وه رگرتنی شه م ئامرازه دا، سوڕیی له سه ر
ئهو ی که گفت و گو یه که ه یمن و هاو سه نگ ب ی، تا وه کو هه ر تاکه و مافی
پاده رپرنی به راشکاوی هه بیته، با پێچه وان ه ی رای تریش بیته، بۆ ئهو ی
گفتو گو یه که به ره نجامی پێویستی هه بی.

ده بی ئاگاداری بن که شه م ئامرازه ی ئامرازه کانی پهروه ده، ناشی بۆ هه لسه و
کهوت کردن له گه ل مندا لی بچوک، که ه یشتا خو ی نانا سی و چاکه و خرا په لیك
جیا ناکاته وه، به لام قه ینا که گه ر راویژ به مندا له بچو که کانیان بکه ن، ته نانه ت
به وان ه ی نه گه یشتونه ته ته مه نی خو ناسین، نه مه ش بۆ راهی نانیان له سه ر گفت و
گو و به شداری کردن له بریار وه رگرتن.

هه روا له سه ریانه که خو دور بگرن له فەرمانی بی هو و بی سوود، ته نانه ت
له گه ل مندا لی بچو کیش دا و به پی ی توانایان.

ههروه ها لهو کارانه ی که پێویسته دایک و باوک له کاتی به کاره ی نانی راویژ و
گفت و گو دا لی ی ئاگادار بن، رێزگرتنی نه و بریاره یه که به گفتو گو له نیوان
خو یان و نیوان مندا له کانیان وه رگیرا وه و پاشگه ز نه بونه وه لی ی و، گوڕینی
به بریار یکی تاکه وه یان له لایه ن هه ر یه کیك له دایک و باوک دا، بۆ سه پاندنی
به سه ر خێزанда. چونکه شه م جوړه په فتاره و به م رێگه یه متمانه و بایه خ پێدانی
له لایه ن مندا له نه وه نا هیلی.

گه ر خێزان توانی هه لسه ی به گفتو گو کردن ی کاروباره کانی و کاروباری
تاکه کانی له بواری پهروه ده بی و روژانه ییدا؛ نه و پاش ماوه یه که له پشت به ستن
به م شیوازه؛ به ره نجامی گه و ره و سه رکه وتوی لی ده که ویتته وه.

نزاکردن بۆ مندال^۱

نزا (دوعا) کردن بۆ مندال نامرآزیکى پەروردهی پوختى ئىسلامیه، کاتیک دایک و باوک شیواز و ریگا پەروردهی یهکانى پیتشو بهکار دههیتن له راست کردنهوه و ریک و پیک کردنى پهفتارى مندالهکانیان، پهنا دههینه بهر خوای گهوره بهنزاکردنى راستگوییانه که داواى چاک کردن و هیدایهت دانسی مندالهکانیانى لى دهکهن.

گومانی تیدا نییه نزاکردن شوینهواریکى گهورهى له ژيانى ئادهمیزاد دا ههیه، به تایبهتى نزاکردنى دایک و باوک بۆ مندال.

خوای گهوره له قورئانى پیرۆزدا له زۆر شوین دا باسى سوربونى باوکان دهکات لهسەر نزاکردنى داواى خهیر و چاکسازى و پارێزکارى و سهركهوتوبى مندالهکانیان له کاروبارى دنیا و رۆژى دواى یاندا.

نومى نهمهش وهك خوای گهوره دهفرموی: ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾
 نهوانى دهلێن پەروردهگارمان له خێزانهاکامان و ههچهکامان پۆشنایى چاو (مندال) مان پى ببهخشه و بمان که به پیتشهواى پارێزکاران. ﴿الفرقان: ۷۴﴾.

لهسەر زمانى یهعقوبى پیتغهمبهر (عليه السلام) که نزا بۆ مندالهکانى دهکات دهفرموی: ﴿قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي﴾: فرموی داواى لى خوش بووتان له خوای گهوره بۆ دهکهم. ﴿یوسف: ۹۸﴾.

پیتغهمبهر ﷺ فرمویهتى: ((ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيهِنَّ دَعْوَةُ الْمَظْلُومِ وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ وَدَعْوَةُ الْوَالِدِ لِوَلَدِهِ: سَيِّئًا نَزَاهِيَهُ گومانی تیدا نییه گهرا دهبن: نزای ستم لیکراو، نزای سهفرکهمر، نزای باوک بۆ مندالهکى.))

^۱ أخرجه ابن ماجه برقم (۳۸۶۲).

به همدان شیوه له سهر دایک و باوک، که ناگادارین نزا له منداله کانیان نه کهن، چونکه نه مه شوینه واریکی گه وره تری هدی له سهر نه که وتنیان.

پیغه مبهری خوا ﷺ ده فرموی: ((لَا تَدْعُوا عَلٰی اَنْفُسِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلٰی اَوْلَادِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلٰی خَدَمِكُمْ وَلَا تَدْعُوا عَلٰی اَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَفِّقُوا مِنْ اللّٰهِ سَاعَةً نِّيلَ فِيْهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَجَابَ لَكُمْ: نزا له خزان مه کهن، نزا له منداله کانتان مه کهن، نزا له خزمه تکاره کانتان مه کهن، نزا له سامانتان مه کهن، نه بادا له گدل کاتیک ریک بکه وی، که خوی گه وره نزا تیدا گرا ده کات.))

هه وره ها فرمویه تی: ((ثَلَاثُ دَعَوَاتٍ مُّسْتَجَابَاتٌ لَا شَكَّ فِيْهِنَّ دَعْوَةُ الْمَظْلُوْمِ وَدَعْوَةُ الْمُسَافِرِ وَدَعْوَةُ الْوَالِدَيْنِ عَلٰی وَلَدِهِ: سى نزا هه ینگومان گرا ده بن: نزا ستم لی کراوان، نزا سه فرکه ر، نزا دایک و باوک له مندال.))

نه بو هه ره یره ﷺ گپراویه تیه وه که جو ره یحی خوا په رست له بهر نویژی سوننه ت، داوی دایکی جی به جی نه کردوه، دایکیشی نزا لی کردوه گوتویه تی: (خوایه نه میرینی هه تا له روی ثافره تی بى نابرو له ش فروش ده بینری).

نه وه بو دوی نه مه به نی ئیسرا ئیل تاوانباریان کرد به زینا کردن و په رستگایه که یان لی پوخاند. له پاستی دا فیتنه یه کی گه وره بسو، هه تا خوی گه وره پاکیه تی له زینا کردنی به دیار خست و نزا دایکی جی به جی کرد.

نه وه ی زور جی مه خابنه نه وه یه، که زور له دایک و باوکان به که مترین ره رفتار و خرابی مندا لان؛ نزا زور له منداله کانیان ده کهن، نازانن نه نزیانه شوینه واری گه وره یه هدی له خراب کردنی مندا ل.

^۱ أخرجه مسلم برقم (۳۰۰۹).

^۲ أخرجه الترمذي برقم (۱۹۰۶).

^۳ ذكره مسلم برقم (۲۵۵۰).

پیاویک هاته لای عبدالله ی کوری مبارک ﷺ و سکالای مندالہ کھی لہلا
دہ کرد، نہویش پیی گوت: نرات لی کردوہ؟ گوتی: بہ لی، گوتی کہواتہ تو
رہفتاہت تیگداوہ!

لہسمر دایک و باوکہ لہکاتی خراپہ کاری مندالہ کانیان لہ جیاتی نزا
لی گردنیان، نزیان بو بکھن بہ ہیدایہت و چاک بون.

گویم لہ باوکیک بو، خوی گہورہ گرفتاری مندالیتی کردبوو، کہ رہفتار و
رہوشتی لہ گہل خراپ بو و نازاری دہدا، جا باوکہ کہ ہمدو دہستہ کانی بو لای
خوی گہورہ بہرز کردوہ و دہیگوت: خویہ لی پی پازی بہ، خویہ چاکی بکھی،
خویہ ہیدایہتی بدی، خہلک پییان دہ گوت: بوچی نزی لی ناکھی؟ نہویش
دہیگوت: نایا بہ نزا کردن لی لہ خراپہوہ خراپتر نابی و لہ نازار دہرہوہ نازاردہر
تر نابی؟ داوام وایہ خوی گہورہ نزا کہم گیرا بکات و ہیدایہتی بدات، جا
پیاوہ کہ لہسمر نہم گرفتاریہ نارامی گرت، ہتا خوی گہورہ نزا کہی گیرا کرد و
کورہ کھی چاک کرد و ہیدایہتی دا، ہممو نہمہش بہہوی بہرہ کھی نزاوہ بو.

لہبہر نہوہ لہسمر دایک و باوکہ کہ لہ بی ہودہی نامپازہ پەرور دہی یہ کان
بو چاکسازی کردنی مندال نا نومید نہبن، بہلکہ زور لہ خوا بیارینہوہ و نزی
چاک بون و ہیدایہت دانیان بو بکھن.

ده روزهی پنجم

روزی قوتبخانه و زنگه دست به روزه کردند

روّلى قوتابخانه

وہ کہ لہ پیشہ وہ باسماں کرد خیزان رۆلی ہمرہ گہورہی ہدیہ لہ پدروہ ردہ و تہمی کردا، نہویش لہ بمر زور ہو کہ لہ پیشہ وہ باسماں کرد، بہ لام لہ گدل نہوہش دا نا کری رۆلی بنکہ پدروہ ردہ بی یہ کانی تر فراموش بکمین، کہ گرنگترینان قوتا بخانہ و مزگوتہ.

سہارہت بہ قوتاخانہ، بیگومان بریتیہ لہ مہلبہندیکی پەرودہدی
گرنګ، کہ منداں بہشی زوری کاتی تیدا بہسہر دہبات و بہ ژمارہیہ کی زور
ہاوری ناشنا دہی۔

مەخابن قوتابخانە بىر لە چەند سالىك زۆر بايەخى بە پرۆسەي پەرۋەردەيى دەدا لە زۆر لايەندا، بەلام لە گەل رۆژگاردا بايەخە پەرۋەردەيى يەكەي كەم بۆۋە و كورتى ھىنا.

کاريگري قوتبخانه له پرېوسې په روږدهي دا له زور پوهويه، که
گړنگرنيان:

۱- پيشه‌نگی يه كه له ماموستا يितه دى:

نه‌وهی تییینی ده‌کری نه‌وهیه که مندالان له قوناغی خویندندا و به‌تاییه‌تی
 له سه‌ره‌تایی‌دا، مامۆستا ده‌که‌ن به‌ پێشه‌نگی خۆیان و هه‌ولێ لاسایی
 کردنه‌وه‌ی ده‌ده‌ن له گوشتار و په‌فتار و بیر و هزریاندا، جا لێره‌دا ده‌رده‌که‌وه‌ی،
 که مامۆستا نه‌مانه‌تیکی زۆر گه‌وره‌ی به‌سه‌ر شانه‌وه‌یه و به‌رپرسی‌تی‌یه‌کی
 گه‌وره‌ی هه‌یه له پێک و پێک کردنی په‌فتاری و ناگاداری گوشتاره‌کانی و هه‌لس
 و که‌وته‌کانی له‌به‌رده‌م قوتابیاندا.

له بهر نهوه گيږاوه ته وه، که عوتبهی کورې شه بی سوفیان به ماموستای کوره که ی گوتوه:

(نەى عبدالصمد با يەكەم شت كە دەستى پى دەكەى چاك كەردنى خۆت بى،
 چونكە قوتابيان چاويان بەچاوى تۆۋە بەستراۋە، چاكە لاي ئەوان ئەۋەيە، كە تۆ
 بەچاكەى دادەنىي، كەردەۋەى ناشىرىنىش لەلای ئەوان ئەۋەيە، كە تۆ بەناشىرىنى
 دادەنىي. فېرى قورئانايان بىكە و لەسەر فېربونى قورئان زۆريان لى مەكە، با
 بەھۆيەۋە پېزار نەبن و وازىشيان لى مەھىنە، كە ئەوان بەيەكجارى وازى لى
 بەھىنن، شىعرى پاكيان بۆ باس بىكە و باشتىن قەدىان بۆ بىكە، زانستىكيان فېر
 مەكە ھەتا بەتەۋاۋى زانستىكى تر فېر دەبن، چونكە قەسە تىناخىن لە
 گوچكەدا، ناھىلى كەسى بىسراۋ تىبگات و رى بزر كەرى تى گەيشتە.^۱
 جا گەر دايك و باوك و بەرپرسياراني پەرۋەرەدە و فېر كەردن ئەمەيان زانى،
 ئەۋا لەسەريان پىتويست دەبى كە مامۇستا لەسەر بىنچىنەى رەۋشت و ئايىن
 ھەلبۇتۇر بەر لە زانست و زانيارى و ناسىن، ئەمەش لەبەر گىرنگى مامۇستايە لە
 پىرۆسەى پەرۋەرەدەيىدا.

۲- ئاراستەى راستەۋخۆ و ناراستەۋخۆ:

مامۇستا لەمىيانەى ئەۋ چەند كاتۇمىرەى كە بۆى تەرخان كراۋە بۆۋانە
 وتنەۋە، زۆر جار كاتى گونجاۋى بۆ دەپرەخسى، كە ھەندى تىيىنى و ئاراستەى
 پەرۋەرەدەى خۆى ئاراستەى قوتابيان بىكات، جا چ راستەۋخۆ بىت يان
 ناراستەۋخۆ، زۆر جارىش ئەم ئاراستانە قوتابيان گىرا و گونجا و دەگرى
 بەتايىبەتى گەر لە مامۇستايەكى خۆشەۋىست و رىزدار لەلای مندا لائەۋە
 دەرچوبى.

۳- ئاشنايەتى لە گەل ھاۋرىيان:

مندا لئە قوتابجانەدا ژمارەيەكى زۆر لە ھاۋتەمەنى دەيىنى و ھەمان
 بايەخيان ھەيە، بەمەش بۈرۈتكى فراۋانى دەبى بۆ ھەلبۇزاردنى ھاۋرىيان،

^۱ منهج التربية النبوية للطفل ص ۲۲۵. لە (نصيحة الملوك) ى ماورەدى ل ۱۷۲۲ وەرگىراۋە.

نهوانه‌ی که گونجانیکی دهرونی له نیوان خۆی و نهواندا ده‌بینی. هه‌روه‌ها به‌قول بونه‌وی په‌یوه‌ندی نیوانی و نیوان هاورپی‌یه‌کانی، زۆر له‌خو و په‌وشتی زۆریان لی‌به‌ده‌ست ده‌هێنی.

٤- له‌گرنه‌ترین نه‌و سودانه‌ی ئاده‌میزاد له‌ فیزیون وه‌ر ده‌گری، پاک‌خویی ره‌فتاره:

چونکه‌ زانست زه‌مینه‌ ساز ده‌کات بۆ ناشنا بون به‌ ره‌فتاری باشتر و جوانتر و فراوان بونی زانین و ژیری ئاده‌میزاد، که‌ ئاماده‌ی ده‌کات بۆ به‌ده‌ست هێنسانی په‌وشتی جوان و په‌سه‌ند له‌ ره‌فتار و هه‌لس و که‌وته‌کانیدا.

که‌واته‌ ئهرکی دایک و باوک که‌ بایه‌خی زۆر بده‌ن به‌ هه‌لبژاردنی نه‌و قوتابخانه‌یه‌ی، که‌ منداڵه‌کانیانی تیدا ده‌خوێسن، شه‌ویش له‌میان‌ه‌ی ناسینی مامۆستاکان له‌ قوتابخانه‌ و متمانه‌بون به‌ ئا‌کار و ره‌وشت و ئاینیان، به‌مه‌ش که‌شیک له‌بار و یاریده‌ده‌ر بۆ په‌روه‌رده‌کردنی راست و دروستی منداڵه‌کانیان ده‌سته‌به‌ر ده‌کمن.

له‌سه‌ر مامۆستایان و به‌رپۆه‌به‌رانه‌، له‌ قوتابخانه‌کاندا زۆر م‌ک‌وپ‌بن له‌سه‌ر ریک و پیک کردنی ره‌فتاری قوتابی‌ان له‌ قوتابخانه‌که‌یاندا، هه‌روا چاودێری کردنی ره‌فتاری خۆیان تاوه‌کو له‌به‌رده‌م قوتابی‌اندا پێشه‌نگی باش بنوێنن.

حه‌ز ده‌که‌م نه‌وه‌ دو‌یات بکه‌مه‌وه‌، که‌ له‌سه‌ر مامۆستایه‌ ته‌نها به‌ به‌خشی‌نی زانیاری بۆ قوتابی‌ان وازنه‌هێنی، وا گومان ببات که‌ به‌مه‌ رۆژی پێوستی له‌سه‌ر جوانترین شێوه‌ به‌جی هێناوه‌، به‌لکه‌ پێوسته‌ بزانی، به‌شیک له‌ پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌یی منداڵان به‌سه‌ر شانی نه‌ودا دراوه‌.

گوی بیستی شیخ ره‌مه‌زان دیب (خوا بیپاریزی) بوم که‌وا شیخ محمد بدرالدین الحسینی جاریکیان چوه‌ لای یه‌کی له‌ مامۆستای بیرکاری و وانه‌ی به‌قوتابییه‌کانی ده‌گوته‌وه‌، شیخ لی‌تی پرسی:

له وانه كه تدا يادی خوات بۆ كردن؟

مامۆستا گوتی: نه خێر!

شیخ گوتی: خوا بتهوړی، كهواته دلایات مراند.

نالتیره دا ده گهر پتمه وه تا ورپایې بدهم، كهوا نمرکی سهر پهرشتیاران (دایك و باوك) كه قوتابخانه له دلی مندا لانیان خۆشه ویست بكنه و فیتری ریزگرتنی زانست و مامۆستا و نرخي همر يه کيکیان و شوینه واری له بنیاتناني ناده میزاد و کۆمه لگه دا بكنه، پتویسته ماوه ماوه له گهل مندا له کانیان دانیشن و گوړی بگيری له بیرو بچونیان سه باره ت به مامۆستا کیمیان و ناشنابون بهو بیره په روه رده یی یانه ی، كه له قوتابخانه ناراسته یان ده کړی، كه په نگه له گهل به ها و چه مکه نیسلا میه کان و ناکاریه کان نه گوځی، هه روا راست كړدنه وه ی نهم فیکرانه له میشکی مندا لاند، جا گهر نهم په فتاره له مامۆستایه کی دیاریکراو دوباره بویه وه، له سهر باوك پتویسته سهر دانی قوتابخانه بکات و سکا لا دژی نهم مامۆستایه پیشکمش به بهر پتوه بردن بکات، كه ده یه وی - مهبهستی بی یان بی مهبهست - ناده میزاد و کۆمه لگه تیک بدات و بروخینی.

بیگومان بهر پرسانی په روه رده و فیتر کردن بهم جوره په فتاره رازی نابن هه روا له سهر دایك و باوكانه، كه هه ماهه منگی (تنسیق) یان هه بی له ناراسته کردن و په روه رده کردن له نیوان خویان و قوتابخانه دا، نه ویش له پتی زور سهر دانی کردن قوتابخانه و وتویو کردن له گهل بهر پتوه بهر و مامۆستایان، هه روا ناماده بونی له کۆبونه وه ی سهر پهرشتیاران كه له قوتابخانه گړی ده دری.

رۆلى مزگەوت لە پەرەردەکردندا

مزگەوت لە ژيانى مسوولماناندا لە زۆر لايەنى پۆلەى و زانستى و پەرەردەى و کۆمەلایەتیدا بە رۆلى گەرم هەڵدەستى.

ئىسلام سوره لەسەر چونی منداڵان بۆ مزگەوت، تاوهكو لەسەرى رابىتن، هەروا لەبەر ئەوەى چونی منداڵان بۆ مزگەوت سودى زۆرى هەيه.

جا چەند وێنەى كى بايەخ دانى پيغەمبەر ﷺ و هاوێلە بەرێزەكانى بە ئامادەبونى منداڵان بۆ مزگەوت باس دەكەين:

پيغەمبەرى خوا ﷺ شۆنێكى تايبەتى لە ريزى نوێژ بۆ منداڵان دانا بۆ لە نێوان ريزى پياوان و ريزى ئافەرەتان.

لە عبداللەى كورپى غەنەمەو ئەویش لە ئەبى مالكى ئەشعەرەو ﷺ ئەویش لە پيغەمبەرى خواوە ﷺ، كەوا لە نێوان چوار رىكەتەكاندا خوێندنى فاتىحە و هەستانەو رىك دەخستن. رىكەتى يەكەمى لەهەموان درێژتر دەكرد، تاوهكو خەلك بە نوێژ بگەن، پياوى لە پيش كورپىگان دادەنا و كورپىگان لەدواى ئەوانەو، ئافەرەتانیش لەدواى كورپىگانەو.

هەروا پيغەمبەر ﷺ نوێژى بەسوكى دەكرد و فەرمانى بەپيش نوێژ (امام) دەدا، نوێژەكە سوك بەكات ئەمەش لەبەر منداڵان بو.

وەك كە پيغەمبەر ﷺ بەعوسمانى كورپى ئەبى عاسى ﷺ فەرموە: عوسمان! نوێژ بەسوكى بكە و ئەندازە گيرى خەلك بكە بەبى هێزترینيان، چونكە گەورە و منداڵ و نەخۆشيان تێدايه، هەروا كەسانىك كە لە دورە هاتو و ئەویش ئيش و كارى هەيه.

^١ كورپىگە: غلام.

^٢ أخرجه الهيثمي في (مجمع الزوائد) ج ٢/١٣٠.

^٣ أخرجه أبوداود برقم (٥٣١) و ابن ماجه برقم (٩٨٧).

ههروه ها پیغه مبهەر ﷺ فەر مویه تی: من که نویژ ده کهم، ده مهوی دریزی
بکه مهوه، به لام که گویم له گریانى منداڵ ده بی به سوکی دهیکم نه بادا له سهز
دایکی زه حمت و ناخۆش بى.

له میانى نهوانى پیشودا سوربونى پیغه مبهەر ﷺ و هاوه له کانیمان بۆ
دهرده کهوی له سهز ناماده بونی منداڵان بۆ مزگهوت، نه مهش له بهر نهو سووه
پهروه ده بی به زۆرهیه، که پیشکه شیانی ده کات، ئیمهش هه ندیکیانى لی باس
ده کهین:

۱- زیاتر نزیک بونهوه له خوا و ههست کردن به چاودیری خوا:
نهو کهشه ئیمانی یه، که منداڵ له مزگهوت لی ده زی؛ شوینه واریکی
گه وهی ههیه له بهرزبونهوه و پاک کردنه وهی دهرونی، ههروا زیاتر نزیک
بونهوهی له خوی گه وه و زیاتر خۆشویستنی و ههست کردن به چاودیری
کردنی، که ده بیته مایه چه سپاندنی بیروباوه له دلیدا و پیک و پیک کردنى
رهفتاره کانى.

۲- پاریزگاری کردن له په رسته نه کان و به جى هینانی به شیوه یه کی راست
و دروست:

بیگومان منداڵ که له مزگهوت نامادهی نویژه کان ده بی و ته ماشای گه واران
ده کات، چۆن به شیوه یه کی راست و دروست نویژه کان ته بجام ده درێسن و
به شیوه یه کی راست، گویى له خۆیندنه وهی ئیمام ده بی و ته ماشای
ده ستنویژگرتنى گه واران ده کات؛ نهو شوینه واریکی دهرونی گه وهی ههیه بۆ
نهوهی منداڵ له کاتی خۆیدا نویژه کان ته بجام بدات.

ههروه ها منداڵ که له مزگهوت ناماده ده بی، فیری چۆنیه تی هه ندی نویژ
ده بی، که بۆ نا په خسی له ماله وه بیینی و فیری بی وهك: نویژی ههینی و

۱ آخرجه البخاري برقم (۷۰۷) و ابو داود برقم (۷۷۹).

۳- سود وەرگرتن له کاته کانی به تالی:

ههروه ها مزگهوت رۆژنکی گه وهری ههیه له دابین کردنی که شیکی له بار و به سود، کهوا منداڵ کاته کانی به تالی به چهند شتیك به سهر بیات، که سودی گه وهری پی بیه خشی وهك: ناماده بون له کۆری زانستی و کۆری زیکرکردن و قورشان خویندن.

۴- ناشنابون به هاویری چاک:

ههروه ها مزگهوت بوار به منداڵ ده دات ناشنایه تی پهیدا بکات له گهڵ هاویری چاک و سود وەرگرتن لییان و هاوکاری کردن له سهر زیاده نزیک بونهوه بۆ لای خوا.

بنیاتنانی که سایه تی کۆمه لایه تی و ئیمانی منداڵ:

منداڵان که دینه مزگهوت، بوازی شهوهران بۆ دهره خشی تیکهڵ به کۆمه لگهیه کی برپادار بن، که به شیوهیه کی راست و دروست په یوهندی و پیوستی به کۆمه لایه تیه کانیان تیدا مومارسه بکهن.

شهو په یوهندیه راست و دروستهش له ریتی ناشنابون به گه وهره و بچوکه وه له لایه ن پیش نوژیانی مزگهوته کانه وه دیته دی، ههروه ها گفتوگۆ کردنیان و سهردانی کردنیان و چونه لای نه خۆشه کانیان و سهره خۆشی کردنیان.

ههروه ها منداڵ که له مزگهوت ناماده ده بی سودمه ند ده بی به ناشنابونی زانا ناودار و بانگه وازکاره مسولمانه کان، له میانه ی ته ماشا کردنیان و گو ی بیستی قسه کانیان و، دوعا بۆ کردنیان فەر و به ره که تیان به ربکه وی.

له بهر شهو په یوسته باوک سوربی له سهر شهو ی، که منداڵه کانی له گهڵ خۆی بباته مزگهوت و هانیان بدات، که ته نیا بچنه مزگهوت له کاتیك، خۆی سهرقاله

و ناتوانی له گهلان بچیت.

پتویسته باوك ناگاداری و وریابی، نهكا شو منداآنه له گهل خوی بباته
مزگهوت كه له ته مه نيك دان ناتوانن ميز و پیسای رابگرن، چونكه شهه جوړه
رهفتاره مزگهوت و مسولمانان نازار ده دات، ههروه ها كه منداله كانی ده باته
مزگهوت، پتویسته ناگاداریان بكات ده بی پابه ند بن به نادابه كانی مزگهوت و،
پیروزی مزگهوت پیاریزن و له كاتی نه نجام دانی په رسته نه كان؛ نیمای مزگهوت
هه راسان نه كه ن و لی تیك نه ده ن.

جا گه هه مو نه مانه مان زانی، نهوا مهودای كه مته رسته می باوكانمان بو
ده رده كهوی، له بایه خ دان به پوئی مزگهوت و بر دنی منداله كانی بو مزگهوت،
هه روا مهودای سه ربه رشتیاریانی خزه مته كرنی مزگهوت مان بو ده رده كهوی، كاتی
به توره بی یوه ته ماشای نهو كه سه ده كه ن، كه كوره كهی یان كچه كهی له گهل
خوی هیناوه ته مزگهوت، به لكه - زور جار - ناهیلن منداآل بیته مزگهوت وا
ده زانن كاریكی باشیان نه نجام داوه!

ده روزهی شه ششم

به روزه روی. جنبی مند و فو

پله پله یی و ئاسانکاری له خستنه روی رۆشنییری جنسی بۆ منداڵان

تا ئیستاش له کۆمه‌لگه ئیسلامیه کاتمان قسه‌کردن سه‌باره‌ت به (جنس) گرفتێکی گه‌وره‌یه، که‌چی جنس له‌ رۆژئاوا دا به‌شیوه‌یه‌کی ناشیرین و بێ ئابرویی و وروژینه‌ر له‌به‌رده‌م گه‌وره و بچوک له‌ شه‌قام و قوتابخانه و ته‌له‌فزیۆن دا ده‌خریته‌ رو.

له‌ کۆمه‌لگه ئیسلامیه‌کاندا قسه‌کردن ده‌رباره‌ی جنس تاوانێکی په‌وشتی و کۆمه‌لایه‌تیه، بێگومان ئه‌وه‌ی حه‌قه‌ ئه‌وه‌یه، که‌ میانپه‌وه‌ی بکری‌ت و هه‌لۆیستی میانپه‌وه‌ی (وسط) له‌ نێوان زیاده‌ روویی و به‌زایه‌ دان وه‌ربگیری.

گرتی هه‌ره گه‌وره‌ی ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه، ئیمه هه‌رده‌م گشت هه‌لۆیستیکی سلبی وه‌رده‌گرین له‌ دژی قسه‌کردن سه‌باره‌ت به‌ جنس و په‌روه‌رده‌ی جنسی تا‌ک و کۆمه‌لگه، به‌چه‌ند پاساوێکه‌وه که‌ ده‌یده‌ینه پال ئیسلام و، هه‌لۆیستی خراب و سلبی له‌ دژی جنس بۆی ده‌نوێنین، که‌ ئیسلام پێی ئاشنا نه‌بوه و نه‌یناسیوه، مه‌گه‌ر له‌ رۆژانی دواکه‌وتیمان ناسراوه و پالمان داوه به‌ ئیسلام.

ئه‌و راستیه‌ی لای زۆربه‌ی باوکان و په‌روه‌ردیاران شاراو‌یه ئه‌وه‌یه، که‌ په‌روه‌رده‌ی جنسی په‌یوه‌ندیه‌کی گه‌وره‌ی به‌ ئیسلامه‌وه هه‌یه، هه‌ر وه‌ك خواردن و خواردنه‌وه؛ یاسای تایبه‌تی ئیسلامی هه‌یه.

هاوه‌له به‌رپه‌رکه‌کان په‌زای خویان لی‌بێ- پرسپیری زۆریان ده‌رباره‌ی گرفته جنسیه‌کان له‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کرد و قسه‌یان له‌ گه‌لدا ده‌کرد. پێغه‌مبه‌رش ﷺ وه‌لامی ده‌دانه‌وه به‌بێ ئه‌وه‌ی سه‌ره‌نشتی‌یان بکات، یان به‌رپه‌رچیان بداته‌وه، یان پێ‌یان رابگه‌یه‌نێ دروست نیه قسه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌م بابه‌تانه بکری، نمونه‌ی ئه‌مه‌ش:

مقداد ﷺ گوتویه تی: عه لی ﷺ پی گوت که پرسیار له پیغه مبهری خوا
 ﷺ بکات دهر باره ی نهو پیاوه ی، که له ژنه کم ی نریک ده بیته وه و مهزی لی
 دهرده چی، نایه چی له سهره بیکات، بویه من پرسیاره که ناکه م چونکه کچی
 پیغه مبهری خوام له لایه و شهرم ده که م نه م پرسیاره ی لی بکه م، مقداد گوتی:
 پرسیارم له پیغه مبهری خوا کرد، نه ویش فرموی: ((إِذَا وَجَدَ أَحَدُكُمْ ذَلِكُ
 فَلْيَنْضَحْ فَرْجَهُ وَيَتَوَضَّأْ وَضُوءَهُ لِلصَّلَاةِ: هر یه کیک له نیوه نهو مهزیه ی بینی،
 با داوینی به ناو بشوات و وهك بۆ نویژ ده ستونیژ بگری.))

خاتو عایشه (رهزای خوی لی بی) گوتویه تی: سه باره ت به نیحتلامی پیاو
 پرسیار له پیغه مبهری خوا کرا، (أم سلیم) گوتی: ههروه ها ژنیش هر نیحتلامی
 بو، نایه خو شوستنی له سهره؟ پیغه مبهرد ﷺ فرموی: ((نَعَمْ، النِّسَاءُ شَقَائِقُ
 الرِّجَالِ: به لی، نافرته تان هاو شیوه و هاوشان و نیوه ی پیاوان.))

خاتو عایشه (رهزای خوی لی بی) گوتویه تی: نه سمای کچی شکل، سه باره ت
 به خو شوستنی نافرته ی همیزدار پرسیار ی له پیغه مبهرد ﷺ کرد، پیغه مبهردیش
 فرموی:

((تَأْخُذُ إِحْدَاكُنَّ مَاعَهَا وَسِدْرَهَا فَتَطْهَرُ فَيُحَسِّنُ الطُّهُورَ فَتَصُبُّ عَلَى رَأْسِهَا
 فَتَذْلِكُهُ ذَلِكَ شَدِيدًا حَتَّى تَبْلُغَ شُرُونِ رَأْسِهَا، ثُمَّ تَصُبُّ عَلَيْهَا الْمَاءَ، ثُمَّ تَأْخُذُ
 فِرْصَةً مُمْسَكَةً فَتَطْهَرُ بِهَا: هر یه کی له نیوه به باشی به ناو خوی پاک بکاته وه
 کهوا ناو به سهریدا بکات و به توندی دهستی پیدایینی هه تا دهستی ده گاته سهر
 پیستی سهری، پاشان ناوی به سهردا بکات، پاشان به پارچه لۆکه یه کی بۆغوش
 کراو خوی پی پاک بکاته وه))

نه سما گوتی: چۆن خۆمی پی پاک بکه مه وه؟ پیغه مبهرد ﷺ فرموی:
 "سبحان الله، خۆتی پی پاک بکه ره وه" خاتو عایشه گوتی: بیهینه به شوین

^۱ أخرجه أبو داود برقم (۲۰۷) و مالك في (الموطأ) ۱۰۶.

^۲ أخرجه أبو داود (۲۳۶) و الترمذي (۱۱۳).

ئىنجا خاتو عائىشه (رهزای خواى لى بى) گوتى: ((نَعَمْ اَلنِّسَاءُ نِسَاءُ الْاُنْصَارِ لَمْ يَمْنَعُهُنَّ الْخِصَاءُ اَنْ يَتَفَقَّهْنَ فِي الدِّينِ: باشترين ئافرهت، ئافره ته ئه نساى يه كانن، شهرم كردنيان نه بوته هوى ئه وهى له ئاين شارهزا نه بن.))
 ئا بهم شيوه بهم و ئينه بهم كه سوننه تى پيغه مبهى ﷺ ده بخاته رو، ئه و نازادى و سه ربه ستبه بهدى ده كه ين، كه پيغه مبهى به يارانى ده به خشى بو ئه وهى باس له گرفت و پرسيا ره جنسيه كانيان بكرت، به بى ئه وهى سه ر زه نشت بكرين.
 ئه م سه ربه ست پيدانه ي پيغه مبهى ﷺ له بهى ئه وه بووه، تا زانياره كان به راستى و دروستى پىيان بگات، بىگومان شارده وه و بوار نه دان بهم جو ره پرسيارانه، ده بيه ميه ي دروست بونى تيگه يشتن و بير و بوچونى هه له و ريزه ر (شاذ) ده رياره ي ئه م بابه تانه.

گه وه ره ترين نمونه ش ئه و واقعه به، كه زۆربه ي لاهه كانى كۆمه لگاكانان و ئه وانه ي پهروه رده و رۆشن بيري جنسيان له هاوپىيانيان، يان له په رتوك و گوشار و ويستگه كانى ته له فزيونه وه وهرده گرن، كه ژه هر و بى ره وشتى پيشكه ش ده كات، ئه مه ش مه ترسيه كى گه وه ربه پيوسته له سه ر به رپرسانى پرۆسه ي پهروه رده بى له مال و، له مزگه وت و، له قوتابخانه و هو به كانى راگه ياندن له رپى هو شيار كرده وه و پهروه رده ي راست و دروست دژايه تى و موچاره به بكرى.

له و نمونه ي سه باره ت بهم پهروه رده داخراوه ي كه من له گه ليدا ژيام ئه وه بو، كه له خو ئيندى ئاماده بى دا هاوپىيه كم هه بو، له خيژانيكى ديندارى زۆر ساده و ساكار ده ژيا، ديدى بو قسه كردن سه باره ت به جنس ديدىكى قيزه ون و ناشيرين بو، ته نانه ت ئه م ديه بيه ميه ي ئه وهى ئه م هاوپىيه، كه گه يشتبه ته مه نى پيگه يشتن هيج شتيكى ده رياره ي خو شوشتنى شه يتان پيگه نين (احتلام) نه زانى،

هەر له بنه‌ره‌ته‌وه ناتوانی ئەم حەقیقەتە بە کەس و کاری رابگەیەنی، گرتنی هەره گەوره‌ش ئەوه‌یه، که خێزانە‌کە‌ی له هەفته‌یه‌کدا یه‌ک رۆژیان ته‌رخان کردبو، که ئەندامانی خێزان خۆیانی تێدا بشۆن، جا پێ به‌هیچ یه‌کی له ئەندامانی خێزان نادری له رۆژانی تر دا خۆی بشوات!

له‌به‌ر ئەوه دوپاتی ده‌که‌مه‌وه، دایک و باوک گرنگی بدن به‌ په‌روه‌رده‌ کردن و رۆشن‌بیری جنسی بۆ منداڵان، ئەم رۆشن‌بیریه‌ش به‌شیوه‌یه‌کی ساده و ساکار و راست و دروست پێشکەش بکری، که ناما‌نجە ئیسلامیه‌کان له‌ په‌روه‌رده‌کردن و پێگه‌یاندنی منداڵ به‌جێ بهێنری، ئەمه‌ش له‌پێی ئەم حەقیقەتە راسته‌قینه‌ یه‌که‌مانه‌وه به‌جێ ده‌هێنری!

١- پێویسته باوکان و په‌روه‌ردیاران دیدیان بۆ په‌روه‌رده‌ی جنسی بریتی بی له‌وه‌ی، که به‌شی‌که له‌ پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌یی، که پرۆسه‌یه‌که تاکی تێدا فی‌ری ژیان ده‌بی‌ت و به‌ساغ و دروستی که‌سایه‌تی یه‌که‌ی تێدا گه‌شه ده‌کات.

٢- منداڵ هەر به‌ منداڵیتى نامینیت‌ه‌وه، به‌لکه گه‌وره ده‌بی و جنسی پێده‌گات، که‌واته سه‌باره‌ت به‌ قوناغی پێگه‌یه‌شتن و پێگه‌یه‌شتنی جنسی؛ پێویستی به‌زانیاری راست و دروست هه‌یه.

٣- سه‌ره‌پای ئەوه‌ی گۆرانکاریه‌ فسیۆلۆجیه‌کانی پێگه‌یه‌شتنی جنسی ده‌که‌وی‌ته‌ ماوه‌ی هه‌رزه‌کاری، به‌لام هێزی جنسی پێویست هەر له‌ منداڵینه‌وه کاری خۆی ده‌کات.

٤- هه‌رزه‌کار زۆر هه‌ز ده‌کات ناشنایی هه‌بی‌ت به‌ راستیه‌کانی جنسی، جا گەر له‌ لایه‌ن دایک و باوکه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی راست و دروست ئەم راستیانه‌ی پێ نه‌گوتری، ئەوا هه‌ول ده‌دات به‌پێیه‌کی نادروسته‌وه زانیاری جنسی به‌ ده‌ست بێنی.

١ له‌م لی‌کۆله‌وه‌دا سو‌دم له‌ کتیی (تربیه‌ الاولاد و آباء فی الاسلام) و کتیی (علم نفس النمر) وه‌رگرت‌ه.

۵- غم‌ریزه‌ی جنسی هیژ و کاریگه‌ری خۆی هه‌یه و ناکرێ خۆی لی بی‌تاگا بکری، هه‌روا ناکرێ شوینه‌واری له‌سه‌ر ده‌رون و ره‌فتاری منداڵ بی‌تاگا بکری.

۶- به‌ده‌رکه‌وتنی پالنه‌ر و ئاره‌زوی جنسی له‌لای منداڵ، به‌تایبه‌تی له‌لای هه‌رزه‌کاراندا، کرده‌یه‌کی به‌کسان و سروشتی‌یه، که ئاکامی‌کی حه‌قی هه‌یه بۆ گه‌شه‌کردنی.

۷- په‌روه‌رده‌کردنی ساغ و دروستی جنسی منداڵان؛ گرنگ‌ترین هۆی سه‌رکه‌وتنیانه له‌ره‌فتاری جنسیدا، له‌کاتی هاوسه‌رگرتندا.

۸- بی‌تاگابون له‌پۆل و کاریگه‌ری غم‌ریزه‌ی جنسی منداڵ؛ ده‌بیته‌ مایه‌ی نه‌وه‌ی که ئاکامی‌کی زۆر خرابی هه‌بیته، که‌وا منداڵه‌که له‌ره‌فتار و هه‌لس و که‌وتیدا ریزه‌په‌ر (شاذ) ده‌رچیت.

له‌وه‌ی رابردو گرنگی و پۆلی په‌روه‌رده‌ی جنسی منداڵمان بۆ ده‌رده‌که‌وی له‌هه‌بونی کاریگه‌ری به‌سه‌ر ره‌فتار و په‌وشتیاندا، زۆریش گرنگه‌ دایک و باوک ناشابن به‌و ته‌مه‌نێ که په‌روه‌رده و پڕۆسهری پێشکه‌ش به‌ منداڵ ده‌کهن.

له‌پراستیدا پێویسته‌ په‌روه‌رده‌ی جنسی به‌شیوه‌یه‌کی پله‌پله‌یی (تس‌رج) ئا‌پاسته‌ی منداڵ بک‌ریت، که له‌ شته سه‌ره‌تایی به‌کان ده‌سه‌تپێده‌ک‌ریت و به‌پێی قۆناغه‌کانی ته‌مه‌ن و پێدا‌ویستی هه‌ر قۆناغێک، پراستی‌یه‌کانی به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه ئا‌پاسته‌ ده‌ک‌ری:

- له‌ ۹ تا ۱۰ سالی: منداڵ فیزی ئادابی مۆل‌ه‌ت و هه‌رگرتن ده‌ک‌ریت بۆ هاته‌نه ژوره‌وه و چاو دانه‌واندن له‌ شتی هه‌رام.

- له‌ ۱۰ تا ۱۴ سالی: منداڵ له‌و شتانه‌ دور ده‌خریت‌وه که ده‌بیته‌ مایه‌ی وروژاندنی جنسی و تیکه‌لا‌وی، هه‌روا زانیاری پێویسته‌ ده‌رباره‌ی پێگه‌یه‌شتن (بلوغ) و خوش‌وشتنی ئا‌پاسته‌ ده‌ک‌ری.

- له‌ ۱۵ تا ۱۶ سالی: منداڵ فیزی حه‌قیقه‌تی جوت‌بون و ئا‌وی (وه‌دی) و (مه‌زی) و (مه‌نی)، (خوینی بی‌نویژی، خوینه‌ چرکه‌ زه‌ردایی، ک‌د‌ره‌)، له‌م

ته مه نه دا وریایی ده درېته مندال له مه ترسیه کانی (شدوذ جنسي) و لاریون (اغراف)، نه ویش به سزادانی خوا له پژی دوايي، یان به نه خوشی و مه ترسیه کومه لایه تیه کان له دنیا دا و چاندنی ترسی خوا له دلدا و چاودیری کردنی خوی و، باس کردنی هندی نمونه چاک له گنج و لاوه داوین پاک و ته قوا داره کان بو مندال.

له نمونه نه و گه غبه داوین پاکانه؛ چیروک و به سهرهاتی یوسفه (عليه السلام)، که و چون ژنی عهزیزی میسر ته مای تیکرد و خوی بو ناماده کرد و هره شهی لیکرد گهر هم کاره ی له گهل نه بجام نه دا، به لام یوسف له بهر دینداری و ترسان له خوی گه وړه هم کاره ی نه کرد، خوی گه وړه ش سهر فراز و سهر که وتوی کرد. وه خوی گه وړه ده فرموی: ﴿وَرَاوَدَتْهُ آلَتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ نَفْسِهِ وَغَلَّقَتِ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَى بُرْهَانَ رَبِّهٖ كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾: نه و ژنه و یوسف له مالی نه و بو، ته مای تیکرد و ده رگا کانی لی داخست و گوتی: به له ز ناماده یه: گوتی: نه ی په نا به خوا، نه و ناغامه، قه دری گرتوم، (بی نه مه گانی داوین پیس) که ناهه قن، پژگار نابن، وی په لاماری نه و دا و نه میش گهر به لگه ی په وړه دگاری نه دیبا، ناوقای ده بو، نه مه بو که خراب و شوره یی لی بسپرېته وه، نه م یه کی بو له عه بده دلپاکه کاغان. ﴿یوسف: ۲۳-۲۴﴾.

له په رتوکی ته فسیره کاند هاتوه، ژنی عهزیزی میسر، که داواکاری خراپه ی له یوسف کرد پی گوت: یوسف! روخسارت چه ند جوانه! یوسف (عليه السلام) گوتی: په وړه دگارم له مندالان وینه ی کی شام. ژنه که گوتی: یوسف! قوت چه ند جوانه!

یوسف گوتی: یه کهم شتمه که له گۆردا دهفهوتی و نامیتی.

ژنه که گوتی: یوسف! چاوه کانت چهند جوانه!

یوسف گوتی: بههر دو چاوانم ته ماشای پهروه ردگارم ده کهم.

ژنه گوتی: یوسف! نه وه من لیت نزیك ده به وه، که چی تو لیم دور ده که ویه وه.

یوسف گوتی: بهم دور که وتنه ویه ده مه وی له پهروه ردگارم نزیك به وه.

ژنه که گوتی: یوسف! نه وه نویتم بۆ راخستوی، وهره ژوره وه.

یوسف گوتی: نوین و پیخهف له پهروه ردگارم ناشاریتته وه.

ژنه که گوتی: یوسف! نه وه ناوړی شمم بۆ راخستوی، ههسته کاری خبۆتم له گه لدا بکه.

یوسف گوتی: که واته له بههشت بی بهش ده بم.

ههروه ها له و جوړه غونانه، غونډی بابای بۆن میسکه، که بازرگانی قوماش بو و به ناو کۆلانه کاندای گهراوه، ئافره تیکي ده و له مه ندیش بانگی ده کات بۆ ژوره وه گوايه ده یه وی ته ماشای قوماشه کانی بکات، پاشان ژنه که هه ره شه ی لیده کات، که واه خه لک ده لی نه م پیاوه ده یه وی ده ست دريژی لی بکات و کاری خرابی له گه لدا بکات، پیاوه بازرگانه که ش فیللی لی کرد و پی ی گوت: یه که مجار ده مه وی بچمه ئاوده ست، جا که چوه ئاوده ست پیسایي به خۆی هه لسی و هاته دهره وه و چوه ژوری ژنه که، کاتی ژنه که بهم شیوه یه ی بینسی و بۆنی ناخوژی لیده هات، یه کسه ر راپیکرد و هه لات، پیاوه که ش له م کاره خراپه یه به ساغی دهر بازی بو، نه م پیاوه پی ی با شتر بو خه لک بهم حال ته وه بی بینن، نه ک سه ری پی چی خوا بکات، پاشان چوه مالی خۆی و خۆی شوشت، دوا ی نه مه له هه ر شویتیک بایه بۆنی میسکی لیده هات.

هه ر له و غونانه، به سه ره هاتی نه و ژنه جوانه یه، که له مه که که بو و می رددار

بوه، جا له بهر ناوینه ته ماشای روخساری خوی کرده و به میړده کهي گوتوه:
واده بیښی په کيڼک نهم پوخساره بیښی و پی‌ی شیت و شهیدا نه‌بی؟
میړده کهي گوتی: به‌لی.
ژنه که گوتی: کی.

میړده کهي گوتی: عبید بن عمیر.

ژنه که گوتی: رینگم پی بده ده‌چمه لای و توشی فیتنه‌ی ده‌کهم.
میړده کهي گوتی: نه‌وا رینگم پیدای.

جا ژنه که وهک پرسیار که ریک چوه لای و له لایه کی مزگوت که له‌گه‌لی
دانیشت و پرده‌ی له‌سمر دم و چاوی هه‌لدا یوه، ده‌تگوت مانگی چوارده‌یه.
عبید بن عمیر پی‌ی گوت: دم و چاوت داپوشه.
ژنه که گوتی: من مه‌فتونی توم.

عبید گوتی: گهر هدر پرسیار ټکت لی بکه‌م، به‌راستی وه‌لامم بده‌یتوه، نه‌وا
چاوټک به‌کاره که‌ت داده‌خشینمه‌وه.

ژنه که گوتی: هدر پرسیار ټکم لی بکه‌ی به‌راستی وه‌لامت دده‌مه‌وه.
عبید گوتی: پی‌م بل‌ی! گهر مهر که‌وان (ملک الموت) هاته لات گیانت
بکیشی، پی‌ت خو‌شه کاره که‌ت بؤ به‌جی پی‌م (زینات له‌گه‌لدا بکه‌م)?
ژنه که گوتی: نا به‌خوا.

عبید گوتی: راستت گوت، گهر خه‌لک نامه‌ی کرده‌وه کانیاڼ پی‌دراوه توش
نازانی نامه که‌ت به‌ده‌ستی راسته ده‌دریتی، یان به‌ده‌ستی چه‌پ، نایا له‌و
کاته‌دا پی‌ت خو‌شه کاره که‌تم بؤ به‌جی به‌ینابای?
ژنه که گوتی: نا به‌خوا.

عبید گوتی: گهر بؤ لی‌پرسینه‌وه له‌به‌رده‌ستی خوی گه‌وره رابوه‌ستی، نایه
پی‌ت خو‌شه کاره که‌تم بؤ به‌جی به‌ینابای?
ژنه که گوتی: نا به‌خوا.

عبید گوتی: راست گوت، که واته له خوا بترسه، نهوه خوا نیعمهت و چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردوی.

ژنه‌که‌ش گه‌رایه‌وه لای می‌رده‌که‌ی و گوتی: چیت کرد؟

گوتی: تۆ ناراستی و نیمه ناراستین، ئینجا ژنه‌که ده‌ستی کرد به نوێژ و پۆژو گرتن و عیبادەت کردن.

هه‌روه‌ها هه‌ر له‌م نموانه، نه‌و به‌سه‌ره‌اته‌یه که له (عبدالرحمن بن أبي عمار) ده‌گیرنه‌وه که ناسرابو به (قس)، یه‌کی‌ک بوه له هه‌ره خوا په‌رسته‌کانی مه‌که‌که و به (عطاء بن أبي رباح) ده‌چویندرا.

روژنیک گوی‌ی له‌ گۆرانی (سلامه) بو به‌بی‌ئوه‌ی به‌مه‌به‌ست گوی‌ی لی رابگری، جا گۆرانی‌ه‌که‌ی زۆر به‌لاوه خۆش بو، خزمه‌تکاری (سلامه) (قس) ی بی‌نی و پی‌ی گوت: ده‌ته‌وی (سلامه) ت بۆ بی‌نم، یان تۆ بچیه‌ لای تا گوی بیستی گۆرانی‌ه‌که‌ی بی؟ نه‌ویش نه‌یه‌شتی نه‌و بی‌ته‌ لای و نه‌خۆیشی چوه‌ لای، خزمه‌تکاری (سلامه) گوتی: من (سلامه) دینم له‌ شوینیک دایده‌نینم گویت له‌ گۆرانی‌ه‌که‌ی بی و نه‌بی‌نی، نه‌ویش نه‌یه‌شت، جا به‌م شیوه‌یه‌ مایه‌وه، هه‌تا هاته‌ ژوره‌وه و گۆرانی‌ه‌که‌ی خۆی دا به‌گویی (قس)، نه‌ویش پی‌ی سه‌رسام بو، پی‌ی گوت: ده‌مه‌وی (سلامه) ت بۆ بی‌نم، نه‌ویش نه‌یه‌شت بۆ بی‌نی، به‌لام نه‌و بۆ هی‌نا و له‌به‌رده‌می داینا، جا (سلامه) هونه‌رکاری خۆی پانواند، (قس) یش دل‌ی پتوه‌ نوسا و (سلامه) ش دل‌ی به‌و نوسا و شه‌یدای بو.

خه‌لکی مه‌که‌که‌ش به‌م مه‌سه‌له‌یان زانی.

روژنیک (سلامه) گوتی: به‌خوا تۆم خۆش ده‌وی.

(قس) یش گوتی: به‌خوا منیش تۆم خۆش ده‌وی.

(سلامه) گوتی: هه‌ز ده‌که‌م نامی‌زت پێدا بگرم.

(قس) گوتی: به‌خوا منیش هه‌ز ده‌که‌م.

(سلامه) گوتی: ئەدی بۆچی لە نامیزم ناگری، بەخوا ئیترە شویتینکی چۆلە.
 (قس) گوتی: گویم لە فرمودە ی خوا بوه که ده‌فرموی: ﴿الْأَخْلَاءُ
 يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾: ئەوی پۆژی یاران هەموو دەبنە
 نەیار ی بەکتری؛ جا مەگین خۆ پارێزەکان. ﴿الزخرف: ٦٧﴾.

پاشان (قس) هەستا و چو بەلای خواپەرستیە کە یەوێ
 دەربارە ی داوین پاک ی و لە خواترسانی پیاوچاکان و دانسانی خوا بە چاودێر
 لە کاتی روبەرپوونە وەیان بۆ فیتنە و کاری خراپە نمونە زۆرە، بە نمونە هێنانە وە ی
 ئەم چیرۆک و بەسەر هاتانە، پۆلی کاریگەریان دەبێت لەسەر چەسپاندنی پەروەشت
 و ئایینی مندالان و پاراستنیان لە هەڵخەسکانەکانی ئارەزووبازی و سەرپێچی و
 تاوانکاری.

هەر وەها لەو کاتە ی کۆر و کچ نزیك تەمەنی هاوسەرگرتن (زواج) دەبن،
 پێویستە لەسەر دایک و باوکان زانیاری راشکاو و راست و دروست دەربارە ی
 جوتبونی راست و دروستی ژن و مێرد لە لایەنی (وظیفی) و دەرونی یان بەدەنی،
 کە ئەمەش دەبێتە یاریدە دەریان بۆ سەرەتای پەڕه‌ندیەکانی هاوسەرگرتنیان
 بە شێوەیەکی راست و دروست.

گەر وەترین هەلە کە دایک و باوک تە ی دەکەوێ ئەوێ، کە کچ یان کۆر بەبی
 ئەوێ هیچ ئامۆژگاری، یان زانیاریان دەربارە ی پەڕه‌ندی جنسی و چۆنیەتی
 مامەڵە و کاریگەردنی ژن و مێرد لە لایەن دایک و باوکیانەوێ وەرگرتی؛ دەچنە
 خانوی ژن و مێردایەتیەوێ.

^١ صفحات مشرقه، نقلا عن كتاب (الاعاني) ج ٦/٨، سەرنج بدە ئەو جیاوازیە زۆرە ی نێوان
 حەقیقەتی پەڕه‌ندی نێوان (سلامه) و (القس) و ئەو وێنەیە کە لەسەر شاشە ی سینما دەربارە یان
 نەقل کراوە.

نامانجه كانى په روه رده ى جنسى

بۇ ښه وهى قسه كاغان ده بياره ى په روه رده ى جنسى تيزر (نظري) پهرت و بلاو
نمې، پټويسته پرسيارىكى زور گرنګ بكرىت، ښويش ښه وهىه:
ښو نامانجه ځان چين، كه نيسلام دهيوئ له ميانه ى په روه رده كړدى جنسى
منډالدا به جى يان بهينى^۱؟

له راستيدا وه لامدانه وهى ښم پرسياره له پروانگه ى نيسلاميه وه پټويستى به
تويژينه وهى كه فراوان و گشتگير (شامل) ههيه ده بياره ى ښم بابته، هېچيشى
تيا نيه، نامانجه هره گرنګه كان باس بكرين، كه ښمانن:

۱- زانيارى راست و دروست دان سه بارت به كروك و ماهيه تى چالاكى
جنسى، له ميانه ى ناسينى به شه كانى كوښندامى زاوړى پيا و ژن و چوښه تى
كار كړدى هره يه كيكيان، هروا ناشنابون به حقيقه تى و نامانجى جوتبون،
همو ښمانه ش به پله پله ى ښه ځام ده درى و به شيويهك كه له گډل ته مهنى
منډال بگوځي و له ژير رينمايى يه كانى قورثانى پيوړ و سوننه تى پيغه مېر ﷺ
و په رتوكه زانستى يه كان بيت.

۲- پاكخوبى كړد (تهذيب) ى رښتارى منډالان و په روه رده كړدى رهوشتيان،
له ميانه ى ناراسته نيسلاميه كان و رهوشته تايبه ته كانى ښادابى رښتارى جنسى
و دوركه و ښه وه له وروژينره جنسيه كان.

۳- هاندانى له سره گه شه پيدانى به ښدوبه ست (ضوابط) و ويست (ارادي) يه كان
بۇ پالنهر و ښاره زوه جنسيه كانى و هه ستركردنى به بهر پرسياريتى تاكى و
كوښه لايه تى و ناشنابون به مېترسى نازارى جنسى له سره تاك و كوښه لگه دا.

۴- راست كړدنه وهى ښو زانيارى و بيروپا هه لانه ى، كه ده بياره ى پوړ و

^۱ ښم ليكنولنوم له كښى (تربيه الاولاد و الاباء في الاسلام) لاپره ۲۳۷ وەرگړوه كه له كښى
(علم نفس النمو) گواسراوه توه.

حەقیقەتی جنس رانواندنراوه، ھەروا ھاندانی لەسەر ئەوەی کە بیروپراکانی خۆی دەربارەی جنس بچاتە رو، تاووەکو جنس نەبێتە کەل و پەلێک بەدەستی بازەرگانه کانیەوہ بپنێتەوہ و مانەوہ کە لەتاریکی فیکردا بقۆزنەوہ و دوریی لە خستە پوی راست و تاوتوی کردنی ساغ و دروست.

۵- پێشکەشکردنی کۆمەلێک ئاراستەیی سۆزداری بەرز و داب و نەریتی راست و بەرز بە منداڵان^۱.

۶- ھۆشداریدانی منداڵان لەو تیۆر و بیروبۆچونە درۆیانە دەربارەی جنس دەگوتری، ھەروا بە منداڵ رابگەیهنری کە جنس گەنگترین چەکی دوزمنانی مسولمانانە، کە بۆ روخان و تێکدانی ئیسلام بەکاری دێن.

۷- گشتگیری و تێر و تەواوی واقعی ئیسلام دەربخری، ھەروا دەربخری کە ئیسلام چارەسەری گشت گرتەکانی مەزھابەتی دەکات^۲.

^۱ غفایا المراقب، ص ۱۱۶.

^۲ التربية الجنسية في الاسلام، ص ۱۳.

ئەو ھۆ و ھەسپانەى ئىسلام بۇ پاراستنى تاك له ھەلخىسكىنەكانى جنسى گرتۆتە بەر

ئىسلام دانى ناوہ بە ھەبونی غەریزەى جنسى و شوئەوارى گەورەى له ژيانى ئادەمیزاددا، جا بۇ پاراستنى ئادەمیزاد له ئاسەوارە خراپەكان و ئەم وزەىە و ئاراستەكەى بە ئاراستەىەكى ھەلە نەتەقیتتەوہ، ئىسلام چەند ھۆ و ھەسپەىەكى داناوہ، كە پئویستە دایك و باوك بۇ پاكخویى كردنى غەریزەى جنسى مندال بیگرە بەر، كە بریتین له:

یەكەم: پئگریكردن له وروژئەره جنسیەكان:

گرنگترین ئەو ھۆیانەى مندال له خلیسكە جنسیەكان دەپاریزی، ئەو یەكە ھەول بەدرى نەھیلری وروژئەره جنسیەكانى بەرچاو بكەوی، ھەر چەندە لەراستیدا ئەمە کاریكى زۆر زەحمەتە، بەتایبەتى لەو بارودۆخەى تئیدا دەژین، كەوا ھۆیەكانى راگەیانندن بە تەلەفزیۆن و گوشار و پەرتوك و وینەكان و... ھتەوہ دیمەنى بەرەللائی و وروژئەره رادەنویئری.

بەلام وئرای ئەمەش مەحال نیە مرۆف خۆى له وروژئەره جنسیەكان دورخاتەوہ، گەر پابەندى ئاراستە و رینمایى یەكانى پئغەمبەر ﷺ تاییەت بەم پابەتەوہ بیئت، وروژئەره جنسیەكانیش ئەمانەن:

۱- چاو دانەواندن:

گرنگترین ھۆیەكانى دوركەوتنەوہ له ھەلخلیسكان و وروژئەره جنسیەكان، چاو دانەواندنە له ھەرام.

چونكە چاو پۆستە و رینگەى كارى خراپەكارى و داوین پیسیە و یەكەم ھۆى گومرایى و بەھىلاك چونە.

بهر ره‌جمه‌تی خوا که‌وی نه‌و که‌سه‌ی نه‌م چند دیره‌ی گوتوه:

كل الحوادث مبدأها من النظر و معظم النار من مستصغر الشرر
كم نظرة فتكت في قلب صاحبها فتك السهام بلا قوس ولا وتر
والمرء مادام ذا عين يُقلِّبها في أعين الغيد موقوف على الخطر
يسر مقتلته ماضراً مُهْجَتُهُ لا مرحباً بسرور عاذ بالضرر

گهر مندال ههر له مندالیه‌وه له‌سه‌ر چاو دانه‌واندن راهیترا و په‌روه‌ده بو،
نه‌وا به‌رگری کردنی بۆ وروژینه‌ره جنسیه‌کان زۆر زۆر ده‌بی.

بۆیه نیسلام له‌سه‌ر نه‌م په‌وشته زۆر هانیداوه، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا
أَصْبَحُكُمْ مِّنْ مُّصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ﴾ ههر کاتی
توشی به‌لایه‌ک بون، به‌هۆی کرده‌وه‌ی خۆتانه، له‌زۆر گونا‌هه‌کانیشتان چاو
ده‌پۆشی ﴿الشوری: ۳۰﴾.

پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((مَا مِنْ مُّسْلِمٍ يَنْظُرُ إِلَىٰ مَحَاسِنِ امْرَأَةٍ ثُمَّ
يَقْضُ بَصَرَهُ، إِلَّا أَخَذَتْ اللَّهُ لَهُ عِبَادَةً يَجِدُ حِلَاوَتَهَا: ههر مسولمانیک
ته‌ماشای ژنیکی جوان بکات و پاشان چاوی دانه‌ویتنی، نه‌وا خوا نه‌و چاو
دانه‌واندنه‌ی بۆ ده‌کاته عیبادته و له‌دلیدا هه‌ست به‌ شیرینه‌که‌ی ده‌کات.))
هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ((النَّظَرُ سَهْمٌ مَّسْمُومٌ مِنْ سَهَامِ إبْلِيسَ، مِنْ تَرْكِهَا
مِنْ مَخَافَتِي أَبْدَلْتُهُ إِيمَانًا، يَجِدُ حِلَاوَتَهُ فِي قَلْبِهِ: روانینی هه‌رام تیریکی ژه‌ه‌راوی
شه‌یتانه، هه‌رکه‌سی له‌ترسی من روانینی هه‌رام وازیتنی، نه‌وا له‌بزی نه‌وه بر‌وا‌ی
بۆ زیاد ده‌که‌م، که له‌دلیدا هه‌ست به‌ شیرینه‌که‌ی ده‌کات.))^۱

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ((يَا عَلِيُّ لَا تُثْبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ فَإِنَّ لَكَ الْأُولَى
وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ: عدلی! نه‌زه‌ر له‌دوا‌ی نه‌زه‌ر نه‌که‌ی، یه‌که‌مت بۆ در‌وسته،

^۱ أخرجه الهيثمي في (مجمع الزوائد) ج ۸/۶۳.

^۲ أخرجه الحاكم في المستدرک، ج ۴/۳۱۴.

به‌لام دوم جار ته‌ماشای بکیده‌وه بۆت دروست نیه.))

۲- جیاکردنه‌وی شوینی خه‌وتن:

له ریتمایمی‌یه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بارهی رینگرتن له‌و شتانه‌ی ده‌بیته‌ه‌وی وروژاندنی جنسی منداڵ: جیاکردنه‌وی شوینی خه‌وتنیانه، نه‌بادا له‌کاتی نوستن شذوذی جنسی له‌نیوانیان رویدات.

ده‌بارهی جیاکردنه‌وی نوستن پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فرموی: ((مُرُوا أَوْلَادَكُمْ بِالصَّلَاةِ وَهُمْ أَبْنَاءُ سَبْعٍ، وَاضْرِبُوهُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ أَبْنَاءُ عَشْرٍ، وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ: له‌ ته‌مه‌نی حه‌وت سالی فرمان به‌ منداڵه‌ کانتان بکه‌ن نوێژ بکه‌ن، له‌ ته‌مه‌نی ده‌سالی له‌سهر نوێژکردن لی‌یان ده‌ن و جیگه‌ی خه‌وتنیان لێک جیا بکه‌نه‌وه.))^۱

ته‌مه‌ش لایه‌نیکه‌ پێویسته‌ وریابین، تاوه‌کو منداڵان نه‌به‌ قوریانی فەرماوێش (اهمال)ی سه‌ره‌مه‌رشتیاران.

۳- نه‌ه‌یشتنی تیکه‌لاوی و به‌ته‌نها بون له‌گه‌ل نافرته‌ی بێگانه:

ئیسلام سوره‌ له‌سهر قه‌ده‌غه‌کردنی تیکه‌لاوی و کۆبونه‌وه به‌ته‌نها له‌گه‌ل نافرته‌ی بێگانه، ته‌مه‌ش له‌به‌ر نه‌وه‌یه‌ تا وروژینه‌ره جنسیه‌کان که‌م بێته‌وه. ده‌بارهی ته‌مه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فرموی: ((مَا خَلَا رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ الشَّيْطَانُ ثَالِثُهُمَا: هه‌ر پیاویک به‌ته‌نها له‌گه‌ل ژنی‌ک دابنیشی؛ شه‌وا سی‌یه‌میان شه‌یتانه.))^۲

هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: ((إِيَّاكُمْ وَالْدُّخُولَ عَلَى النِّسَاءِ.. فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: الْحَمُو الْمَوْتُ: نه‌که‌ن به‌ته‌نها بچنه‌ لای

^۱ أخرجه الترمذي برقم (۲۷۷۸) و أبوداود برقم (۲۱۴۹).

^۲ أخرجه أبوداود (۴۹۵) و أحمد في مسنده ج ۲/ ۱۸۰.

^۳ أخرجه الهيثمي في مجمع الزوائد ج ۵/ ۲۲۵.

نافره تان، بیباویکی نه نساری گوتی: نه دی نه گهر نه و کسه خزمی میترده کدی بو؟ پیغه ممبر ﷺ فدرموی: خزمی میترد، نه وه هر مردنه.))

بیگومان نهو تیکه لاویهی نیسلام قهده غهی کردوه، نهو تیکه لاویهیه که نافره تان تییدا پابه ندن نین به بنچینه کانی نیسلامی، که فدرمان ده کات به حیجاب پۆشین و قهده غهی کۆیونه وه به ته نهها له گهل نافره تی بیگانه ده کات.

به لام گهر نافره ت پابه ندبو به ریساکانی نیسلام و حیجابی پۆشی، نهوا تیکه لاوی گرفت نیه، به لگهی نه مهش نه وهیه، که له ژیا نی گشتی کۆمه لایه تی هاوه لان دا، زۆر ها توه گهوا نافره تانی هاوه لان له گهل هاوه لان تیکه ل بون، پیغه ممبریش ﷺ ثیقاری له سر کردوه.

۴- پابه ندبون به حیجاب پۆشین و به دهر نه خستنی جوانی و رازا وهی:

خوای گه و ره ده فدرموی: ﴿وَلَا تَبْرُجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى﴾. وه

ده ورانی زه مانی نه زانی پیتشو، خشل و رازا وهی خوتان نیشان مه دن.

بیگومان کچان که ده چنه دهر وه و به سفوری و به خو جوان کردن و نارایش کردنه وه به دیار ده که ون، له گرنگترین هویه کانی ورژاندنی جنسی گنج و لاوانه، دوای نه مهش گرنگترین هویه کانی که وتنه نیو ره تاره هه له کانه وهیه.

هر له بهر نه وه شه نیسلام سوره له سر نه وهی نافره ت پیتش نه وهی بلوغی بیت، ده بی حیجابی نیسلامی پپۆشی، حیجابه کهش به شیوهیه که ده پۆشی، که هه مو له شی بگریته وه جگه له دم و چاو و هه ردو دهستی، به بی نه وهی خو نارایش بکات.

ده باره ی حیجاب پۆشینیش پیغه ممبر ﷺ ده فدرموی: ((يَا أَسْمَاءُ، إِنَّ الْمَرْأَةَ إِذَا بَلَغَتِ الْمَحِيضَ لَمْ تَصْلَحْ أَنْ يُرَى مِنْهَا إِلَّا هَذَا وَهَذَا، وَأَشَارَ إِلَى وَجْهِهِ وَكَفْفِهِ: نه سما! نافره ت که خوینی بی نویژی بینی، بۆی دروست نیه هیج

شوتینیکی له‌شی بیسنری، مه‌گهر نه‌مه و نه‌وه نه‌بیت، پی‌غه‌م‌بهر ﷺ ناما‌زه‌ی
بۆ ده‌م و چاوی و هه‌ردو ده‌ستی کرد.))

له‌بهر نه‌وه پتویسته دایک و باوک سوربن له‌سهر راهینانی کچه‌که‌یان که
حیجابی ئیسلامی بپۆشی، نه‌وه‌ش به‌پله‌پله‌یی و هیدی هیدی ده‌بیت، به‌ر له‌وه‌ی
له‌سه‌ری پتویست (واجب) ببی، هه‌روا له‌سهر حیجاب پۆشین رابه‌یتنری و هانی
بدریت.

هاندانه‌که‌ش به‌وه دیته‌ دی، که‌وا دایک و باوک هه‌رده‌م له‌لای کچه‌که‌یان
باسی نه‌وه بکه‌ن هه‌ر کاتی گه‌یشته ته‌مه‌نیکی دیساریکراو، پتویسته له‌سه‌ری
حیجاب بپۆشی، وه‌ک چۆن دایکی و پوره‌کانی ده‌پۆشن، هانی بدری به‌وه‌ی هه‌ر
کاتی نه‌م حیجاب ده‌پۆشی زۆر پی‌ی جوان ده‌بی.

هه‌روه‌ها هه‌ر له‌ منداڵیه‌وه کچ رابه‌یتنری، که‌ جلی کورت له‌بهر نه‌کات، که‌
قاچ و شانی به‌ده‌ر ده‌خات.

هه‌روه‌ها له‌ هۆیه‌کانی هاندانی حیجاب پۆشین نه‌وه‌یه، که‌ به‌بۆنه‌ی حیجاب
پۆشینیه‌وه، ئاهه‌نگی بۆ ساز بکری و هاوڕێکانی و خزمه‌کانی بانگ بکری‌ن بۆ
نه‌وه‌ی به‌شداری نه‌م بۆنه‌یه بکه‌ن و چاوی لی بکه‌ن.

پتویسته قه‌ناعت به‌کچ به‌یتنری، که‌ حیجاب پۆشین فەرمانی خوایه، نه‌م
حیجاب‌ه‌ش گه‌وره‌یی به‌ بۆی و ریزی زیاتر ده‌کات و هه‌رگیز ری ناگری له‌ جوڵه‌ و
تیکه‌ل بون به‌ کۆمه‌لگه‌.

دوهم: ترساندنی به‌ سزادانی لارییه‌ جنسیه‌کان (الانحرافات
الجنسیه):

له‌و هۆیانده‌ی که‌ ئیسلام بۆ په‌روه‌رده‌ی جنسی فره‌وان کردوه، ترساندنه‌ به‌
سزا و خه‌شم و توڕه‌یی خوا گه‌ر قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی خوا پێشیل کرا و سنور به‌زێن

^۱ اخرجه‌ أبو داود (۴۱۰۵).

شتیکی به سوده دایک و باوک له بهرده می مندا لاند ا سوره تی نور بخویننه وه و مانایان بو بکن و شو سنور (حدود) انه یان پی بناسینی، که خوا دایناوه بو سزادانی ریزه پان (الشاذین)، ثوانه ی پیچه وانه ی شهرعی خوا ده کمن.

سی یه م: ته رکیزکردنه سهر روئی عیبادت کردن:

نو په رستشانه ی مروث نه نجامی ده دات، کاریگه ریه کی گه وری هه یه له چاندنی دنیایی و دله وایی له دهرونی و له پاستکردنه وه ی ره فتار و ره وشته کانیدا. خوای گه وری ده فهرموی: ﴿إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ نو یو کردن مروث له کاری ناشیرین و ناره و ده پاریزی، یادی خوا هیژا تره. ﴿العنکبوت: ۴۵﴾.

پیغه مبه ریش ﷺ فهرمویه تی: ((يَا مَعْشَرَ الشَّبَابِ مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ الْبَاءَةَ فَلْيَتَزَوَّجْ، وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَعَلَيْهِ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَهُ وَجَاءٌ شَيْءٌ نَهَى كُزْمَهُ لِيْ گه نجان، ههر که سیك له ئیوه توانای به ریوه بردن و ههستان به نه رکه کان و به رپر سیاریتی هاوسه رگرتنی هه یه، با هاوسه بو خو ی پیدا بکات، ههر که سیکیش نه ییتوانی با به روژو ببی، چونکه روژو ده بیته قه لغان، که له خراپه ی دور ده خاته وه.))
سهره رای نه وه ی شو و شینه واره ی که عیبادت له سهره ورون به جی دیلی، روژو له عیبادته کانی تر زیاتر شوینه واری گه وری هه یه له پالاوته کردنی دهرون و بی هیژکردنی غه ریزه ی جنسی گه نجان.

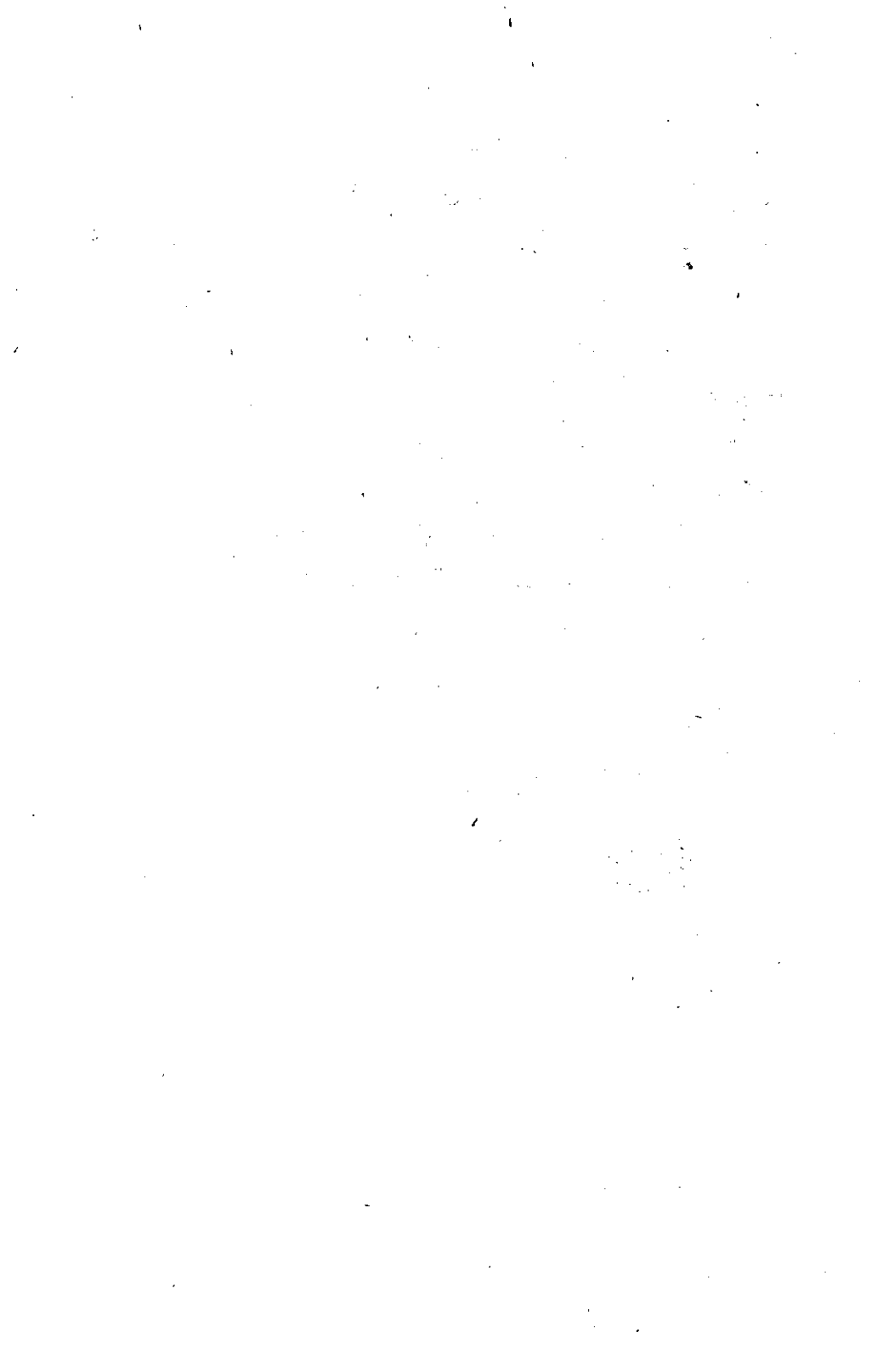
چواره م: پرکردنه وی کاتی به تالی هه رزه کار:

هه رزه کار که هه ست به کاتی به تالی ده کات، شوینه واری گه وری ده بیست له

لاری بونی و کهوتنه ناو ههلهوه، له بهر نهوه پتویسته دایک و باوک کاته کانی
ههزره کار به کار کردن و وهرزش پر بکه نهوه، شاراوهش نیه وهرزش شوینهواری
خوی ههیه به تاییه تی له به تال کردنی وزه ی ههزره کار.

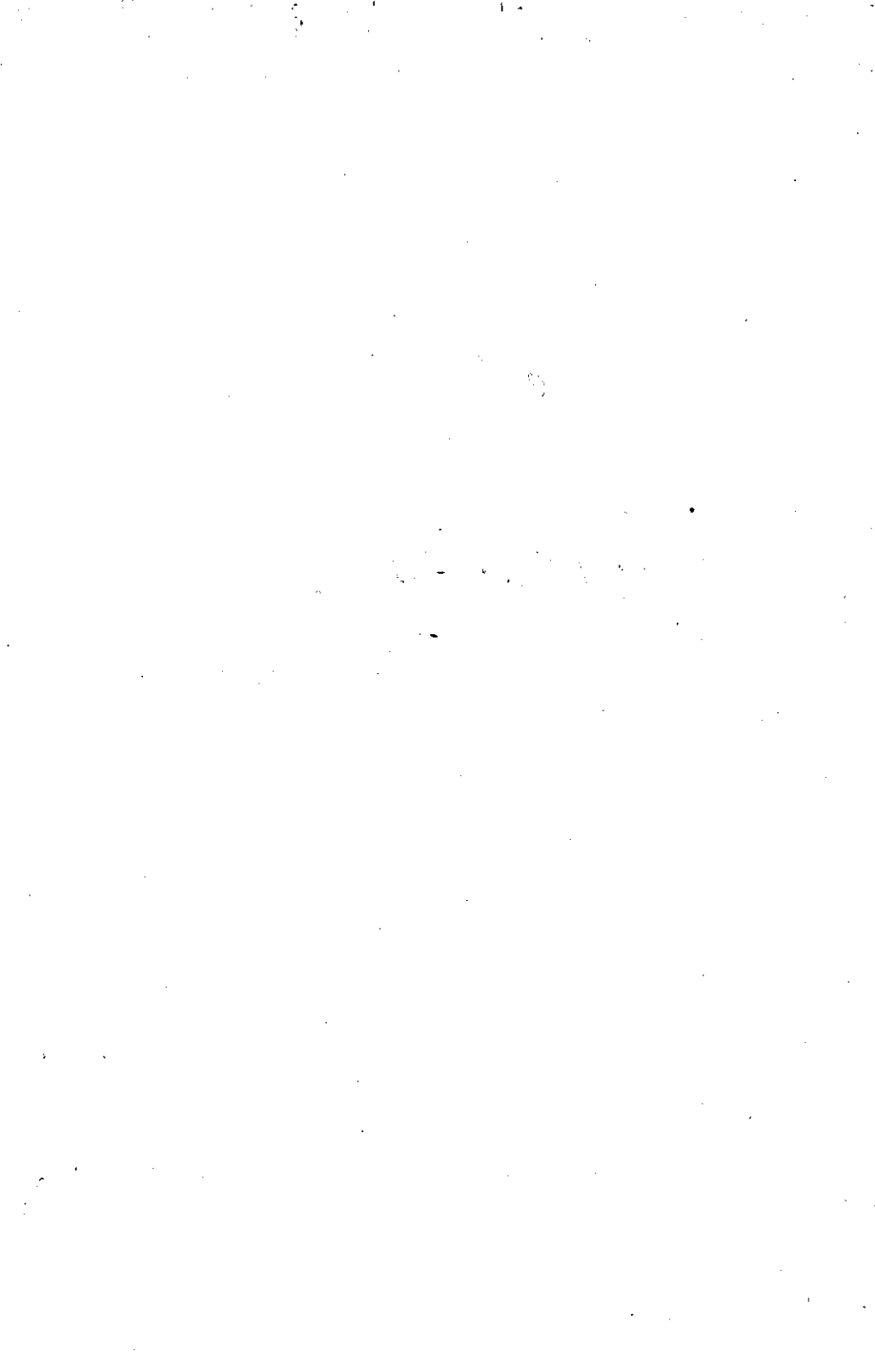
بهر لهوه ی بابته تی پهروه ده کردنی جنسی مندال کۆتایی پی بیتین، ده بی
وریابین کاتی ههست ده که مین مندال نه ریتیکی جنسی ریزه پر (شاذ) موماره سه
ده کات، یان دو چاری گرفته کانی جنسی بو، ده رگای گفتوگو کردن له گهل مندال
بکه نهوه و توند و تیژی له گهل یان به کار نه هیئین، باشر وایه باوکان نه هیئین
مندال کانیان ههست بهوه بکه ن، که نهوان ناگاداری رهفتاره کانیان، به لکه
ده بی له بۆنه یه کدا ناماژه بهو کرده و یان بکری، که نه مه گونجاو و لایمق بهوان
نیه نه م کاره ناشیرینه بکه ن و پرواش ناکری نه م کرده و یه له وانه وه ده ریچیت.
پیشتریش باسمان کرد چون پیغه مبه ر ﷺ به گفتوگو قه ناعه تی بهو گه نجه
هیئا زینا نه کات، که هاتبو مؤلّهت وهریگری زینا بکات^۱.

^۱ بگه رتیه بابته تی (گفتوگو و موناقه شه) لهم په رتو که دا.

ده روازه‌ی ه و تم

به روزه کوهی ه روزه کار

پیناسه و مهترسی ههزره کاری

ئاده میزاد له میانە ی رێپەوی ژیا نیدا هەر له دایک بونیەوه تا مردن، بە چەند قوناخێکدا تێدەپەری.

سەرەتا مندالە، پاشان کۆرپژگەیه، پاشان ههزره کاره، پاشان ده‌بیته گەنج پاشان کامل ده‌بی، پاشان پیر ده‌بی.

ماوه‌ی ههزره کاری له گرنگترین و مهترسی ترین نمو ماوانه‌یه، که مرۆف پیندا تێپەر ده‌بیته، نمو ماوه‌یه که له یازده سالتی‌یهوه درێژه ده‌کیشی و هه‌ندی جار هه‌تا بیست و چوار سالتی، هەر چەندە پەرۆردیاران دەر‌ساره‌ی ئەم ماوه‌یه جیاران، ده‌بی تیبینی نمو بکری، که ماوه‌ی ههزره کاری به‌پێی جیاوازی نمو کۆمه‌لگه و رۆشن‌بیریانه‌ی ههزره کاران تیندا ده‌ژین درێژه ده‌کیشی و کورت ده‌بیتهوه.

به‌لام له‌زمانه‌وانیدا: زمانه‌وانان دیدیان وایه ههزره کاری به‌ر له‌ بالغ بون ده‌ست پێده‌کات و له‌ ته‌مه‌نی بالغ بون کۆتایی دی.

پەرۆردیاران به‌ چەند پیناسه‌یه‌کی جیا‌جیا پیناسه‌ی ههزره کاری ده‌کەن، به‌لام له‌ زۆر خالدا هاوبه‌شن، له‌و پیناسانه‌ دوان باس ده‌کەین:

-ههزره کاری بریتی‌یه له‌ پله‌پله‌یی ورده ورده پێگه‌یشته‌نی جه‌سته‌یی و جنسی و عه‌ق‌لی و هه‌لچون (انفع‌ال).

-ههزره کاری کۆمه‌له گۆرانکاریه‌که به‌سەر کچ و کوردا دیت، چ له‌ لایه‌نی جه‌سته‌یی، یان جنسی، یان عه‌ق‌لی، یان سۆزداری، یان کۆمه‌لایه‌تی، که‌وا

^۱ قوناخه‌کانی گه‌شه‌کردنی ژن و پیاو، قوناخی زۆری هەن، به‌لام من به‌م شیوه‌یه کورتم کردۆته‌وه، بۆ زێده‌ زانیاری بگه‌ڕێوه‌ پەرتوکی (فقه‌ اللغة و سر العربیة) لاپه‌ره ۸۲-۸۵.

^۲ القاموس المحیط ج ۳/ ۳۴۹ و المصباح المنیر ج ۱/ ۲۴۲.

^۳ ماذا تعرف عن المراهقة، لاپه‌ره (۱۱).

لهبارى دايه سايكۆلۆجى منداڵ و هەرزەكارى لەماوەى منداڵىەوه بگوازىتەوه
بۆ قۆناغى گەنجىتى و پیاوێتى^۱.

هەروەها هەرزەكارى قۆناغىك نیه سەرەخۆ و جیا بێ لە پابردو و داھاتو،
بەلکە بە پێچەوانەوه، پەيوەندى بەپیش و دواى قوناغەکانەوه هەيه.

ئەو کەسەى هەلسن و کەوت لەگەڵ هەرزەکار دەکات، زۆر گرنگە باش ئەوه
بزانن، کە ئەم قۆناغە چەند مەترسەى دارە و بۆ هەرزەکار چەند گرنگى هەيه،
بەرامبەر بەم قۆناغە هەرزەکار چەند هەستیارە.

پێويستە باش بزانن کە گەشەکردن و پێگەيشتنى جەستەى و عەقلى
هەرزەکار، بەهەمان خێراى و هەمان ناست پێکەوه ناردن، بەلکە پێگەيشتنى
جەستەى پیش گەشە و پێگەيشتنى عەقلى دەکەوێت.

جا لەبەر ئەوه نیشانە و دیاردەى پیاوێتى بەسەر هەرزەکارەوه دەبێنرێ، وەك
پێگەيشتنى جنسى و بەدەرکەوتنى سمیل و درێژى زیاتر دەبێت، دەنگى گڕ و
گەورە دەبێت، وا لە دەورووبەرى دەکات هەست بکەن، کە بەراستى بۆتە پیاو و
وەك پیاو مامەلە و رەفتارى لەگەڵدا بکری، لە راستیش دا عەقل و
هەلچۆنەکانى لە نێوان منداڵىتى و پیاوێتى دايە.

بۆ ئەوهى قراوانتر و قولتر لە رۆلى سروشتى هەرزەكارى و چۆنەتى
مامەلەکردنى پەرورەدیار لەگەڵ هەرزەکاردا تێبگەین، با گوى بیستى
کورتەیهكى بەسودى قسەى بەرپر (محمد فضل الله) یین، کە دەلى:

(قۆناغى هەرزەكارى هەروەك هاوسەنگى دەریا وایە، وەك بلىتى ئەو
مرووفەى دێتە ناو قۆناغى دوهەمى بزافى ئادەمیزادەوه، چاوهرى بونیکى نوى
دەکات و لە ئەزمونی مرووفىکى ترە و (انطلاق) دەکات، یان چاوهرى
دۆزینەوهى بنکەیهك دەکات بۆ قۆناغىکى تر، بەلام رۆلى پەرورەدە پاراستنى
مرووفە لە گوم بون و تیاچوون، چونکە شیتایەتى غەریزه مانای بیدارکردنەوهى

^۱ خفايا المراهقة، لاپەرە (۱۵).

بزاځی یاڅی بونی ناده میزاده و پیزانینه بهره و ناسوی نادیار، رهنګه مرؤف و
لی بکات هاوسه نگی خوۍ له ده ست بدات، چونکه مرؤف پیشتړ نه زمونی کی
نه بوه، تا بز هاوسه نګ بون پشتی پی ښه ستی.

جا کاتی دیراسدی هه مو نه مانه ده کهین، مهسه لهی هه رزه کاری له مرۆڤدا به حاله تیکی سروشتی داده نیین، چونکه نمو حاله تهیه که نمو به دیهینراوه تیییدا ئینتیلای ده کات، که کرداری گه شهی جهستهیی تیدا جولای کردوه، به پڕیگهیه که که هه ر له سه ره تاوه چهند فروسمان (ایهه) یکی ته ماوی بو ساز کردوه، پاشان خستویه تیه ناو که شیکی وروژاوی یاخی و هه لگه راوه، که له حاله تی مل که چی و گه ردن که چی بو یه کینکی تر ده گوازیته وه بو حاله تی هه ست کردن به بونی و سه ره خویی خوی، به لام به بی نه وهی هیلی راست و روو و هیمن هه بی، نه مهی بو دویات بکاته وه.

له راستیدا پيشان هه‌رزه‌كارى به‌م شى‌وهى وه‌ك نه‌م‌پ‌ژ گى‌روگرفت نه‌بو، چونكه نه‌و ماوه زه‌مه‌نى به‌م هه‌رزه‌كار به‌سه‌رى ده‌ب‌ژ تا نه‌م قوناغه تى بپه‌رتى و به‌چىته قوناغى پى‌اوه‌تى، ماوه‌كه كورت بو، كه به‌ر له با‌لغ بون ده‌ست پى‌ده‌كات و به‌با‌لغ بون كوتايى دت.

ده کړی نهم دیاردهیه له ژيانی روژانه ماندا له گونده کان سهرنج یدری، کهوا
به زوری ماوی همرزه کاری به ساغ و سلا مته تیپه ده بی، هوی نه مەش بو
دوشتی سهره کی ده گهر تته وه:

۱- له م کۆمه لگایانه دا گهنج و لاو بهر پرسیاریتی هه لده گرن و به کرده وه دینه ناو ژبانوه و هه لئس و کهوت له گه ل پیاوان ده که نه، هه ر له زوه وه تی که ل به کۆمه لگه که بیان ده بن.

۲- ههروه‌ها زو ژن هیئان و زو شوکردن و تیژیونی پالنهری جنسی له‌م کۆمه‌لگانه‌دا، شۆینه‌واری گه‌وره‌ی هه‌یه‌ له‌ جێگیریی هه‌له‌چونه‌ ویژدانیه‌کان و

۱ دنیا الشباب ص ۸۰ به ده ستکار په و.

پینگه‌یشتنی هه‌رزه‌کار.

له‌به‌ر گرنگی و مه‌ترسی ئه‌م ماوه‌یه‌ی ژبانی منداڵان و، بونی حساسیه‌تی
له‌ مامه‌له‌کردنی دایک و باوک و سه‌رپه‌رشتیاران له‌ گه‌ڵ هه‌رزه‌کاردا، به‌باشمان
زانی که‌مێک به‌ درێژی باسی گرنه‌گه‌ڕین تایبه‌تیه‌کانی و گه‌ڕه‌ته‌کانی ئه‌م قۆناخه
بکه‌ین، تا دایک و باوک و منداڵان لێی به‌هه‌ره‌ده‌ن.

گرفته‌کافی هه‌زه‌کاری

له‌ماوه‌ی هه‌زه‌کاریدا، هه‌زه‌کار و خێزان توشی چه‌نده‌ها گرتی جه‌سته‌یی و ده‌رونی ده‌بن، گرنگ‌ترینیان نه‌مانه‌ن:

یه‌که‌م: هه‌زه‌کار هه‌ست به‌ماندو بون ده‌کات:

هه‌زه‌کار سکاڵای زۆر هه‌ست کردنی به‌ماندوبون و پتویست بونی به‌پشو و چه‌سانه‌وه ده‌کات، زۆر دایک و باوکیش نه‌م سکاڵایه‌ فهرامۆش ده‌که‌ن، یان بروای پێ ناکه‌نه‌ وای داده‌نێن نه‌م سکاڵا کردنه‌ راست نیه‌ و هه‌زه‌کار خۆی واده‌نویتی، تاوه‌کو سۆزیان بۆی بچوڵی و بایه‌خی پێ به‌دن.

به‌لام راستی‌یه‌که‌ی پێچه‌وانه‌ی نه‌وه‌یه‌، چونکه‌ هه‌زه‌کار هه‌ر که‌میک جه‌سته‌ی بخته‌ کار، با کاره‌که‌ ئاسانیش بیت؛ به‌خێزایی هه‌ست به‌ماندوبون ده‌کات، نه‌م ماندوبونه‌شی به‌هۆی نه‌و گۆڕانکاریه‌ خێرایانه‌یه‌، که‌ به‌سه‌ر نه‌رکه‌ فسیۆلۆجیه‌کافی دادیت، که‌ په‌نگه‌ خه‌وشیک له‌ (غدد الصم) ^۱ دروست بوی. هه‌روه‌ها خێرا گه‌شه‌کردنی هه‌زه‌کار شوێنه‌واری خۆی هه‌یه‌ له‌ زیاده‌کردنی ماندوبون و شله‌ژانی نه‌رکی کۆنه‌ندامه‌کافی.

به‌غۆنه‌ له‌کاتی له‌دایک بوندا دلی مندالی ساوا له‌ چرکه‌یه‌کدا بیست گرام خوێن فری ده‌دات، له‌ ته‌مه‌نی چوارده‌ سالییدا ده‌گاته‌ سه‌د و چل و یه‌ک گرام، به‌واتای زیاتر له‌ ۲۰٪ له‌و به‌ره‌ی که‌ له‌ مندالییدا ده‌ینارد، بۆ زانین دل قه‌باره‌که‌ی ۳۰٪ گه‌وره‌ ده‌بیت؛ ته‌مه‌ش له‌ ئاکامی زیاده‌بونی قه‌باره‌ی جه‌سته‌ و گوشاری دل، به‌هۆی زیاده‌بونی هێزی پال پتوه‌ نان و چه‌ندیتی خوێن ده‌بیت ^۲. هه‌روه‌ها زۆر کچ له‌کاتی خوێنی بی نوێژیدا دوچارای ئازار و سه‌ر ئێشه‌ و

^۱ سیکولوجیة الطفولة و المراهقة ص ۱۶۶-۲۴۶.

^۲ خفايا المراهقة ص ۲۸.

گرژی نه عساب و نازاری مه مک ده بن، جا به هۆی نه وه وه له شیان خاو ده بیته وه
و زیاتر توشی ماندوبون و بیزاریی ده بن^۱.

له بهر نه وه پیویسته له سهر دایک و باوک و پهروه دیاران وریا و ناگاداری نه م
لاینه بن، ههرزه کاران له سهروی وزه ی خویان نه رکبار نه کهن، چونکه
نه رکبار کردنیان، چهند گرفتییکی جهسته یی و دهرونی لی ده که ویتته وه.

دوهم: ههستیاری و خه مۆکی:

به گشتی ههرزه کاران زۆر ههستیاری ده بن و سۆز (عاطفه) به سهر
بیر کردنه و یاندا زال ده بیته، که توشی زۆر گرفتیی دهرونیان ده کات و به زۆری
ده بیته مایه ی خه مۆکی (اکتساب).

عاتیفه ی ههرزه کار جیگیر و هاوسه نگ نیه، ده کری به باز دانیکی هه لچون و
زۆر گۆرانکاری وه سف بکریته^۲.

هۆی ههستیاری (حساسیه) ی ههرزه کار ده که پریتته وه بۆ ههست کردنی به دوره
په ریژی (عزله) و قبول نه کردن و پا وه رنه گرتیه تی له لایه ن خیزان و
کۆمه لگه وه وه ک پیاویکی پیگه یشتو و کامل، به لکه مامه لیه کی وای له که لدا
ده کهن، که هیشتا ههر مندا له.

ههروه ها هۆیه زۆر ههستیاریه کانی خودی ههرزه کار که پیوه ی ده نالینیی،
به هۆی زۆر بیر کردنه وه یه تی له خودی خۆی، هه روا خه لکانی تر چون ته ماشای
ده کهن، ههروه ها زۆر گرنگی دان به خۆی، له بهر نه وه ههر په فتاریکی خرابی که
له گه ل بکری، یان توانای به که م دا بنری، نه وا سوکایه تی کردن به که رامه تی و
تانه و ته شهری داده نی.

ههروه ها له هۆیه کانی ههستاری و خه مۆکی و خۆ ویک هینانه وه ی، بریتی یه

^۱ خفایا المراهقه ص ۲۶.

^۲ خفایا المراهقه ص ۵۰.

لهوێ که ههست به ناشیرینی روخساری دهکات، بهتایبهتی گهر زییکه (حب الشباب)ی له دهم و چاو هاتبی، ههروهها له هۆیهکان نهوهیه که وا ههست دهکات نهندامهکانی جهستهی ریک و پیک نیه، دیاره نهوهش شتیکی سروشتیه، چونکه هیشتا ههر له قوناغی گهشهکردن دایه. ههمو نهو شتانه و شتی تریش که باس کران، وا له ههرزهکار دهکات لهناخوه ههست بکات له کۆمهلگه دا جی نایتهوه، بۆیه خۆی و پیک دینیتسهوه و ههول دهوات له کۆمهلگه دوره پهڕیز بیته، کهواته نهوکی دایک و باوک و پهروهردیاران گرنگه، که ناگادار و هۆشیار بن لهم مهسهلهیه و ههول بدهن ههر شتی دهبیته مایه و وروژاندنی ههستیاری ههرزهکار، ههروا دهبیته مایه ناکامیکی خراپی دهرونی، دوری بجه نهوه.

سییهم: خۆویستی و خۆ به دهرخستن:

ههرزهکار زۆر به خۆی دهنازی و تهماشای خهیزان و کۆمهلگه و تهناوته جیهان و دهووبهری دهکات و هک بلیتی تهنها له تهوهری نهو دهخولیتسهوه، ههمو ههرزهکاریکیش وادهزانی توانست و وزه ی فیکری و دهرونی و زۆری هیه، که نهوانه له دهووبهردان نهیاندۆزیتسهوه و نایانهوی تهندازهی بکهن، له بهر نهوه له ههمو بۆنهیه کدا دهیهوی خۆی بهسهلمیته و وزه ی خۆی به دهبرجیات. نهو دیاردانهی که له پهفتاریدا به دهه دهکهوی:

۱- یاخی بون و رهخنه گرتن:

ههرزهکار بۆ نهوهی جهخت له کهسایهتی خۆی بکات و خۆی به شپۆیه کی سهربه خۆ دهبرجیات، ههز دهکات رهخنه ی زۆر بگری له ههلس و کهوت و پهفتاری نهو کهسانه ی لهو گهوره ترن و له دهووبهردان، جا پهخنه دهگری له بیروبۆچون و ههلس و کهوت و قسهکانیان و جل و بهرگیان و شپۆازی ژیانیان و

به‌نامه‌ی رۆژانه‌یان، هه‌روه‌ها په‌خه‌ ده‌گرێ له مامۆستایان و میوانان و بیژهران، جا ئهم په‌خانه به‌قه‌ناعه‌ته‌وه بێ، یان نا ئهو په‌خه ده‌گرێ، هه‌ول ده‌دات هه‌رده‌م به‌چیتته ناو گفتوگۆ و موناقه‌شه‌ی تونده‌وه تا به‌رگری له بیروبۆچونه‌کانی بکات، هه‌رده‌م به‌رواته‌تی یاخی و نارازی به‌م په‌وشه‌ خۆی پیشان ده‌دات، که به‌پای ئهو ئهم په‌وشه هه‌له‌یه.

بێگومان توندیی ئهم دیارده‌یه له‌گه‌ل کات و رۆژگادا که‌م ده‌بیته‌وه، که تا پاش ماوه‌یه‌ک ده‌گاته‌ حالته‌تی مام ناوه‌ندی، که‌واته پتویسته له‌سه‌ر دایک و باوکان له‌گه‌ل هه‌رزه‌کاران تیک نه‌گیرین، به‌لکه پتویسته ده‌روازه‌ی گفتوگۆی له‌گه‌ل دا بکه‌نه‌وه، به‌گیانیکی لیبۆرده‌یی موناقه‌شه‌کانی وه‌ربگیرین، پتویسته ناگاداری ئه‌وه‌ش بن، که به‌رگری کردنی گیانی یاخی بون و سه‌رپێچی کردنی هه‌رزه‌کار زیاتر ده‌بیته‌ له‌و کاته‌ی، که زۆر هه‌ست به‌ زال بون ده‌کات.^۲

۲- گومان:

دیاردە‌ی گومان له‌لای هه‌رزه‌کار دیارده‌یه‌کی سروشتیه، ئهم گومانه‌ش له‌ناکامی کرانه‌وه‌ی عه‌قل و گه‌شه‌کردنی هه‌سته‌کانیه‌تی، هه‌روا بۆ زێده‌ دوپات کردنه‌وه‌ی خودی خۆی و سه‌ربه‌خۆیسی خۆیه‌تی، له‌به‌ر ئه‌وه هه‌رزه‌کار گومان به هه‌مو که‌سێک ده‌بات که له‌گه‌لیدا ده‌ژیی و ده‌یه‌وێ لی‌ی دلتیا بیته، ته‌نانه‌ت گومانی له‌ خۆشویستنی دایک و باوکیشی هه‌یه، گومانی له‌ خۆشویستنی هه‌ورپێکانی هه‌یه، گومانی له‌ راستی و دروستی زۆر له‌ بیروباوه‌ره‌ ئاینیه‌کان هه‌یه وه‌ک: هه‌بون و توانایی خوا، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ، فریشته و شتی تر.

زۆر جار هه‌رزه‌کار که باسی ئهم جوژه‌ شتانه له‌به‌رده‌م دایک و باوکی ده‌کات، روه‌پرووی وه‌لام دانه‌وه‌یه‌کی زۆر توند ده‌بیته‌وه، په‌نگه‌ لی‌شی بدری. له‌ راستیدا پتویسته دایک و باوک بزائن، که‌ ئهم گومانه مه‌رج نیه به‌قه‌ناعه‌تی دلی

په‌وش: بارودۆخ

^۲ خفایا المراهقه ص ۵۷-۶۷. ماذا تعرف عن المراهقه، ص ۸۵-۱۶.

ههزره کار بیټ، بەلکه زۆر جار بۆ سەرنج ڕاکێشان و خۆ سەلماندن بیټ^۱.

۳- جگەرە کێشان:

دیاردەى جگەرە کێشان لە لای ههزره کاران دیاردەیه‌کى زۆر بەریلاوه، ڕه‌نگه‌ کهم ههزره کار هه‌بێ جگهره‌ى نه‌کێشایی و بۆ ماوه‌یه‌کى کهم له‌سه‌رى ڕانه‌هاتبێ، په‌روه‌ر دیاران نهم دیاردەیه‌ له‌لای ههزره کاران به‌جۆرێک له‌خۆ سەلماندن و هه‌ست کردن به‌پیاوه‌تى داده‌نێن، که‌وا ههزره کار واده‌زانى مافى سروشتى خۆیه‌تى، نه‌و شتانه مو‌ماره‌سه بکات، که‌ پیاوانى تر شه‌نجامى ده‌ده‌ن، هه‌ر له‌به‌ر نه‌وه‌شه ههزره کار جگهره ده‌کێشى، هه‌ر چه‌نده قوتیشى نه‌داته‌وه و چێژى لى وهرنه‌گرێ.

نه‌وه‌ى زۆر گرنگه‌ نه‌وه‌یه دایک و باوک خۆیان له‌م دیاردەیه‌ بێ ناگا بکه‌ن و نه‌هێلن کۆره‌که هه‌ست به‌وه بکات، که‌ نه‌وان به‌ جگهره‌کێشانی نه‌و ناگادارن، نابێ هه‌رگیز پێى بگوترێ، چونکه نهم جۆره ڕه‌فتاره ده‌بیته مایه‌ى به‌رده‌وام بو‌نى ڕه‌فتاره خراپه‌که‌ى و گوى نه‌دان به‌ زانینه‌که‌ى نه‌وان.

به‌لکه‌ پێویسته دایک و باوک ناراسته‌وخۆ، ناراسته‌ى بکه‌ن و زیانه‌کانى جگهره‌ى بۆ به‌دیار بجه‌ن و پێى بلێن جگهره‌کێشان لایه‌قى نه‌و که‌سانه نیه‌ که‌ خاوه‌ن ڕه‌وشتن.

۴- زۆر گرنگیدان به‌ ڕوایه‌تى خۆی:

هه‌زره کار زۆر سو‌ره له‌سه‌ر نه‌وه‌ى که‌ له‌ش و لاری خۆى به‌جوانترین شیوه به‌دیار بجات، بۆ نه‌وه‌ى بو‌نى خۆى به‌سه‌لمێنى و سه‌رنجى خه‌لکى بۆ لای خۆى ڕاکێشى، به‌تاییه‌تى جنسى مێینه.

بایه‌خ دانى هه‌زره کار به‌له‌ش و لاری خۆى، له‌سى خالى بنه‌رپه‌تى چر ده‌بیته‌وه:

^۱ ماذا تعرف عن المراهقة، ص ۶۰.

• -گرنگیدانی به جل و بهرگ: نه مهش له لایه نی هه لباردنی رهنگ و نهو
رهنگانه ی سهرنج راکیشن، جا بو نه مه زۆرینه ی پارهی بو خهرج ده کات^۱.

• -گرنگیدانی به قۆ: ههرزه کار زۆر گرنگی ده دات بهرێکخستن و برینی قۆزی
به پیی مۆدیلی نوێ و گۆرینی به چهنده ها جۆری برین، قۆیش به ناویشانی
جوانی ده دانی، هه مو نه م گرنگیدانه ش بو سهرنج راکیشنانی خه لکه بو لای
خۆی^۲.

• -خۆ بو ن خۆش کردن: بێگومان بو ن خۆشی شوینه واریکی گهرهی هه یه له
سهرنج راکیشنانی خه لکانی تر، هه ر له بهر نه وه شه ههرزه کار زۆر سور ده بی؛ که
هه رده م بو نی خۆشی لی بی.

۵-نوسینه وه ی یاداشته کان:

نوسینه وه ی بیره وه ری و یاداشته کان له نیوه ندی ههرزه کاراندا دیارده یسه کی
به ربیلاوه، دیارده که چهن مانایه کی زۆر له خۆی ده گری، له وانه ههرزه کار هه ست
به گرنگی خۆی و گرنگی نه و روداوانه ی له گه لیدا ده بن ده کات و، هه ول
ده دات خۆی وه ک که سیکی گرنگ پیشان بدات.

زۆر جار بیره وه رییه کان له بریتی هاوڕێن، کهوا بابای ههرزه کار خه مباری خۆی
و دان پیاوانی خۆی بو ده رده خات بو که م کردنه وه ی هه ست کردن به گونا هه کانی،
هه روا هیوا و ئاوات و پرۆزه کانی بو باس ده کات، کهواته بیره وه رییه کان هۆیه که
بو پشودان و خۆ سه لماندن.

له بهر نه وه ههرزه کار بیره وه رییه کانی خۆی زۆر له لا ئازیز و خۆشه ویسته و
له شوینی وا ده یشاریته وه، که ده ستی که سی نه گاتی و له بهر چاو نه بییت،
له هه مان کاتیشدا له هه ندی ناوه رۆکی نه م بیره وه رییه دا زۆر شه رم ده کات که
بیخاته رو.

^۱ تربیه الاولاد و الیاء، ص ۲۱۲.

^۲ تربیه الاولاد و الیاء، ص ۲۱۲.

ههست کردن به گونا هیش له وه وه ره گ داده کوتی، له بهر شه وه هندی جار هیما بو شو شتانه داده نی که له وه ده ترسی ناشکرا نیست، شه نهی نی یه ش دیارده یه که له بیر وه وه یه کانی همرزه کاران بهر بلا وه.

بابای همرزه کار ریگه به هیچ کهس، یان هیچ هاوړی یه کی نازیز نادات که متمانای ته وای پی ده کات، بیر وه وه یه کانی ببینی مه گهر دوی تیپه ربونی قوناغی همرزه کاری.

یه کیتک له همرزه کاران له سهر بیر وه وه یه کانی نویسیو (دوی مردنم ده سوتیتری و خوله میشه که ی به سهر گوړه کهم دا بلاو بکریته وه). شه کاره شی بو دوپات کردنه و ی به نرخ و نهی نی شه.

پیویسته دایک و باوک به ریته وه مامه له له گهل بیر وه وه یه کانی منداله همرزه کاره کانیان بکن، له بهر ده منداله کانیان گالته و قه شیری بهم دیارده یه نه کمن.

زور گرنگه دایک و باوک مؤلت له منداله کانیان وه ریگرن بو خویندنه وه ی شه بیر وه وه ریانه، چونکه سودی زوری تیډایه بو ناشنا بون به سروشتی بیر کردنه وه و گرنگی پیدانی منداله کانیان، گهر مندالان ریگه یان به دایک و باوک نه دا بیر وه وه یه کانیان ببینن، پیویسته دایک و باوک ناماده نه بونی مندالان له ماله وه بقوزنه وه، بو نمونه که ده چنه قوتا بخانه، بی شه وه ی مندالان ناگادارین بیر وه وه یه کانیان بخویننه وه، له و کاته دا زور پیویسته نه هیتری منداله کانیان بزائن، که بیر وه وه یه کانیان خویندو ته وه.

۶- زور وینه گرتن و پیشاندانی وینه ی خوی:

له و ره فتاره سهرنج راکی شانای همرزه کار خوی پی به دیار ده خات و خوی پی ده سه ملیتی، وینه گرتنه تی له گشت بونه یه کدا، هروه ها گه وره کردنی وینه ی

^۱ خفایا المراهقه ص ۵۵-۵۶. ماذا تعرف عن المراهقه، ص ۷۸.

خۆی و هەلواسینی بەشوینی دیاری ماله‌که‌ی، وەك ژوری صالۆن و ژوری تایبەت.

زۆر گرنگە داڤك و باوك وریابن ئەم جۆرە رەفتارە‌ی هەرزە‌كار بە سوک و كەم نەزانن و روبەرپوویان نەبنەوه، بەلكە لەسەریان پێتویستە گۆی بەم رەفتارانە نەدەن و بەشیوەیه‌کی ناپاستەوخۆ رێنمایی و ناپاستە‌ی هەرزە‌كار بکری‌ت بەوه‌ی، کە رینگای راست بۆ خۆ بە‌ده‌رخستن و خۆ سەلماندن بریتی‌یه لەوه‌ی مەرۆف خۆی بە‌ده‌وشتی جوان پرازی‌تی‌تەوه و لە‌ه‌واری زانست و فێربو‌ندا بە‌ده‌ریکە‌وێ، یان لە هەر‌ه‌واریکی بە‌سود بۆ کۆمە‌لگە، نەك بەم جۆرە رەفتارە شکلیاتانە.

چوارەم: دودلی و گۆپان و شلە‌ژاوی:

گرنگ‌ترین گرتی فیکری و دەرونی کە هەرزە‌کار پێوه‌ی دە‌نالینی؛ زۆر دودلی و گۆپانە.

یە‌کێک لە هەرزە‌کاران دە‌لی: (هەندێ جار هەرزە‌کار لە ژیان وەرس و بێ‌زار دە‌بی و رقی لی دە‌بی‌تەوه و ئاواتە‌ خوازی مردن دە‌بی، یان زۆر بە‌توندی رە‌خنە لە خۆی دە‌گری، کاتی‌ واش هەیه‌ دە‌بینی حەز بە ژیان دە‌کات و بە‌ختیارە و زۆر بە‌خۆی سە‌رسام دە‌بی).

هەرزە‌کار هەر‌ جاره‌ی بە‌جۆریک دە‌روانی‌تە کۆمە‌لگە و ناییندە، دە‌بینی جاریک بە‌ره‌و‌روی دە‌چی و گە‌ش بینە، جاریکی تر نا‌ئومێد و دا‌روخواه، هۆی ئەم‌ پروانی‌نە‌ش بۆ ئەوه‌ دە‌گەر‌یتە‌وه، هەرزە‌کار واده‌بینی خۆی مەرۆ‌قی‌کی جیا‌کار (متمیز)ە و خوا‌ه‌نی وزه و توانستی بی و پێ‌نیه، دە‌و‌رو‌به‌ره‌که‌ی دە‌بینن لە کۆمە‌لگە‌یه‌‌ک‌دا، کە هێچ‌ه‌واریکی بۆ ئەو تێ‌دا نیه و ناییندە‌ی لە‌به‌رده‌م‌ دا بە‌ دا‌خ‌راوی دە‌بینی و هێچ‌ه‌واریک لە‌ ناسۆی ژیا‌نیدا نایینی، لە‌به‌ر ئەوه‌ هەرزە‌کار بیر دە‌کاتە‌وه، دە‌بی‌ دوا‌ی تە‌واو‌کردنی قۆ‌نا‌غی دوا نا‌وه‌ندی چنی بکات؟ لە

زانکودا چ کۆلیۆتیک هه‌لده‌بۆتیری؟ نه‌دی دواى ده‌رچونى له زانکۆ چى ده‌کات؟
ئایا باشت‌ر وایه واز له خوێندن بێتێ و هه‌ر له‌ئێستاه ده‌ست به‌کارکردن
به‌کات؟ یان نه‌دی چى به‌کات؟

ئا به‌م شتیه‌یه ئه‌م هه‌مو هه‌لبۆاردنا ئه‌ی به‌رده‌مى و به‌زه‌حمه‌ت په‌سه‌ندکردنى
یه‌کێکیان، هه‌رزه‌کار دودل ده‌کات له‌نیوان ئه‌م هه‌لبۆاردنا نه‌دا، هه‌ر جاره‌ش
ئاره‌زوى یه‌کێکیان ده‌کات، زۆر جار یه‌م هه‌مو پێگاکانى له‌به‌رده‌م داده‌خوێت.
له‌به‌ر ئه‌وه پێویسته دایک و باوک هه‌ولێ یارمه‌تیدانى منداڵ به‌ده‌ن بۆ
هه‌لبۆاردنى شت و خوێراگرى و هه‌ول به‌ده‌ن فێرى شیوازى بێرکردنه‌وه‌ی راست و
دروسته‌ی بکه‌ن و، مه‌تانه بون به‌خوا و به‌خودى خوێ و، گه‌راندنه‌وه‌ی
کاروباره‌کان بۆ لای خواى گه‌وره له‌دایدا به‌پوێنن.

گه‌رنه‌گه‌رن هۆیه‌کانى شه‌ه‌زان و شه‌پزه‌یه‌ی، که‌ هه‌رزه‌کار تێیدا ده‌ژێ نه‌مانه‌ی
خواره‌وه‌ن:

۱- گۆرپانکارى خێرا له هه‌ندى ئه‌رکه فسیۆلۆجیه‌کانى هه‌رزه‌کار، که ئه‌وه‌ش
خه‌وشیک له (غدد الصم) دروست ده‌کات.

۲- جه‌سته به‌شیتویه‌که زیاد و گه‌شه ده‌کات و به‌خێراى یه‌ک، که پێش
گه‌شه‌ی ژیری ده‌که‌وته‌وه، ئه‌مه‌ش ده‌بێته هۆى هاودژی (تساقض) له په‌فتارى
هه‌رزه‌کار و هه‌لس و که‌وتى که‌سانى تر له‌گه‌لیدا.

۳- ئه‌و وه‌هم و خه‌یاله‌ی که هه‌رزه‌کار تێیدا ده‌ژێ، ئه‌ویش له ئاکامى زیاده
میسالیه‌ت و، دوچار بون به‌چهند جاره‌ی سه‌ده‌مه‌ته، که ئه‌ویش له ئاکامى
نه‌گونجبانى میسالیه‌ته له‌گه‌ل واقیع دا.

۴- نه‌شاره‌زایی له پویه‌روبو نه‌وه‌ی ژياندا.

۵- ئه‌و توندی خه‌فه (کبت) ه‌ی هه‌رزه‌کار له هه‌ندى خێزанда پێوه‌ی ده‌نالێت.

خه‌وش: عه‌یب، خه‌لل.

پینجهم: زینده خەوی

له قوناغی هەرزە کاریدا خەیاڵی هەرزە کار زۆر گەشە دەکات، شوێنەواری زۆری و بەهێتییە کەش لە نیگار کێشان و پەخشان و هۆنراوە کانی پەنگ دەداتەوه، هەروەها هەرزە کار پێو له جوان کردن و رازاندنەوهی خەیاڵ دەکات.^۱

لە گەڕنگترین دیاردە کانی گەشە کردن و پێگەیشتنی خەیاڵی هەرزە کار بریتییە لە: دیاردە زینده خەوی، کەوا هەرزە کار خەیاڵی دەروا و دور دەکەوێتەوه لە جیهانی راستەقینە و ئەو واقعەی دەورە دەبات، پەنا دەباتە بەر خەیاڵ بۆ بەجێ هێنانی ئەو هیوا و ئاواتانە، کە وانابینی لە ژبانی ئاساییدا جێ بەجێ بێت.^۲

زینده خەویش هۆیە کە یان هەولێرێک بۆ هەڵاتن لەو واقعەی، کە هەرزە کار توشی هاتووە و کۆشش دەکات لێی دەرباز بێت، یان بەهۆی هەست کردنی هەرزە کار بە گریبی هەست بە (نقص) کردن لە بارە شتیکی دیاریکراو و لە توانستە کانی، جا دەیهوێ لەپێی زینده خەویدا خەیاڵ بکات، کە هەست بە (نقص) کردنە کە قەرەبو بکاتەوه.

نۆنە هەست بە (نقص) کردن ئەوێ هەرزە کاری هەزار و نەدار و خەیاڵ بکات، کە دەوڵە مەندە و هەموو هۆیە کانی خۆشی و رەفاهیەتی هەیە، بەهۆیەوه خەڵک ریزی دەگرن و بەهۆی سامانە کەیهوه مامەڵە ی رێژدارانە ی لە گەڵدا دەکەن.

یان ئەو هەرزە کارە ی لە خۆیندن سەرکەوتو نەبوو خەیاڵ بکات، کە زیرە کە و سەرکەوتو و مامۆستا و کەس و کاری، زۆر ستایشی دەکەن و پێاییدا هەڵدەدەن.

دەکرێ هەندێ جار بابای هەرزە کار هاوڕێکانی بەشداری زینده خەون بکات،

^۱ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۶۲-۶۳.

^۲ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۶۳.

گەر زینده خهونده که له یهك بیرۆچکهی هاو وینهوه ده‌ریچیت له زیهنی
هه‌رزه‌کاراندا، به‌نونه کۆمه‌له هه‌رزه‌کاریک هه‌رده‌م خه‌ون به‌وه‌وه ده‌بینن که له‌و
واقعده هه‌لێتن که پێ‌ی رازی نین، جا نه‌وانه هه‌ول ده‌ده‌ن به‌شیوه‌یه‌کی هاویه‌ش
له‌م خه‌ونده‌دا بژیین.

پێویسته وریایی بدری که زۆر خه‌فه‌کردن و سه‌ریه‌ستی نه‌دان به هه‌رزه‌کار له
لایه‌ن خێزانه‌وه، گرنگترین هۆکاره‌کانی زینده خه‌وه^۱.

هه‌روه‌ها زۆر خه‌فه‌کردن له لایه‌ن خێزانه‌وه؛ ده‌بیته مایه‌ی نانه‌وه‌ی ئاکامی
ترسناکی تر، که گرنگترینیان:

۱- خه‌مۆکی (الکابة): خه‌مۆکی که توشی هه‌رزه‌کار ده‌ییت به‌هۆی رازی
نه‌بونی به‌و واقعیه‌ی، که‌وا هه‌ست ده‌کات گه‌وره‌کان دایان ناوه بۆ نه‌وه‌ی ئاره‌زو
و به‌رزه‌وه‌ندیه‌کانیان جی‌به‌جی ببن، به‌بێ په‌چاوکردنی ئاره‌زو و به‌رزه‌وه‌ندی
که‌سانی تر.

۲- یاخ‌ی بون و هه‌لویستی توند وهرگرتن دژی ده‌سه‌لاتی باوکایه‌تی و
ده‌سه‌لاتی قوتابخانه و یاسا^۲.

لێ‌ده‌دا گرنگ نه‌وه‌یه زینده خه‌وه‌ی هه‌رزه‌کار به‌وه ته‌ماشاش نه‌که‌ین، که
دیاردیه‌کی نه‌خۆشی و ئاناساییه، ئه‌م دیاردیه‌ش به‌زۆری یان به‌کۆتایی
هاتنی ماوه‌ی هه‌رزه‌کاری نامێنی، یان به‌نه‌مانی هۆی په‌یدا‌بوویه‌وه نامێنی،
به‌لام گەر دوا‌ی ماوه‌ی هه‌رزه‌کار ئه‌م دیاردیه‌ به‌رده‌وام بو، نه‌وا دیاردیه‌کی
نه‌خۆشیه.

^۱ سیکولوجية الطفولة و المراهقة ص ۱۶۶.

^۲ سیکولوجية الطفولة و المراهقة ص ۱۶۶.

شه شه م: هرزه كار و ناين:

هلوئستی هرزه كار بهرامبر به ناين به جياوازی نهو ژينگهيه جياوازی دهيت، كه تیتدا پينگهيشته و به جياوازی پهيوه نديان له گهل ناين و لهو ماوهيهی كه پيش هرزه كاری كهوتوه.

گهر هرزه كار له كesh و رهوشیكي هوشيار و پابه ند به ناينهوه پينگهيشته؛ نهوا هلس و كهوتی له گهل ناين له ماوهی هرزه كاریدا زور جياوازی نايت، له بواره كانی ژيانيشيدا به ناين و پرهنسيب (مبادي) هكانيهوه پابه ند دهيت. رهنگه له ماوهی هرزه كاريشدا گهرم و گورپی و دينداری زياتر بيت. هه لبت دينداری هرزه كار شوينه وارتيكي گهره ی ههيه له سوك كردنی گرفته كانی هرزه كاری و كورت كردنه وهی ماوهی هرزه كاری.

به لام نهو هرزه كاره ی بهر له ماوهی هرزه كاریدا، كesh و رهوشیكي هوشیاری نايني بو نه ره خساوه، دهينين نهو هرزه كاره گومانی دهرهق به ناين بو دروست دهبي و سوكايه تی به رتيبر و بههاكانی ناين دهكات، ههروه ها نه م پرسيارانه ی خواره وهی زور له لا دروست دهبي:

- گهر خوا هه مو شتيك ده زانی و هه مو شتيكي به نه ندازه گیری داناوه، كهواته بوچی كار و كوشش بكهين؟

- گهر لهو كاته ی خوا مروفي به ديهينا راويزی پی نه كرد، نه دی بوچی لیان ده پرسيته وه و تاقیيان ده كاته وه؟

- نه مه و جگه له پرسياری تر، كه گومان لای هرزه كار دهرهق به ناين دروست دهكات.

هه ندی جاريش هرزه كار رولی بی پروايهك، يان سروشت په رستيك دهينی، كه هيچ پروای به رتيبره كانی ناينه وه نيه، به لكه كرد و كوشش ده كا بو بهر بهر كانيكردنی ناين، زور جاريش نه م رهفتاره ی هرزه كار له قه ناعه تی

خۆيەۋە سەرچاۋەى نەگرتە، بەلكو تەنھا ھەز دەكەت ئەزمون و بەر سەرەكانى و
ياخى بونى خۆى بۆ شىتىكى ھۆگر (مألوف) دەربېرى، ھەروەھا بۆ خۆ سەپاندن و
جياكارىى لە خەلكانى ترە.

ئەۋەى جىى سەرنجە ئەۋەيە، كە زۆر جار ھەرزەكار بايەخ بە مەسەلە
ئايىنىيەكان دەدات، ھەولەش دەدات بەشدارى ھەمو ئەو گفتوگۆيانە بىكات، كە
پەيوەندى بەكاروبارەكانى ئايىنەۋە ھەيە.

بەھەر حال لە لای ھەرزەكار زۆر جار گومان بەرامبەر بە ئايىن بەكۆتا ھاتنى
ماۋەى ھەرزەكارى بەرەو گەرم و گۆرىيەكى زۆر ۋەردەچەرخى.

ھەوتەم: ھاۋرىيەتى كردن و ھاۋرىيان:

ھاۋرىيەتى كردن و ھاۋرىيان بەگرنگترىن گرتى ھەرزەكار دادەنرىت، كە لە
ژيانيدا روبەروى دەبىتەۋە، ھەرزەكار لە ژيانيدا ھاۋرى بەشىتىكى زۆر گرنى
دادەنرىت و پۆلى گەۋرەى ھەيە لە كات بەسەربەردن و چارەسەركردنى
گرتەكانيدا.

ھەرزەكار دەيەۋى بۆ خۆى ھاۋرى ھەلبۇرى، ھەر ھاۋرىيەكەش دايەك و
باۋكى بۆى ھەلبۇرىن ئەۋرەتەى دەكاتەۋە و پىى پازى نابى، بەپىچەۋانەى
منداآن، كە ھەرگىز پى لە دايەك و باۋك ناگرن ھەندى ھاۋرىيان بۆ ھەلبۇرىن،
يان ئامازەى بۆ بەكن كە پەيوەندى خۆى لەگەلىان بېچرىنى.

ئا بەم شىۋەيە بابەتى دەست خستە ناۋەۋەى دايەك و باۋك بۆ كاروبارى
ھاۋرىيان و پەيوەندى ھەرزەكاران لەگەلىاندا، لەلای ھەرزەكار بابەتتىكى زۆر
ھەستيارە.

بەشىۋەيەكى گشتى ھەرزەكاران بەچاۋىكى پىرۆزەۋە دەپۋاننە ھاۋرىيەتى،
ھاۋرىكانىشيان لە پىش خوشك و برا و كەس و كارىيان زياتر دادەنرىن، بەھەمو

^۱ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۹۷.

وهسيلمىيەك ھەسول دەدەن پەيۋەندى ھاورپىيەتى بەتتىن و بەھىز بىكەن، باباي ھەرزەكار ۹۰% كىتى خۆى لەگەل ھاورپىكانى بەسەر دەبات و زۆرىدى بىرۆچكەكانى ئەوان وەردەگرى، لەبەر ئەو ھاورپى كاريگەرى گەورە و مەترسى دارى لەسەر ھەرزەكار ھەيە.

ھەر لە زوۋە پىتويستە داىك و باوك بەر لە ھاتنى ماۋەى ھەرزەكارى، دەست پىشخەرى بىكەن لە ھاوكارى كەردنى مىندال بۆ ھەلبۇاردنى ھاورپى باش، ھەتتا دەگاتە قۇناغى ھەرزەكارى بەبەردەوامى ھاورپى بن، چونكە ئەم كارە دەبىتتە پاراستنى ھەرزەكار لە ھەلە و ناتەۋاى لە ماۋەى ھەرزەكارىدا.

-ھاورپى جياكار (المىز): دياردەى ھاورپى جياكار لەلای زۆرىنى ھەرزەكاران دياردەيەكى بەرچاۋە، كەوا زۆرىدى ھەرزەكاران ھەز بە ناشناى زۆرى ھاورپى و تىكەل بونى كەسانى تر دەكەن، ھەمو ئەمانەش بەمەبەستى ناشناون بە ھاورپى جياكارە، تا لەگەل بگۇنجى و يەك بىرۆچون، يان يەك ئامانچ و ئارەزويان ھەبى.

-ھاورپىيەتى كەردن لەگەل كچان: زۆرىدى ھەرزەكاران بە چەند پالتەرىكى جياجيا ھەز بە ھاورپىيەتى كچان دەكەن، كە گرىنگىزىيان ئەمانەن:

۱- ناشناون بەجىھانىكى نوئ و ناديار.

۲- بەربەرەكانىكەردنى شتە ياساغەكان و ھەست كەردن بە ياخى بون.

۳- ھەولدان بۆ ئەۋەى بزائى تا چەندى، كچ ئەۋەيان دەۋى و تا چەندى ئەو سەرنج راكىشەرە.

۴- تەنھا بۆ لاساى كەردنەۋە و، لاساى پەقتارى ھەندى ھاورپى بىكەتەۋە.

لە راستىدا ھاورپىيەتى كەردنى كچ و كوپ بۆ يەكترى لە پوانگەى ئىسلام و رەۋشەتەۋە ياساغە و رەتكرەۋەيە، چونكە پەيۋەندىكى ناسروشتى و ئاكام باش نىە، بپرواش ناكرى پەيۋەندى داپكەنە لە نىوان كچ و كوردا ھەبىت، بەتايىبەتى لەم قۇناغەى تەمەنەدا، كە سۆز و غەرىزەكان لەلای كچ و كوردا بەشپەيۋەك

کلپه ده دات و هه لده چی، که زه همه ته هیچ کامیکیان به سه ریدا زال بن و کۆنترۆلی بکهن.

به ههر حال ههر کاتی دایک و باوک ههستیان کرد به هه بونی په یوهندی له نیوان کوره کیان و کچیک؛ پتویسته له سهریان په کسه رویه روی نه بنه وه، به لکه پتویسته گفتوگۆی له گه لدا بکهن و ناگاداری بکهنه وه له خراپه کاری نهم په یوه ندیده و، ناگاداری بکهنه وه که په یوهندی به ستن له گه ل کچ به شرعی خوا و عورفه وه، یاساغه و ده ست دریزی کردنه بۆ سه ر ئابروی خه لک.

ناگاداری بکهنه وه که وێ چۆن نه و رازی نابێ خوشکی په یوهندی به ستنی له گه ل کوریکدا، که واته نه ویش نابێ رازی بێ په یوهندی له گه ل کچیک به ستنی، که خوشکی به کیکه.

به شتیه کی گشتی له سه ر خیزان پتویسته هه رزه کار ناگادار بکهنه وه له زه روه تی هه بونی هاوسه نگی و مام ناوه ندی له به ستنی په یوهندی له گه ل هاوړیکانی، هه روا مانای هاوړیکه تی و شوینه واری ترسناکی له ژبانی مرۆف پون بکهنه وه، ناگاداری بکهنه وه که پتویسته له سه ری زۆر ناگاداری له هاوړیکه خراپ، هاوړیکه خراپ و چاکیش له یه کتری جیا بکاته وه!

گه ر دایک و باوک توانیان قه ناعت به هه رزه کار بیستن ببنه هاوړیکه و، به وپه ری ریز و ته قدیره وه مامه لای له گه لدا بکهن و بیرو پای خو یانی به سه ر دا فه رز نه کهن و کۆنترۆلی نه کهن، نه و نهم په فتاره هه رزه کار له زۆر مه ترسی ده پاریزی و زیده پویی کردن له په یوهندی هه رزه کار به هاوړیکانی که م ده کاته وه.

هه شتیه م: خوشه ویستی

شه ژان و نه بونی نه و جیگیری سۆزداری و ده رونی یه ی، که هه رزه کار تیییدا ده ژبی، و له هه رزه کار ده کات که هیتری سۆزداری له لای زۆر توند بیت، هه روه ها دیه وی له میانه ی خوشه ویستیه وه جیگیری سۆزداری به ده ست بیت.

هەر بەخێرایێ دەلێن: خۆشه‌ویستی راستەقینە جولەپەکی لەویست بەدەر (لا
 ارادی) یە و لە مەرۆف دا ئارەزوێەکی فێطریە، ئیسلام خۆشه‌ویستی یاساغ
 نەکردووە، بەلام ئەو خۆشه‌ویستیە یاساغ دەکات، کە تەنهایی و بەینەکی گەشتی
 ناسەرعی تێدا بێت.

گرفتێ هەرزەکار ئەوێە، کەوا دەزانێ هەر ئیعباییک، یان تەماشاکردنیکی
 کچ بۆ کۆر بریتی یە لە پەییوەندی خۆشه‌ویستی. بەهۆی بەهێزی خەیاڵ کردن و
 زۆری سۆز و عاتیفە لای هەرزەکار، خەون و ئاواتی زۆر بنیات دەنێ، کە
 پەنگە ئەم خەیاڵ و هیوا و ئاواتی هەرزەکار لەکاتی شکستی ئەم
 پەییوەندەیدا، یان لەو کاتە لایەنی بەرامبەر ئەم ئیعباب و ئارەزووی لەگەڵدا
 ناگۆڕیتەو؛ ببیتە سەدەمەکی دەرونی گەورە.

بەهەر حال لێرەدا رۆلی دایک و باوک و خێزان لەو بەدەر دەکەوێ، کە هەول
 بدەن هەر لە بنەرەدا نەهێلن ئەم پەییوەندیە دروست ببێت، ئەوەش لەپێی
 ئەوەوە دیتە دی، کە هانی کۆر بدریت نەروانیته‌شتی حەرام و لەگەڵ کچ
 بەتەنها لە ژورێک کۆ نەبنەو و تێکەڵ نەبن، هەروا حەقیقەتی خۆشه‌ویستی بۆ
 ڕون بکړیتەو، کەوا خۆشه‌ویستی راستەقینە بریتی یە لەوێ، کە بەهاوسەرگرتن
 کۆتایی بێت.

پێغەمبەری خوا ﷺ دەربارە ی ئەمە دەفەرموی: ((لَمْ تَرِ لِلْمُتَحَائِنِ مِثْلَ
 الْكَاحِ: وانا بنین بۆ خۆشه‌ویستان هیچ شتێک وەك هاوسەرگرتن، قەشاشتر و
 چارەساز بێت.))

بەلام جگە لەمە، ئەوا ئەو خۆشه‌ویستی یە تەنها خەیاڵ و شەکەتی و
 ماندوکردنی جەستە و سۆز (عاطفة) و نازاردانی دەرون و بەفێرۆدانی کاتە.

نۆیه: جنس

گرنگترین شت که ماوهی همرزه کاری پی جیاکار ده بی نهویه، که نه م
ماویه قوناخی ته قینه وهی وزه جنسیه له لای همرزه کاردا، مامه له کردنی
همرزه کاریش له گه له نه م وزه (طاقة) نو یه دا به گرنگترین گرفته کانی همرزه کار
داده نری.

یه که م په فتاری جنسی که له همرزه کار تیبینی ده کری نهویه، که پیو یستی
به زور ناشنا بون به مه سه له جنسیه کان هیه و پیدا گیری زوری له سه ره ده کات،
نه مه ش له میانه ی چه ند شتی که مه به ده ره ده وهی که گرنگترینان:
- ته ماشا کردنی گو قار و کتیه جنسیه کان.

- ته ماشا کردنی وینه ی روت.

- ده سته پر (العاده السریه).

- گو یگرتنی همرزه کار له قسه و باس و چیرۆکی جنسی.

به بویرانه وه ده لئین: نه م جو ره په فتار و کرده وانه زور شتیکی سروشتین،
چونکه نه م کار و هه ستانه له لای همرزه کار شتیکی نو یه و ده یه وهی
به شیوه یه کی گه وره تر و کرده یی پی ناشنا بیت، تا وه کو ئاره زو و پالنه ره کانی
پازی بکات، جا ورده ورده نه م کارانه لای همرزه کار ده بیته کاریکی ناسه ره کی
(شانوی).

پیو یسته له سی خالی بنه ره تیوه همرزه کار ئاراسته و رینمای جنسی بکری:

۱- همرزه کار پیو یسته بزانی که مه سه له و په یوه سته کانی جنسی، کاریکی
سروشتیه و هه مو خه لک هیه تی، که واته پیو یست به شهرم کردنی ناکات.

۲- به شیوه یه کی راسته وخو و ناراسته وخو همرزه کار رینمای بکری، که
مه به سته همره به زری پالنه ری جنسی بریتی یه له مندا ل بون و به ره ده وامی
جو ره کانی خه لک و تا وه دان کردنه وهی بونه وهر، همره وه رینمای بکری که مندا ل

كهوتنهوه شتيكى سروشتيه و به شيويه جيا جيا له جيهاني ناژهل و پروه كدا^۱
هديه^۱.

۳- گرنگترین شت كه مروځي پي له ناژهل جيا ده كاتهوه نهو هيه، كه پالنهري
جنسي لای مروځ، پټويسته مل كه چي نيراده و عه قل و شرع بيت و،
په يوه ندي جنسپش په يوه ندي ه كي مه ترسي دار و پيروزه^۲.

ده يه م: كه لله ره قى (العناد)

گشت هه رزه كار يك به ديار ده ي كه لله ره قى و به راى خو كردن جيا ده بيت هوه،
نهو ه ديار ده يه كي سروشتيه و بو چند هو به ك ده گه پټه وه، گرنگ ترينيان:
۱- نهو خو په سنده ي كه هه رزه كار تييدا ده ځي، هه روه ها زور گرنگيدانى
به هه مو نهوانه ي لييه وه دهرده چي و پروابوني به وه ي، كه هه مو را و بو چون و
ره قتارى راست و دروسته و، پټويستی به ريز گرتنى ده كات.
به هه ر حال پټويسته دايك و بياوك له گهل هه رزه كار تيك نه گيرين و راو
بو چوني به كه م نه گيريت، پټويسته فيري شيوازي گفتوگو كردن و موناقه شه ي
هيمنانه بكن، نه مهش له ري ري ريز گرتنى راو بو چوني و موناقه شه ي بابه تيانه
به بي بريندار كردن و به سوك سه ير نه كرنه يوه دټه دى.

^۱ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۱۱۴.

^۲ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۱۱۶، بو زنده زانبارى بگه رپوه باسى په روه ده ي جنسي نم كټيه.

ههزره کار و دهزگا په روږده میسکل

له ماوهی ههزره کاریدا ههزره کار له گڼل چمنده ها دهزگلی په روږده میسکل هه لیس و کهوت ده کات، هر یه کیل له و دهزگایانه ش لیس شتمایی و تاپا استی ههزره کاردا پوڅی خوی هدی، هر دهزگایه کیش له کاتی مامه لیه کردنی له گڼل ههزره کاردا کومه لیک شمک داوا ده کات، له هر لوه پتویسته له سهر سهره شتیارانی شم دهزگایانه، گرنه گرتین سیقت و تاییه تمندیه کانی ههزره کاری بزانه.

یه کهم: ههزره کار و خیزان:

دیاره خیزان یه کهم دهزگای په روږده میسکل، که ههزره کار مامه لیه له گڼل دا ده کات، زور جاریش ههزره کار له گڼل خیزانه کهی تیک ده گیرئ و به ده ست ده سلاتی دایک و باوکی و هه ولدانیان بو زال بون به سهر هه لیس و کهوت و په فتاری ده نالیتی، په نگه له ناو خیزانه کهیدا خوی به نامو بزانی. به کورتیش گرنه گرتین گرفته کانی ههزره کار له گڼل خیزانه کهی باس ده کهین که بریتین له:

۱- نه بونی شویتیکي تاییهت به ههزره کار له مال دا:

ههزره کار حمز ده کات هه رده م که سایه تی خوی به ده بخت و خوی به سلیتی و خوی له خیزانه کهی به سهره خو بزانی، یه کی له و دیاردهی شم سهره خو بونه نه ویه، که ههزره کار حمز ده کات شویتیکي تاییهت له مال بو تهرخان بکرت، گهر خانه که گوره بو هه ول ده دات قه ناعهت به خیزانه کهی بیتنی ژوریکي بو تهرخان بکهن، با له سهر بانیش بیت، تینجا سورده بی بو پیک و پیک کردنی و

^۱ سیکولوجية الطفولة و المراهقة ص ۲۴۶، لم باس دا سودم له سهر دیری بهنده کان وهر گرتوه، به لام شرح و فراوان کردنی باس که، نهمیان له نهمونی خومه.

دەرکردنی کەل و پەلی کەسانی تر، کاتیکیش کە لە مال نابێ دایدەخات، ئەگەر بەهۆی تەسکی شۆینەکەوه نەکرا ژوریتکی بۆ تەرخان بکریت، هەول دەدات ئەگەر دۆلابێکی بچوک، یان چەکمەجەیهک بێت یان شتێکی تر بۆخۆی تەرخان بکات.

ئەمەش لەلای هەرزەکار بەگرفت دادەنریت. کەواتە پێویستە دایک و باوک گەر بکری هەول بدەن ئەم حەزە ی هەرزەکاران جێبەجێ بکەن، ئەگەر چی بەکەمترین پلەش بێت هەروا ریزی ئەم تاییبەتەندیە بکەن.

٢- هەبونی بەریەست لەنیوان هەرزەکار و دایک و باوک:

زۆرینهی هەرزەکاران سکاڵای هەبونی بەریەست دەکەن لەنیوان خۆیان و دایک و باوکیان، کەوا پەییوەندیەکی راست و ناشکرا و راشکاوانە نیە لەنیوانیاندا، ئەمەش دەبێتە هۆی دورکەوتنەوه لەنیوان دایک و باوک و منداڵەکان، ڕەنگە بێتە مایە ی پودانی ڕۆبەرپۆنەوه و لێک داڕان.

لەرستیدا زۆربەی باوکەکان و دایکەکان بەریەست دادەنێن لەنیوان خۆیان و منداڵەکانیان، وا دەزانن ئەم بەریەستە هەبێت و ریزیان بۆ دروست دەکات، ئەمەش زیان بەزۆرینهی پەییوەندی منداڵان لەگەڵ باوکەکانیان دەگەینێ و ئاکامی پەروردهیی هەڵی لێ دەکەوتێتەوه، لەبەر ئەوه پێویستە دایک و باوک دەرۆزە ی گفتوگۆ لەنیوان خۆیان و منداڵەکانیان بکەنەوه و بەشداریان بکەن لە موناڵەکانیان و یاریەکانیان، بۆ ئەوهی خۆشەویستی و متمانەیان بەدەست بێن.

٣- شەرکردن لەگەڵ خوشک و براکانی:

شەر و ئاڵۆزی نیوان خوشک و برا هەرزەکارەکان، یان لەنیوان هەرزەکار و برا و خوشکە گچکەکانی یان لەگەڵ گەوران، دیاردەیه کە لەبەرپەتەوه بۆ دو هۆی گرنگ دەگەرێتەوه:

-هه‌رزه‌کار به‌هه‌مو شیت‌واز و پت‌گه‌یه‌ک ده‌یه‌وی خۆی به‌دیارب‌هات، له‌و شیت‌وازان‌ه‌ش شه‌ر‌کرد‌نه.

-زۆر هه‌ستیارێ هه‌رزه‌کار له‌هه‌ر په‌فتاریک، یان له‌ وشه‌یه‌ک که له‌ ده‌می یه‌کێ له‌ خوشک و براکانی ده‌رده‌چی، نه‌وا به‌ده‌ست درێژی کرد‌نه سه‌ر ئازادی و که‌سایه‌تی خۆی ده‌زانی.

له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م په‌فتاره‌دا، پت‌یسته‌ دایک و باوک تیکه‌ل به‌ شه‌ر و ناکۆکی منداڵانه‌وه نه‌بن، مه‌گه‌ر کاتی که ده‌گاته قۆناغی مه‌ترسیدار، هه‌روا منداڵان فێر بکړین که ریزی گه‌وران بگرن و گه‌ورانی‌ش سۆز و به‌زه‌یی‌یان هه‌بی بۆ منداڵان، هه‌روا له‌ به‌رامبه‌ر په‌فتاریکی ناشیرین و خراب دا لێ‌بۆرده بن.

٤-بونی جیاوازی کردن له‌ خێزاندا:

له‌و گرفتانه‌ی که له‌ هه‌ندێ خێزاندا هه‌یه، جیاوازی کردنی دایک یان باوک به‌ یه‌کێک له‌ منداڵه‌کان، ئه‌مه‌ش ده‌بیته هۆی زۆر گرفتی خێزان. هه‌ندێ جار دایک و باوک هیچ جیاوازیه‌ک له‌نیوان منداڵه‌کاندا ناکه‌ن، به‌لام هه‌ستیارێ هه‌رزه‌کار وا به‌خه‌یالی‌دا دینی، که له‌ خێزانه‌که‌یدا جیاوازی کردن هه‌یه و نه‌و له‌ناو خێزانه‌که‌یدا خۆشه‌ویست نیه و ناویستری.

له‌به‌ر ئه‌وه پت‌یسته‌ دایک و باوک هه‌لس و کهوتیان به‌رامبه‌ر هه‌رزه‌کار چر بکه‌ن و که‌مێک گرنگی پێ‌ بده‌ن، به‌لام بێ ئه‌وه‌ی خوشک و براکانی پێ‌ی بزانه‌ن، تاوه‌کو هه‌ستیان نه‌جوتی و نه‌وروژی.

٥-ده‌ست هاو‌یشتنه‌ ناوه‌وی هه‌مو کاروباره‌کانی هه‌رزه‌کار:

هه‌رزه‌کاران به‌گشتی سه‌کالێ زۆر ده‌ست هاو‌یشتنه‌ ناوه‌وی دایک و باوک ده‌که‌ن له‌ کاروباریاندا، هۆیه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که هه‌رزه‌کار خۆی وا ده‌بینی، قۆناغی منداڵی کۆتایی هاتوه و بۆته پیاو و که‌س بۆی نیه ده‌ست به‌هاو‌یته کاروباریه‌وه، که‌چی دایک و باوک به‌ته‌واوی پێ‌چه‌وانه‌ی ئه‌و ده‌پواننه هه‌رزه‌کار،

نهوان همر به چاوی مندالیه وه دهرواننه نهو و پتویسته دهست بهاوینه هه مو
کاریکی گچکه و گه وره ی، دیاره نه مهش زور زیان به همرزه کار ده گه یه نی.
له سهر دایک و باو کانه زور به که می دهست بهاونه کناری همرزه کار، هه روا
پیتنمایی ناراسته وخوی بکه ن، چونکه همرزه کار زور به پرسپاری دایک و باوکی
هه راسان ده بی وهک:

-بۆچی درهنگ هاتیه وه؟

-له کوی بوی؟

-له گهل کی بوی؟

-بۆچی به ته له فۆن هه والت پی نه داین؟

-بۆچی به ته نهایی داده نیشی؟

-بۆچی نه پانتۆله له بهر ده که ی؟

-باشتر وایه نه م بۆنه له خۆت نه ده ی.

-بو مالی خزمان بۆچی له گهل ئیمه نایه ییت؟

نونه ی نه م جوړه پرسپار و خو هه لقورتانده زورن، له بهر نهو پتویسته دایک
و باوک بزائن، که همرزه کار به م جوړه خو هه لقورتانده نی خیزان هه راسان
ده بی، چونکه نه م همرزه کاره منداله که ی جاران نیه به ئاره زو و هه ئباردنی
نهوان به جل و بهرگه که ی پازی بی و بهو شوینه پازی بیست، که نهوان دیاری
ده که ن و نهو هاوړی یانه ی که ده کری هاوړی یاتیان بکات.

همرزه کار وا ههست ناکات خیزان نه م هه مو مافانه ی به سه ره وه هه یه،
خیزانیش مافی ره خنه گرتنی ره ها، یان قه ده غه کردنی بی پاساوی بو نیه، یان
مافی تانه و ته شه رگرتن له که سایه تی همرزه کار نیه، یان به بهر ده وامی
هه ره شه ی لی بکات.

همرزه کار ههستیکی راستگو یانه ی هه یه، که وا ههست ده کات پتویستی به
جوړیک له سه ره خویی هه یه، به تاییه تیش نهو شتانه ی که تایه تن پی وهک:

جل و بهرگی و قژی و هاوړیکانی و خویندنه‌وهی پهرتوک یان گۆشار، یان گفتوگویه کی ته‌له‌فونی و هاو وینهی نه‌و شتانه^۱.

به‌کورتی بۆ سوک کردنی مل ملانی و کیشهی نیتوان دایک و باوک و مندا له هرزه‌کاره‌کانیان، پیوسته له‌سهریان هه‌ول بدن له‌پروانگهی هرزه‌کارانه‌وه پروانه کیشه و گرفته‌کانیان، نه‌ک له‌پروانگهی گه‌وره و پینگه‌یشتوان، نه‌مه‌ش یاریده‌یان ده‌دات، که له‌زۆر گرفت دوربکه‌وێته‌وه.

هه‌روه‌ها پیوسته دایک و باوک له‌گه‌ل هه‌رزه‌کاران زۆر توند و تیژ نه‌بن و خه‌فیه‌یان نه‌کهن، به‌لکه ده‌بی چاوپۆشی له هه‌ندی شت بکری، که له‌وانه‌وه ده‌رده‌چیت، با هه‌رزه‌کار له‌ناو خیزانه‌که‌یدا هه‌ست به نرخ و بایه‌خی خۆی بکات^۲.

پیوسته دایک و باوک بزانه، هه‌رزه‌کار زۆر کاری له خیزان ده‌وێت، هه‌روه‌ها خیزانیش چهند کاریکهی له هه‌رزه‌کار ده‌وێت، گرنگترین نه‌و شتانهی هه‌رزه‌کار له خیزانه‌که‌ی ده‌وین بریتین له^۳:

۱- ده‌بی دایک و باوک جی متمانه و پیزی هه‌رزه‌کار بن.

۲- ده‌بی دایک و باوک پیزی متمانهی خۆیان بۆ هه‌رزه‌کار ده‌ربهرن.

۳- ده‌بی دایک و باوک به‌لایه‌نی که‌مه‌وه مافی هه‌رزه‌کار بدن، تا له سسنوری کاره تاییه‌تیه‌کانی هه‌لس و که‌وت بکات.

۴- به‌هیچ جوړیک ده‌ست نه‌هاونه کاره به‌چوکه‌کانی.

۵- هه‌لس و که‌وت و قسه‌ی دایک و باوک وه‌ک یه‌ک بن و دژ یه‌ک نه‌بن، بۆ نه‌وهی بتوان پاساوی هه‌لوێسته‌کانی خۆیان بیننه‌وه.

۶- پینگه به‌هه‌رزه‌کاران بدن له‌چوار چپوهی خیزانه‌که‌یدا، به‌شپوهیه‌کی کاتی

^۱ تریه الاولاد و الیاء فی الاسلام ص ۲۰۳.

^۲ سیکولوجیه الطفولة و المراهقة ص ۲۲۲.

^۳ سیکولوجیه الطفولة و المراهقة ص ۳۳۸.

دوهم: هەرزەکار و قوتابخانە:

لەپراستیدا شۆرش و یاخی بون و بیتزاری هەرزەکار، تەنها ئاراستەى خێزانە کەى نیە، بەلکۆ لەهەمان کاتدا قوتابخانەش دەگرێتەوه، چونکە لەروانگەى هەرزەکارهوه درێژه پێدەرى دەسلالتى دایک و باوکە و هێمای سنوردانانى نازادیه کەیهتێ، جا کارنامە و مامۆستایان و سیستمى قوتابخانە و شتى تر، هەمويان چەند شتیکیین، کە کۆت بەندى هەرزەکار دەکات و دەبێتە پالێنەرى ناپەرەزایى و بیتزاری دەرپرین و یاخی بون.

لەبەر ئەوه دەبینین هەرزەکار هەل دەقۆزیتەوه بۆ دەرپرینی بیتزاری خۆى و عەیب و خەوشى قوتابخانە بە گچکە و گەورەیهوه باسى دەکات، پەرنگە ئەو عەبیانە کە مەتریش بێ لەو عەبیانەى لەمەلەوه رو دەدەن، بەلام لەگەڵ ئەوهەشدا دەبێتە مایەى هەلچونى.

بۆ ئاشنابون بەو شتانەى هەرزەکار لە قوتابخانە حەزى پێ ناکات چەند راپرسی یەک ئەنجام درا، هەندى ئاکامى ئەو راپرسیانەش باس دەکەین:

۱- مامۆستا بیروپرای هەلە بەرامبەر بە قوتابى دروست دەکات، جا لەسەر بنەرەتێ ئەم بیروبوچونە هەلەیهش هەلس و کەوتى لەگەڵدا دەکات.

۲- زۆرى ئەرکەکانى قوتابخانە و هەست کردنى قوتابى بە قورسى بەرنامە و پرۆگرامەکان بەچەندى و چۆنیەتیهوه.

۳- سزادانى بەکۆمەل، یان سزادان لەبەر شتێک کە قوتابیە کە نەیکردوه.

۴- بەرپۆهەر و مامۆستایان، کاروبارى قوتابخانە دەدەنە دەست دەستەیه کى کەمى قوتابیان.

۵- لێپرسینهوهى قوتابى لەکاتى تاقتى کردنهوه لەسەر ئەوهى، کە پیت بە پیت نوسیویهتێ و لەسەر تێگەشتن و تێنەگەشتنى نەینوسیوه.

پهنگه هوی راسته قینهی یاخی بونی قوتابی، بریتی بی لهو له خوایی بونهی، که همرزه کار دهیکاته هویسهک بۆ پشتگیری کردنی خوئی، ههروهها پهنگه هویسهکی بریتی بی له ههست کردن به دژایه تیکی شاراوهی نیوان خوئی و مامۆستاکهی، که گوايه نهو دهسهلاتیکه و ههروهه له خودی نهو دهکات و دهیهوی به سه ریدا زال بیت^۱.

له بهرامبهر نهو ههشدا، ههندی ههروهه کار له قوتابخانه دا زۆر شتیان بۆ به جی دههینری.

ههروهه کاران له قوتابخانه دا چهندهها هاوړی بۆ خویان دهگرن، که به شداریان دهکهن له خهون و بیروراکانیان، ههروهها زۆرینهی ههروهه کاران سه رسامن بهههندی مامۆستاکانیان و دهیانکه نه پیشهنگی خویان له پهفتار و ههلس و کهوتیاندا.

نه م دیاردهیهش له لای کچه ههروهه کارهکان پونتر بهدی دهکری، ههه بۆیهش زۆر ههز دهکهن، زۆربهی کاتهکانیان له قوتابخانه به سه ر بیهن.

سپیهم: کۆمه لگه و ههروهه کار:

ههلس و کهوتی راست و دروستی کۆمه لگه له گه ل ههروهه کار، شوینه واریکی گه وری ده بیت له سوک کردنی قهیران و زو پیشه گیشتن و تیگهیشتنی ههروهه کار. توژیینه وهکانی نیستا به دههریان خسته وه، که نهو کۆمه لگانهی هیمن و هاوسهنگن، ههروهه کاری هیمن و هاوسهنگ وه بهردینی، ههروهه هاگرفتی ههروهه کاری زۆر که مته لهو کۆمه لگانهی، که دله راوکی و مونا فسه و خیرایی تیدا ههیه^۲.

ههروهه کاریش له گه ل گه رفتهکانی کۆمه لگه دا زۆر کارلیک دهکات، جا ههه

^۱ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۹۴-۹۵ به ده ستکاری به وه.

^۲ ماذا تعرف عن المراهقة ص ۱۸.

چەند لە کاروباری ژياندا شارەزایی زیاتر بێت؛ هۆشیاری بۆ گرتەکانی کۆمەلگە زیاد دەبێت، وەك خراپی دابەش کردنی سەروەت و سامان و هەژاری و گوشار خستنه سەر هەژاران و بێ دەسه‌لاتان.

پازی نەبونی هەرزەکار بەم واقیعه، دلی نازار دەخوات بە نازار و مەینەتی خەلک، هەولیش دەدات یارمەتییان بدات. ئەم جۆرە هەست کردنە هانی هەرزەکاران دەدات، بەشداری بکەن لە کردەوی چاک و دەزگا کۆمەلایەتیە خێرخوازیەکان، یان تەنانهت بەشداری بکەن لە پێکخواوە فیداکاریەکاندا.

ئەوانە ی بەچاودێری کردنی ئەم جۆرە کاروبارانە هەڵدەستن پێویستە هەول بدەن ئەم گەرم و گۆرپەیی هەرزەکاران بقۆزنەوه و سودی لی وەرگیرن و، بەرهو کاری سودبەخش ئاراستە ی بکەن.

زۆر چاک لەیادەمە کاتی تەمەنم شازدە سالان بو، چۆن لە گەل ھاوڕێیانی ھاو تەمەنم کاتم بەسەر دەبرد لە مانگی رەمەزان، هەر لە نوێژی عەسەرەوه تا کاتی نوێژی مەغریب بەمالاندا دەگەراین بۆ کۆکردنەوهی خێر و صدەقه بۆ یەکیک لە کۆمەلە خێرخوازیەکان.

هەندێ جار هەرزەکار لە کۆمەلگە کەمی خۆیدا هەست بە دورە پەڕیزی دەکات و هەست بەوه دەکات کە کۆمەلگە ئەویان ناوی.

لە راستیدا ئەندازە ی پازی بونی هەرزەکار بە کۆمەلگە و ناوێتە بونی تێیدا، دەگەڕێتەوه بۆ چەندیەتی بێزاریبونی کۆمەلگە بە هەرزەکار، دورە پەڕیزی و رەفتاری سلبی هەرزەکار لەبەر زۆر هۆ پەیدا دەبن، کەوا کۆمەلگە بە خراپی لە گەل هەرزەکار هەلس و کەوت دەکات وەك:

۱- کۆمەلگە گالته و قەشەری بەهەست و بیروپا و پەفتارەکانی هەرزەکار دەکات.

۲- فەرامۆشکردنی کۆمەلگە بۆ هەرزەکار و بەسوک سەیرکردنی توانا و

وزه‌کانی و دان‌پیانه‌نانی^۱.

به‌شیویه‌کی گشتی نهرکی هه‌مو نه‌و که‌سانه‌یه، که مامه‌له له‌گه‌ل هه‌رزه‌کار ده‌که‌ن چ له‌خیزان‌بی، یان له‌قوتابخانه‌بی یان له‌کۆمه‌لگه؛ چاودیری و ره‌چاوی هه‌رزه‌کار بکه‌ن و یارمه‌تی بده‌ن بۆ نه‌وه‌ی نهم: قۆناغه به‌سه‌رکه‌وتویی و سه‌لامه‌تی بپێ، چاودیری‌که‌ش له‌میان‌یه‌ی نه‌مان‌یه‌ی خواره‌وه دیته‌دی:

۱- چاندنی متمانه به‌خۆکردن له‌لای هه‌رزه‌کاردا و هاندانی بۆ وهرگرته‌ی ره‌خنه‌ی خه‌لکانی تر و تاوتوی‌کردنی هه‌له‌کانی له‌گه‌لیاندا.

۲- هه‌ول‌دان بۆ دۆزینه‌وه‌ی توانا و وزه‌کانی هه‌رزه‌کار و ئاراسته‌کردنی به‌ره‌و باشتر.

۳- له‌ئاراسته‌کردن و ریتنمایی کردنی هه‌رزه‌کاردا پله‌پله‌یی و له‌سه‌رخۆیی و ئازامی به‌کاربهێنری.

۴- له‌کات و شوێنی خۆی و له‌کاتی پێویست دا، شیوازی توند و نه‌رم له‌مامه‌له‌ کردنی هه‌رزه‌کار به‌کار بهێنری.

۵- هه‌ول‌بدری هه‌رزه‌کار له‌سه‌ر بنه‌مای راست و دروست به‌کۆمه‌لگه‌وه په‌یوه‌ست بکریته‌.

۶- ریزگرته‌ی هه‌ست کردنی هه‌رزه‌کار به‌پیاوه‌تی خۆی و سه‌ربه‌خۆیی خۆی، هه‌روا مامه‌له‌ کردنی له‌میان‌یه‌ی نهم روانگه‌وه.

۷- هه‌ول‌بدری کاته‌کانی هه‌رزه‌کار به‌شتی سود به‌خش پڕ بکریته‌وه و ته‌نگی و بیژاری له‌سه‌ر لا‌بهردری، که هه‌رزه‌کار توشی ده‌بی، نه‌مه‌ش له‌میان‌یه‌ی زانی‌نی به‌هه‌ره و ئاره‌زو‌ه‌کانیه‌وه دیته‌دی.

۸- هاندانی بۆ په‌رسته‌شه‌ جیا‌جیا‌کان، وه‌ک نویژی به‌کۆمه‌ل و ئاماده‌بون له‌کۆری زانسته‌ی و خوێندنی و بیرده‌کان و پۆژو گرته‌ن، چونکه‌ نهم په‌رسته‌شانه‌ شوێنه‌واری گه‌وره‌ی هه‌یه‌ بۆ پاک‌خویی (ته‌له‌یب) خودی خۆی و چاندنی دلتیایی

^۱ سیکولوجية الطفولة و المراهقة، ص ۲۲۲.

و دلنه‌وایی.

۹- شیمان‌هی شه‌وه ده‌کری کرده‌وه و ره‌فتاری هه‌راسان‌که‌ر (مزعج) ی لی‌وه ده‌ریچی، شه‌وه‌ش به‌مه‌به‌ستی ناگالی بون و سه‌رنج راکیشانی خه‌لکانی تره‌ بو لای خۆی.

۱۰- به‌هه‌ند هه‌لنه‌گرتنی شه‌و بیروپرایانه‌ی هه‌رزه‌کار ده‌یخاته‌ رو، به‌تاییه‌تی شه‌و بیروپرایانه‌ی ده‌ریاره‌ی تاییین و به‌هاکانی ره‌وشت ده‌رده‌بپی، چونکه‌ بیروپاکانی ته‌نها گوزارش کردنه‌ له‌و بی سه‌روبه‌ری و شله‌ژانه‌ ده‌رونی و فیکریه‌ی که‌ تییدا ده‌ژی، یان گوزارش له‌ هه‌ولدان بو خۆ ده‌رخست و ده‌مه‌قالتی و موناقه‌شه‌کردن ده‌کات.

له‌ کۆتایی دا دوباره‌ جه‌خت له‌سه‌ر شه‌وه‌ ده‌که‌ینه‌وه، که‌ هه‌رزه‌کاری ماوه‌یه‌کی زه‌حمه‌ت و مه‌ترسیداره‌ له‌ژیانی مندا‌ل‌اندا، تیگه‌یشتنی دایک و باوک و په‌روه‌ردیارانیش له‌ تاییه‌مه‌ندیه‌کانی شه‌م قۆناغه‌ و ناشنایی‌یان به‌چۆنیه‌تی مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ل هه‌رزه‌کار، شوینه‌واری گه‌وره‌ی هه‌یه‌ له‌ سوك کردنی توندی و مه‌ترسیی شه‌م قۆناغه‌.

جا بو شه‌وه‌ی په‌روه‌رده‌که‌ سه‌رکه‌وتو بی پتویسته‌ هاوکاری و هه‌به‌ما هه‌نگی له‌نیوان خه‌زان و قوتابخانه‌ و مزگه‌وت و هه‌مو لایه‌نه‌ په‌یوه‌نداره‌کانی پرۆسه‌ی په‌روه‌رده‌یی هه‌بیته‌.

کۆتایی

ئىستاش لىم باسدا گەشتىنە كۆتايى، سوپاسى خوا دەكەين، كە كار ئاسانى بۆ كردين تا ئەم كىتەبە تەواو بكەين، لە خواى گەورە داواخوازم گىراي بىكات و تەنها لەبەر خاترى ئەو بى، مەسولمانانىش لىي بەهرەمەند بن، ھەر لەو رۆژەي ئىستامان، تا رۆژى دوايى.

ھىوادارام لە رۆنكردنەوھى گرنگترىن بىنەما و نامانچ و ھەسەلە ئىسلامىيەكان سەركەوتو بوم، كە خوا و پىغەمبەرەكەي ﷺ دايىناوھ بۆ بىياتنانى مەرۆف و پىگەشتىتىكى راست و دروستانە.

جا مادام مەرۆف و كۆمەلگەي مەرۆفایەتى، دوربى لە بەرنامە و مەنھەجى خوا، ھەر لە ياسادانان و فێركردن و پەرورەدەدا، ئەوا ئەم كۆمەلگانە بەدەست مەرگەسات و ناخۆشى و گرفتى زۆرەوھ دەنالىتى، كە ھەرەشەي تىياچون و فەوتانى لى دەكات، ھىچ چارەسازىيەكيشى بۆ نادۆزرتتەوھ، ديارە ئەركى ئىمەي مەسولمان زۆر گەورەيە و ئەو ئەمانەتەي لەسەر شاغانە قورسە، ئەويش رۆن كەردنەوھى حەقىقەتى ئەم نايىنەيە، ئەويش بە ناساندنى رەبب (مەبەديە) ەكانى و نامانجەكانىيەتى بەچاكرىن شىوھ و باشترىن قەناعەت پىكردن، تاوھكو مەرۆفایەتى لەو تارىكى و گومرايىيە پرزگار بكەين، بەرەو رەيى راست و رۆنباكى و رەنگاي سەركەوتن و سەرفرازى.

ئەم كارەش بە تووژىنەوھ و تىگەشتن لە ئىسلام و كارپى كردنى و پەيپەرەو كردنى دىتە دى، ھەتا بىيەنە پىشەنگىكى چاك بۆ كەسانى تەبە گوتار و كردار خەلك فێر بكەين.

دوباره دهيليتيموه نكه پړولې پوره ده له بنياتناني نتموه؛ رولتيكي زور
مه ترسيداري هميه، پيويستيشه گرنكي نهم پړوله بزاني، با بزاني پوره ده
پړوله كاغلان بطريقته دهست دوزمانان، چنده مه ترسي داره، چونكه نهمه
له ناوېردي گساليه تي و ناسنامه يه و دامالينه له شارستاني خومان و
ناينه كه مان وه تالياكيشه له سپارده گوره يه، كه خوا خستويه تيه
پوره دستان.

سهرتا دهي هر يه گيتي له نيمه چاوديري ره فتاري خوي و پوره ده
پړوله كاني و ننداماني خيزانه كهي له سهر ره وشت و بهاكاني نيسلام دهست پي
بگمين، چونكه خيزان ناوكي كومه لگيه، كومه لگش له كومه له خيزانيك پيك
ديت، جا گز خيزانان چاك كرد نهوا كومه لگه مان چاك كروه.

هروه ها پويسته هاوكاري هييت له نيوان خيزان و قوتاخانه و هويه كاني
راگميانن و دهزگا پوره ده يه كاني تري كومه لگه، بؤ دياريكردني نامانج و
پلان داناني پوره ده يه ديراسه كراو و، كار كردن بؤ هه لسه نگاندي نهو
نهماماني، كه له هدر ماويه كدا بدهستي دين، نهو هه بهشت بهستن بهنوي
ترين هو و نهزمونه كان ديتي دي.

له كوتاييدا له خوي گوره داوامانه نيمه و مسولمانان بؤ نايه كهي خوي
بگمړنيتيموه و كرده و كاغلان گيرا بكات و له كه م و كورتيما خوش بيت، كوتنا
پارانه و هه شان سوپاس و ستايشي خوي پوره دگاري جيهانيانه.

ديمشق-ركن الدين

٢٤ ذو الحجة ١٤١٧ ك - ١ ثيار ١٩٩٧ ز

ناوهڕۆك

- ٥ پێشه‌کی
 ٩ ده‌روازه‌ی یه‌که‌م: به‌رایه‌ی ده‌رباره‌ی پۆلی خه‌زان له‌ په‌روه‌رده‌کردن و پزگاکانی پاراستنی
 ١١ به‌رایه‌ی
 ١٤ یه‌که‌م: هاندان و ئاره‌زو دانی هاوسه‌رگرتن:
 ١٧ دوهم: هه‌لبژاردنی ژن و می‌زد
 ١٩ ١- تایی‌ن و په‌وشت:
 ٢٠ ٢- بته‌مای ئابوری:
 ٢١ ٣- په‌چه‌له‌ك و په‌له و پایه‌ی كۆمه‌لایه‌تی:
 ٢٢ ٤- جوانی:
 ٢٤ سی‌یه‌م: هه‌لسوێاندنی خه‌زان به‌ده‌ستی پیاوی:
 ٢٥ چواره‌م: فه‌رمان به‌می‌زد كراوه‌ چاكه‌ له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌كه‌ی بكات و پیزی بگه‌ی:
 پێنجه‌م: كاری ژن ئه‌وه‌یه‌ له‌ ماله‌وه‌ ئۆقره‌ بگه‌ی و، هه‌ستی به‌جاودێری كردنی
 كاروباره‌كانی:
 ٢٦ شه‌شه‌م: چاكه‌ كردن له‌گه‌ل منداڵاندا:
 ٢٧ هه‌وته‌م: چاكه‌ كردن له‌گه‌ل دایك و باوك:
 ٢٨ هه‌شته‌م: سه‌یله‌ی په‌حم (په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی):
 ٢٩ ده‌روازه‌ی دوهم: پێناسه‌ و به‌رپرستی و شوێنه‌واری په‌روه‌رده
 ٣١ پێناسه‌ی په‌روه‌رده‌ و پێگه‌یشتن
 ٣٣ به‌رپرستی دایك و باوك له‌ په‌روه‌رده‌کردنی منداڵاندا
 ٣٦ شوێنه‌واری په‌روه‌رده‌ له‌ ده‌رونی منداڵ دا
 ٣٩ ده‌روازه‌ی سێیه‌م: ئامانجی په‌روه‌رده‌ له‌ ئیسلام دا
 ٤٣ چاندنی بیروباوه‌ری راست له‌ ده‌رونی منداڵاندا
 ٤٥ یه‌که‌م: یه‌كه‌خوا په‌رستی
 ٤٦ دوهم: خوا به‌ده‌یه‌تێراوه‌كانی بۆ خزمه‌تی ئاده‌میزاد رام كرده‌:
 ٤٨ سی‌یه‌م: باوه‌ر به‌ قه‌زا و قه‌در و ته‌نها پشت به‌ستن به‌ خوا
 ٤٩ چواره‌م: خو‌شویستنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ:
 ٥٢ پامه‌تانی منداڵان به‌ به‌جی‌هێنانی فه‌رزه‌كانی خوا
 ٥٦

- ٦٣ رڼك كړېڼې رهفتارې مندالان به رهوشت و نادابي گشتي.
- ٦٣ نادابي نان خواردن:
- ٦٤ ١- دهست شويشتن بهر له خواردن و دواي خواردن:
- ٦٤ ٢- پيش نان خواردن بگوتري (بسم الله):
- ٦٤ ٣- له بهر دهمي خو خواردن بخوري:
- ٦٥ ٤- به پالډانه وه نه خوات:
- ٦٥ ٥- دهست به نان خواردن نه كات گهر په كيك له وگوره تر ناماده بو:
- ٦٥ ٦- عهيب له و خواردينه نه گري كه دپته بهر دهمي:
- ٦٥ ٧- پاراستني خواردن هر چه نده كه ميش بي:
- ٦٦ ٨- گه دهي پر له خواردن نه كات:
- ٦٦ ٩- دهست له خواردن هه لته گري تا خه لكاني تر دهست هه لته گرن:
- ٦٧ ١٠- گهر سپر و پيازي خوارد خوي دور بخت له كور و مه جليسي گشتي:
- ٦٧ نادابي ناو خواردينه وه:
- ٦٧ ١- به يه ك چار ناو نه خواته وه:
- ٦٧ ٢- ناو خواردينه وه كه به مزين بي:
- ٦٨ ٣- فور له جام (په رداخ) كه نه كات:
- ٦٨ نادابي موله وهر گرتن بق چونه لاي كه سيك:
- ٦٨ ١- نه چپته لاي كه سيك مه گهر دواي نيزن وهر گرتن:
- ٦٨ ٢- سي چار نيزن وهر گري، گهر نيزني پي نه درا بگ پته وه:
- ٦٨ ٣- په كه مجار سه لام بكات، نينجا نيزن وهر گري:
- ٦٩ ٤- ناوي خوي ناشكرا بكات:
- ٦٩ ٥- له كاتي نيزن وهر گرتندا له لايكي دهر گاوه بوهستي:
- ٧٠ نادابي سه لام كردن:
- ٧٠ ١- سه لام كردن له كاتي هاتنه ژوره وه و چونه دهر وه:
- ٧٠ ٢- وه لامي سه لامي نو كه سه به جوانتر بداته وه، كه سه لامي لي ده كات:
- ٧١ ٣- سه لام كردن به پويه كي خه نده وه:
- ٧١ ٤- سه لام كردنه كه نه وقهي له گل بي:
- ٧١ ٥- بچوك سه لام له گوره بكات، كه ميش له نذر:
- ٧١ ٦- سواربي سه لام له پياده بكات و پيادهش له دانيشتو، كه ميش له نذر:
- ٧٢ نادابي پزمين:
- ٧٢ ١- ده نكي نزم بكات و، دهمي داپوش:
- ٧٢ ٢- دواي پزمين سوياسي خوا بكات:
- ٧٢ ريز گرتني خه لكاني تر:

- نادابی گفتوگو: ۷۳
- ۱- قسه نه کردن له کۆپێک که یه کێک له و گه وره تری لێی: ۷۳
- ۲- به باشی گوی بگری وه ک چۆن که به باشی قسه ده کات: ۷۴
- ۳- له قسهی ناشیرین دور بکه وێشه وه: ۷۴
- بنیات نانی که سایه تی سه ره به خۆ و سه نه گین ۷۶
- ۱- سه لام کردنی پیغه مبه ر ﷺ له مندا لان: ۷۶
- ۲- په یمان وه رگرتنی پیغه مبه ر ﷺ له مندا لان: ۷۷
- ۳- ئاماده بونی مندا ل له کۆپی گه و راندا: ۷۷
- ۴- سه ردانی مندا ل له کاتی نه خوشیدا: ۷۸
- ۵- راهیانی مندا ل له سه ر کار کردن و سامان په یدا کردن: ۷۹
- راهیانی مندا لان بۆ سه رد وه رگرتن له کاته کانیا ن ۸۳
- ئاره زوی خوێندنه وه و کاته کانی به تالی: ۸۶
- مندا ل و ته له فزیقن: ۸۹
- مندا ل و وه رزش: ۹۲
- مندا ل و گه شت و گوزار: ۹۳
- ده روزه ی چواره م: شتو از و ئامرازه کانی په روه رده ی سه رکه وتو ۹۵
- سۆز و به زه یی: ۹۷
- ۱- له ئامیز گرتن و ماچ کردن: ۹۸
- ۲- ده ست هێنان به سه ر سه ر و گه مه کردن له گه لی: ۹۹
- ۳- به باشی پیشوازی کردنی مندا لان و به باشی دواندنیا ن: ۹۹
- ۴- له خۆگرتنه وه بۆ مندا لان: ۱۰۰
- ۵- دادگه ری و یه کسانێ له نیوان مندا لان: ۱۰۱
- پیشه نگه ی باش (القدوه الحسنه) ۱۰۸
- یاریکردن له گه ل مندا لان ۱۱۵
- پۆلی باوکان له یاریکردن له گه ل مندا لاند: ۱۱۹
- هه لبژاردنی هاوپی ی چاک بۆ مندا لان ۱۲۵
- نوستنی مندا ل و وانه کردنی له دهره وه ی مالد: ۱۲۹
- پله پله یی له په روه رده دا ۱۳۱
- ئاراسته ی راسته وخۆ ۱۳۴
- هاندان و ترساندن ۱۳۸
- جۆراوجۆری هاندان: ۱۳۹
- جۆراوجۆری ترساندن: ۱۴۱
- لێدانی مندا ل و جیا پای په روه ردیاران: ۱۴۳

- ۱۴۹ ناپاسته‌ی ناپاسته‌وخو
 ۱۴۹ جیباسی به‌که‌م - چیرۆك:
 ۱۵۲ چیرۆكى به‌دییه‌تانی ئاده‌م و سوجه‌ی فریشتان بۆی:
 ۱۵۸ ئیبراهیم و ئیسماعیل (سه‌لای خویان لای):
 ۱۶۱ که‌چال، به‌له‌ك، کویت:
 ۱۶۶ جیباسی دوه‌م - نمونه‌کان:
 ۱۷۲ وتوێژ و گفتوگو
 ۱۷۹ نزاکردن بۆ منداڵ
 ۱۸۳ ده‌روازه‌ی پێنجه‌م: رۆلی قوتابخانه و مزگوت له‌ په‌روه‌رده‌کردندا
 ۱۸۵ رۆلی قوتابخانه
 ۱۸۵ ۱- پێشه‌نگی‌یه‌ك که‌ له‌ مامۆستا بێته‌ دی:
 ۱۸۶ ۲- ناپاسته‌ی پاسته‌وخو و ناپاسته‌وخو:
 ۱۸۶ ۳- ناشنایه‌تی له‌ گه‌ل ھاوپی‌یان:
 ۱۸۷ ۴- له‌ گرنگترین نه‌و سودانه‌ی ئاده‌میزاد له‌ فیزیون وه‌رده‌گرئ، پاکخویی ره‌فتاره
 ۱۸۹ رۆلی مزگوت له‌ په‌روه‌رده‌کردندا
 ۱۹۰ ۱- زیاتر نزیک بونه‌وه له‌ خوا و هه‌ست کردن به‌ چاودێری خوا:
 ۱۹۰ ۲- پارێزگاری کردن له‌ په‌رستنه‌کان و به‌جی‌هێنانی به‌شێوه‌یه‌کی راست و دروست
 ۱۹۱ ۳- سود وه‌رگرتن له‌ کاته‌کانی به‌تالی:
 ۱۹۱ ۴- ناشناوبن به‌ ھاوپی‌ی چاک:
 ۱۹۱ بنیاتنانی که‌سایه‌تی کۆمه‌لایه‌تی و ئیمانی منداڵ:
 ۱۹۳ ده‌روازه‌ی شه‌شهم: په‌روه‌رده‌ی جنسی منداڵان
 ۱۹۵ په‌له‌یه‌ی و ئاسانکاری له‌ خستنه‌ پوی رۆشنییری جنسی بۆ منداڵان
 ۲۰۵ ئامانجه‌کانی په‌روه‌رده‌ی جنسی
 ۲۰۷ نه‌وه‌ و وه‌سیلانه‌ی ئیسلام بۆ پاراستنی ناک له‌ هه‌لخه‌یسکینه‌کانی جنسی گرتۆته‌ به‌ر
 ۲۰۷ به‌که‌م: پێگه‌ریکردن له‌ وروژینه‌ره‌ جنسیه‌کان:
 ۲۰۷ ۱- چاو دانه‌واندن:
 ۲۰۹ ۲- جیاکردنه‌وی شوینی خه‌وتن:
 ۲۰۹ ۳- نه‌هێشتنی تیکه‌لاوی و به‌ته‌نها بون له‌ گه‌ل ئافره‌تی بیگانه:
 ۲۱۰ ۴- پابه‌ندوبن به‌ حجاب پۆشین و به‌ده‌رنه‌خستنی جوانی و رازاوه‌یی:
 ۲۱۱ دوه‌م: ترساندنی به‌ سزادانی لاییه‌ جنسیه‌کان (الانحرافات الجنسيه):
 ۲۱۲ سی‌یه‌م: ته‌رکیزکردنه‌ سه‌ر رۆلی عیباده‌ت کردن:
 ۲۱۲ چواره‌م: پرکردنه‌وی کاتی به‌تالی هه‌رزه‌کار:
 ۲۱۵ ده‌روازه‌ی حه‌وته‌م: په‌روه‌رده‌کردنی هه‌رزه‌کار

۲۱۷	پیتاسه و مه ترسی هه رزه کاری
۲۲۱	گرفته کانی هه رزه کاری
۲۲۱	یه که م: هه رزه کار هه ست به مانوو بون ده کات:
۲۲۲	نوه م: هه ستیاری و خه مۆکی:
۲۲۲	سی یه م: خۆ بهیستی و خۆ به ده رخستن:
۲۲۳	۱- یاخی بون و ره خته گرتن:
۲۲۴	۲- گومان:
۲۲۵	۳- جگه ره کیشان:
۲۲۵	۴- زۆر گرنگیدان به پوهاله تی خۆی:
۲۲۶	۵- نویسنه وهی یاداشته کان:
۲۲۷	۶- زۆر وینه گرتن و پیشاندانی وینهی خۆی:
۲۲۸	چواره م: دودلی و گزپان و شله ژاوی:
۲۳۰	پیتجه م: زینده خهوی:
۲۳۲	شه شه م: هه رزه کار و نایین:
۲۳۳	حه وته م: هاو پیتیه تی کردن و هاو پیتیان:
۲۳۵	هه شته م: خۆ شه ویستی:
۲۳۷	تۆیه م: جنس:
۲۳۸	ده یه م: که لله ره قی (العناد):
۲۳۹	هه رزه کار و ده زگا په روه رده بییه کان:
۲۳۹	یه که م: هه رزه کار و خیزان:
۲۳۹	۱- نه بونی شوینیکی تاییه ت به هه رزه کار له مال دا:
۲۴۰	۲- هه بونی به ره به ست له نیوان هه رزه کار و دایک ویاوکی:
۲۴۰	۳- شه پکردن له گه ل خوشک و براکانی:
۲۴۱	۴- بونی جیاوازی کردن له خیزاندا:
۲۴۱	۵- ده ست هاویشتنه ناوه وهی هه مو کارویاره کانی هه رزه کار:
۲۴۴	نوه م: هه رزه کار و قوتابخانه:
۲۴۵	سی یه م: کۆمه لگه و هه رزه کار:
۲۴۹	کۆتایی:
۲۵۱	ناوه رۆک:

وهرگير له چەند ديريگدا

- له ساڵی ۱۹۶۵ له دایک بوو.
- ئەندامی کۆمەڵەی خوێندنی عێراق بە غدا- بوو.
- ئەندامی کۆمەڵەی خوێندنی کوردستان.
- له ساڵانی ۱۹۸۰-۱۹۸۱-۱۹۸۲-۱۹۸۳-۱۹۸۷-۱۹۸۸-۱۹۹۱ له چەندەها پیشانگای شیوەکاری به چەند تابلۆیهکی خوێندنی به شداری کردووه.
- له ساڵی ۱۹۸۹ پیشانگایهکی تایبەتی هونەری خوێندنی کردۆتهوه.
- له چەند رۆژنامهیهک چاپیکه و تنی سەبارەت به هونەری خوێندنی له گەلدا کراوه.
- به شداری له ئیستقالي دوهمی هەولێر بۆ خوێندنی و نەخسەسازي کردووه که له ۱/۱/۲۰۰۰ سازدراو بپوانامەي رێزلیتانی پێدراوه.
- به شداری پێشپرکتي دهولي پینجهمی هونەری خوێندنی له تورکیا کردووه که له شوباتی ۲۰۰۱ سازدرا.
- له ساڵی ۲۰۰۲ به شداری پێشپرکتي خوێندنی هەولێری کرد، پلەي یهکەمی له خەتی (النسخ) به دەست هێنا.
- له پێشپرکتي دهولي شهشمی هونەری خوێندنی له تورکیا به شداری کرد، که له شوباتی ۲۰۰۴ سازدرا.

ئەم کتیب و نامیلکانهی له زمانی عەرەبی وەرگێراوه سەر زمانی کوردی:

- ۱- ژن و میتردی ئیسلامی به خهت وەر (سێ جار چاپ کراوه توه).
- ۲- سوپاکه ی پێغه مبهی ﷺ:
- ۳- چەند وانهیهک له پێغه مبهی سەرکرده له شاراوێ نهینی دا.
- ۴- چۆن بونیو بناغه ی ئیسلامیمان له پوخان ده پارتین.
- ۵- ۳۰ نیشانه ی مونا فیکان (دو جار چاپ کراوه توه).
- ۶- مەرجهکانی حجابی ئافرهتی مسولمان له قورئان و سوننه تدا (دو جار چاپ کراوه توه).
- ۷- ئایا ده زانی جۆرهکانی شیرک چین؟
- ۸- ئایا ده زانی جۆرهکانی کوفر چین؟
- ۹- ئایا ده بی ولاء و براء مان بۆ کئی بی؟
- ۱۰- مندالی مسولمان چی ده ئی؟

ئەو نامیلکانهی ئاماده ی کردووه:

- ۱- له فیهقه شارەزا به به پرسیار و وهلام (دو جار چاپ کراوه توه).
- ۲- گولبۆزێک له فه توای هاوچه رخ سه بارهت به ئافره تان (دو جار چاپ کراوه توه).
- ۳- ۱۰ ئادابی کۆمه لایه تی له قورئان و سوننه تدا.
- ۴- فره ئنی له نێوان فیهقی ئیسلام و ویستی پیاو دا.
- ۵- خێزانه کهت به پاره مه زنده ناکریت.
- ۶- کچ له نێوان واقعیی ئیسلام و داب و نه ریتی جاهیلی دا.
- ۷- وینه ی سەر تابلۆ وینه ی فو توغرافی له پوانگه ی ئیسلام دا.
- ۸- مافهکانی ژن و میترد له ئیسلام دا.

بنه‌مای هر به‌نامه و په‌په‌رویکی په‌روه‌ده‌یی بریتیه له
 بیروباوهری که له میانه‌یه‌وه ده‌ست پیده‌کات و
 ده‌رده‌چیت، ئامانجیشی پته‌وکردن و توکمه‌بونی ده‌بی،
 له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بونی په‌روه‌ده‌ی ئیسلامی له به‌نامه و
 پروگرامی په‌روه‌ده و ئاراسته و رینمایی له کومه‌لگه‌دا؛
 ده‌ردیکی کوشنده‌یه و سه‌ره‌تای خیرا کوتا هانتی ئه‌م
 ئوممه‌ته‌یه.

له راستیدا نوسهر و توێژهر و په‌روه‌ردیاره ئیسلامیه‌کان
 له‌م کاره وریابونه‌وه و له روانگهی جو‌راو‌جو‌ر و حیا‌جی‌ادا،
 کومه‌له توێژینه‌وه و جیاباسی په‌روه‌ده‌یی ئیسلامیان
 پیش‌کەش کرد، چا‌ج به ته‌واومه‌ندی بویت، یان به
 هه‌نده‌کی، که په‌رتوکخانه‌ی ئیسلامی و په‌رتوکخانه‌ی
 په‌روه‌ده‌یی ده‌وله‌مه‌ند کرد.

منیش هه‌زم کرد له‌م بواره‌دا ئه‌سپی خو‌م تاو‌ده‌م، له‌خوا‌ی
 گه‌وره‌م داوا‌یه یارمه‌تیم بدات و پادا‌شتم بداته‌وه.
 هه‌ولیشم داوه سود له‌ نوسینه‌کانی بیریاره ناموسلمان‌ه‌کان
 وه‌ر‌ب‌گرم، وێ‌رای سود وه‌ر‌گرتن له سه‌ر‌چاوه ئیسلامیه‌کان،
 بو به‌ده‌رخستنی ئاد‌گاره‌کانی په‌روه‌ده‌یی ئیسلامی
 ره‌سه‌ن به‌چ‌ری، ئه‌م کتیب‌ه‌ش ته‌نها به‌شداریه‌کی بچو‌که
 له‌ بواری په‌روه‌ده و پێگه‌یاندنی ئیسلامیدا.

محمد رفیع الرحمن